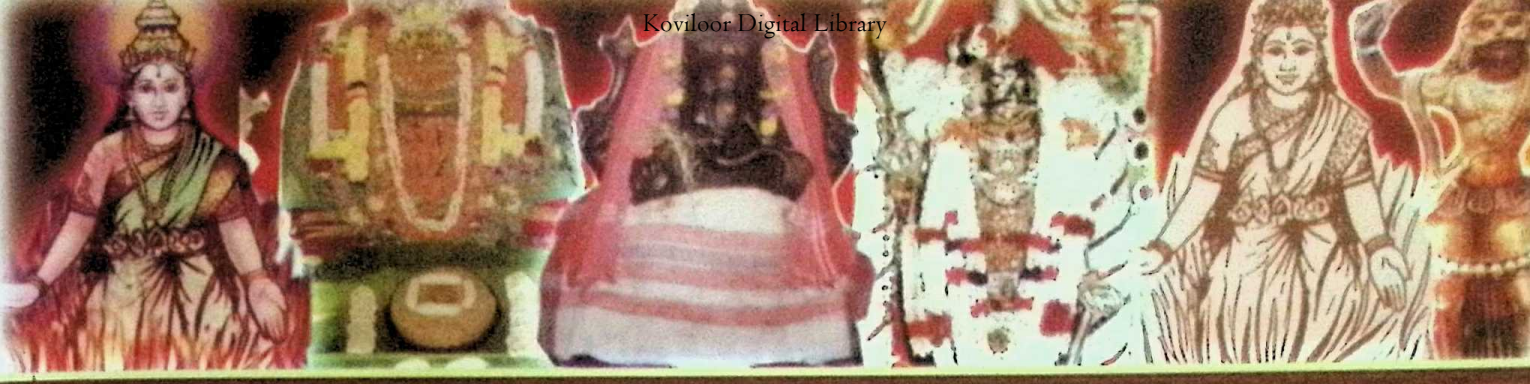

படைப்புகள்

பலவிதம்

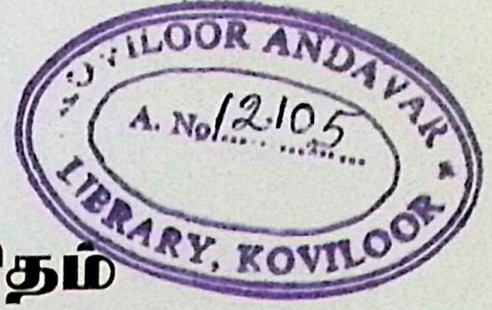
Acc
no 12105

ஒவ்வொன்றும்

ஒருவிதம்

உ
சிவமயம்

படைப்புகள் பலவிதம் ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதம்

எஸ்ஸாரெம்

முதற் பதிப்பு : 2010

நூல் : படைப்புகள் பலவிதம்
ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதம்

தொகுப்பாளன் : எஸ்ஸாரெம்

வெளியீட்டாளர் : செட்டிநாடு பண்பாட்டு மரபு அறநிலைக்காக
பழனியப்பா பிரதர்ஸ்

பதிப்புரிமை : செட்டிநாடு பண்பாட்டு மரபு அறநிலை

அட்டைகள் : ரமேஷ் காரைக்கிழார்
வடிவமைப்பு, Percetakan KM
கணினி Kuala Lumpur
வடிவமைப்பு மலேசியா
உதவி

அச்சிடல் : ஏசியன் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை

விலை : 300 ரூபாய்

ISBN : 978-81-8379-543-2

*One day you will stand before God,
and he will do an audit of your life,
a final exam, before you enter eternity,
he will ask, "What did you do with
what I gave you?
What did you do with your life -
all the gifts, talents, opportunities,
energy, relationship and resources I gave you?
Did you spend them on yourself,
or did you use them for
the purposes I made for you?*

- Rick Warren

கோர்ட்டுமலை அருள்மிகு கணேசர்

உ
சிவமயம்

படைப்புகள் பலவிதம் ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதம்

உள்ளீடு

பொற்பதம் பணிந்தேன் (முன்னுரை) vii

நிறைமொழி

அணிந்துரை

தமிழாகரர் டாக்டர் சுப அண்ணாமலை xi

கருத்துரை

தமிழண்ணல் டாக்டர் இராம பெரியகருப்பன் xiii

ஆய்வுரை

டாக்டர் இரா. கலைக்கோவன் xvii

நூல்

படைப்புகள் பலவிதம்

1	இயம்பலாம் ஏது-மற்று யாதோ?	...	...	...	...	1
2	இறைத்தானங்கள்	...	...	...	...	13
3	பொங்கிய புகழின் மிக்கார்	...	...	...	...	20
4	வரலாறு தெரிந்தவாறு உரைப்பாம்	...	...	...	...	34
5	கண்ணும் ஆவியும் போலும் காவலன்	...	...	...	...	40
6	விரித்தபுகழ் விளங்கும் ஊர்கள்	...	...	...	...	46
7	அஹிம்ஸையே என் தெய்வம்	...	...	...	...	50
8	ஈகை அரிய இழை	...	...	...	...	60
9	கவின்மிகு கோலங்கள்	...	...	...	...	65
10	ஆயதற்கு உரியன....ஏயெனக் கொணர்ந்தார்	...	...	...	...	75
11	ஒலிப்பர்-ஒரு விருப்பினொடும்	...	...	...	...	83
12	வெவ்வினை தீர்ப்பார் விநாயகர்	...	...	...	...	86
13	எம் அடியுறை பயத்தலில் சிறக்க	...	...	...	...	88

படைப்புகள் பலவிதம் ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதம்

-2-

14	தூய அர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவாம்	92
15	தெய்வம்-நிகழ் படிமத்தோன்	104
16	நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர்	109
17	மனமகிழ்ந்து செலவிடுத்தார்	116
18	விகிர்தா!என் விண்ணப்பம்	118

ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதம்

சீர்மிகு செங்கிடாய்க் கறுப்பையா படைப்பு	125
அன்னையாய் அருள்புரியும்	
அழகாத்தாள் படைப்பு	139
மூலிகைப்பூசை	147

இணைப்பு

சிந்தனை செய் மனமே!	148
ஈத்துவக்கும் இன்பம்	149
பாலைத்துறைப் பதிகம்	151
வீழ்ந்தேன் அடிமிசை விழிகள் நீர்தர	158

இந்நூல் அச்சிடப்பெறுவதற்குத்
தம் பெற்றோர்
சிவத்திரு ப.ராம.சுப. சுப்பிரமணியன் செட்டியார்
நாகம்மை ஆச்சி தம்பதியரின்
நினைவாகப்
பெருநிதி வழங்கிய பெருந்தகை
பொறியியலாளர் சுப அண்ணாமலை அவர்கள்
(பெட்டாலிங் ஜயா, மலேசியா / பொன் புதுப்பட்டி)

உ
சிவமயம்
ஓம் கம் கணபத்யே நம:
பொற்பதம் பணிந்தேன்
(முன்னுரை)

திருச்சிற்றம்பலம்
தன்னைக் குறித்த திருப்பணியும்,
சான்றோர் பிறர்க்குச் செய்யும்-பணியும்,
முன்னைத் தனது வழிபாடு
முடிப்போர்க்கு, இனிதா முடிப்போனை,
என்னை நினைத்துத் தனது-பணி
இயற்றப் பணித்த இபமுகனைப்,
புன்னைத் தரு-சூழ் திருநாரைப்
பொல்லா முதல்வன் தனைப்-பணிவாம்.

(இறைவன் திருப்பணியும், அடியார் பணியும் செய்யும் முன்னர் விநாயகரை வழிபட்டால்,
எடுத்த செயல் இனிதே நிறைவேறும்.
தனக்குரிய இத்திருப்பணியை மேற்கொள்ளுமாறு
எளியேனைப் பணித்த யானை முகத்தவனைப்,
புன்னை மரங்கள் சூழ்ந்த திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாரைப்
போற்றி வழிபடுவோம்)

பழந்தமிழரின் சமய வாழ்வில் ஆவிக் கொள்கையும், முன்னோர் வழிபாடும், பல தெய்வ வணக்கமும் சிறப்பிடம் வகித்தன(1). அதுபோன்றே உலகளாவிய நிலையிலும் எல்லா மக்களாலும் – எல்லாச் சமயத்தாராலும் மூதாதையர் வழிபாடு (ancestral worship) மேற்கொள்ளப்பெற்று வந்தது – வருகிறது என்றாலும், செட்டிநாட்டில் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சமூகத்தால் பொதுப்படைப்புகள் என்னும் பெயரில் மேற்கொள்ளப்பெறும் மூதாதையர் / சிறுதெய்வ வழிபாடு, அவற்றிலிருந்து வேறுபடுகிறது – தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகக் காணப்பெறுகிறது என்பதே, நகரத்தார் பொதுப்படைப்புகள் என்னும் நூலினைத் தொகுக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம் எழுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது என்று கூறலாம்.

கடினமான – கற்றறிந்த சான்றோர் மட்டுமே செய்யக்கூடிய – செய்ய வேண்டிய இந்தச் சிரமமான பணியை, அறிஞர் பெருமக்கள் அநேகர் இருந்தம்கூட, அடியேன் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று, அன்பின் மேலீட்டால் ஆணையிட்டார் அருமை நண்பர் அருண் செங்குட்டுவன்.

பணியை மேற்கொண்டு தமிழகம் சென்றாலும், ஒப்படைக்கப்பெற்ற பணியை முழுமையாக முடிக்க முடியவில்லை. அரைக் கிணறு தாண்டிய கதையாகப் பாதியிலேயே பணியை முடித்துக்கொண்டு, நாடு திரும்பி விட்டேன்.

இருப்பினும், தமிழகத்தில் தங்கியிருந்த ஐந்து மாதங்களில், கல்வியிற் சிறந்த பெரியோர், ஆன்றவிந்தடங்கிய சான்றோர், சமயத்துறையில் சாலச் சிறந்தோர்

எனப் பலவகையான பெருமக்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அந்த ஐந்து மாதங்களில் அடியேன் கற்ற - பெற்ற பாடங்கள் அளவிறந்தவை. அவற்றை ஓரளவு பட்டியலிட்டுக் காட்டுவதே, இச்சிறு நூலின் நோக்கம்.

இத்தகைய புத்தகங்கள் வெறும் புள்ளிவிவர ஆவணங்களாக மட்டும் அமைந்து விடாமல், படிக்கச் சுவையாக - பயனுள்ளவையாக இருக்க வேண்டும் என்பது அடியேன் ஆவல். அதனால், பன்னிரு திருமுறை போன்ற பக்தி நூல்களிலிருந்தும், காஞ்சி மகா சுவாமிகள் போன்ற பெரியவர்களின் பொன்மொழிகளிலிருந்தும் சிற்சில கருத்துகள் - தகவல்களை ஆங்காங்கு பயன்படுத்திக் கொள்வது அடியவன் வழக்கம். அந்த வகையில் காஞ்சி சுவாமிகளின் கருத்துகள் இந்நூலில் நிறையவே தெளிக்கப் பெற்றுள்ளன.

பத்துக்கும் மேற்பட்ட படைப்புகளைப் பார்த்த பின்னர், எனக்குத் தோன்றிய கருத்துகள் சிலவற்றை இந்நூலில் ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டு படைப்புகள் மட்டுமே முழுமையாக இதில் எழுதப்பெற்றுள்ளன. நான் நேரில் பார்த்த முதற் படைப்பு; அயலார் காண முடியாத அடுத்ததொரு படைப்பு; இவ்விரண்டும் மட்டுமே இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. படைப்புகளுடன் தொடர்பில்லாத மூலிகைப் பூசை பற்றிய சிறிய குறிப்பும் உள்ளிட்டிருக்கிறது.

அடியேன் கண்ட மற்ற படைப்புகள், நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட படைப்புகள் பற்றி அந்தந்தப் படைப்புப் பங்களிகள் வினாத்தொகுதிவழி தெரிவித்திருந்த தகவல்கள், நேரில் சென்று கண்டபோது, அன்போடு வரவேற்று ஆர்வத்தோடு படைப்புப் பங்களிகள் கூறிய அரிய தகவல்கள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் தொகுத்துப், படைப்புகள் பற்றிய பொதுவான ஒரு கண்ணோட்டமாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

தமிழறிஞர் மூவரிடம் கருத்துரைக்கக் கோரி, ஏற்பரோ மறுப்பரோ என்னும் ஐயத்துடனேயே, இந்நூலின் மூலப்படியை வழங்கினேன். மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரி மேனாள் முதல்வர், சித்தாந்தச் செல்வர், தமிழாகரர் டாக்டர் சுப அண்ணாமலை அவர்களும், மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழக மேனாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர், பேராசிரியர், சங்க இலக்கியச் சான்றோர், தமிழ்க் காவலர், தமிழண்ணல் டாக்டர் இராம பெரியகருப்பன் அவர்களும், தயக்கமின்றித் தத்தம் கருத்துகளை அணிந்துரையாகவே அளித்துதவினர்.

திருச்சி டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மைய இயக்குநரும், தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த கல்வெட்டு ஆய்வாளருமான டாக்டர் இரா. கலைக்கோவன் அவர்களின் ஆய்வுரை, புதிய பல கருத்துகளை அறிமுகப்படுத்துகிறது. நூலில் காணப்பெறும் சில தவறுகளைத் தயக்கமின்றிச் சுட்டிக்காட்டி உள்ளார். அறிஞர் பெருமக்கள் மூவருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியையும், பணிவான வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இச்சிறு நூல் ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்தாவது அச்சிடப்பெறுவது 'அவன்' செயல்தான். எதிர்ப்பு அதிகம் இருக்குமென்று எண்ணியே, வெளியிட்டாளர் இத்தனை

காலம் தயங்கினாரோ?...இறைவனே அறிவான்.

இப்போது இந்நூல் அச்சிடப் பெறுவதற்கு மனமுவந்து பெருநிதி வழங்கிய பெருந்தகை பொறியியலாளர் சுப அண்ணாமலை அவர்களுக்கு, நூல் வெளியீட்டாளர் சார்பாக, என் மனமார்ந்த நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எளியவனை இப்பணியில் ஈடுபடுத்திய இனிய நண்பர் அருண் செங்குட்டுவன், எனக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்து தந்த என் மைத்துனர் பொறியியலாளர் பெரி.சேது, தமிழகத்தில் தங்கள் இல்லங்களில் தங்க அனுமதித்த என் சகோதரிகள் குடும்பத்தினர், காரைக்குடி காசி நகரச் சத்திர மேலாண்மைக் கழக நிர்வாகிகள், அதன் அப்போதையத் தலைவர் – என் கல்லூரித் தோழர் டாக்டர் எம்.ஆர்.முத்தையா, மற்றும் அதன் சிப்பந்திகள், அரிய பல தகவல்களை அவ்வப்போது கூறி உதவிய டாக்டர் தே.சொக்கலிங்கம், தமிழண்ணல், டாக்டர் சுப.அண்ணாமலை, டாக்டர் சபா அருணாசலம், பல இடங்களுக்கு உடன் வந்து உதவிய நகரத்தார் பெருமக்கள், மற்றும் பழக இனிய – பண்பிற் சிறந்த – ஒல்லும் வகையானும் உதவிகள் பல செய்த அரிய நண்பர்கள் அனைவரின் பொற்பாதங்களையும் கண்ணீரால் கழுவி, நன்றி மலர் தூவி, நாளும் வணங்குகின்றேன்.

இங்கு எழுதப்பெற்றுள்ள அத்தனையும், பலகாலம் படித்தவையும், கண்ணார்க் கண்டவையும், காதார்க் கேட்டவையும்தாம்; இதில் பொய்யோ, புனைகதையோ, மிகைப்படுத்தலோ எதுவும் இல்லை; அன்னை திரேசா கூறியது போன்று, "இறைவன் கை எழுதுகோலாக இருந்து, அவனால் தூண்டப்பெற்று எழுதப் பெற்றதே" இந்நூல். நூலை முழுமையாகப் படித்துப் பார்த்து உங்கள் மேலான கருத்தைச் சொல்லுங்கள். வணக்கம்.

நல்லவை பெருக வேண்டும், நாடெலாம் வாழ வேண்டும்.

கோலாலம்பூர்,
மலேசியா.
ஈராமிரத்துப் பத்தாம் ஆண்டு.

நன்றியுடன்,
எஸ்ஸாரெம்

சொல்வது யாராக வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும்....
சொல்வதில் தாத்தரீயம் (கருத்து) இருந்தால் ஏற்றுக் கொள்வோம்.

– காஞ்சிப் பெரியவர்.

அடிக்குறிப்பு

1. The concept of animism, Ancestor worship and polytheism constituted the religious life of the ancient Tamils including the *Ceras*. – A.E.Manickavasagam Pillai, *Culture of the Ancient Ceras*, pg. 169.

பரமேஸ்வரா!

உன் திருமுடியில் ஒரு புறம் குளிர்ந்த கங்கை;
மற்றொரு புறம் குளிர்ச்சி தரும் தண்மதி;
அங்கங்களில் பூண்டிருப்பவை, குளிர்ந்த அரவங்கள்;
இடப்பாகத்தில் பனிமலையின் புத்திரியான
தைய என்னும் ஈரம் நிறைந்த பார்வதி;
உடலில் குளிர்ச்சி தரும் சந்தனப் பூச்சு வேறு.

இவ்வளவு குளிர்ச்சியையும்
உன்னால் எப்படித் தாங்க முடியும்?

நான் ஒரு வழி சொல்கிறேன்.

தாபங்கள் என் மனத்தில் எப்போதும் கொழுந்து விட்டு
எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன; அப்படிப்பட்ட என் மனத்தில்
நீ குடியேறி விட்டால், குளிர் தொந்தரவே இருக்காது.
எப்போதும் நீ குளிர் காய்ந்து கொண்டே இருக்கலாம்.

—அப்பய்ய தீட்சித்ர

தீபத்தில் உத்தமமானது,

நெய்யும், தாமரை நூல் திரியும் கொண்டு

ஏற்றப்பெறும் தீபமாகும்.

என், இலுப்பை அல்லது தேங்காய் எண்ணெயுடன்,

நூல் திரி கொண்டு ஏற்றப்பெறும் தீபம் மத்திமம்.

வேம்பு, புன்னை எண்ணெய் கொண்டு

ஏற்றப்பெறும் தீபம் அதமமானது.

பேய், பிசாக, அசுரக் கூட்டத்துக்கே

அது மகிழ்ச்சி தரும்.

—ஆலயங்களும் ஆசுவங்களும்

நிறைமொழி - 1

மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரி மேனாள் முதல்வர்
தமிழாசுரர் டாக்டர் சுப அண்ணாமலை அவர்கள்

வழங்கிய

அணிந்துரை

நகரத்தார்களின் குலதெய்வங்கள் என்னும் சிறந்த நூலை அளித்த திரு. எஸ்ஸாரெம் பழனியப்பன் அவர்கள், இப்பொழுது நகரத்தார்களின் படைப்புகளைப் பற்றிய நூலைத் தமிழகத்துக்குத் தருகிறார்.

நகரத்தார்களின் ஊர்களில் ஐந்து மாதங்கள் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டும், நகரத்தார்களில் பலரிடம் நேர்முக உரையாடல் நடத்தியும், மிகப் பலரிடம் வினாநிரல்வழி செய்திகள் பெற்றும் அறிந்தவற்றைத் தொகுத்து, படைப்புகளைப் பற்றிய ஒரு சுவையான – செய்தி நிரம்பிய நூலைத் தந்துள்ளார்.

இந்நூலை இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்துக் கொண்டு, முதற் பிரிவில் படைப்பின் வெவ்வேறு கூறுபாடுகள் – படைப்புத் தெய்வங்கள், அவற்றின் வரலாறு, படைப்பு முறை போன்றவை, நகரத்தார்களின் ஊர்களில் தாம் கண்ட படைப்புகளில் எவ்வாறு இடம் பெறுகின்றன என்பதைக் கூறுகிறார். இது படைப்பை மையமாகக் கொண்ட ஒப்புநோக்கு ஆய்வாக அமைகிறது. இது செய்தி நிரம்பிய பகுதியாகும்.

இரண்டாவது பிரிவில், இராயவரம் செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்பு, சிவற்பட்டி அழகாத்தாள் படைப்பு, மூலிகைப் பூசை ஆகிய மூன்றின் விரிவான வர்ணனை தரப்பட்டுள்ளது. இது தனிப்படைப்புகளின் விளக்கமாகும்.

இவ்விரண்டு பகுதிகளையும் எழுதிச் செல்லும் போக்கில், 'படைப்பு என்பது முன்னோர்க்கு நன்றிக் கடன் செலுத்தும் திருநாள்' என்று திரு. பழனியப்பன் முடிபு கூறுகிறார். இந்த முன்னோர்கள் வழிபட்டவையும், அவர்கள் வழியினர் வழிபட்டவையும் ஆகிய சிறு தெய்வங்களும் சில படைப்புகளில் உடன் வழிபடப்படுகின்றன. இது அந்த முன்னோர்களின் ஆன்மா நலம் பெறுதல் பொருட்டாக இருக்க வேண்டும்.

படைப்பைப் பெறும் மூதாதைத் தெய்வங்கள் சிலவற்றின் வரலாறுகளை உற்று நோக்கினால், தனக்குத் தீங்கு இழைத்தோர்க்கும் தீங்கு நினைக்காத தூய உள்ளம் கொண்டவர்கள், தங்களைத் தாங்களே தண்டித்துக் கொண்ட நிகழ்வுகளை அறிய முடிகிறது. அத்தகைய நல்ல உள்ளத்தை, நாம் அவர்களை வழிபடுவதன்வழி கொண்டாடுகிறோம் என்று, ஒரு அறிஞர் கூறிய கருத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

படைப்பைப் பெறும் சிறு தெய்வங்களுக்குத் தங்கம், வெள்ளி ஆகியவற்றால் விக் கிரகங்கள் செய்து வைத்தும், அத்தெய்வங்கள் பயன்படுத்திய அரிவாள் போன்ற ஆயுதங்களை வைத்தும், பாதகுறடுகளை வைத்தும், அபிடேகம், ஆராதனை, அர்ச்சனை, துதிப்பாடல் ஆகியவை நடத்தியும் வழிபடுவதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

நகரத்தார்களோடு பல மரபினர்களையும் வழிபடுவதைச் சுட்டிக் காட்டியிருப்பது நன்று. வணிகர்கள் ஆதலால் பிற மரபினரோடு இணைந்து வாழ்ந்த நகரத்தார்கள், அம்மரபினர்க்குத் தங்கள் மரியாதையை இப்படித் தெரிவித்தார்கள் போலும். இந்நூலாசிரியர் பெரு முயற்சி மேற்கொண்டு படைப்புத் தெய்வங்கள் பற்றிய வரலாற்றை அறிந்து எழுதியுள்ளமை பாராட்டத்தக்கது.

நூலை முடிக்கும் நிலையில், 'நம் மூதாதையர்க்கு நாம் செய்யக்கூடிய கைம்மாறு அவர்கள் எப்பிறவி எடுத்தாலும் அவர்களுக்கு அமைதி கிட்டட்டும். அவர்கள் பேரின்பம் பெறட்டும்' என்று சிவபெருமானைச் சிந்தித்துப் பிரார்த்தனை செய்வதுதான். சைவர்களாகப் பிறந்த நமக்குச் சிவனுக்கு மேல் தெய்வமில்லை, பன்னிரு திருமுறைகளுக்கு மேற்பட்ட பக்தி நூல்கள் இல்லை. அவையே நமக்குப் பிரமாண நூல்கள். சிறு தெய்வங்களை வணங்குவதையும், நம் முன்னோர்களின் நினைவைப் போற்றுவதற்கு மாறாக அவர்களுக்குப் படைப்பதையும் கைவிட்டு, சிவபெருமானை முழுமுதற் பரம்பொருளாகக் கொண்டு, நம் முன்னோர்களின் ஆன்ம நற்கதிக் காகவும், நம் நல்வாழ்வுக் காகவும் வணங்கி வரவேண்டும்' என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்.

சிவபெருமானுக்கு நகரத்தாரைக் காட்டிலும் அதிகமான ஆலயத் திருப்பணி செய்தவர்கள் யாருமில்லை. அவ்வாறு இருக்க, அவர்கள் சிறு தெய்வ வழிபாட்டையும் படைப்பையும் செய்துவர வேண்டுமா என்ற ஐயம் எனக்கும் ஏற்படவே செய்கிறது. நம் மரபினரிடையே வழிபாட்டுப் பழக்க வழக்கத்தில் உள்ள இந்த முரண்பாட்டை, நமது கூட்டங்களில் பேசி மாற்றுவது நலம் என்று கருதுகிறேன்.

மதுரை,
9.5.2005

சுப. அண்ணாமலை

சிவபெருமான் ஒருவரே தியானிக்கற்பாலர்;

சிவபெருமானே நன்மையை வழங்குபவர்;

மற்ற அனைத்தையும் விட்டு விடுக.

-அதர்வசிகோபநிஷதம்

நிறைமொழி - 2

மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழக
மேனாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
தமிழண்ணல் டாக்டர் இராம பெரியகருப்பன் அவர்கள்
வழங்கிய

கருத்துரை

பழனியப்பன் என்பதே பெயராயினும் இக்கால நிலைக்கு ஏற்ப எஸ்ஸாரெம் என்றாலே, அனைவரும் அறியும்படி வாழும் சான்றோர், இந்நூலாசிரியர். இவர் நம் பன்னிரு திருமுறைகளில் ஆழங்காற்பட்டவர். முன்னைய சங்கராச்சாரியாரின் தெய்வத்தின் குரல், இவரிடம் சிறிது பாதிப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது என்பது என்கருத்து.

இந்நூல் நகரத்தார்களின் பொதுப் படைப்புப் பற்றிய ஒரு சிறு முன்மாதிரி ஆய்வுச் சுருக்கம் (sample survey) எனலாம். இன்று நகரத்தார் பொதுப் படைப்புகளில் காணப்படும் பல்வேறு தகவல் குறிப்புகள், மேலாய்வுக்கு உதவும் வகையில், இச்சிறு நூலில் பொதிந்து கிடக்கின்றன.

நகரத்தார்களின் குலதெய்வங்கள் பற்றிய, இந்நூலாசிரியரின் ஆய்வுக் களஞ்சியத்திலும் சிலருக்குக் கருத்து வேறுபாடு உண்டு. எதுவும் முயலாதிருப்பதைவிட, முயற்சி மேற்கொள்வதைக் கண்டால், குறை கண்டவிடத்து விவாதித்தும், நிறை கண்டவிடத்துப் போற்றியும் போவதே நலம். ஒருவர் தொட்டதைத் தொடர வேண்டுமே தவிர, அவர் உடையைப் பிடித்துப் பின்னுக்கு இழுக்கக்கூடாது.

நகரத்தார்கள் எப்போதும் பணத்தையே பெரிதாக மதிப்பவர்கள். அது வணிக குல மரபு. எங்களைப் போன்ற தமிழறிஞர்களை, சிறிது செல்வாக்கு உடையவர்கூடக் கறிவேப்பிலையாகவே பயன்படுத்திக் கொள்வர். அவர்களால்தான் தமிழுக்கு மாறான ஹோமங்கள், யக்ஞங்கள், சும்பாபிசேகங்கள் என்று, தமிழ் அறவே புறக்கணிக்கப்படுகிறது. இங்ஙனம் வளர விடுவதால், இவர்கள் மறைமுகமாகச் சிவநெறியையும், செந்தமிழையும் தளரவிடுகின்றனர்.

படைப்புப் பற்றிய கருத்து, மூவாயிரம் ஆண்டுப் பழைமை உடையது. கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளாகக் காணப்படும் இப்பொதுப் படைப்பு, பல்வேறு இடையுறவுகளுக்குப் பிறகு, உரு மாறி, ஒரு நம்பிக்கை வழிப்பட்டு இன்று நடைபெறுகிறது.

நடுகல் வழிபாட்டில், படையலிடும் பழக்கம் இருந்தது. மதுவும் இறைச்சியும் அன்றைய நிலையில் படைக்கப்பட்டன.

என் பெற்றோர் இறந்தபோது கல்லெடுத்துப் புலால் ஊற்றிக் கொள்ளும் நாளன்று, ஆற்றோரம் சென்று நடந்த சடங்குகள், எனக்குக் கல்லெடுத்தலையே நினைவூட்டின. Erecting the statue என்பது போல, கல்லை நிலைநாட்டுதலே அதுவென உணர்ந்தேன். அங்கும் ஐயரே வந்து நடத்தியது விந்தையே. அதைக் சுழித்தல் என இழிவுபடுத்தியது, பிறரது ஆதிக்கத்தின் விளைவு.

குமரிக்கண்டம் தென்திசையிலே இருந்தது. அது கடல் கோளால் அழிந்தது. மலி திரை ஊர்ந்து நம் மண்ணையும் மக்களையும் கடல் கவர்ந்தது. (இன்றைய சுனாமியும் இதற்குச் சான்றாகி விட்டது.) இதனால் இறந்த நம் முன்னோர் தென் திசையில் இருப்பதாக நம்பிக்கை முளைத்தது. திருவள்ளுவர் தென்புலத்தாரை, தம் முன்னோரை இவ்வாழ்வான் முதலில் போற்றவேண்டும் என்பதுவும், கல்லெடுத்தல் போல, இப்படைப்பு வழிபாட்டின் மூலவேர்களாக எனக்குப் படுகின்றன.

இன்றைய பொதுப் படைப்புகளில் பல, ஏதேனும் ஒரு வகையில், இடையில் கூற்றுக்கு இரையான, தற்கொலைக்கு ஆட்பட நேர்ந்த, தியாக வாழ்வு வாழ்ந்து இறந்தவர்களுக்கு நடத்தப்படுகின்றன என அறிஞர் பலர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். மூவாயிரம் ஆண்டுக் கால வளர்ச்சியில், எத்தனையோ வரலாற்றுத் தளங்கள் (layers) மாறி மாறி வந்திருக்கும். அதில் இது இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஒரு தளம். அதற்கு முந்தைய தளங்களின் தாக்கமும் உண்டு; புதிய தளச் சேர்க்கையும் உண்டு.

நம்பிக்கை என்பது நாம் நம்பும் பொருளில் இல்லை; அது துரும்பேயாகிலும், அதை நம்பும் மனத்தில்தான் இருக்கிறது.

முருகப் பெருமான் உட்பட, ஆடாக, சேவலாக, எருமையாக வந்த அசுரர்களைக் கொன்று அருள் செய்ததாகப் புராணங்களில் படிக்கின்றோம்.

ஆனால் பொதுப் படைப்பில் உயிர்ப்பலி என்பது, இப்புராண வழிப்பட்டதாக இல்லாமல் போகலாம்; ஆயினும் இப்புராணங்களுக்கும் அடிக்கருத்து உதவும்படியான நாட்டுப்புறக் கதைகள், கற்பனைகள், நம்பிக்கைகளே இத்தகைய பலிகட்குக் காரணமாகலாம். எனினும் சில இடங்களிலேனும் இவ்வுயிர்ப்பலி தவிர்க்கப்படுவதாக, இந்நூலுள் வருவது மனஆறுதல் தருகிறது.

படைப்பு, பேழை, பள்ளையம், காளாஞ்சி, உரொட்டி போலும் இது தொடர்பான சொற்களும் கூட ஆராயப்பட வேண்டும்.

பல படைப்புகளில் மூலவேர் எங்கு, எதனால், யாரால், எப்போது தொடங்கப்பட்டது என்பன, பலரிடமும் ஒரு புதிராகவே பேசப்பட்டு வருகின்றன. நம்பிக்கைகள் என்பதால் இவை தவிர்க்கப்பட்டு விடுகின்றன.

ஆடி மாதத்தில் பொதுப் படைப்புகள் மிகக் கூடுதலாக நடைபெறுவதற்கும், அம்மாதமே கண்ணகி கணவனை இழந்து தெய்வமான மாதமாக இருப்பதற்கும் ஏதேனும் தொடர்பிருக்கலாம் எனும் என் கருத்தும் இந்நூலில் சுட்டிக் காட்டப்பெற்றுள்ளது. கண்ணகி வாழ்வில் ஏற்பட்ட அவலம் – பொதுப்படைப்பில் இடம் பெற்றுத் தெய்வமானவர்களுடன் ஒப்பிடக் கூடியதாகவே இருக்கிறது.

காட்சி, கால்கோள், நீர்ப்படை, நடுகல்,

சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை, வாழ்த்தல்என்று

இருமூன்று வகையில் கல்லொடு புணர

என்பது தொல்காப்பியம் (1006). கல்நட்ட பிறகு வரும் பெரும்படை என்பதே படையல்

வழிபாடு. சிலப்பதிகாரத்தில் நடுகற் காதைக்குப் பிறகு வரும் வாழ்த்துக் காதையும் இதிலடங்கும்.

ஆண்டாத்தாள் படைப்பில், 'பங்காளிகள் சிவபுராணம் ஓதுவது வேறெங்கும் காணாத புதுமை' (பக். 67). இது புதுவது புகுந்ததாக இருக்கலாம்.

வேதாகமம் - எனும் தொடர் பெருவழக்குப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் அது எனக்கு உடன்பாடன்று. சைவ சித்தாந்தத்திற்கு முரண் அது.

வேதம் வேறு; ஆகமம் வேறு. வேதம், வேள்வி-வர்ணாசிரமம்-மனுநீதி-அத்துவைதம் அடங்கியது. ஆகமம் தென்னாட்டிற்கு உரியது; வடநாட்டவர் அறியாதது; கிரந்த எழுத்தில் தமிழிலிருந்து ஆக்கிக் கொள்ளப்பட்டது; நாகரி எழுத்து மட்டுமே அறிந்தவர், அண்மைக்காலம் வரை அறியாதது; தென்னாட்டில் மட்டுமே காணப்படும் கோயிற்கலை பற்றியது.

இடைக்காலத்தில் பெருவுடையார் பிரகதீஸ்வரர் ஆனதும், தாயுமானவர் மாத்ருபூதம் ஆனதும், அண்ணாமலையார் அருணாசலேஸ்வரர் ஆனதும், சொக்கர் சுந்தரர் ஆனதும், மருதீசர் அர்ஜுனவனேஸ்வரர் ஆனதும், வாடாமலர்மங்கை அசோககுஸுமாம்மாள் ஆனதும், அஞ்சொலாள் அபயாம்பிகை ஆனதும் - இவை போல் ஆயிரம் மாற்றங்கள் ஆனதும் போல், ஆகமமும் தம்முடையதாய் - பிழைப்பும் வருமானமும் கருதி வடமொழியாளரால் மாற்றப்பட்டது. இவை வருணாசிரமமோ பிறவோ அறியாதவை.

சேக்கிழார் பெருமான் மனுநீதிச் சோழன் கதையை, சைவநெறிப்படி பரிகாரம், பிராயச்சித்தம் இல்லை என்பதை வலியுறுத்தவே எழுதியுள்ளார்.

சிவநெறிப் பேரறிஞர் ஒருவர் கூறியபடி, 'ஒரு குழந்தையைக் கொன்றுவிட்டு, கும்பாபிசேகம் செய்வதால், முன்னைய பாவம் தீர்ந்து விடாது. இரண்டையும் தனித்தனியே அனுபவித்துத்தான் தீரவேண்டும்'. வினைப்பகை வீயாது பின்சென்று அடும்.

தக்கன் வேள்வியையும், சண்டேசுர நாயனார் புராணத்தையும் ஆழ்ந்து கற்பார், வேத வேதியர் வேறு; சிவ நெறியர் வேறு என்பதை நன்கு உணர்வர்.

2005 ஏப்பிரல் 17ஆம் நாள் அன்று - சிங்கப்பூரில் திருமுறை மாநாட்டில் மூன்று வினாக்களை எழுப்பினேன்:

- (1) 63 நாயன்மாரில் யாரேனும் வேள்வி செய்து சிவப்பேறு அடைந்தனரா?
- (2) இந்நாயன்மார்களிடையே வேதம், கீதை, புராணங்களில் காணப்படும் வருண பேதம் காணப்படுகிறதா?
- (3) எண்ணாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட - அடங்கன்முறை எனப்படும் தேவாரத் திருப்பதிகங்களில் ஒன்றிலாவது, பரார்த்த பூசை பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகிறதா?

இவ்வினாக்களுக்கு விடை தேடியே ஆகவேண்டும்.

இந்நூலுள் வரும் அரிய செய்திகள், தகவல் தொகுப்புகளுக்குத், தமிழுலகம், பழனியப்பருக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

இவ் ஆய்வு நகரத்தார் ஆய்வாக மட்டுமன்றி, தமிழர் – திராவிடர் பற்றிய பேராய்வாக வளர வாய்ப்புள்ளது.

பி.டி.சீனிவாசர் குறிப்பிடுவது போல, 'சுவாஹா என்று, மக்களுக்குப் பயன்படும் பொருள்களை எல்லாம் நெருப்பில் போடுவதைவிட, படையலிட்டு, அதை யாவரும் பகிர்ந்துண்ணும் தமிழர் பண்பாடு போற்றுதற்குரியதே' (பக். 32). பேராய்வுக்கு அடிக்கல் நாட்டுகிறது இந்நூல் எனில் மிகையாகாது.

மதுரை

தமிழண்ணல்

15.5.2005

ஒரே நாளில், ஒரே நேரத்தில் பிறக்கும்
இரு குழந்தைகளில் ஒன்று
அரசு போகத்துடனும்,
மற்றொன்று வறுமையிலும் வளர்வதை
நாம் காணவில்லையா?
இதற்கு என்ன காரணம்?
சென்ற பிறப்பில் நாம் செய்த
நன்மை – தீமைகளைப் பொறுத்தே,
இப்பிறப்பில் நம் நிலைமை இருக்கும்.
- 'தர்ம சக்கரம்'

நிறைமொழி - 3

டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மைய

இயக்குநர்

டாக்டர் இரா.கலைக்கோவன் அவர்கள்

வழங்கிய

ஆய்வுரை

திரு. எஸ்ஸாரெம் பழனியப்பன் தொகுத்திருக்கும் படைப்புகள் பலவிதம் ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதம், அவரது எழுத்துத் திறத்துடன் உள்ளமும் காட்டும் தகுதி சான்ற நூலாக மலர்ந்துள்ளது.

நூலை முழுமையும் படித்து முடிக்கையில், இதனை இதனால் இவர் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவர்கண் விட்ட அருண் செங்குட்டுவனைப் பாராட்டாது இருக்க முடியவில்லை.

நூலின் இயல்கள் இரு பிரிவுகளாய் அமைந்துள்ளன. படைப்புகள் பலவிதம் பதினெட்டு இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றுள் பெரும்பாலான இயல்கள் செய்யுள் அடிகளையே தலைப்புகளாய்க் கொண்டுள்ளன. அவற்றுள் ஈகை அரிய இழை எனுந் தலைப்புப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த தமிழர் திருமணத்தில் தாலி பற்றிய கருத்துப் போரை நினைவூட்டுமாறு அமைந்துள்ளமையைக் குறிப்பிட வேண்டும். படைப்பு வரலாற்றைச் சொல்லவரும் இயல் தலைப்புகளைப் பல்வேறு வரலாற்றுப் பின்புலங்களையும் நினைவிற் கொண்டு வருமாறு அமைத்திருக்கும் நூலாசிரியரின் மொழியாற்றலை, அறிவுத் திறத்தைப் பாராட்டி மகிழலாம்.

இயல் தலைப்புகளைப் போலவே, இயல் தொடங்கும் முன் தரப்பட்டிருக்கும் பாடல்களும் பொருளார்ந்து விளங்குகின்றன. பெரும்பாலான பாடல்கள் திருத்தொண்டர் புராணத் தொடர்களாக இருக்க, பாரதியும் திருமுறை ஆசிரியர்கள்கூட ஆங்காங்கே இயல் தொடங்க உதவியிருக்கின்றனர்.

தொடர்களை மட்டும் தந்து நின்றுவிடாது, அவற்றைப் படிப்பார் பொருள் தெரிந்து மகிழுமாறு விளக்க வரிகளும் பெய்திருப்பது நூல் படிப்பார்மீது ஆசிரியருக்குள்ள அக்கறையைப் புலப்படுத்துகிறது.

ஏற்கனவே பலரால் அணுகப்பெற்ற நிகழ்வை, அவர்தம் பார்வையிலேயே பதிவு செய்திருப்பதுடன், நிகழிடங்களில் நேரில் கண்டும், நிகழ்ந்தவாறு உரைத்தாரிடம் செவிமடுத்தும், தம் நோக்கில் திறனாய்ந்தும் விரித்துரைக்கும் முறை இந்த நூலை அநுபவித்துப் படிக்குமாறு செய்துள்ளமையுடன், படைப்புப் பற்றிய பரந்துபட்டதொரு கண்ணோட்டத்தையும் படிப்பாரிடம் உண்டாக்கி விடுகிறது.

நூலின் தொடக்கத்தில் படைப்பு என்ற சொல்லின் தோற்றத்தை ஆராயும் திரு எஸ்ஸாரெம், அதைப் படை என்னும் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்த தொடர்ச் சொல்லாகக் காண்கிறார். படை எனுஞ் சொல்லைப் படு என்னும் வேரின் அடியாகப் பிறந்த சொல்லாகக் கருதலாம். படுவது, படை, படுகளம், பட்டான் எனும் வழக்குச்

சொற்களை இங்கு நினைவுகூரலாம். பல தொடக்கக் காலக் கல்வெட்டுகளில் இறப்பைக் குறிக்கப்பட்டான் என்ற சொல் பரவலாக ஆளப்பட்டுள்ளது. பட்டார்க்குச் செய்த வழிபாடே படையலானது.

நகரத்தாரின் படையல் வழிபாடு பழந்தமிழர்தம் நடுகல் வழிபாட்டின் மூன்று கூறுகளைக் கொண்டுள்ளமையைப் **படைப்புப் பலவிதம்** தெளிவுபடுத்துகிறது. பேழையைக் கொண்டு செல்லல், பேழைத் துணிகளைத் துவைத்தல், குலதெய்வக் கோயில்களில் வழிபட்டுப் புனிதநீர் கொணர்ந்து படைப்பு வீட்டைப் புனிதப்படுத்தல் ஆகிய சடங்குகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை நீர்ப்படையின் பார்ப்படும். படையல் வீடு பெரும்படையை நினைவுபடுத்த, வழிபாடு வாழ்த்தலாய் நிறைகிறது.

இந்நூலில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள சில படையல் குறிப்புகள் மருத்துவம் சார்ந்து அமைந்துள்ளன. அவற்றைக் குறித்து மருத்துவர்கள் கருத்துரைக்கலாம் என்று நூலாசிரியரே அநுமதி வழங்கியிருப்பதால் சொல்வதைத் தவிர்க்கக்கூடவில்லை. அசைவப் படைப்புகளில் இனிப்புப் பணியாரம் இடம்பெற்றுவிடுவதைக் குறிக்கும்போது, மாமிசத்தில் உள்ள கொழுப்பைக் கருப்பட்டி குறைக்குமோ என்று (பக். 78) கேட்கிறார் நூலாசிரியர்.

சர்க்கரையைவிடக் கருப்பட்டி தேவலாம் என்பது எவ்வளவு உண்மையோ அவ்வளவு உண்மை எவ்விதத்தானும் கருப்பட்டி மாமிசக் கொழுப்பைக் குறைப்பதில்லை என்பதும். சர்க்கரை போலவே கருப்பட்டியில் உள்ள இனிப்புச் சத்தும் உடலுக்கு வெற்றுக் கலோரிகளையே தருகிறது. எனினும் சர்க்கரை தரும் வெற்றுக் கலோரிகளைவிட இதனால் பெறப்படும் வெற்றுக் கலோரிகளின் அளவு குறைவு என்பதாலேயே இனிப்புச் சத்து தவிர்க்க முடியாத இடங்களில் குறைவான அளவில் கருப்பட்டியைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று மருத்துவ அறிவுரை வழங்கப்படுகிறது.

வியர்வைத் துளைகள்வழி எண்ணெய் உடலினுள் சென்று, உடலைத் தூய்மைப்படுத்துகிறது (பக். 57) என்பது சரியன்று. ஏனெனில் வியர்வைத் துளைகள் ஒருவழிப் பாதைகள். அவற்றின்வழி வியர்வை வெளிவருமே தவிர, வெளிப்பொருள் ஏதும் உட்செல்ல வாய்ப்பில்லை.

ஆயதற்கு உரியன எனும் இயலில் புதிய நிபந்தனை எனும் தலைப்பின் கீழ், படைப்புகளில் பணியாரத்தோடு வடை இடம் பிடித்து விடுவதைக் குறிப்பிட்டு, அதற்குக் காரணமாக, வடையும் தோசையும் தான் தமிழ்நாட்டின் மிகத் தொன்மையான பலகாரங்கள் என்று கூறப்பெறுவதைக் (பக். 79) குறிப்பிட்டுள்ளார் நூலாசிரியர். தமிழ்நாட்டின் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலோ, பழங்காலக் கல்வெட்டுகளிலோ வடை, தோசை பற்றிய குறிப்பேதும் இருப்பதாக அறிகிலேன். அப்பம், கும்மாயம் என்பன சோழர் கல்வெட்டுகளில் பரவலாக இடம்பெற்றுள்ளன. தோசை, வடை, பணியாரம் போன்றன நாயக்கர் காலக் கல்வெட்டுகளில்தான் காணப்படுகின்றன.

தமிழ்நாட்டுக் கடவுளர், இந்து சமயக் கடவுளர் பற்றியெல்லாம் நூலாசிரியர் தெளிவான பார்வையுள்ளவர் என்பதை, இந்நூலில் அவர் பரவலாகப் பயன்படுத்தியிருக்கும் தொடர்களும் பாடல்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

எனினும், துர்க்கையைக் காளி என்றும், பாலை நிலத்தின் அதிதேவதை என்றும் கூறுவர் என்று (பக். 71), கவினியிசு கோலங்கள் இயலில், அவர் கூறியிருப்பதும், பிராமியை, அபிராமி என்றும் சொல்வதுண்டு (பக். 73) என்று அவர் குறிப்பதும் வரலாற்றுச் சுவடுகளுக்கு மாறாக அமைந்துள்ளன. பாலை நிலத் தெய்வமாகக் கொற்றவையே கொள்ளப்பட்டார். அவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பரவலாகக் கிடைக்கின்றன. இக்கொற்றவையே பின்னாளில் துர்க்கை ஆனார்.

காளி, துர்க்கையினும் வேறான தெய்வம் என்பதைச் சிலப்பதிகார அடிகள் (20: 34-40) தெளிவாக உறுதிப்படுத்தும். இலக்கியங்களில் காளி இடம்பெறும் முதலிடமாகக் காரைக்கால் அம்மையின் பதிக்களைக் கொள்ளலாம். 'சங்க காலத்து வீரர்கள் காளியின் முன்பாகச் சிரச்சேதம் செய்து கொண்டு உயிர்த் தியாகம் புரிவது உண்டாம்' (பக். 132) என்ற கருத்தும் இதனால் பிழையாதல் காண்க.

காளியும் துர்க்கையும் முற்றிலும் வேறுபட்ட பெண் தெய்வங்கள் என்பதைத் தமிழ்நாட்டில் இதுநாள் வரையிலும் கிடைத்துள்ள பழஞ்சிற்பங்கள் (பெண்தெய்வ வழிபாடு தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பக். 40-47) கொண்டும் எளிதாக உணரலாம்.

காளி - சாமுண்டி கருத்துகளும் விரிவான ஆய்வுக்கு உரியவை. எழுவர் அன்னையரில் இளையவராகச் சிலம்பில் அறிமுகமாகும் காளியை நகர்த்தி, அவரைத் தனிப்பெருந் தெய்வமாக்கும் ஆகமங்கள், அவரிடத்தில் சாமுண்டியை (எமனின் மனைவி) இருத்துவது, தமிழ்நாட்டில் காணப்பெறும் காலத்தால் முற்பட்ட சிற்பச் சான்றுகளால் அறியப்படும் உண்மையாகும். இலக்கியம், ஆகமம், சிற்பம், கல்வெட்டு, ஓவியம் எனப் பல்வேறு சான்றுகளின் அடிப்படையில் ஆராயப்பட வேண்டிய தமிழ்நாட்டுத் தெய்வங்களின் காலநிரலான வரலாறு, இன்று வரையிலும் தெளிவான நிலைகளைப் பெறாமல் உள்ளமை தவக்குறைவே.

பாடல்பெற்ற கோயில்களின் பரிதாப நிலை பற்றி (பக். 26) நூலாசிரியர் குறித்துள்ளமை அனைத்தும் முற்றிலும் உண்மையே. தில்லை, மதுரை, திருப்பதி, பழனி எனச் சில கோயில்களையே தேர்ந்தெடுத்துச் செல்லும் அவலம்தான் இதற்குக் காரணம். இறைவனை வழிபட வேண்டும் என்று நினைப்பார்க்கு எக்கோயிலெனின் என்? தம் சொந்த ஊருக்கு அருகிலுள்ள பழங்கோயில் எதுவெனினும் சென்று இறைவனைச் சந்திக்கும் நோக்கை மக்கள் பெறுதல் வேண்டும். அப்போதுதான் பாடல்பெற்ற கோயில்கள் பழுதின்றி இயங்கும்; பாழாகாமல் பொலியும்.

இறைவன் நல்லதே செய்வான் எனும் எண்ணமும் மக்கள் உள்ளத்தில் ஆழப் பதிய வேண்டும். அப்போதுதான் இறைசார்ந்த மூடநம்பிக்கைகளும், அவற்றை வளர்த்துச் செல்வம் தேடுவாரின் எண்ணிக்கையும் குறையும். இக்கருத்தை

நூலாசிரியர் உரியவாறு பதிவு செய்துள்ளமை, உண்மையான பத்திமை பற்றிய அவரது தெளிவான கண்ணோட்டத்திற்குச் சான்றாகிறது.

படைப்பு எனும் பொது வழிபாட்டு முறையின் தோற்றம், வளர்ச்சி, சீர்மை, மாற்றங்கள், எதிர்காலம் எனும் அனைத்துப் பரிமாணங்களையும் களஆய்வுகள், சொல்லாடல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நுட்பமாக அணுகி, தம் அநுபவங்களையும், நோக்குகளையும் ஆங்காங்கே பொருத்தமுற இணைத்து, முந்து ஆய்வாளர்கள், முன்னோடிகள், அறிஞர்கள், சான்றோர்கள் ஆகியோர் கண்ணோட்டத்தையும் கொண்டு இந்த அருமையான நூலைப் படைத்திருக்கும் திரு. எஸ்ஸாரெம், நல்லவை பெருக வேண்டும் நாடெலாம் வாழ வேண்டும் எனும் உயர்ந்த கொள்கையர். அந்தப் பெருந்தகையின் இந்தப் பணி, பெருமகிழ்வு தரும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

இரா.கலைக்கோவன்,

இயக்குநர்,

டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மையம்,

C 87, பத்தாம் குறுக்கு, மேற்கு விரிவாக்கம், தில்லைநகர்,

திருச்சிராப்பள்ளி – 620 018

மனிதனைச் சார்ந்து சத்தியம் இல்லை;

சத்தியத்தைச் சார்ந்துதான் மனிதன் இருக்கிறான்.

அதைப் புறக்கணிக்கும் அளவு,

அவன் தன்னையே அழித்துக் கொள்ள வழி தேடுகிறான்.

—சுவாமி சித்பவானந்தர்.

உ

சிவமயம்

ஓம் கம் கணபதயே நம:

படைப்புகள் பலவிதம்

1. இயம்பலாம் ஏது-மற்று யாதோ?

(சொல்லக்கூடிய காரணம் (இதுவன்றி) வேறு யாது?)

(தோற்றுவாய்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கொண்டு வந்து மனைப்-பு குந்து குலாவு பாதம் விளக்கியே,
மண்டு காதலின் ஆத னத்திடை வைத்து அருச்சனை செய்தபின்,
உண்டி நாலு விதத்தில், ஆறு சுவைத்-தி றத்தினில், ஒப்பிலா
அண்டர் நாயகர் தொண்டர் இச்சையில் அமுது செய்ய அளித்துளார்.

-திருத்தொண்டர் புராணம் 443

(சிவனடியார்களை மனைக்குள் அழைத்து வந்து, இருக்கை அளித்துப் பாதபூசை செய்து,
பேரன்புடன் அருச்சனை புரிந்து, அவர்கள் விரும்பியவாறு அமுது செய்வதற்கு ஏற்ப,
நான்கு விதத்துடன் கூடிய அறுசுவை அமுது படைப்பார்)

நன்றித் திருநாள்

படை என்னும் சொல், உண்டாக்கு, பொறு, அர்ப்பணி என ஏவியும்,
படர்புண், வீரர் தொகுதி என விரிந்தும் பொருள்தரும்.

அர்ப்பணித்தல் என்னும் பொருளில், படை என்னும் சொல்லிலிருந்து படைப்பு
என்னும் சொல் பிறந்தது என்றும் கூறுவர்(1).

(இது குறித்த மேலும் சில கருத்துகளை, டாக்டர் இரா. கலைக்கோவன் அவர்களின்
ஆய்வுரையில் (பக். xvii) காணலாம்.)

இறைவன் படைத்தவற்றுள் தங்களுக்கு வேண்டியவற்றை அறவழியில் சேர்த்து,
சேர்த்ததை அறவழியில் செலவிட்டும், மகிழ்வோடு துய்த்தும், எஞ்சியவற்றைத் தம்
சந்ததியினருக்கென விட்டுச் சென்ற மூதாதையரை நினைத்துப் பார்க்க - அவர்கள்
செய்த அரிய பல செயல்களை எண்ணி மகிழ - வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த அந்த வானுரை
தெய்வங்களுக்கு நன்றி சொல்ல - அவர்களைப் போன்று நாமும் வாழ வேண்டும்
என்னும் பிரதிக்ஞை (உறுதிமொழி) எடுத்துக் கொள்ள - அவர்களோடு சேர்த்து,
அவர்களை வாழ்வித்த கிராம தேவதைகளையும் வழிபட வாய்ப்பளிக்கும் ஒரு
நன்றித் திருநாள்தான், நகரத்தார்கள் தற்போது நடத்தும் பொதுப்படைப்புகள்.

படைப்புப் பல-படைத்துப் பலரோடு உண்ணும் உடைப் பெருஞ் செல்வர் (பெருஞ்
செல்வத்தைப் பெற்றிருந்து, காக்கை கரைந்துண்ணும் என்பது போன்று பலரோடு கூடி
உண்ணும் வசதி படைத்த செல்வர்) என்னும், பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி பாடிய
புறநானூற்றுப் பாடலின் (188) முதல் இரு அடிகளையும், களப்பட்டவர் கல்நின்றார்

(போர்க்களத்தில் மரணமடைந்தோர் நடுகல்லாக வைத்து வழிபடப் பெற்றனர்) என்னும் **புறப்பொருள் வரியையும்** மேற்கோள் காட்டி, நகரத்தார் சமூகம் மேற்கொண்டுவரும் பொதுப்படைப்புகளுக்குச் சிறப்புச் சேர்க்க - தொன்மை கற்பிக்க, அறிஞர் உலகம் அயராது முயன்று வருகிறது.

புறநானூற்றுப் பாடல் குழந்தைச் செல்வத்தின் சிறப்பினைக் கூறுவதற்காகவே பாடப்பெற்றது என்பதை அவர்கள் ஏனோ மறந்து விடுகின்றனர்.

நகரத்தார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த எவரும் போர்க்களத்தில் உயிர் துறந்ததாக இதுவரை எந்தச் சான்றும் இல்லை! இந்திய சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் வேண்டுமானால் தியாகிகள் சிலர் துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கலாம்; அப்போதுகூட யாரும் உயிர் துறந்ததாக வரலாறு கிடையாது. நெல் வயலிலும், கண்மாய்க்கரையிலும், இயற்கையாகவோ, தாமாகவோ (தற்கொலை செய்து கொண்டோ), பிற மனிதர்களாலோ உயிர்களாலோ உயிர் துறந்த நகரத்தார் சமூக மூதாதையரைக் **களப்பட்டார்** என்று கூறுவது எப்படிப் பொருந்தும்?

'கல்லெடுத்துப் புலால் ஊற்றிக் கொள்ளுதல்' என்னும் சடங்குடன் இப்படைப்புத் தொடர்புடையதாக உள்ளது (-தனவணிகன், ஜனவரி 2005, பக். 15) என்று கூறப்பெறுவதைக் **கவிஞர் இராகவன் முத்து** மறுக்கிறார். காரணம், 'இறப்புக்கு அடுத்தடுத்த நாட்களில் மேற்கொள்ளப்பெறும் இச்சடங்கில், நம் சமூகத்தவர் கல் நாட்டுவதில்லை என்றும், 'கல் எடுத்து' என்பதே கல்லை அகற்றி விடுவதைத்தான் குறிக்கிறது' என்றும் அவர் கூறுகிறார். மேலும், 'நடுகல் என்பது வீரர்களுக்கே உரியது' என்பதும் அவர் கூறும் காரணம்.

படைப்பின் தொடக்கமே

ஆனால் பண்டைக் காலத்தில், பத்தினிப் பெண்டிர், வடக்கிருந்தோர் (வடக்கிருத்தல் - To sit facing north, taking a vow of fasting to death) உள்ளிட்ட பலருக்கு, நடுகல் நாட்டப் பெற்றதாகச் சிலப்பதிகாரத்தை மேற்கோள் காட்டி ஆய்வாளர் **க.காந்தி** கூறுவது(2) நம்மைச் சிந்திக்கச் செய்கிறது.

மேலும், வேந்தன்பட்டித் தொட்டிச்சி படைப்பிலும் இந்த நடுகல் வந்து புகுந்து கொள்கிறது. படைப்புக்குப் பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்னர், பங்காளிகள் வடக்கு இளையாத்தங்குடி சென்று, காட்டுப் பகுதியில் உள்ள நடுகற்களுக்கு வழிபாடு செய்து திரும்புகின்றனர். அங்கு சென்று வந்ததிலிருந்து 15 நாட்களுக்கு வீடுகளில் தாளிப்பது இல்லை; தோசை சுடுவதில்லையாம்.

நடுக்காட்டில் நடுகற்களாய் இருப்போர் யார்?

அவர்கள் நகரத்தாராய் இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. காரணம், முற்காலத்தில், விசேஷ தீட்சை பெற்றுச் சிவபூஜை செய்து, நிறைவாக நீண்ட காலம் வாழ்ந்த ஒருசில செட்டியார் பெருமக்களை அடக்கம் செய்த இடங்களில் மட்டும்தான், சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்வது வழக்கமாக இருந்திருக்கிறது. அதைத் தவிர, நகரத்தார் யாருக்கும்

நடுகல் நாட்டப்பெற்று வழிபாடு செய்யப் பெற்றதாகத் தகவல் இல்லை.

எனவே வேந்தன்பட்டிப் பங்காளிகள் வழிபடும் நடுகற்கள், கறுப்பர் போன்ற காவல் தெய்வங்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும். நகரத்தார் வழிபடும் குலதெய்வங்களில் சில, நடுக்காட்டில் நடுகற்களாய்க் காணப்பெறுகின்றன என்பதை நகரத்தார்களின் குலதெய்வங்கள் நூல்வழி அறியலாம். மேலும், தொட்டிச்சியம்மன் படைப்புப் பங்காளிகள், அங்கு சென்று காப்புக் கட்டிக் கொண்டு வருவர் என்றும் கூறப்பெறுகிறது.

தமிழண்ணல் கூறுவது போன்று, படைப்புக்குத் தொடக்கம், பண்டைய நடுகல் வழிபாடுதான் என்று வேண்டுமானால் கொள்ளலாம்.

யார் அந்தத் தென்புலத்தார்?

'படைப்புக்குத் திருவள்ளுவர் கொடுத்த பெயர் தென்புலத்தார் வழிபாடு. அந்த வழிபாடுதான் வாழ்க்கையில் முதலில் இடம் பெறவேண்டும் என்பதற்காகவே, அவர் அதைப் பிள்ளையார் சுழியாகப் போட்டிருக்கிறார்' என்பது டாக்டர் வ. தேனப்பன் கருத்து.

'தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்றாங்கு ஐம்புலத்தார் ஓம்பல் தலை (பிதிரர், தேவர், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான் என்று சொல்லப்பெற்ற ஐந்து இடத்தும் செய்யும் அறநெறியை வமுவாமற் செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அம்சமாம்) என்பது குறள் (43). தென்புலத்தாரை – தெற்கே சென்ற நம் முன்னோரை – முதலில் வணங்கவேண்டும்; அந்த முன்னோரைத்தான் பிதிரர் (manes, souls of ancestors) என்கிறோம்' என்கிறார் காசிஸ்ரீ அரு.சோமசுந்தரம்.

'அதனால்தான் சாந்தி (அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழா) முதலியவற்றில், முதலில் நாந்தி(3) என்னும் சடங்கினைச் செய்கிறோம். நாந்தி என்பது பிதிரருக்காகச் செய்யப்பெறுவது.'

அதே நேரத்தில், தென்புலத்தாரைப் பிதிரர் என்று குறிப்பிடும் பரிமேலழகர், 'பிதிரராவார் படைப்புக் காலத்து அயனால் படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி; நம் முன்னோரை நோக்கிச் செய்யும் கடன்களால் ஆகிய பயன்களை, அவருக்கு உரியனவாகச் செய்யும் அதிகாரமுடையோர்' என்று, அதற்கு விளக்கம் கூறுவதையும் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். கவிராஜ பண்டிதரோ, தென்புலத்தாரை 'உயிர் துறக்கும் தறுவாயில் உள்ள முதியவர்கள்' என்கிறார்(4).

காசிஸ்ரீ மேலும் கூறுகிறார்: 'வள்ளுவரின் கருத்தை நன்கு பின்பற்றும் சமூகங்களில் நம் சமூகம் தலையாயது. பிராமணர்கள்கூடச் சுமங்கலிப் பிரார்த்தனை(5) என்றுதான் கொண்டாடுகிறார்களே தவிரப், படைப்பு என்று கொண்டாடவில்லை. அதில் என்ன வேறுபாடு என்றால், படைப்பில் நம் முன்னோரின் அடையாளங்களை வைத்து அவற்றை வழிபடுகிறோம். பின்னர் அவற்றைப் பேழையில்(6) வைத்துப் பாதுகாக்கிறோம். அந்தப் பேழை ஒரு கோயிலுக்கு உரிய அடையாளமாகத்தான்

திகழ்கிறது; பாதுகாக்கப் பெறுகிறது.'

குருபூசை

'சிவனை வழிபடும் அதே நேரத்தில் நால்வர் (ஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர்) பெருமக்களையும் குருமாராக நினைத்து வழிபடுவது போன்று(7), இவர்களையும் வழிபடு தெய்வமாக மதிக்கிறோம்; வழிபாடு செய்யும் வகையில் படைக்கிறோம்' என்கிறார் டாக்டர் பழ.முத்தப்பன்.

தற்கொலைக் கொடுமை

'படைப்பு என்பது இறந்துபோன எல்லோருக்கும் செய்யப் பெறுவதில்லை. குறிப்பிட்ட ஒரு சிலருக்குத்தான் செய்கிறோம்' என்று கூறும் டாக்டர் தே. சொக்கலிங்கம், 'அநியாயச் சாவு என்று சொல்கிறோமே, அப்படி உயிர் துறந்தோருக்கு மட்டும் தான் செய்கிறோம்' என்கிறார். 'ஆன்மநிறைவு (திருப்தி) என்னும் முழுமையை அடையாமற் போகின்ற அரைகுறை உயிர்களுக்குத்தான் படைக்கின்றோம்' என்பது அவர் கூற்று.

'வேதநூற் பிராயம் (வயது) 100 என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வாறு நிறைவாக வாழ்ந்தவர்களுக்குக் கூடப் படைப்பதில்லை. 10 வயது, 8 வயது, தாக்குண்டு இறந்தோர், கொடுமை காரணமாகத் தற்கொலை செய்து கொண்டோர் (8) என்போருக்கு மட்டுமே படைக்கிறோம்' என்றும் டாக்டர் சொக்கலிங்கம் சொல்கிறார்.

தியாகச் சின்னங்கள்

'அவர்களுடைய வரலாற்றை உற்று நோக்கினால் ஒன்று தெரியவரும். கொடுமையை அனுபவித்துக்கொண்டு, தனக்குத் தீங்கு இழைத்தோருக்குத் தீங்கு நினைக்காத தூய உள்ளம் அவர்களுடையது(9). அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே தண்டித்துக் கொண்டார்களே தவிரப் பிறரைத் தண்டிக்கவில்லை; கொடுமைப்படுத்த நினைக்கவில்லை. பழிக்குப்பழி என்று பகைமை பாராட்டும் இந்தக் கால மக்களிலிருந்து இவர்கள் வேறுபட்டுக் காணப்பெறுகின்றனர்' என்கிறார் டாக்டர் முத்தப்பன்.

'நாம் தெய்வமாய்க் கொண்டாடுவோர், தங்களைத் துன்புறுத்தியோரிடமிருந்து விலகிச் செல்வதையே அறிய முடிகிறது.

தங்களால் பிறருக்கு அவப்பெயர் ஏற்பட வேண்டாம் என்று கருதித் தங்களைத் தாங்களே தண்டித்துக் கொண்டு, அதன்வழி தெய்வ நிலைக்கு அவர்கள் உயர்ந்து விடுகின்றனர்.' (இந்த இடத்தில் சிவபக்தையான ஓர் இளம்பெண், தன்னைக் கொடுமைப்படுத்திய வைணவக் குடும்பத்தாரைத் தண்டிக்குமாறு இறைவனை இறைஞ்சாதிருந்து, அதன்வழி இறையருளுக்கு இலக்காகிய திருவிளையாடற் புராணக் கதை ஒன்றை (23. விருத்த குமார பாலரான படலம்) நினைவுபடுத்துகிறார் டாக்டர் முத்தப்பன்)

'ஏசு பெருமானைச் சிலுவையில் ஆணி அடித்து அறைகிறார்கள். நம்மவர்கள்

விஷம் அருந்தியோ, தீப்பாய்ந்தோ உயிரை மாய்த்துக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லக் கேள்விப்படுகிறோம். அப்படியானால் ஏசுவுக்கும் இவர்களுக்கும் என்ன வேறுபாடு?

'கிறித்துவர்கள் ஏசுவைக் கடவுளாகக் கருதுவதில்லை; இறைவனை அடைதற்குரிய வழியைக் காட்டும் மேய்ப்பனாக (போதகர், Pastor) – தூதுவராகத்தான் நினைக்கின்றனர். அதுபோன்று, பிறருக்குத் துன்பம் நினைக்காது – அவப்பெயர் ஏற்படாது வாழ்ந்து காட்டிய இவர்களையும், ஏன் தூதுவர்களாகக் கருதக்கூடாது?' என்று கேட்கிறார் டாக்டர் முத்தப்பன்.

ஏன் தேவை இந்த வழிபாடு?

'காந்தியடிகளை ஏன் கொண்டாடுகிறோம்? அவர் தம்மைத் தண்டித்துக் கொண்டாரே தவிரத், தம்மை வருத்தியோரை மன்னிக்க வேண்டும் என்றுதான் கூறினார். பிறரை மன்னித்துத் தம்மைத் தாழ்த்திக் கொள்வோர்தாம் இறைபதம் அடைகின்றனர் - அடையமுடியும் என்பது நம் சமயக் கொள்கை. அப்படி ஒருவர் வாழ்ந்து காட்டிய உண்மை வரலாற்றினைக் கூறினால், இந்நாளைய இளைஞர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வர். அந்த ஒரு குடும்பம் மட்டுமல்லாது, ஏனையோரும் ஏற்றுக் கொள்வர் என்பதை, அடைக்காத்தானைப் பலர் வழிபடுவதைக் கொண்டு உணரலாம்' என்று கூறிப், படைப்புக்குப் பலம் சேர்க்கிறார் பழ.முத்தப்பன்.

மேலும் 'பூசாரிகளும், சாமியாடிகளும், பங்கு கொள்ளும் பங்காளிகளும் பரிசுத்தமாக இருப்பது; பல ஊர்க்காரர்கள் ஒன்றுகூடுவது; பிளவுபட்ட பல குடும்பத்தார் அன்னையின் சந்நிதானத்தில் ஒன்றுபடுவது என்று பல நல்ல விளைவுகளைப் படைப்புகளில் நாம் காண்கிறோம். அவற்றை நினைத்துப் பார்த்தால், இத்தகைய வழிபாடு தேவைதான் என்பதை உணரலாம்' என்னும் டாக்டரின் கருத்தைக், காசிஸ்ரீயும் ஆமோதிக்கிறார்.

'நம் குடும்பங்களின் ஆதிபுருஷர்களை அந்த நாட்களில் நாம் நினைவுகூர்வதன்வழி, அவர்களுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தியோர் ஆகிறோம்' என்றும் காசிஸ்ரீ சோமசுந்தரம் கூறுகிறார்.

வழிபடுவோரை வாழ்விக்கும்

'இறந்தவள், நொந்து – வெந்து – ஆத்திரத்தோடு உயிர் துறந்திருக்கிறாள் என்றால், அந்த ஆத்திரம் நம்மைப் பழி வாங்கிவிடக் கூடாது(10) என்பதற்காகத்தான் படைக்கிறோம். அவ்வாறு இறந்தவரைக் கும்பிட்டுக் கூத்தாடினால், அவருக்குப் பிடித்தமான உணவுப் பொருட்களை அவருக்குப் படைத்தால், அவர் மனம் அமைதி அடையும்; சாந்தியடையும் என்னும் நம்பிக்கை நிலவுகிறது' என்கிறார் டாக்டர் சொக்கலிங்கம்.

'தெய்வங்களை அமைதிப்படுத்தும் வகையிலேயே, பண்டைக் காலத்தில்

பலியும், படையலும் அமையக் காண்கிறோம்' என்று ஆய்வாளர் காந்தி கூறுவது (பக். 265). அவருடைய கூற்றுக்குப் பக்க பலமாக அமைகிறது.

'தற்கொலை செய்து கொண்ட உயிர், விரைவில் உலகை விட்டு நீங்குவதில்லை. ஒரு வெறுப்பின் காரணமாகத் தற்கொலை செய்து கொண்டதால், அந்த ஆவிகளிடம் ஓர் ஆவேசம் இருக்கும். அது தன்னை வழிபடுவோரை வாழ்விக்கும்' என்கிறார் சொ.சொ.மீ.சுந்தரம்.

'பெரும்பாலான குடும்பங்களில் கடைசி நேரத்தில் தாயார்-தகப்பனார், மற்றும் பெரியோரிடமிருந்து திருநீறு பெற்றுக் கொள்வது, மனக்கசப்பை மாற்றுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான். ஒற்றுமையாக இருந்தாலும், மனக்கசப்போடு இருந்தாலும், கடைசி நேரத்தில் திருநீறு கொடுக்கும்போது, "நீ நல்லா இருப்பா" என்று ஆசீர்வதிப்பார்கள்; அப்போது பழைய பகைமை உணர்வு அவர்கள் உள்ளத்திலிருந்து அகன்று விடுகிறது' என்கிறார் டாக்டர் சொக்கலிங்கம்.

மனித வாழ்வில் யக்ஞங்கள்

'மனிதர்களாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து கடமைகள் இருக்கின்றன' என்கிறார் காஞ்சிப் பெரியவர். 'அவற்றை யக்ஞங்கள் (வேள்விகள்) என்கிறோம். அவை பித்ரு யக்ஞம்-தேவயக்ஞம்-மனித யக்ஞம்-பிரம்ம யக்ஞம்-பூத யக்ஞம் எனப்பெறும்.

மனிதப் பிறப்பெடுத்த அனைவரும் தங்களுடைய முன்னோர், தெய்வம் ஆகியோருக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மனிதப் பிறவியின் வழியாக மட்டுமே, நம்முடைய வினைகளைக் கழித்து, முத்திக்கு வழி காண முடியும். அதற்காக (மனிதப் பிறப்பெடுக்க)க் காத்திருக்கும் ஒவ்வோர் உயிருக்கும் உடல் தேவைப்படுகிறது; ஆண்-பெண் கூட்டுறவின்வழி அதற்கு வழி பிறக்கிறது. விலங்குகளைப் போன்று ஒரு விதிமுறை இல்லாது வாழாமல், ஒருவனும் ஒருத்தியும் என்னும் கட்டுக்கோப்புடன் வாழத் திருமணங்கள் வழி வகுக்கின்றன.

அவ்வாறு அறநெறி வழுவாது வாழ்ந்து, நம்மை இந்த உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தித், தங்கள் வாழ்வை அழித்துக் கொண்டாவது, தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்வாழ்வு ஈந்த பெற்றோரை அவ்வளவு எளிதில் மறந்துவிட முடியுமா? தாய்-தந்தையர் செய்துள்ள தியாகங்களுக்கு நாம் பிரதியே செய்ய முடியாது. இறுதிவரை அவர்களை நாம் நன்றியுடன் நினைவுகூர வேண்டும்.

அடுத்து, நம்முடைய செயல்களில் உடனாய் - வேறாய் இருந்து நம்மை வாழ வைக்கும் தெய்வத்திற்கும் நாம் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இவ்விரு நன்றிக் கடப்பாடுகளுமே பித்ரு யக்ஞம், தேவ யக்ஞம் எனப்பெறுகின்றன.

சக மனிதர்களுக்கு நம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்வது - ஓர் அதிதி (விருந்தினர்)க்காவது உணவு படைப்பது, மனித யக்ஞம் - ஆதித்யம் - எனப்பெறும்.

அவரவரும் தத்தம் தொழிலைச் சரிவரச் செய்து, அதை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்து விடுவது பிரம்ம யக்ஞம்.

வாய் பேசாத உயிரினங்களுக்குக்கூட நம் அன்பைத் தெரிவித்து, அவற்றுக்கு உணவிடுவது பூத யக்ஞம்.

(இங்கு கூறப்பெற்றுள்ளவை காஞ்சி மகா சுவாமிகளின் கருத்துகளை(11) அடிப்படையாகக் கொண்டவை)

காலஓட்டத்தில் காமியமாகிறது

காஞ்சிப் பெரியவர் குறிப்பிடும் 'பித்ரு யக்ஞம்' என்பதைத்தான், நகரத்தார் சமூகம் 'படைப்பு' என்னும் பெயரில் மேற்கொள்கிறது. ஆனால், அதன் அடிப்படை நோக்கம் – குறிக்கோள் ஆட்டம் கண்டு விடுகிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். நல்வாழ்வு தந்த பெற்றோருக்கு நன்றி தெரிவிப்பதை விடுத்து, அவர்களிடம் "அதைக் கொடு இதைக் கொடு" என்று பிரார்த்திக்கத் தொடங்கி விடுகிறோமே, அது எப்படிச் சரியாகும்?

'எப்போதுமே பிற்கால வளர்ச்சி அப்படித்தான் அமையும்' என்று இதற்குப் பதிலிடுகிறார் டாக்டர் தே.சொக்கலிங்கம். 'தொடக்கத்தில் 'நிஷ்காமியமாக' (பயன் கருதாமை) இருப்பது, கால ஓட்டத்தில் 'காமியமாக' (பயன் கருதிச் செய்யும் கிரியை) மாறி விடுகிறது(12). மனித இயல்பு அதுதான்' என்கிறார் டாக்டர்.

அதே நேரத்தில், 'வாழ்க்கையில் தன்னம்பிக்கை, சுயமுயற்சி ஆகியவை 75 விழுக்காடு இருந்தாலும், 25 விழுக்காடு வெளி ஆதரவு தேவைப்படுகிறது. அதுதான் காமிய வழிபாட்டுக்குக் காரணம்' என்கிறார் தமிழண்ணல்.

'இந்நாளைய இளையோர் சமுதாயம், நிறையச் செல்வத்தை ஈட்டும் அதேநேரத்தில், பிரச்னைகளையும் நிறையவே தேடிக் கொண்டு விடுகிறது. அந்தப் பிரச்னைகளிலிருந்து இத்தகைய பிரார்த்தனைகளின்வழி தங்களுக்கு விடுதலை கிடைப்பதாக அவர்கள் கருதுகின்றனர். அதனால்தான் எங்கள் காலத்தைவிட இக்காலத்தில் அதிகமான இளைஞர்கள் படைப்புகளில் பங்கு கொள்கின்றனர்; பெருந்தொகை கொடுத்து ஏலப்பொருட்களை வாங்குகின்றனர்' என்பது டாக்டர் சுப அண்ணாமலையின் கருத்துக் கணிப்பு.

'குடும்பம் என்பது ஒரு unit – ஒரு சிறு பிரிவுதான்; கோயில்தான் நமக்குக் குடும்பம். குடும்பம் என்று சொல்லி, அந்தக் கோயிலைச் சேர்ந்த அனைவரும் ஒன்றுபட்டு ஒரு குடும்பமாக வழிபடுகிறோம். அதுவே படைப்பு ஆகிறது' என்று டாக்டர் அண்ணாமலை கருத்துத் தெரிவிக்கிறார்.

நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை

'பல குடும்பங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு பெண்ணையோ, ஓர் ஆடவரையோ தெய்வமாகக் கருதிக் கொண்டாடும்போது, அந்த ஆடவர் அல்லது பெண்மணிக்கு

ஏதோ ஒரு பொதுத்தன்மை – சக்தி இருந்ததை ஒப்புக் கொண்டதாகிறது. அந்த நம்பிக்கை எப்படி வந்தது?' என்று கேட்கும் டாக்டர் அண்ணாமலை, 'நம்பிக்கைதான் நம்மைக் காப்பாற்றுகிறது – வாழ வைக்கிறது' என்று, *Confession* என்னும் நூலில் Tolstoy கருத்துரைப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளும் டாக்டர் வ. தேனப்பன், 'மூதாதையரை நினைக்கும்போது, அவர்களுடைய நினைவில் வாழ்கிறோம்; அவர்களை நினைத்து நாம் வழிபடும்போது, அந்த நினைவே நம் உள்மனத்தில் இருந்து நமக்கு வழி காட்டுகிறது' என்கிறார்.

மேலும் அவர் கூறுகிறார்: 'படைப்புப் பெரும்பாலும் இளம் வயதில் காலமான பெண்களுக்கே நடைபெறுகிறது. இளம் வயதில் சுமங்கலியாக ஒரு பெண் உயிர் நீத்தால், அவளைச் சக்தியின் அம்சமாகக் கருதி (நம்பி) வழிபடத்தொடங்கியுள்ளனர். காளி(13) வழிபாட்டின் எச்ச(மிச்ச)மாகக் கருதியே இதை மேற்கொண்டிருக்கின்றனர்.' ('நகரத்தார்கள் மாரியம்மனைவிடக் காளியையே அதிகமாக வழிபட்டு வந்திருக்கின்றனர்' என்று டாக்டர் சுப. அண்ணாமலையும் கருத்துரைக்கிறார்)

'மரணத்திற்குப் பின் ஆன்மாவின் நிலை என்ன? படைப்பதால் அவ்வான்மா அலைக்கழிக்கப்பட மாட்டதா?' என்னும் கேள்விகளுக்கு, டாக்டர் சொக்கலிங்கம் கூறும் சமாதானம், சைவ சமயக் கொள்கைக்கு – முப்பொருள் உண்மைக்கு முரண்பட்டதாக அமைகிறது.

'உடலை விட்டுப் பிரிந்த உயிர் அடுத்த உடலில் புகுந்து கொள்ளவே, அந்த இடம் வெற்றிடமாகி விடுகிறது என்பது இல்லை. சென்ற உயிர் சென்றதுதான்(14). புதிதாக வரும் உயிர் எங்கிருந்து வருகிறது என்பது தெரியவில்லை. அது இறைவனால் உண்டாக்கப்படுகிறது என்றுதான் மக்கள் நம்புகின்றனர்' – இவை டாக்டர் சொக்கலிங்கம் கூறியவை.

(குறிப்பு: 'பதி(பரம்பொருள்) போன்று, பசு(ஆன்மா)வுக்கும் அழிவில்லை – அதுவும் அநாதியே' என்பதுதான் சைவ சித்தாந்தம்)

'பின் சந்ததியினருக்கு உதவவேண்டும் என்னும் பாச உணர்வோடு உள்ள ஆன்மாக்கள், இங்கேயே தொடர்ந்து உலவிக் கொண்டிருந்து, (கனவுகள்வழி) நம்மிடம் படைப்புக் கேட்கின்றன; அவற்றுக்கே படைக்கிறோம்' என்னும் டாக்டர் தேனப்பனின் கருத்தும், சைவ சித்தாந்தத்திற்கு எவ்வளவு தூரம் ஏற்புடையது என்பதையும், சமயவாதிகள்தாம் முடிவு செய்ய வேண்டும். தம்முடைய வாழ்க்கையில் அத்தகைய அனுபவங்கள் தமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்கிறார் இப்பேராசிரியர்.

அதே நேரத்தில், 'அன்பின் பிடியில் அகப்பட்ட அந்த ஆன்மாக்கள் நல்ல நிலையை அடையவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், குலதெய்வங்களுக்கும், உள்ளூர்க் காவல் தெய்வங்களுக்கும் வழிபாடுகள் செய்தும், சிறப்புகள் கொடுத்தும் பிரசாதங்கள் கொண்டு வந்து, அவற்றையும் படைப்புகளில் வைத்து விடுகிறோம்' என்றும் தேனப்பன் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

'உடலிலிருந்து உயிர் பிரிந்த பிறகு, ஆன்மா அடுத்த பிறவிக்கு உடனடியாகவோ, சிறிது காலம் கழித்தோ சென்று, வேறு பிறவி எடுக்கிறது' என்று சித்தாந்தம் பயின்றோர் கூறுவதை ஏற்றுக் கொள்ளும் பேராசிரியர் சொ.சொ.மீ.சுந்தரம், 'ஆன்மாக்கள் குறிப்பிட்ட காலம் வரை ஆவி உலகத்தில்தான் உலவிக் கொண்டிருக்கின்றன; பிறகுதான் சொர்க்கத்திற்கோ நரகத்திற்கோ செல்கின்றன என்று கூறுகின்றனர்' என்கிறார்.

இந்த ஆவி உலகத்தில் அவர்கள் எவ்வளவு காலம் இருப்பார்கள்?

'சிலர் ஓரிரண்டு ஆண்டுகளில் அடுத்த பிறவி எடுக்கலாம்; சிலர் மிக நீண்ட காலம் (ஆயிரம் ஆண்டுகள்கூட) ஆவியுலகில் இருக்கக்கூடும் என்பது மறைமலை அடிகள் கருத்து. அவ்விடங்களில் அனுபவிக்க வேண்டியவற்றை அனுபவித்துவிட்டுப், பிறகு மேக மண்டலத்தை அடைந்து நீராகி, நீரின்வழி உலகத்தை அடைந்து, பிறகுதான் உடலைப் பெற்று அடுத்த பிறவி ஏற்படுகிறது என்றும் கூறுகிறார்கள்.

'அப்படிப் பார்க்கும்போது, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஆவி உலகத்தில் அந்த ஆன்மாக்கள் உலவுகின்றன என்றாகிறது. அந்த நேரத்தில் நாம் அவற்றை(அவர்களை) வழிபடுவதால், அவை மகிழ்ச்சி அடைகின்றன; அதற்காக நாம் அவர்களைத் திரும்ப அழைக்கின்றோம் என்று பொருள்படாது' என்கிறார் சொ.சொ.மீ.

'அப்படி அந்த முன்னோரை வழிபடுவதால், நாம் நன்றாக வாழ்கிறோம் என்பது நம் நம்பிக்கை; சாஸ்திரங்களும் அதைத்தான் சொல்கின்றன. அதனால்தான் படைப்பு என்று ஏற்படுத்தி, அவர்களை வழிபாடு செய்கிறோம்' என்பது அவர் கருத்து.

'ஒருவேளை அவர்கள் அடுத்த பிறவி எடுத்து விட்டால்கூட, நம் வழிபாட்டின் பலன் அவர்களைச் சென்றடைந்து, அவர்கள் அந்தப் பிறவியில் நன்றாக இருக்கட்டுமே! அடுத்த பிறவி எடுக்காமல் தெய்வமாகி விட்டால், அவர்கள் வாழ்த்து நம்மை வாழ்விக்கும்!'

சமயம் நம்பிக்கையில்தான் உள்ளது

சைவ சித்தாந்தியான டாக்டர் சுப அண்ணாமலை, 'சமயம் என்பது சித்தாந்தத்தில் இல்லை; நம்பிக்கையில்தான் உள்ளது. சித்தாந்தம் என்பது அறிவு சார்ந்த விளக்கம்தான். எவ்வளவு தொலைவு செல்ல முடியுமோ அந்த அளவுதான் அறிவு செல்லும். அதற்குமேல் பதிஞானம்தான் உதவும். பதிஞானம் என்பது இறைவனால் உணர்த்தப்பெற வேண்டிய ஒன்று; மனிதன் தானாகப் பெற்றுவிட முடியாது. அறிவு பூர்வமான ஆய்வு நம்மைக் கடவுளிடம் இட்டுச் செல்லாது. நம்பிக்கையோடு நாம் ஒன்றைச் செய்வோமானால், அந்த நம்பிக்கை நம்மைக் காப்பாற்றும்' என்று கூறி முடிக்கிறார்.

நம்புவ தே-வழி என்ற மறை-தன்னை

நாம்-இன்று நம்பி விட்டோம்,

கும்பிட்டு,எந் நேரமும் "சக்தி"-என்றால் உனைக்

கும்பிடு வேன்-மனமே.

-பாரதியார்

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 வெள்ளானைப் பெரியவர் கோயில் கும்பாபிஷேக மலர்.
 - 2 தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், பக். 253
 - 3 நாந்தி - திருமணம் முதலிய சப காரியங்கள் செய்வதற்கு முன் பிதிரருள் ஒரு சாராரைத் திருத்தி செய்ய நடத்தும் சிராத்த வகை
 - 4 திருக்குறள், ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு, கி.வா.ஐ. பக். 39
 - 5 இந்தச் சுமங்கலிப் பிரார்த்தனைதான் நகரத்தார் சமூகத்தில் நீத்தார் (உயிர் துறந்தோர்) வழிபாடாகப் பரிணமித்துள்ளது. மற்ற சமூகங்களில் நடைபெறும் நீத்தார் வழிபாடுகள், பெரும்பாலும் வாழ்ந்து - முதிர்ந்து - பிள்ளைகளைப் பெற்ற பெரியவர்களுக்குத்தான் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் நகரத்தார்களோ இளம் வயதினருக்கே பெரும்பாலும் செய்கின்றனர். இது பெரிய வேறுபாடு - டாக்டர் சப அண்ணாமலை
 - 6 'பேழைகளுக்குள் ஆவி ஏதையா?' என்று வினவுவோருக்கு என் மறுமொழி, 'சத்தியமாய் இருக்கிறது என்பதுதான். மேலும் அது நம்மைக் கண்காணித்தும் வருகிறது. குடும்பத்தில் முதல் சீராட்டுத் தனக்கே கிடைக்க வேண்டும் என்றும் அது விரும்புகிறது' - புலவர் பழ.இராமசாமி செட்டியார் (மறத்திமகன்), வெள்ளானைப் பெரியவர் கோயில் கும்பாபிஷேக மலர்
 - 7 பெரிய புராணத் தனியடியார் (நாயன்மார்) அறுபத்துமூவரும், தொகையடியார் ஒன்பதின்மரும், சைவ சமயிகளால் போற்றப்பெற வேண்டியவர்கள். தாங்கள் குருவாகக் கொள்ளும் நாயன்மார்களின் நாள்களை நகரத்தார் பெருமக்கள் குருபூசையாகக் கொண்டாடி மகிழலாம்.
 - 8 கஷ்டம் ஏற்பட்டது என்பதற்காக வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்து போய் உடனே தற்கொலை செய்துகொள்ளக் கூடாது. வைராக்கியத்தை (உலகப் பற்றின்மை) அடைந்தோ, மறுபடியும் செளக்கியத்தை அடைந்தோ, தியானத்தால் மனத்தை ஒருமைப்படுத்திப், பரமேஸ்வரனிடம் மனத்தைச் செலுத்திப் பிராணத் தியாகம் செய்ய வேண்டும் - உத்தரகாமிக ஆகமம், 30ஆவது படலம் 'பிராயச்சித்த விதி', சுலோகம் 706, 707
(வைணவபுராணமான கருட புராணத்திலும், இவ்வாறு பிராணத் தியாகம் செய்வோர் வைகுந்தப் பதவி அடைவர் என்று கூறப்பெறுகிறது.)
 - 9 சங்க காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பெற்ற வடக்கிருத்தல் என்பதும் ஏறத்தாழ இந்த அடிப்படையிலானதே.
(அ) மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் பெரிய புராணக் கதையை இங்கு நினைவுகூரலாம்.
(ஆ) இராமனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் ஓர் உபந்நியாசகர், 'தன்னைச் சரண் அடைந்தோருக்கு மட்டுமே இராமன் அடைக்கலம் அருளிக் காப்பாற்றினான்'

ஆனால் சீதாப் பிராட்டியோ தனக்குத் துன்பம் இழைத்தோரையும் மன்னித்து அவர்களுக்குத் துன்பம் நேராதவாறு பார்த்துக் கொண்டாள்' என்று கூறுகிறார். (Rama offered protection only to those who surrendered to Him; but Sita beseeched Hanuman not to harm the ogresses who had troubled her even though they had neither sought her pardon nor refuge to her.

– M.V.Ananta Padmanabhachariar, *The Hindu*)

- 10 இராவணனின் மரணத்தைப் பற்றிப் பாடும் கம்பன், சீதையைப் பற்றிய எண்ணத்தோடு இராவணன் இறப்பானானால், அவன் திரும்ப சீதையை அடையக்கூடிய நிலை ஏற்படலாம் என்பதால்தான்,

எள் இருக்கும் இடம் இன்றி, உயிர் இருக்கும் இடம் நாடி,....

'கள் இருக்கும் மலர்க்கூந்தல் சானகியை மனச் சிறையில் கரந்த காதல்

உள் இருக்கும்' எனக் கருதி, உடல் புகுந்து, தடவியதோ ஒருவன் வாளி? (எள் இருக்கும் இடம்கூட இல்லாமல் உயிர் இருக்கும் இடம் முழுவதையும் தேடி....தேன் குடிகொள்ளும் மலர்களைச் சூடிய சீதாதேவியை மனம் என்னும் சிறையில் ஒளித்து வைத்திருந்த காதலானது, உள்ளே இன்னும் எங்கேனும் பதுங்கியிருக்குமோ என்று கருதி, உடல் முழுவதும் தடவிப் பார்த்ததோ, ஒப்பற்ற இராமனின் அம்பு?) என்று பாடுவதை (இராவணன் வதைப்படலம் 237) இங்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார் டாக்டர் சொக்கலிங்கம்.

- 11 ரா.வீழிநாதனின் *காசி யாத்திரை* நூலில் (பக். V) காஞ்சி சுவாமிகளின் இக்கருத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

- 12 (அ) 'நல்ல பக்குவம் அடைந்தவர்கள் ஈசுவரனை நோக்கி எதுவும் கேட்க மாட்டார்கள். தங்களுக்கு என்று பெறவேண்டியது ஒன்றும் அவர்களுக்கு இல்லை; எப்போதாவது பிரார்த்தித்துக் கொண்டாலும், அது உலக நலனாகத்தான் இருக்கும். இறைவனும் அத்தகையோருக்கு உடனே அருள் புரிகின்றான்' என்கிறார் காஞ்சிப் பெரியவர், (*ஆசாரியஸ்வாமிகள் உபந்நியாசங்கள்*, பக். 69)

(இராமலிங்க சுவாமிகளும், விடியற்காலையில் எழுந்தவுடன் "உலகெலாம் வாழ்க" என்றுதான் பிரார்த்திப்பாராம்)

(ஆ) பயன் கருதியோ, கிடைத்த பலனுக்கு நன்றி சொல்லவோ கோயிலுக்குச் செல்லுங்கள்; இறைவனை வழிபடுங்கள்; நாளடைவில் தானாகவே பயன் கருதாத (நிஷ்காமிய) வழிபாடாக மாறிவிடும் என்றும் மகா சுவாமிகள் கூறுகிறார்.

- 13 Of all the forms of the Hindu pantheon, that of *Kali* is perhaps the most enigmatic to the modern mind. The word 'Kali' comes from the well-known word *Kaala*, time. She is the power of time. Siva Mahadeva is Brahman, the Absolute which is beyond all names, forms and activities. Hence He is shown lying prostrate like a *sava*, corpse.

Kali represents His *sakti* or energy. The energy however can never exist apart from its source or act independently of it. It can manifest itself and act only when it is based firmly on the source. It is exactly this that is meant while showing Kali standing on the chest of Siva. – Swami Harshananda, *Hindu Gods and Goddesses*, pp. 113, 116

- 14 உடல் அழியலாம். பிறப்பு என்பது உடலுக்கு எப்போது இருக்கிறதோ, அப்போதே அழிவு என்பதும் உண்டு. ஒன்று உண்டான வஸ்து என்றால் அது அழியும்; ஆனால் உள்ளே இருக்கிற ஆன்மா என்றைக்கும் இருக்கிறது. அதைச் சாகடிக்க முடியாது – கீதையில் கண்ணன்.

~~~~~

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

இப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள பொதுப்படைப்புகள் தொடர்பான தகவல்களைத் தந்துதவிய நகரத்தார் பெருமக்கள் (அகர வரிசையில்):

ஆறுமுகம், கே.ஆர்.

மதுரை

இராமசாமி செட்டியார், பழ. புலவர்,

காரைக்குடி

நினைப்பது வேறு; செயற்படுவது வேறு.

பல நேரங்களில்

எதையாவது செய்ய வேண்டும் என்று நினைப்போம்;

ஆனால் எதையும் செய்ய முடிவதில்லை.

எல்லாவற்றையும் இறைவனே முடிவு செய்கிறான்.

You aren't put on earth to be remembered;

You were put here to prepare for eternity

2. இறைத்தானங்கள்

(இறையுறை கோயில்கள்)

(படைப்பாலயங்கள்)

கிளரொளிச்-செங் கனக-மயம் தானாய் மாடு

கீழ்நிலை-ஓர் நீலச்-சோ பானம் பூணக்

கொள-அமைத்து மீதொருபால் கன்ன சாலை

குல-வயிரத் தால்-அமைத்த.....

மாளிகையும் உள-மற்று மறுகு தோறும்.

-திருத். புரா. 1173

(நகரங்களின் வீதிகளில் உள்ள உயர்ந்த பொன்மயமான மாளிகைகள்,

அடியில் நீலவண்ண மணிகள் பதித்த படிகளையும்,

மேல்நிலையின் ஒரு பக்கத்தில் வெண்ணிற வயிரவொளி வீசுகின்ற சாளரங்களையும்
கொண்டு விளங்குவன)

படைப்பின் தொடக்கம்

தொல்காப்பியத்தையும், புறநானூற்றுப் பாடலையும் மேற்கோள் காட்டிப் படைப்புக்குச் சிறப்புச் சேர்த்தாலும், கிடைத்துள்ள தகவல்களின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, இப்போதையப் படைப்புகள் சுமார் 150 முதல் 100 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில்தான் தொடங்கியிருக்க வேண்டும் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது.

❀கோயில்களில் குடிகொண்டிருக்கும் குலமகளிர்❀

பொதுப்படைப்புகள் என்பதற்கு இலக்கணம் கூறவரும் டாக்டர் சொக்கலிங்கம், '1890க்கு முற்பட்ட படைப்பு நாயக-நாயகியருக்குத்தான் குலதெய்வக் கோயில்களில் உருவச்சிலை இருக்கும். கோயில்களில் இடம் பிடித்துக் கொண்டுள்ள அவர்கள்தாம் பொதுப்படைப்பு என்னும் முத்திரைக்கு உரியவர்கள். அதற்குப் பிற்பட்ட படைப்புகளைச் சேர்ந்தோருக்குக் கோயில்களில் சிலைகள் கிடையா. பொதுப்படைப்பு என்பதற்கு இதை ஓர் அளவுகோலாகக் கொள்ளலாம்' என்கிறார்.

இந்த அளவுகோலைப் பயன்படுத்தினோமானால், இப்போதையப் பொதுப்படைப்புகள் பல ஓரங்கட்டப்(sidelined)பெற்றுவிடும்.

மேலும், அழகுச் செட்டியார்-சாளியாத்தாள், தெய்வானை அம்மன் போன்ற படைப்புகளின் பங்காளிகள், தங்கள் படைப்புகள் முறையே 220, 300 ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருவதாகக் கூறிக் கொள்கின்றனர்.

மூதாதையர் வழிபாடாக அமைந்துள்ள இப்போதையப் படைப்புகளில் பெரும்பாலானவை, ஏழு தலைமுறைக்கு உட்பட்டவையாகவே உள்ளன. அதாவது இரு தலைமுறைகளுக்கு இடையிலான காலம் சுமார் 20 ஆண்டுகள் என்று கொண்டால், 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவை தோன்றியிருக்க வாய்ப்பில்லை.

அந்த இடைப்பட்ட காலந்தான் நகரத்தார்களின் பொற்காலமாக இருந்தது என்கிறார் காசிநீர் அரு.சோமசுந்தரம். பர்மா, இலங்கை ஆகியவை செழித்திருந்த அந்தக் காலத்தில் செட்டியார்களும் செல்வச் செழிப்புடன் திகழ்ந்தனர்.

குறுநில முன்னர் பெருமனை

ஒளவை சு.துரைசாமி பிள்ளை கூறுவது போன்ற குறுநிலமுன்னர் பெருமனைகள் (1) (அரண்மனை போன்ற பெரிய வீடுகள்) எழுந்தது அந்தக் காலத்தில்தான். கி.பி.1800க்குப் பின்னர்தான் நகரத்தார் பெரிய வீடுகளைக் கட்டியதாக டாக்டர் தே.சொக்கலிங்கமும் கூறுகிறார் (-பூச்சரம், மே 2005, பக். 8). அத்தகைய பெரிய வீடுகளே படைப்புகள் பெரிய அளவில் நடத்தப்பெற ஒரு காரணமாகக்கூட இருந்திருக்கலாம்.

ஆனால் அதற்கு முன்னர், அரசர்களுக்கு இணையாக வாழ்ந்ததாக வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறும் நகரத்தார் சமூகம், பனையோலை வீடுகளிலேயே வாழ்ந்து வந்ததாக அவர் கூறுவது, ஜீரணிக்கச் சிறிது சிரமமாக உள்ளது!

தத்தம் வீடுகளில், இறையடி எய்திய தம் பெற்றோர், ஐயா-அப்பத்தாள் ஆகியோருக்கு, எப்போதாவது ஒருமுறை (குறிப்பாகத் திருமணங்களுக்கு முன்னர்) படைத்து வந்த நகரத்தார் பெருமக்கள், இத்தகைய பெரிய வீடுகளைக் கட்டியதும், ஆண்டுக்கொரு முறை அவ்வாறு படைக்க முற்பட்டிருக்கலாம். அந்த மூதாதையர்களால்தான் தங்களுக்கு வளமான வாழ்வு வாய்த்தது என்னும் நன்றி உணர்வே அதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

அடுத்த தலைமுறையினர், அதைத் தொடர்ந்தபோது, அந்தக் குடும்பத்தின் அதிகமான உறுப்பினர்கள் ஒன்றுகூடிப் படைப்பதற்கு அந்தப் பெரிய வீடுகள் உதவியாக இருந்திருக்கும். காரைக்குடி, தேவகோட்டை ஆகிய இரு ஊர்களிலும், இன்னமும் ஏராளமான படைப்புகள் (இந்தப் பெரிய) வீடுகளிலேயே நடைபெறுவதைக் கொண்டு இதை யூகிக்கலாம்.

படைப்பு வீடுகள் உதயம்

கூட்டுக் குடும்பங்களாக வாழ்ந்த அந்தக் காலத்தில், குடும்பம் பெருகியபோது, எல்லோரும் சுத்தபத்தமாக இருக்க முடியாது என்பதால், படைப்புக்கெனத் தனி வீடுகளை அமைத்துக் கொள்ள முற்பட்டிருக்கலாம். இதுவே படைப்பு வீடுகள் - சாமி வீடுகள் அமையக் காரணமாக இருந்திருக்கும்.

பல குடும்பங்கள், வசதியின்மை - ஊரோடு ஒத்து வாழ இயலாமை - வியாபாரம் போன்ற பல்வேறு காரணங்களை முன்னிட்டுத் தங்கள் பழைய ஊர்களை விட்டு அடுத்துள்ள ஊர்களுக்கு வலசை (குடிபோதல்) போயிருக்கின்றன. (கொரட்டியார், ஊனாங்குடியார், தட்டட்டியார், மலம்பட்டியார், செவ்வூரார் என இன்றும் அழைக்கப்பெறும் குடும்பங்கள் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.)

இரண்டு-மூன்று அண்ணன்-தம்பியர் ஒரே ஊருக்குச் சென்றதும் உண்டு; வெவ்வேறு ஊர்களில் குடியேறியதும் உண்டு. அவ்வாறு பிரிந்து சென்றபோது, அதுவரை ஒரே வீட்டில் வழிபட்டு வந்த பொருட்களை (அதைத்தான் இப்போது பேழை என்கின்றனர்.), வல்லடிக்காரரோ, வசதி உள்ளவரோ எடுத்துச் சென்றிருக்கலாம்.

பிணக்கின்றிப் பிரிந்தால், அவர்கள் அனைவரும் ஓர் ஊரில் ஒன்றுகூடி, மூதாதையர் வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டிருப்பர். இந்த அடிப்படையில்தான் 4, 5 ஊர்ப் பங்காளிகள் கூடிப் படைக்கும் பொதுப்படைப்புகள் உருவாகி இருக்கக்கூடும். இது, ஓர் ஒன்றுகூடல் நிகழ்வாகவும் இருந்திருக்கும்; உறவையும் பலப்படுத்தி இருக்கும்.

பனையோலைக் குடிசையில் படைப்புத் தெய்வம்

தொடக்க காலத்தில் தனியாகப் படைப்பு வீடுகள் உருவாகியபோது, அவை பெரும்பாலும் பனையோலையால் வேயப்பெற்ற குடிசைகளும், ஓட்டு-வீடுகளாகவே இருந்திருக்க வேண்டும் என்று யூகிக்க முடிகிறது.

செவ்வூர் சோனையன் படைப்பு, முதலில் சொக்கநாத சுவாமி கோயிலுக்கு அருகில் அமைந்திருந்த ஓர் ஓலைக் குடிசையில்தான் நடைபெற்றது என்றும், அக்குடிசை தீக்கிரையானதைத் தொடர்ந்தே, இப்போதையப் படைப்பு வீடு கட்டப்பெற்றது என்றும் ஒரு குறிப்புக் கூறுகிறது(2).

முதலில் இராங்கியத்தில் நடைபெற்று வந்த இராயவரம் செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்பும் குடிசை தீப்பற்றி எரிந்ததாலேயே புதிய இடத்துக்கு (புதிய ஊருக்கு) மாறவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

வளத்தியம்மன் வழிபாடும் முதலில் இராங்கியத்தில் ஒரு குடிசையிலேயே நடைபெற்று வந்தது; சுற்றியிருந்த குடிசைகள் எரிந்துபோன நேரத்தில், வளத்தியம்மன் மட்டும் தப்பிப் பிழைத்ததாகச் சொல்லப்பெறுகிறது.

கொத்தமங்கலம் இராசாத்தாள் படைப்பின் பழைய ஓலைக்குடிசைக்கு ஆதாரமாகப் படமே உள்ளது.

சமீப காலம் வரை காரைக் குடி ஏகம்மன் படைப்பில், சுவாமிய(கருவ)றை ஒவ்வோராண்டும் பச்சைப் பனை ஓலையால் வேயப் பெற்றுப், பதினைந்து நாட்களில் பிரிக்கப்பெற்று வந்ததாம். முன்பு ஓலைக் குடிசையில் படைப்பு நடைபெற்றதை நினைவுகூரவே, அவ்வாறு ஆண்டுதோறும்

செய்து வந்திருக்கின்றனர் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஷண்முகநாதபுரம்(3), மற்றும் தேவகோட்டையில், ஓரிரு படைப்பு வீடுகள் இன்னமும் பழைமைச் சுவடு குலையாமல் பாதுகாக்கப் பெறுகின்றன.

கீழ்ச்சிவல்பட்டி மாங்கல்யக்காரி, அழகாத்தாள், குழிபிறை அடைக்காத்தாள், பொன்னமராவதி நா.பெரி.நா.படைப்புக்காரர்கள், தங்கள் படைப்பு வீடுகள் முதலில்

குடிசையாக இருந்தே, படிப்படியாக இப்போதைய வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளன என்று கூறுகின்றனர்.

சிறுகூடல்பட்டி நாராயணசாமி படைப்பின் இப்போதையக் கற்கட்டடம், முதலில் சாதாரண ஓட்டுக்கூடமாகவே இருந்து, படிப்படியாகக் கண்ட வளர்ச்சியே ஆகும்.

யானை கட்டித் தீனி போடுதல்

கற்கட்டடமாக இருந்தால், யானையைக் கட்டித் தீனி போடுவது போன்று, அதைப் பராமரிக்க நிறையச் செலவு பிடிக்கும்; வருமானம் இல்லாத அந்த வீட்டுக்கு – ஆண்டுக்கு ஒருமுறை மட்டுமே பயன்படுத்தப்பெறும் படைப்பு வீட்டுக்கு, அவ்வளவு செலவு தேவைதானா?

சுவாமி வீடு என்று சொன்னாலே திருடர்கள் அங்கு செல்ல அஞ்சுவர்; அந்த நிலையில் அதற்கு ஒரு பக்காக் கட்டடம் அத்தியாவசியம்தானா என்றெல்லாம் அக்காலத்து அப்பச்சிகள் கருதியிருப்பர். வருமானம் இல்லாமல் ஆண்டு முழுவதும் பூட்டியே கிடக்கும் படைப்பு வீட்டுக்கு ஓலைக்குடிசையே போதுமானது என்று அவர்கள் முடிவு செய்திருக்கலாம். (அடியேன் கலந்து கொண்ட ஒரு படைப்பில், பணியார மா அரைப்பதற்கு Grinder ஒன்று வாங்கவேண்டும் என்று சிலர் கூறியபோது, இத்தகைய ஆட்சேபம்தான் எழுப்பப்பெற்றதாம்.) வீடுகளிலேயே மாறிமாறிப் படைப்புகளை நடத்தி வருவதற்கும் இதுவே காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

மேலும், படைப்பு வீடு எனத் தனியாகக் கட்டி விட்டால், அதைப் பராமரிப்பது, அன்றாடம் தீபம் ஏற்றுவது போன்றவற்றை எண்ணிப் பயப்படுகின்றனர். பல படைப்பு வீடுகளில் அத்தி பூத்தாற் போலத்தான் அன்றாடம் தீபம் ஏற்றுகிறார்கள்.

மேலும், அந்த வீடுகள், வேறு எந்தப் பயனும் இல்லாமல் பூட்டிக் கிடப்பதையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. (புதுவயலில் ஒரு படைப்பு வீடு, ஒரே ஒருமுறை விருந்துக்கு விடப்பெற்றதைத் தொடர்ந்து, பல்லாண்டுகள் பூட்டியே கிடக்க நேரிட்டது. வீட்டைப் பூட்டிச் சாவியை, ஒருவர் நீதிமன்றத்தில் ஒப்படைத்து விட்டாராம்!)

இருப்பினும், பொதுப்படைப்பு என்று வரும்போது, அதற்கெனத் தனியாக ஒரு வீடு இருப்பதுதான் சிறப்புடையது. படைப்பு வீடுகள் சில, ஆண்டு முழுவதும் பண்டாரங்களால் பராமரிக்கப்பெறுகின்றன. அந்த முறையை மற்றவர்களும் பின்பற்றலாமே?

என்ன மா-தவம் செய்தது இச்சிறு குடில்!

காரைக்குடியிலும், தேவகோட்டையிலும்தான் படைப்பு வீடுகள் என்று தனியாக மிகச் சில வீடுகளே உள்ளன. ஏனைய எல்லா ஊர்களிலும் (விதிவிலக்காக ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம்), படைப்புக்கெனத் தனியாக வீடுகள் அமைந்துள்ளன. மிகப் பெரியவளாகக் கருதப்பெறும் காரைக்குடி மெய்யாத்தாள்கூட, அண்மையில்தான் அழகிய தனி வீட்டுக்குத் தனிக் குடித்தனம் போயிருக்கிறார்!

இவ்விரு ஊர்களிலும் ஏறத்தாழ எல்லாப் படைப்புகளுமே, பங்காளிகள் வீடுகளிலேயே (திருமணமாகி முழுப் புள்ளியான வரிசைக் கிரமமாக) ஒவ்வோராண்டும் ஒவ்வொரு வீட்டில் நடைபெறுகின்றன. படைப்புப் பங்காளிகள் அனைவரும், தத்தம் இல்லங்களில் படைப்பு நடைபெறுவதற்குத் தவம் கிடக்கின்றனர் என்று கூசாமல் கூறலாம்!

படைப்புப் பல இடங்களில்

வேறு சில மாறுபாடுகளும் சில படைப்புகளில் காணப்பெறுகின்றன. ஹரிஜனப் பையனான சோலையப்பனுக்கு உரிய படைப்பு, இதுவரை காரைக்குடி, அரண்மனை சிறுவயல் ஆகிய இரு ஊர்களிலும், படைப்புக்காரர்களின் வரிசைக்கிரமத்துக்கு ஏற்ப, மாறிமாறி நடந்து வந்தது. (ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஊர்க்காரர்கள் பங்கு கொள்ளும் படைப்பாக இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட ஊரில்தான் அது நடப்பது வழக்கம்; ஆனால் சோலையப்பன் படைப்பு அதிலிருந்து மாறுபட்டுத் திகழ்ந்தது.) சோலையப்பன், இனிக் காரைக்குடியிலேயே நிரந்தர வாசம் செய்யப் போகிறார்; அங்கு அவருக்கெனத் தனிப் படைப்பு வீடு தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது.

கண்டனூர் அழகஞ்செட்டி-சன்னிமாப்பெண்டிர் படைப்பு, ஒரு வீட்டிலேயே இருவேறு (எதிரெதிர்) அறைகளில் நடைபெறுகிறது.

அழகஞ் செட்டியாருக்கான படைப்பு, முதல்நாள் ஓர் அறையிலும், அடுத்தநாள் கன்னிமாப் பெண்டிருக்கான படைப்பு, அதற்கு எதிரே உள்ள அறையிலும் நடைபெறுகின்றன.

காரைக்குடி சின்னியம்மத்தாள் படைப்போ, ஒரே ஊரில் இரு வேறு வீடுகளில் நடைபெறுகிறது. திங்கட்கிழமை சின்னியம்மத்தாளுக்கு ஒரு வீட்டிலும்,

புதன்கிழமை வேறொரு வீட்டில் பழனியப்ப செட்டியாருக்கும் படைக்கப் பெறுகின்றன. (வாழ்ந்த காலத்தில் திருநீலகண்ட நாயனாரையும், அவர் மனைவியையும் போல வாழ்ந்திருப்பார்களோ?)

சேவியாரம்மன் படைப்பு, இராயவரம், அரிமழம் ஆகிய ஊர்களிலும், சுறுப்பர் படைப்பு சிராவயல், மகிபாலன்பட்டி ஆகிய ஊர்களிலும், இருவேறு ஊர்களில், இருவேறு நாட்களில் நடைபெறுகின்றன.

❀ அப்பத்தாளுக்குப் பிள்ளைகளின் அன்புப் பரிசு ❀

முன்பு தாம் வாழ்ந்த பழைய வீட்டின் ஓர் அறையிலேயே ஒண்டுக் குடித்தனம் இருந்து வந்தார் நற்சாந்துபட்டி இலட்சுமி அப்பத்தாள். தற்போது, அருகிலேயே புதுவீடு கட்டிப் புதுமனை புகுந்திருக்கிறார்.

காரைக்குடி மெச்சி ஆயாள், காற்றோட்டமாக இருக்கக் கருதி, வழக்கத்துக்கு – அறையில் நடப்பதற்கு – மாறாக, வீட்டினுள் நுழைந்ததும் உள்ள ஹாலிலேயே தமக்கான படைப்பை நடத்திக் கொள்கிறார்.

*****

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 நகரத்தார் மாநில மாநாட்டு மலர், பக். 267
- 2 சோனையன் படைப்பு விழா மலர் 2000
- 3 ஆறு வயல்களைக் கொண்டிருந்ததால் ஆறாவயல் என்றழைக்கப்பெற்ற இந்த ஊருக்குக் குன்றக்குடி மடாதிபதிதான், குன்றக்குடி முருகனின் பெயரால் ஷண்முகநாதபுரம் என்று பெயர் சூட்டினாராம்.

*****

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

இலட்சுமணன் செட்டியார், ஆர்.எம்.

குமரப்ப செட்டியார், ஆ.பழ.

சண்முகம் செட்டியார், சுப.சொ.

சுப்பையா செட்டியார், பி.எல்.

தேனப்பன், வ. டாக்டர்,

நாராயணன் செட்டியார், சோம.

பழனியப்ப செட்டியார், வி.எல்.

பெரிச்சியப்ப செட்டியார், அண.

வலம்புரி எழிலன்,

வளத்தப்ப செட்டியார், இராம.

திருச்சி

ஷண்முகநாதபுரம்

ஒலக்கூர்

பிள்ளையார்பட்டி

கண்டனூர்

புதுக்கோட்டை

கொத்தமங்கலம்

வலையபட்டி

புதுக்கோட்டை

நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கையில்,
கடவுளை ஒரு சிறு கையாளைப் போல நினைத்து,
அவரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும்,
அவர் அந்த வேலையைச் செய்வதற்காகக்
கூலி கொடுக்கவும்,
பிரார்த்தனைகளை உபயோகிக்கும்
பழக்கத்துக்கு வந்து விட்டோம்.
கடவுளை இப்படி ஒரு சாதனமாக
நமது பெரியோர் காட்டவில்லை.
பிரார்த்தனை என்பதை
உலக நன்மைக்காகத்தான்
நமக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்கள்.
—தவத்திரு சுந்தர சுவாமிகள்

3. பொங்கிய புகழின் மிக் கார்

(புகழ் மிகுந்த அன்பர்கள்)

(படைப்பு நாயகங்கள்)

தானமும் தவமும் வல்லார், தகுதியின் பகுதி ஈர்ந்தார்,
ஊனமேல் ஒன்றும் இல்லார், உலகெலாம் புகழ்ந்து போற்றும்
மானமும் பொறையும் தாங்கி, மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்.

—திருத். புரா. 356

(கொடைப்பண்பும், தவநெறியும் மிகுந்தவர்களாய்ப், பிறவித் துன்பத்தை நீக்கியவர்களாய்,
உலகத்தவர் போற்றும் பெருமையும் பொறுமையும் உடையவர்களாய்,
இல்லறம் புரிந்து இனிது வாழ்ந்தார்கள்)

எத்தனை வகை?

முதலில், தங்கள் வாழ்வுக்கு வளம் சேர்த்த மூதாதையரை வழிபட்டு வந்த நகரத்தார், பின்னர் அவர்களோடு, தங்கள் குலதெய்வக் கோயில்களில் உள்ள ஐயனார் (1), கறுப்பர், கன்னிமாப் பெண்டிர் போன்றோரையும் துணைக்குச் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். தொடர்ந்து அயல் சமூகத்தினரும், ஏன் அயல் சமயத்தினரும் கூடப் படைப்பில் அங்கம் வகிக்கலாயினர்.

படைப்புத் தெய்வங்களைப் பகுத்துப் பார்த்தோமானால், இந்த நான்கு தொகுதியினரும் தனித்தனியாகவோ, தொகுதி சேர்ந்தோ படைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் முறை நிலவி வருவதைக் காணலாம்.

நகரத்தாருக்கு மட்டுமான படைப்பு; சிறு தெய்வங்கள் மட்டும்; அயலார் மட்டும்; நகரத்தாரும் சிறு தெய்வங்களும்; நகரத்தாரும் அயல் சமூகத்தினரும்; அயலாரும் சிறு தெய்வங்களும்; நகரத்தார் + சிறு தெய்வங்கள் + அயல் சமூகத்தினர் எனப் பல வகையாகப் படைப்புகளைப் பகுக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக ஒவ்வொரு வகைக்கும் ஓரிரு படைப்புகளைப் பார்ப்போம்:

நகரத்தார் மட்டும்: பெரியகறுப்பன் செட்டியார்-அழகஞ் செட்டியார் படைப்பு, தேவகோட்டை; வினைத்தீர்த்தான் செட்டியார் படைப்பு, தேவகோட்டை.

சிறு தெய்வம் மட்டும்: செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்பு, காரைக்குடி; அக்கினியாத்தாள் படைப்பு, காரைக்குடி (இப்படைப்பில் இடம்பெறும் அக்கினியாத்தாள் மதுக்கார நாச்சியம்மனே ஆவார்)

பெருந்தெய்வம்: கந்தசாமி படைப்பு, காரைக்குடி (முருகனையே கந்தசாமியாக, வள்ளி-தெய்வயானையுடன் வழிபடுகின்றனர்); கீழ்ச்சிவல்பட்டி ஆண்டாத்தாள் படைப்பு (இதில் ஐங்கரனுக்கும் அபிஷேக-ஆராதனைகள் உண்டு!)

அயல் சமூகத்தினர் மட்டும்: மறத்தி படைப்பு, காரைக்குடி; அடைக்காத்தாள்-நல்லதங்காள் படைப்பு, குருவிக்கொண்டான்பட்டி (இப்படைப்பில் இடம்பெறும் அடைக்காத்தாள் நகரத்தார் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் அல்லர்);

நகரத்தார் + சிறு தெய்வங்கள்: சோனையன் படைப்பு, காரைக்குடி;
 நல்லிப்பாட்டி-கறுப்பையா படைப்பு, புதுவயல்;
 நகரத்தார் + அயல் சமூகத்தவர்: செட்டியார்-பாப்பாத்தி படைப்பு, மிதிலைப்பட்டி;
 சிறு தெய்வம் + அயல் சமூகத்தினர்: கட்டுச்சோற்றுக் கறுப்பையா படைப்பு
 ஆவினிப்பட்டி; அடைக்காத்தாள் படைப்பு, காரைக்குடி (இந்த
 அடைக்காத்தாளும் நகரத்தார் அல்லர்);
 நகரத்தார் + சிறு தெய்வம் + அயல் சமூகத்தினர்: நாராயணசாமி படைப்பு,
 சிறுகூடல்பட்டி (இப்படைப்பில் (ஏறு)அழிஞ்சிலும் வழிபாட்டுக்கு உரியதாகிறது);
 அயல் சமயத்தினர்: குழிபிறை அடைக்கியப்பத்தாள் படைப்பில்
 இராவுத்தருக்கும் (முஸ்லிம்) பள்ளையம்(2) உண்டு.

பதினெட்டாம்படியார் பங்கு

'பதினெட்டாம்படிக் கறுப்பர் அழகர்மலையில் இருக்கிறார். அங்கு போய்
 வழிபட்டுவிட்டு வந்து, அவருக்குப் படைக்கிறார்கள். பதினெட்டாம்படிக் கறுப்பருக்கு
 வீட்டில் படைப்பது எப்படிப் பொருத்தமாகும்? நியாயமாகும்? தெய்வத்தைக் கோயிலில்
 வழிபட வசதி இருக்கும்போது, அதை விட்டு வீட்டில் வழிபடுவது எப்படிச் சரியாகும்?'
 - இப்படிக் கேட்கிறார் டாக்டர் தே.சொக்கலிங்கம்.

என் சிற்றறிவிற்கு எட்டிய பதில் இதுதான்: பதினெட்டாம்படிக் கறுப்பர்
 மட்டுமன்றிச், சோனைக்கறுப்பர், செங்கிடாய்க் கறுப்பர், மதுக்கார நாச்சியம்மன்
 போன்றோரும், ஏன், ஐயனாரும் கூடப் படைப்புகளில் பங்கு கொள்ளவே
 செய்கின்றனர். முதலில் தங்களுடைய (அந்தக்) குலதெய்வக் கோயிலுக்குச் சென்று
 அபிஷேக-ஆராதனைகள் செய்து வழிபட்டுவிட்டு, அங்கிருந்து, அந்தத் தெய்வத்தைப்
 பிரதிநிதிக்கும் வகையில் தீர்த்தம் எடுத்து வந்து, படைப்பு வீட்டில் தெளிப்பதன்வழி,
 படைப்பு வீடு புனிதமாகிறது என்பதோடு, அந்தக் கோயிலின் சாந்நித்தியம் (தெய்வம்
 முதலியவற்றின் பிரசன்னம்) இங்கு ஏற்படுவதாகவும் கருதுகிறார்கள்.

விசுவநாதர் விஜயம்

மேலும், 'காசி(வாரணாசி)யில் கோயில் கொண்டிருக்கும் விசுவநாதர்-
 விசாலாக்ஷியை, சைவராகப்பிறந்த ஒவ்வொருவரும் வாழ்க்கையில் ஒருமுறையேனும்
 தரிசித்து உய்ய வேண்டும்' என்று பெரியோர் கூறியுள்ளனர். அவ்வாறு சென்று வழிபட
 வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்காக, அந்தந்த ஊர்ச் சிவன் கோயில்களில் விசுவநாதர்-
 விசாலாக்ஷி சந்நிதிகள் அமைக்கப் பெறுவதுண்டு.

இதற்கு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டு, தென் திருப்பதி என்று இப்போது
 பிரபலமாகியுள்ள அரியக்குடிப் பெருமாள் கோயில். ஆண்டுதோறும் திருப்பதி சென்று
 காணிக்கை செலுத்தி வழிபட்டு வந்த செட்டியார், வயதான காலத்தில் அங்கு செல்ல
 முடியாமல் வருந்தியபோது, பெருமானே அவர் கனவில் தோன்றித் தம்மை
 அரியக்குடியிலேயே வழிபடுமாறு கூறினாராம்(3). இப்போதும் திருப்பதியில் செலுத்த

வேண்டிய காணிக்கையை அரியக்குடியிலேயே செலுத்தலாம் என்று கூறப்பெறுகிறது.

பேழை பிறந்த கதை

பள்ளத்தூர் அழகஞ் செட்டி படைப்புக்காரர்கள், இரணியூர்க் கோயிலில் பெருந்தெய்வமாக விளங்கும் இரணியாக் காளியை அடிக்கடி அங்கு போய் வழிபட்டு வந்திருக்கின்றனர். அக்காலத்தில் போக்குவரத்து வசதி அதிகமில்லாத காரணத்தால், அந்த அம்மனிடம் அனுமதி பெற்று, அவருக்குச் சேலை வாங்கிச் சாத்திப், பின்னர் அந்தச் சேலையை விலை கொடுத்து வாங்கி, அதைப் பேழை (பெட்டி)யில் வைத்து எடுத்து வந்திருக்கின்றனர். அதுவே இப்போது படைக்கப்பெற்று வருகிறது(4). (இதுவே பேழை தோன்றிய வரலாறாகவும் இருக்கக்கூடும்!)

இப்படித்தான் நகரத்தார்களின் குலதெய்வக் கோயில்களில் வழிபடப்பெறும் பதினெட்டாம்படிச் கறுப்பர், செங்கிடாய்க் கறுப்பர், சோனையன், நொண்டிக் கறுப்பர், தூர்க்கை உள்ளிட்ட கன்னிமாப் பெண்டிர், அக்கினியாத்தாள் என்ற பெயரில் மதுக்கார நாச்சியம்மன் போன்றோரைத் தனியாகவோ, மற்ற மூதாதையரோடு சேர்த்தோ தத்தம் படைப்புகளில் எழுந்தருளச் செய்து வழிபட்டு உய்வடைகின்றனர் என்று கொள்ள வேண்டும்.

பெயரில் என்ன இருக்கிறது?

பல படைப்புகள் மூதாதையர் பொருட்டே நடைபெற்றாலும், அவர்களுடன் துணையாகக் கறுப்பர் முதலியோரை இணைத்துப், படைப்புப் பெயரில் (மாங்கல்யக்காரி-கறுப்பையா என்பது போன்று) கறுப்பர் பெயரையும் சேர்த்துப் படைக்கின்றனர்.

சில படைப்புகளில் செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்பு, சோனையன் படைப்பு என்று சிறு தெய்வங்களுக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பெற்றிருந்தாலும், அவர்களுடன் மூதாதையர் சிலரும் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதை உணரலாம்.

❖ துறந்தேன் என்னும் எண்ணத்தையும்
துறந்த உண்மைத் துறவி ❖

தலை இருக்க வால் ஆடக் கூடாது என்பதுதான் அவ்வாறு பெயர் சூட்டப் பெற்றிருப்பதற்கான காரணமாக இருக்க வேண்டும்.

பல படைப்புகளில் அலங்காரம் செய்யும் போதும், பள்ளையம் போடும்போதும், எதற்காக - யாருக்காக என்று அறியாமலே, கூடுதலாகச் சில வேட்டி-சேலைகள் வைத்துப் பள்ளையங்களும் போடுகின்றனர். கேட்டால், கன்னிமாப் பெண்டிர், சந்நியாசி என்று ஏதேதோ கூறுகின்றனர்; அல்லது சுருக்கமாகத் 'தெரியாது' என்று கூறி விடுகின்றனர்.

பெரும்பாலான படைப்புகளில் சந்நா(நியா)சி என ஒருவர் புகுந்து விடுகிறார். யார் அவர்? நிச்சயமாக

அவர் மூதாதையரில் ஒருவராகத்தான் இருக்க வேண்டும். இல்லறப் பொறுப்புகளிலிருந்து விலகித் துறவி போல் வாழ்ந்தவராக இருக்கக்கூடும்.

அரிமழத்தில் செல்லாத்தாள்—ஞானியார் படைப்பில் இடம்பெறும் ஞானியார் 'யார்' என்று படைப்புப் பங்காளிகள் அறிந்திருக்காவிட்டாலும், அவரும் செட்டியாராகவே இருக்க வாய்ப்பு உண்டு. அவருக்கான அலங்காரப் பொருட்களில் விந்தையான விபூதிப் பை ஒன்றும் உள்ளிட்டிருக்கிறது!

விபூதி விளையும் விந்தை!

நாட்டரசன்கோட்டையில் உள்ள கம்பர் சமாதியின் கன்னிமூலை (தென்மேற்குத் திசை)யில் ஒரு சிறிய துவாரம் உள்ளது. அந்த வட்டாரத்தில் எங்கு தேடினாலும் தென்படாத ஆற்று மணல் அந்தத் துவாரத்தில் காணப்பெறுகிறது. எவ்வளவுதான் முகந்தாலும் நீர் நிறைந்தே காணப்பெறும் திருச்செந்தூர் நாழிக்கிணறு போன்று, இத்துவாரத்திலும் 'எப்போதும் இத்தகைய ஆற்றுமணல் நிறைந்தே இருக்கும்' என்று அங்கிருப்போர் கூறுகின்றனர். 'அந்த ஊரில் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு அம்மண்ணில் சிறிதளவு எடுத்து நீரில் கரைத்துக் கொடுப்பது உண்டு' என்றும் கூறுகின்றனர்.

அந்த விந்தை போன்று, இந்த ஞானியாரின் விபூதிப் பையிலும் விபூதி விளைந்து கொண்டே இருக்கிறதாம். 'ஒவ்வோராண்டும் இப்பையிலிருந்து சிறிதளவு திருநீறு எடுத்து மற்ற திருநீற்றோடு கலந்து கொள்வோம்; ஆனால் இப்பையில் உள்ள விபூதி மட்டும் எப்போதும் இதே அளவு இருந்து வருகிறது' என்கின்றனர்.

காரைக்குடி சோலையப்பன் படைப்பில், சோலையப்பனுக்கான பள்ளையத்தை யாரும் உண்ணாமல் தவிர்ப்பது போன்று, இந்த ஞானியாருக்கான பள்ளையத்தையும் யாரும் சாப்பிடுவதில்லையாம். சோலையப்பன் பள்ளையம் பற்றி அந்தப் பங்காளிகள் சொல்வது சரி, ஞானியாருக்குப் படைத்த உணவை இவர்கள் ஏன் ஒதுக்க வேண்டும்?

பரிகாரப் படைப்பு

தங்கள் பங்காளிகளில் ஒருவரால், தவறுதலாக ஏழை ஒருவர் கொல்லப்பட்டதற்குப் பரிகாரமாக – பிராயச்சித்தமாக, இரு படைப்புகள் நடைபெறுகின்றன(5).

மாபெரும் பாவத்திற்கு ப்ராயம் என்று பெயர்; சித் என்றால்

ஆத்மா; த என்ற எழுத்துத் தாண்டுதல், கடத்தல் என்று பொருள் கொண்டது. பாவத்துடன் கூடிய ஆத்மா நரகத்தில் விழுவதைத் தடுப்பதே பிராயச்சித்தம் என்று கூறப்பெறும். – உத்தரகாமிக ஆகமம், 30ஆவது படலம், பிராயச்சித்த விதி, சுலோகம் 4,5,

❀ துறவியின் நினைவாகத் துவராடை ❀

தவறுதலாகச் செட்டியார் ஒருவரால் அடிக்கப்பெற்று உயிர் துறந்த ஒரு துறவி(பரதேசி)க்காகவே -- கொலைக்குப் பிராயச்சித்தமாகவே காரைக்குடியில் கந்தசாமி படைப்பு நடைபெறுகிறது.

(பிராயச்சித்தம் பற்றித் தமிழண்ணல் என்ன கருதுகிறார் என்பதை அறியக், காண்க: பக்கம் XV).

துவராடைகளே (காவி வஸ்திரம்) பரப்பப்பெற்று அலங்காரம் செய்யப்பெறுகிறது. வள்ளி-தெய்வயானை உடனாய் முருகன் வழிபடப்பெறுகிறான். ஆனால் அந்த மங்கையருக்கும் ஆண்டிக் கோலந்தான்! (துவராடைகளே அவர்களுக்கும் பரப்பப்பெறுகின்றன.) படைப்பு உணவு சாமியார் சிலருக்கும் பரிமாறப் பெறுகிறது; கடந்த ஆண்டுத் துவராடைகளில் சில, அவர்களுக்கு வழங்கப் பெறுகின்றன. முருகன் பெயரில் படைப்பு நடைபெற்றாலும், பெரும்பெயர் முருகனுக்குப் பின்னால் ஒரு பரதேசி மறைந்திருக்கிறார் என்பதை மறக்கமுடியவில்லை!

பரிகாரப்படைப்பில் மற்றொன்று, சிறுவன் ஒருவனுக்காகச் செய்யப் பெறுகிறது. படைப்பு நாயகனான சோலையப்பன் ஒரு ஹரிஜனச் சிறுவன் என்றும், மாடு மேய்க்கும் இடைச்சிறுவன் என்றும் இரு வேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன.

கோட்டை போலக் காட்சி தரும் எஜமானர் வீட்டுக்குள் என்னதான் இருக்கிறது என்று அறிந்து கொள்ளும் வேட்கையால், யாருமில்லாத நேரத்தில் வீட்டினுள்ளே பட்டகசாலை (central or principal hall in a house) வரை சென்று விடுகிறான் சிறுவன். திடீரென வெளியில் நடமாட்டம் தெரியவே, கதவுக்குப் பின்னால் மறைந்து கொள்கிறான்.

எதிர்பாராத வகையில் கதவு வேகமாகத் திறக்கப் பெறுகிறது; சுவருக்கும் கதவுக்கும் இடையில் சிக்கிய சிறுவன் சுவர்க்கலோகம் செல்கிறான்.

அதுவரை ஐயாக்கள் எழுவருக்குப் படைத்து வந்த அந்த வீட்டுக்காரர்கள், சிறுவனையும் படைப்பில் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர்; பெயரும் சோலையப்பன் படைப்பு எனப் பிராயச்சித்தப் படைப்பாக மாறுகிறது. ஆனாலும் அவனுக்கு இடம் கதவருகில்தான்! அங்குதான் அவனுக்கான பள்ளையம் இடப்பெறுகிறது. மேலும் அவனுக்குப் படைத்ததை யாரும் உட்கொள்வதும் இல்லை. (அந்தப் பள்ளையம் நீரில் கரைத்துவிடப் பெறுகிறது)

அவன் ஒரு ஹரிஜனச் சிறுவன் என்பதுதான் அதற்குக் காரணமா என்று கேட்கிறோம்; சைவ சித்தாந்தியான மூத்த பங்காளிச் செட்டியார் சிரித்துக் கொண்டே, 'அந்தக் காலத்தில் தீண்டாமை உணர்வு அதிகமாகவே நிலவியது' என்கிறார் (6).

ஏழேழு தலைமுறை

படைப்பின் பெயரைக் கொண்டு(7), எந்தத் தலைமுறையிலிருந்து அந்தப் படைப்புத் தொடங்கியிருக்கக்கூடும் என ஓரளவு யூகிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டுக்கு, அடைக்காத்தாள் என்றிருந்தால், அது, அந்தப் படைப்பு நாயகியின் மகன் காலத்தில்

தொடங்கி இருக்கலாம்; அடைக்கியப்பத்தாள் என்றிருந்தால், அந்த அம்மையாரின் மகன்வழிப் பேரப் பிள்ளைகள் (இரண்டாந் தலைமுறை) காலத்தில் படைப்புத் தொடங்கி இருக்கக்கூடும்; ஆயாள் என்று வரும்போது, அது தாய்வழிப் பேரப்பிள்ளைகளாலோ (2ஆம் தலைமுறை), தந்தைவழி மூன்றாவது தலைமுறைப் பேரப்பிள்ளைகளாலோ (தந்தைக்கு அப்பத்தாள் முறை உள்ள ஆச்சி, ஆயாள்தானே?) அந்தப் படைப்புத் தொடங்கியிருக்கலாம்; பாட்டி என்று பெயர் அமைந்திருந்தால், அது மூன்று அல்லது நான்காவது தலைமுறையையும், கிழவி என்னும்போது நீண்ட தலைமுறை இடைவெளியையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். மாங்கல்யக் காரி என்பது, சுமங்கலியாக உயிர் துறந்த ஒருவரைக் குறிக்கும்.

அப்பச்சி எங்கே?

மிகக் குறைவான ஆண்களே படைப்பு நாயகர்களாக உள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதொரு விஷயம். சில படைப்புகளில், செட்டியார் என்ற பெயரோடு துணைக்குத் தோழராக மட்டுமே அமர்ந்திருக்கின்றனர். பெயரும் தெரிவதில்லை; படைப்பு நாயகியின் கணவரா, தந்தையா, சகோதரரா என்ற உறவுமுறையும் தெரிவதில்லை.

அப்பச்சி அல்லது ஐயாவின் பெயரைக் குறிப்பிடுவது மரியாதைக் குறைவு என்று கருதப்பெற்ற காலம் அது(8); அதனால், பொதுவாகச் செட்டியார் அல்லது பெரிய செட்டியார் என்று மட்டுமே அவர்களைக் குறிப்பிட்டு வந்தனர்; படைப்புகளிலும் அந்த மரியாதை காரணமாகப் பெயர் குறிப்பிடப்படாது போயிருக்கலாம்.

ஒருசில படைப்புகளில் பழனியப்பையா, நைனப்பையா என்று மட்டுமே ஆண்கள் குறிப்பிடப் பெறுவதால், இரண்டாந் தலைமுறை அல்லது அதற்குப் பிற்பட்டவர்கள் காலத்தில்தான் அந்தப் படைப்புகள் தொடங்கி இருக்க வேண்டும் என்று கருதவும் இடமிருக்கிறது.

தேவகோட்டை வினைதீர்த்தான் செட்டியார் படைப்பில், மணை போட்ட ஐயா என ஒருவர் இடம் பெறுகிறார். திருமணம் நிச்சயமாகி மணைகூடப் போடப் பெற்ற பின்னர் அவர் காலமானாராம்; அதனால் அக்குடும்பத்தில் தை மாதத்தில் திருமணங்கள் நடைபெறுவதில்லையாம்!

வரிசையில் நின்று வழிபாடு

'ஆரியக் கலப்புக்குப் பின்னர், அதாவது, சிரா(ர்)த்தத்துக்குச் சிறப்பிடம் கொடுக்கப்பெற்ற பிறகு, படைப்பின் முக்கியத்துவம் குறைந்துவிட்டது; திருமணங்களுக்கு முன்னர் படைப்பதுகூடக் குறைந்து விட்டது' என்று சிலர் குறைப்படுகின்றனர். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட படைப்புகள் பற்றிய தகவல்களைத் திரட்டிப், பத்துக்கு மேற்பட்ட படைப்புகளை நேரில் பார்த்த என்னால், இக் கூற்றை ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை.

காரணம், காரைக்குடி மெய்யாத்தாள், பள்ளத்தூர் அழகஞ் செட்டியார், நஞ்சாந்துபட்டி அடைக்காத்தாள், பொன்னமராவதி துர்க்கையம்மன், செவ்வூர் சோனையன், சிறுகூடல்பட்டி நாராயணசாமி (எடுத்துக்காட்டுக்குச் சில மட்டுமே!), படைப்புகள் திருவிழாக்கள் போன்று திகழ்கின்றன. குறிப்பாகக் காரைக்குடி மெய்யாத்தாள் படைப்பில், இவ்வாண்டு ஏறத்தாழ நாலாயிரம் பேர் கலந்து கொண்டனராம்! பெருங்கூட்டம் காரணமாக, நுழைவாயிலிலிருந்து வரிசையாய் queueவில் சென்று வழிபடும் வகையில் கம்புகள் கட்டப் பெற்றிருந்தன. பங்காளிகள்கூட token வாங்கித்தான் பிரசாதம் (காளாஞ்சி) பெற்றுக் கொண்டார்களாம்!

மேலும், 'திருமணம் - திருவிழாக்களுக்குக்கூட வருகிறார்களோ இல்லையோ, படைப்புகளில் பங்காளிகள் நிச்சயமாக - 100 விழுக்காடு கலந்துகொண்டு விடுகின்றனர்' என்றே, நான் சந்தித்த அனைவரும் கூறினர்.

நீண்ட காலமாகத் தமிழகத்தில் இல்லாததால், திருமணங்களுக்கு முன்னர் நடைபெறும் வீட்டுப் படைப்புகள் பற்றி அடியேனுக்கு அதிகம் தெரியாது; ஆனால் பொதுப்படைப்புகளில் அதிகமானோர் கலந்து கொள்வதாகவே தோன்றுகிறது. முன்னர் நாம் கண்டது போன்று, பெரியவர் டாக்டர் சுப அண்ணாமலையும் அதை உறுதிப்படுத்துகிறார்.

வேதனைக்குரிய வெறுப்பு

தெரிந்தோ தெரியாமலோ, அறிந்தோ அறியாமலோ, பிறர் சொல்லியோ சுயமாகவோ, பிராமணர்களிடத்தும், வடமொழியிடத்தும், ஆகம முறையிலான ஆலய வழிபாட்டிடத்தும், நம்மில் பெரும்பலர் இனம் புரியாத ஒரு வெறுப்பை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். பல பெரிய கோயில்களில் உள்ள அருச்சுனர் பலர், பணம் பிடுங்குவோராக - ஏமாற்றுக் காரர்களாக இருக்கலாம். அதற்காக ஒட்டுமொத்தமாக எல்லோரையும் குறை கூறிவிடக் கூடாது.

150க்கும் மேற்பட்ட தேவாரத் திருத்தலங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டவன் என்னும் முறையில் என் சொந்த அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன்: அருளாளர்களால் பாடப்பெற்ற பல கோயில்கள், தேடுவாரற்று - கவனிப்பாரற்று - ஒரு தீபம்கூட ஒழுங்காக ஏற்றுவதற்கு வழியற்று - 'யாராவது வரமாட்டார்களா, ஒருவேளை சோற்றுக்குப் பகவான் படியளக்க மாட்டானா?' என்று ஏங்கும் சிவாச்சாரியார்களால் பூசை வைக்கப்பெறும் பரிதாப நிலையிலேயே உள்ளன. அத்தகைய கோயில்களுக்கு யாரும் போவதில்லை; பணம் பிடுங்கும் கோயில்களுக்குத்தான் பலரும் செல்கின்றனர்; சென்று வந்த பின்னர், ஆண்டவன் உட்பட அத்தனை பேரையும் திட்டித்தீர்க்கின்றனர். அதுபோன்றுதான், சிரா(ர்)த்தத்தில் உள்ள சிறப்பை உணராது, யாரோ சில பஞ்சாங்கக்காரர்கள் செய்யும் ஏமாற்றுதல்களுக்கு இலக்காகிச், சிரா(ர்)த்தத்தின் மீதே பலர் சீற்றம் கொள்கின்றனர். எனவே இந்த இடத்தில், சிரா(ர்)த்தம், வேள்வி (ஹோமம்), படைப்பு ஆகியவை பற்றிப் பொதுவாக அறிந்து

கொள்வது பயனுள்ளதாக இருக்கலாம்.

சிரா(ர்)த்தம்: இது பிதிரர்களை எண்ணி, அவர்கள் களிப்புறச் செய்யப்பெறும் கருமம்.

மாத்ரு தேவோ பவ, பித்ரு தேவோ பவ என்று வேதமாதாவும், அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்று ஓளவை மூதாட்டியும் கூறுகின்றனர். தாய்-தந்தையர் உயிரோடு இருக்கும்போது அவர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும்; அவர்கள் இறந்த பின்னர், அவர்களுக்காகச் சாஸ்திரப்படியான தர்ப்பணம், இறந்த திதியில் சிராத்தம் ஆகியவற்றை அனைவரும் தவறாது செய்ய வேண்டும்.

மற்றவர்கள் நலத்துக்காக வெள்ளைக்காரர்கள், அவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லி டோஸ்ட் (toast) சாப்பிடுகிறார்கள். தங்களுடைய மனோபாவத்தின் சக்தியால் இன்னொருவருக்கு நலம் பயக்கும் என்று நம்பி அவர்கள் அப்படிச் செய்கின்றனர். அதுபோல்தான் சிராத்தமும்; சிராத்தம் என்பது சிரத்தையோடு செய்வது என்று பொருள்படும்(9). இதனைத் தீர்த்தச் சிறப்பு மிகுந்த புண்ணியத் தலங்களில் செய்வது சிறப்புடையது.

(சைவர்கள் கயாவிலும்(10), வைணவர்கள் பத்ரியிலும் (பத்ரிநாத்), ஒருமுறையேனும் மூதாதையருக்காகப் பிண்டப்பிரதானம் செய்வது சிறப்பாகக் கூறப் பெறுகிறது.)

வேள்வி: வைதிக மார்க்கத்தில் (that what is sanctioned or enjoined by the Vedas) வேள்வி (ஹோமங்)களில் நெருப்பு வளர்த்து, அதில் ஆகுதிகள் (தேவர் உணவு) 'ஸ்வாஹா' என்று கூறி இடப்பெறுகின்றன. கடவுளர் அந்த உணவை அக்கினிதேவன்வழி ஏற்றுக் கொள்வதாக நம்பிக்கை.

படையல்: ஆகம முறையில் உணவுப் பொருட்கள் (நிவேதனம்) கடவுள் முன் காட்டப்பெற்று, அவற்றை இறைவன் ஏற்றுக்கொண்டதாகக் கருதி (பாவித்து), அந்த உணவுப் பொருட்களை (பிரசாதம்) நடமாடும் கடவுளரான அடியார்களுக்கு வழங்குகின்றனர். (நடமாடு-அக் கோயில் நம்பற்கு ஒன்று-ஈயின், படமாடு-அக் கோயில் பகவற்கு-அது ஆமே - எங்கும் இயங்கும் உடம்பாகிய கோயிலினுள் எழுந்தருளி இருக்கும் சிவனுக்கு (உயிருக்கு) ஒரு பொருளை வழங்கினால், அது இயங்காக் கோயிலினுள் எழுந்தருளி இருக்கின்ற இறைவனைச் சென்றடையும் - திருமந்திரம், 1830)

அதாவது, வேள்வியில் சொரியப்படும் உணவுப் பொருட்கள் யாருக்கும் பயன்படாமல் போகின்றன (தேவர்கள் மன்னிக்கட்டும்!); படைப்புப் போன்ற சைவ சமய வழிபாடுகளில், இறைவனுக்குரிய நிவேதனம் மக்களைச் சென்றடைகிறது(11).

நாள் செய்வதை நல்லவர் செய்யமாட்டார்: இதனிடையே, சிரா(ர்)த்தத்துக்கும் படைப்புக்கும் உள்ள தலையாயதொரு வேறுபாட்டையும் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இவ்விரண்டிற்கும் உள்ள பெரிய வேறுபாடு, இவை நடைபெறும் நாட்களே.

சைவர்களாகிய நாம், இறந்தவர்களின் ஆன்மநலனின் பொருட்டு ஆண்டுதோறும் அவர்கள் இறந்த திதியன்று சிரா(ர்)த்தம் செய்கிறோம்.

(பண்டைக் காலத்தில் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளுக்குப், பிற்காலத்தில் தேதி பயன்படுவது போன்று, திதியே பயன்பட்டு வந்தது. 'தேதி' என்னும் சொல் 'திதி' என்பதன் திரிபேயாகும்.) சாந்திரமானத்தில் (சந்திரனின் இயக்கத்தை முதலாகக் கொண்டு அமைவது சாந்திரமானம்.) திதியே தேதியின் நிலையில் நிற்பது(12).

அதாவது, ஒவ்வொரண்டும், ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில், நம் முன்னோரை நினைத்து, அவர்கள் பொருட்டு இறைவனை நாம் வழிபட்டு விடுகிறோம்.

ஆனால் படைப்புகளோ, அந்தப் பங்காளிகளின் வசதிக் கேற்ப – பள்ளிப் பிள்ளைகளின் விடுமுறைக்கேற்ப – சாமியாடிகள், பூசாரிகளின் சௌகரியத்துக்கு ஏற்ப, ஆண்டுக்கு ஒருமுறையோ, ஈராண்டு-மூவாண்டு-நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறையோ கூட நடத்தப் பெறுகின்றன. அதாவது சிரா(ர்)த்தத்தைப் போன்று, ஆண்டுக்கொரு முறை குறிப்பிட்டதொரு நாளில் அல்லாமல், பங்காளிகளின் நோக்கம்போல் படைப்புகள் நடைபெறுகின்றன. பங்காளிகளிடையே பணப் பிரச்சனையோ, மனக்கசப்போ ஏற்பட்டு விட்டால், பாவம் மூதாதையர், பல்லாண்டுக் காலம் அவர்கள் பட்டினி கிடக்க நேரிட்டு விடுகிறது!

எல்லாவற்றிலும் நன்மைகளும் உள்ளன; தீமைகளும் உள்ளன. அவற்றைப் பகுத்தறிந்து உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

சுவாஸினி அர்ச்சனப் பிரீதா என்று லலிதா சகஸ்ரநாமத்தில் அம்பிகைக்கு ஒரு நாமம் உண்டு. 'சுவாஸினிகளைப் பூஜிப்பதால் உவகை அடைபவள்' என்றும் அதற்கு ஒரு பொருள் சொல்வார்கள்.

சு என்றால் மங்களம் நிறைந்த; வாஸினி – தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பூவும் பொட்டுமாக இருப்பவள்; அதாவது 'நித்திய சுமங்கலி' என்பது அதன் பொருள். (– நஜன், அன்னை பராசக்தி, பக். 65)

சுமங்கலிப் பிரார்த்தனை

'நகரத்தாரின் மூதாதையர் படைப்பில் இத்தகைய சுமங்கலிப் பெண்கள் மட்டுமே இடம் பெறுகின்றனர்' என்று டாக்டர் சொக்கலிங்கம் கூறுகிறார்.

நம் நாட்டில் சுமங்கலிப் பெண்கள் பூஜிக்கத் தகுந்தவர்களாக நம் முன்னோர்களால் மதிக்கப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதையும், சக்தி வடிவமான அவர்களின் முக்கியத்துவத்தை அவர்கள் எந்த அளவுக்கு உணர்ந்திருந்தார்கள் என்பதையும், மேற்காணும் நாமத்தின்வழி நாம் அறிகிறோம் என்பது உண்மைதான். அதற்காக நகரத்தார் சமூகம், வேறு சில சமூகங்களைப் போன்று, கணவனை இழந்த கைம்பெண்களைக் காண்பதுகூட அபசகுனம் என்று ஒதுக்கி வைத்துவிடவில்லை.

திருமணம் முடிந்து மகனும் மருமகளும் வீட்டிற்குள் அடி எடுத்து வைக்கும்போது, (தந்தை இல்லாத நிலையில்) விதவையாக இருந்தாலும், அந்தத் தாய்தான் வீளுக்கு வைத்து விபூதி பூசி அவர்களை வரவேற்கிறார். இது, வேறு எந்த சமூகத்திலும் காணமுடியாத மாறுபட்டதொரு மரபு.

அடியேன் கண்டவை – கேட்டவற்றிலிருந்து, நகரத்தார் பொதுப்படைப்புகளில், சுமங்கலி – அமங்கலி என்னும் பாகுபாடு ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதனுடன் அமையாது, விதவையான படைப்பு நாயகியை விசுவாசத்தோடும் வழிபடுகின்றனர்.

அறுபது ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து படைப்பு நடத்தி, 61ஆம் ஆண்டில் காலடி வைத்துள்ள இரு படைப்புகளில் ஒன்றில், விதவைப் பாட்டி ஒருவர் மட்டுமே வழிபடப் பெறுகிறார்.

பனையப்பட்டி ஏகம்மை அப்பத்தாள் (ஆயாள்) படைப்பின் நாயகி, வயதான விதவை ஆச்சிதான்; வெள்ளைப் பட்டு வைத்துத்தான் அவரை வழிபடுகின்றனர்.

செவ்வூர் சோனையன் படைப்பின் இரு நாட்களிலும் விநாயகப் பாணை வைப்பவரே அமங்கலியான ஆச்சிதான் என்றால் ஆச்சரியமாக இருக்கிறதா? அங்கும், விதவை ஆச்சி ஒருவரும் படைப்புத் தெய்வங்களின் பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளார்.

கடந்த காலத்தில் ஏகபத்தினி விரதத்தைக் கடைப்பிடித்த செட்டியார்கள் மிகக் குறைவாகவே இருந்தனர். அதனால் செட்டியாருக்குப் படைக்கும்போது, அவருடைய மனைவியரில் ஒருவர் சுமங்கலியாகவும், மற்றவர் அமங்கலியாகவும் இருக்க வாய்ப்புண்டு.

டாக்டர் சொக்கலிங்கம் கூறுவது போன்று, 'யாரோ சிலர் உணர்ச்சி வயப்பட்டு ஏதோ கூறியதைத் தொடர்ந்து, விதவையான ஆச்சிகள் படைப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளப் பெற்றிருப்பர்' என்பதில் எனக்கு உடன்பாடு இல்லை.

அயலார் படை(யெ)ப்பு

பொதுவாக ஆடவர்தாம் 'அத்துமீறி'ப் பிரவேசிப்பர்; அன்பான மனைவி இருக்கும்போதே, அயலார் பெண்களிடம் வாலாட்டுவர்; சில நேரங்களில் 'வாங்கிக் கட்டிக்கொள்ளவும்' செய்வர்.

'மற்ற சமூகப் பெண்கள் – குறிப்பாகப் பிராமணப் பெண்கள், அடக்கமாக இருப்பர்; அக்கிரகாரத்தை விட்டு வெளியில் வரக்கூட மாட்டார்கள்' என்று டாக்டர் சொக்கலிங்கத்தால் பாராட்டப்பெறும் அந்தணச் சிறுமியர்தாம், அதிக அளவில் நகரத்தார் படைப்புகளில் இடம் பெறுகின்றனர். அடைக்கலமாக வந்தோர், ஆசைநாயகியர் என்று பாப்பாத்தியருக்குத்தான் எத்தனை படைப்புகள்!

நகரத்தார் படைப்புகளில், ஆச்சியரைவிட அயல் சமூகத்தவர்தாம் அதிக அளவில் அங்கம் வகிக்கின்றனர். ஆச்சிமாருக்கே உரியதான கழுத்திருவைக்கூட அல்லவா, அயல் சமூகத்தவர் அபகரித்துக்கொண்டு விடுகின்றனர்?

கண்டனூர்க் கள்ளிச்சி கழுத்திரு தரிக்கிறாள்; வேந்தன்பட்டியில் பாப்பாத்தி அதற்குச் சொந்தம் கொண்டாடுகிறாள்.

துளசிதாசரின் துணிகரம்

காப்பியங்களில் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடுவது பண்டைய மரபு. ஆனால் வால்மீகி இராமாயணத்தில் ஏனோ அந்த மரபு மறக்கப்பெற்று விட்டது. இருப்பினும், வால்மீகி வழியில் நின்று இராமகாதை பாடிய துளசிதாசரோ பண்டைய மரபை மறவாததோடு, புதுமை ஒன்றையும் புகுத்தி விடுகிறார்!

சான்றோர்க்கு மட்டுமன்றித் தீயோர்க்கும் வாழ்த்தில் இடம் தந்தவர், காப்பிய உலகில் துளசிதாசர் ஒருவர்தாம் என்கிறார் முனைவர் அ.அ.மணவாளன்(13).

பிறர் துன்பம் கண்டு மகிழ்ந்தும், பிறர் ஆக்கம் கண்டு பொறாது பொருமி வருந்தியும், பிறர்க்குக் கேடு சூழ்வதில் இன்பம் காணும் தீயோரைத், தம் இரு கையெடுத்துக் கும்பிடுவதாகத் துளசிதாசர் பாடுகிறார்.

அதுபோன்று நகரத்தார் பொதுப்படைப்புகளில் கொலைகாரர்களும், காழகம்கூடப் படையெடுத்திருப்பதைக் காண முடிகிறது.

கொலைகாரியான சாராயக்காரி (அழகாத்தாள் படைப்பு, கீழ்ச்சிவல்பட்டி); செட்டியாரையும், அவருடைய ஆசைநாயகியான அந்தணப் பெண்ணையும் கொலை செய்த ஐந்து திருடர்கள் (மிதிலைப்பட்டி செட்டியார்-பாப்பாத்தி படைப்பு); அயலான் மனைவியை அடைய ஆசைப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பெற்ற சிற்றரசர் (நாராயணசாமி நாயக்கர்) – இப்படி எத்தனையோ பேர் இந்தப் படைப்புகளில் வழிபடப் பெறுகின்றனர்.

'புதிய' புராணம்

நகரத்தாரோடு கள்ளர், நாயக்கர், பிராமணர், மறவர், வடுகர், வல்லம்பர், வெள்ளாளர், ஹரிஜன் எனப் பல சமூகத்தினர்;

இளம் வயதினரோடு முதியோர்; கர்ப்பினிகள்;

இயற்கை மரணம் எய்தியோர்; அரவம் தீண்டி-அம்மை பார்த்து-ஐயனார் குறுக்கே சென்று இறையடி எய்தியோர்.

இதை எல்லாம் பார்க்கும்போது, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருத்தொண்டத் தொகையை அடியொற்றிச், சேக்கிழார் சுவாமிகள் பெரிய புராணம் பாடியது போன்று, ஏன் இக்காலத்திலும் ஒரு கவிஞர், இவர்களின் வரலாறுகளை உள்ளடக்கிய புதிய புராணம் ஒன்று பாடக்கூடாது? என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

ஆனால் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருடர்களுையோ, கொலைகாரர்களையோ, காழகர்களுையோ பாடவில்லை என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. (திருநீலகண்டக் குயவனார் இளமை மீதூரச் சிற்றின்பத்தில் நாட்டமுடையவராக இருந்தாலும், அயலார் மனைவியை அண்டினாரில்லை; மேலும், எம்மை என்று மனைவியார் கூறியதால், அவர் ஆணை இட்ட நாளிலிருந்து மற்ற மாதரை மனத்தாலும் தீண்டாதிருந்தார்.)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருடர்களுையோ, கொலைகாரர்களையோ, காழகர்களுையோ பாடவில்லை என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

அடிக்குறிப்புகள்

1 ஐயனாரும் பங்கு கொள்ளும் படைப்புகளில் சில: சோனைக்கறுப்பர் படைப்பு,

காரைக்குடி; சேவியாரம்மன் படைப்பு, இராயவரம்.

- 2 (அ) பள்ளையம் – சிறு தெய்வங்களுக்குப் படைக்கும் நிவேதனம்; Offerings to demons or inferior deities; பள்ளையம் போடுதல் – To spread before a deity offerings of rice, vegetables, etc., - *T.Lexicon*

(ஆ) 'காளி முதலிய தெய்வங்களுக்குப் பலி கொடுக்கும்போது பாடப்பெறுவது பள் எனப்பெறுகிறது (-*T.Lexicon*); அத்தகைய தெய்வங்களுக்குப் படைக்கப் பெறுவதால், அந்த உணவு 'பள்ளையம்' எனப்பெறுகிறதோ?' என்று கேட்கும் டாக்டர் சுப அண்ணாமலை, அதன் வேர்ச்சொல்லைக் காணத் தாம் முயன்று வருவதாக கூறுகிறார்.

படைப்புச் சோற்றில் பள்ளம் (குழி) அமைத்து அதில் பருப்பு, நெய் ஊற்றி வைப்பதால், அது பள்ளையம் எனப்பெற்றிருக்கலாம் என்கிறார் பன்மொழிப் புலவர் இராகவன் முத்து. இது எந்த அளவுக்குப் பொருந்தும்(!) என்பதைத் தமிழறிஞர்கள்தாம் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

- 3 அரியக்குடி ஸ்ரீநிவாச பட்டாச்சாரியார் கூறிய விரிவான வரலாறு, நகரத்தார்களின் குலதெய்வங்கள் நூலில் (பக். 540-541) இடம்பெற்றுள்ளது.

- 4 அள.கா.பொதுப்படைப்பு – பூர்வீக வரலாறு, பக். 2

- 5 இந்த இடத்தில் மனுநீதிச் சோழன் வரலாற்றில் ஒரு பகுதியைத் தெரிந்து கொள்வது பயனுள்ளதாக இருக்கும்; பண்டைத் தமிழர் பெருமையை அறிந்து கொள்ளத் துணை செய்யும்:

பசுவின் இளங்கன்று ஒன்று இளவரசனின் தேர்க்காலில் அகப்பட்டு இறந்துவிடுகிறது. அதை அறிந்த அரசன், கன்றினை இழந்த பசுவினைப் போன்று தானும் துயருற்றான். அதைக் கண்ட அமைச்சர்கள், 'வேதங்களில் கூறியவண்ணம் பிராயச்சித்தம் செய்வதே அறமாகும்' என்று அறிவுரை பகர்ந்தனர். "நீங்கள் கூறும் பிராயச்சித்தம், பசுவின் துயரைப் போக்கிவிடுமா?" என வினவிய சோழ மன்னன், "வேத விதிப்படி பரிகாரம் செய்வது பழைமையான நெறியாக இருக்கலாம்; ஆனால் அது அறநெறி ஆகுமா? பசுவைப் போன்று நானும் துயருறுவதே அறமாகும்" என்று கூறித் தன் மகன்மீது தேர்க்காலை ஊர்ந்தான் – திருத். புரா. 109-126

- 6 நாயன்மார்கள் – ஆழ்வார்கள் காலத்திலேயே இந்த ஜாதிப் பிளவு பேரளவு நிலவியது என்பதையும், அந்தணர்கள் அவர்களை அடக்கியாண்டதையும், திருநாளைப்போவார் நாயனார், திருப்பாணாழ்வார் வரலாறுகள் தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றன. இருப்பினும் இறைவன், அவர்களுடைய பக்தியின் திறத்தையே பாராட்டினான்; அந்தணர்களைக் கொண்டே அவர்களை அழைத்துவரச் செய்து ஆட்கொண்டான் என்பதைப் பெரிய புராணமும் பேசுகிறது, ஆழ்வார்கள் வரலாறும் அறிவிக்கிறது.

ஆதிசைவர் குலத்துதித்த ஆலாலசுந்தரராலேயே செம்மையே

திருநாளைப் போவார்க்கும் அடியேன் (7:39:3) என்று பாடிச் சிறப்பிக்கப் பெற்றவர் அன்றோ, தீண்டத் தகாதவரான திருநாளைப்போவார்?

அங்கமெலாம் குறைந்து, அமுகு தொழு-நோயராய்,

ஆ-உரித்துத் தின்று-உழவும் புலையரேனும்,

கங்கை-வார் சடைக்-கரந்தார்க்கு அன்பராகில்,

அவர்-கண்டீர் நாம்-வணங்கும் கடவுளாரே. (ஒருவர், உடல் உறுப்புகள் குறைவுபட்டுக், குஷ்டநோய் பீடித்திருப்பவராயினும், பசுவின் தோலை உரித்துத் தின்னும் சண்டாளராயினும், கங்கையைச் சடையில் கரந்துள்ள சிவபெருமானுக்கு அடியவரானால், அவரே நாம் வணங்கும் தெய்வம் ஆவார் - 6: 95: 10) என்றுதானே அப்பர் சுவாமிகளும் பாடுகிறார்?

இந்தக் கருத்தினைக் கொண்ட முண்டக உபநிஷத சுலோகத்தைச் சிவஞான முனிவர்,

சிவன்-எனும் மொழியைக் கொடிய-சண் டாளன்

செப்பிடின, அவனுடன் உறைக,

அவனொடு கலந்து பேசுக, அவனொடு

அருகிருந்து உண்ணுக.....

என்று தமிழில் பாடியுள்ளார் (-கலைசைப் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி, 10).

- 7 சில படைப்புகள் எந்தப் பெயரையும் கொண்டிராமல், '.....வகைப் பங்காளிகள் படைப்பு' என்று மட்டுமே இன்னமும் வழங்கி வருகின்றன. இந்நாளைய இளந்தலைமுறையினர் அவை யாருக்காகப் படைக்கப் பெறுகின்றன என்று அறிய ஆவலாக உள்ளனராம்.
- 8 மேல்நாடுகளில் இப்போது பெற்றோரையே பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடும் அளவுக்கு நாகரிகம் முற்றிவிட்டது.
- 9 ரா.வீழிநாதனின் காசி யாத்திரை நூலில் (பக். vi), காஞ்சி சுவாமிகளின் இவ்வறிவுரை இடம் பெற்றுள்ளது.
- 10 சைவர்கள், தம் வாழ்க்கையில் ஒருமுறையேனும் கயாவுக்குச் சென்று, பிண்டம் போட்டுப் பித்ருக்கள் கரையேற வழி காணவேண்டும். பிரயாகையில் முண்டம் (முடி எடுப்பது), காசியில் தண்டம் (காசிக் கயிறு கட்டிக் கொள்வதன்வழி, பாவம் நம்மை அண்டாமல் செய்து கொள்வது), கையையில் பிண்டம் (இறந்த மூதாதையருக்குப் பிண்டம் போடுவது) என்று ஒரு வழக்கு உண்டு. கையையில் தனக்குத் தானேகூட ஆத்ம பிண்டம் விஷ்ணு பாதத்தில் ஒப்படைக்கலாம் - ரா.வீழிநாதன், காசி யாத்திரை, பக். 138, 140
- 11 The Vaidika rites are fire rites. For each rite a fire has to be lighted and intensified into a flame and on the flame the oblations have to be poured. The Agamika rites are fire-less; the oblations have to be merely exhibited to the object of worship and then taken away. In the latter, the worshiper loses nothing of his offerings because the god can take up only the subtle and unseen parts, so that the worshiper consumes it himself

and distributes it to his relatives and friends – P.T.Srinivasa Iyengar, *History of the Tamils from earliest times to 600 A.D.*, pg. 105 (நன்றி: தமிழண்ணல்)

12 பருவநாள் விழாக்களும் பலன்தரும் விரதங்களும், பக். 27

13 கம்பராமாயணம் – பாலகாண்டம் உரைநூல், பக். 051

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

அண்ணாமலை செட்டியார், சே.கரு.இராம.

அழகப்ப செட்டியார், சொ. வித்துவான்,

இராமு, எம்.

இலக்குமி, டாக்டர்,

இலட்சுமணன் செட்டியார், ஆர்.எம். & துணைவியார்,

உடையப்ப செட்டியார், உ.ராம.உ. பட்டுக்கட்டி,

காசிவிஸ்வநாதன் செட்டியார், வீர.

சிவகாமி ஆச்சி, சிவ.

சுந்தரநாயகி ஆச்சி, சுப.

தேவராயன் செட்டியார், எஸ்.

நாச்சியப்ப செட்டியார், இராம.சுப.

நாச்சியப்ப செட்டியார், சோம.

பிச்சப்ப செட்டியார், பி.ச.பழ.

வள்ளியப்ப செட்டியார், ப.செ.கதி.

மதுரை

காரைக்குடி

காரைக்குடி

சிங்கப்பூர்

செவ்வூர்

தேனி

பொன். புதுப்பட்டி

பனையப்பட்டி

பனையப்பட்டி

காரைக்குடி

காரைக்குடி

செவ்வூர்

தேவகோட்டை

அரிமழம்

'உயிருள்ள வரை மனிதர்கள் உழைத்துக் கொண்டே

இருக்க வேண்டும்; முயற்சி இல்லாதவனுக்கு

மகிழ்ச்சி கிடையாது' என்கிறது மகாபாரதம்.

'வியர்வையின் விளைவையே ஒருவன் உணவாகக்

கொள்ள வேண்டும்' என்கிறது பரிசுத்த வேதாகமம்.

'தன்னுடைய கரங்களால் உழைத்து உண்ணும்

உணவை விட, வேறு உயர்ந்த உணவை,

ஒருவன் வேறு எங்கும் காண முடியாது'

என்கிறார் நபிகள் நாயகம்.

4. வரலாறு தெரிந்தவாறு உரைப்பாம்

(தெரிந்த அளவு வரலாறுகளைக் கூறுவோம்)

(படைப்பு வரலாறுகள்)

தெரிவ ரும்-பெரு மைத்-திருத் தொண்டர்தம்

பெருவ ரும்-சீர் புகல்-உற் றேன்.....

-திருத். புரா. 6

(பெருமையுடைய திருத்தொண்டர்களின் ஒப்பற்ற சிறப்பினை உரைக்கலுற்றேன்)

அறியாத வரலாறுகள்

பெரும்பாலான படைப்பு நாயக-நாயகியரின் வரலாறுகள், யாரும் அறியாத - அறிந்துகொள்ள விரும்பாதவையாகவே உள்ளன.

தெரிந்த சில வரலாறுகளும் ஏறத்தாழ ஒன்றுபோலவே அமைந்துள்ளன.

திருமணமான இளம் பெண்ணாக இருந்தால், நிச்சயமாக, அவர் தந்தையாரால் தாய்வீட்டுக்கு அழைத்து வரப்பெற்ற நேரத்தில், குலதெய்வக் கோயிலருகில் நீர் பருகுவோ, சிறுநீர் கழிக்கவோ சென்றிருப்பார்; அந்த நேரத்தில் கறுப்பருடன் அல்லது ஐயனாருடன் ஐக்கியமாகி இருப்பார்; அல்லது, கணவருடன் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு காரணமாகத் தோழியின் துணையுடன் காட்டு வழியே வரும்போது அரசனைக் கண்ட அதிர்ச்சியில் அனல் மூட்டி அதில் குதித்திருப்பார்.

கன்னிப்பெண்கள் என்றால், பெரும்பாலும் அப்பெண்கள் நகரத்தார் அல்லாதவர்களாகவே இருப்பர். அடைக்கலமாக ஒப்படைக்கப்பெற்ற அயல் சமூகப் பெண், அறியாமல் ஆலயத்தினுள் சென்று ஐயனாருடன் ஐக்கியமாகி விட்டதாகவோ, அம்மை பார்த்துக் குளிர்ந்து போனதாகவோ, பெற்றோர் திரும்பி வராததால் பேழையுடன் தங்கிப் போனதாகவோதான் வரலாறு சொல்லப்பெறும்.

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியன்

எல்லா வரலாறுகளும் இவ்வாறு இருக்க, ஒரு படைப்புப் பங்களிகள் மட்டும், அசுரர்களிடமிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிய முருகப் பெருமானிடம், மேலாய நின்- கழற்கே பூண்டோம் தொழும்பு, புகழோம் பிறர்-தமையே (நின் திருவடிகளுக்கே அடிமையாவோம்; அதனால் மற்றவர்களை நாங்கள் வணங்கமாட்டோம் - கந்த புராணம், 8) என்று தேவர்கள் கூறினராமே, அதுபோன்று, 'எங்களிடம் அடைக்கலமாக வந்த பிராமணப் பெண் இறைவனுடன் கலந்து தெய்வமாகி விட்டாள்; அவளை மட்டுமே நாங்கள் வழிபடுவோம்; செத்த மற்றவர்களை நாங்கள் சேவிக்க மாட்டோம்' என்று கூறுவது வியப்பாக உள்ளது.

மற்றவர்களைக் கும்பிடுவதும் கும்பிடாததும் அவரவர் விருப்பம்; ஆனால் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டாள் என்றால், பூம்புகலூர்ப் புண்ணியனின் பொன்னடியில் சேர்ந்த அப்பர் சுவாமிகளைப் போன்று, ஐயனார் திருவடிகளில் அவள் அடையாளம் தெரியாமல் ஐக்கியமாகி விட்டாளா?

அந்தமிலா ஆனந்தப் பெருங்கூத்தருடன் ஐக்கியமாகிய ஐயன் திருநாளைப் போவாரைப் போன்று, ஐயனாருடன் இரண்டற இணைந்து விட்டாளா?

செம்பொன் அடி முடியளவும் சேவித்துப் பாடிப் பரவசமுற்ற பாண்பெருமானை, அந்தத் திருமேனியுடனேயே அரங்கப் பெருமான் அணைத்துக் கொண்டானாமே, அப்படி ஐயனார் அவளை அணைத்துக் கொண்டாரா?

இல்லை, இராமலிங்கரைப் போன்று இருந்த சுவடே தெரியாமல் அவள் மறைந்து விட்டாளா?

ஓட்டு மொத்தமாக இவ்வரலாறுகளை எல்லாம் இணைத்துப் பார்த்தால், பேராசிரியை டாக்டர் நா.வள்ளி கூறுவது போன்று, 'அவரவரும் தத்தம் படைப்புக்குச் சிறப்புச் சேர்க்க முயல்வது' தெளிவாகத் தெரிகிறது. (காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சுதானே?)

அந்நியர்க்கு அனுமதி இல்லை

தகவல் தெரிந்தவரை, மேலை வட்டகையில் கீழ்ச்சிவல்பட்டி, குருவிக் கொண்டான்பட்டி ஆகிய இரு ஊர்களின் அழகாத்தாள், அடைக்காத்தாள் – நல்லதங்காள் படைப்புகளில் மட்டுமே, அயலவருக்கு – மற்ற நகரத்தார் எவருக்குமே – அனுமதி கிடையாது.

ஆனால், காரைக்குடி, தேவகோட்டையில், குறிப்பாகத் தேவகோட்டையில், பல படைப்புகள் பங்காளிகளுக்காக மட்டுமே நடைபெறுகின்றன. 'எங்களுக்காக மட்டும் நடைபெறும் படைப்புகளில், பாரதி பாடியது போன்று அந்நியர் வந்து புகல்-என்ன நீதி என்று அவர்கள் கேட்பதில் நியாயம் இருக்கவே செய்கிறது.

இருப்பினும், உங்கள் முன்னோரையோ, தேவதைகளையோ, தெய்வமாக நினைத்துத்தானே வழிபடுகிறீர்கள்? தெய்வ சந்நிதானத்தில் விருப்பு-வெறுப்புக்கு, வேண்டியவர்-வேண்டாதவர் என்ற பாகுபாட்டுக்கு இடமில்லையே?

வேந்தன்பட்டி (நெய்) நந்தியெம் பெருமான், உள்ளூர்க்காரர்களுக்கு மட்டுமே அருள்பாலிப்பார் என்று, என் ஆசிரியப் பெருந்தகை புலவர் சேதுராமன் ஒருமுறை கூறியது நினைவுக்கு வருகிறது; அது போன்று, உங்கள் தெய்வங்களும் உங்களுக்கு மட்டுமே உதவ வேண்டும் என நினைக்கிறீர்களா?

பேத்திக்கு ஒன்று, பாட்டிக்கு ஒன்று என இரு படைப்புகள். அவற்றில், பேத்தி புதுமைப் பெண்போலும் – அதனால் தனக்கான படைப்பைக் காண அவள் யாரையும் தடை செய்வதில்லை! பாட்டி கர்நாடகம் (பழைமை விரும்பி) – அதனால் தமக்கான படைப்புக்கு மற்றவர்களை அனுமதிக்க மறுக்கிறார்!

தேவகோட்டையில், இன்னும் ஏராளமான 'ஐயாக்கள்' படைப்புகளில், அப்பச்சிகள் (நகரத்தார் ஆண்கள்), ஆத்தாக்கள் (நகரத்தார் பெண்கள்) யாருக்குமே அனுமதி இல்லை!

மற்றும் ஓரிரு படைப்புகளில், ஒரு சாரார் 'வரலாம்' என்பார்கள்; மற்றொரு

சாரார், 'இதுவரை வெளியார் யாரும் வந்ததில்லை, அதனால்.....' என்று இழுப்பார்கள்.

சில படைப்புகளில் முதலில், 'இரு கரம் கூப்பி வரவேற்கிறோம்' என்பார்கள்; கடைசி நேரத்தில் 'வரவேண்டாம்' என்பார்கள் – எல்லாம் 'உள்நாட்டுப் பூசல்தான்! (படைப்பிலும் பாலிட்.டி.க்ஸ்ங்க!) சில படைப்புகளில் பங்காளிகள் போராட்டம் பகிரங்கமாகவே நடக்கிறது!

இராயவரம் செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்புக்கு யார் வேண்டுமானாலும் போகலாமாம்; ஆனால் கடந்த ஆண்டு (2003) வரை உள்ளூர் நகரத்தார் யாரும் படைப்பைப் பார்க்கச் சென்றதில்லையாம்! 2004ல்தான் முதன் முறையாகச் சிலர் சென்றிருக்கின்றனர். (படைப்புக்கு வருவோரை எல்லாம் அவர்கள் பயமுறுத்திக் கொண்டே இருந்தால், மற்றவர்கள் எப்படிச் செல்வார்கள்?)

அயலார் பார்க்க முடியாது,

ஆனால் அவர்களுக்குப் படைப்பு உண்டு

கீழ்ச் சிவல்பட்டி அழகாத்தாள் படைப்பில், கொலைகாரியான சாராயக்காரிக்குக்கூடப் படைப்பில் பங்குண்டு; ஆனால் பார்க்க மட்டும் அயலார் யாரும் அனுமதிக்கப் பெறுவதில்லை. வேடிக்கையாக – வேதனையாக இல்லையா?

இதற்கு டாக்டர் தே.சொக்கலிங்கம் கூறும் சமாதானம்:

இந்தப் பங்காளிகள் முன்பு படைப்புப் பேழையை ஆவினிப்பட்டியிலிருந்து யாரும் அறியாமல் தூக்கி வந்ததால், இப்போது தங்களைப் போல வேறு யாரேனும் அதைத் தூக்கிச் சென்று விடுவரோ என்னும் அச்சமே அதற்குக் காரணம்.

இந்த அச்சம் அந்தக் காலத்தில் – முந்திய தலைமுறைக்கு இருந்தது சரிதான்; இன்னமும் அந்த நடைமுறையைப் பின்பற்றத்தான் வேண்டுமா?

குருவிக் கொண்டான்பட்டிப் படைப்பு நாயகியரான (அடைக்காத்தாள், நல்லதங்காள்) இருவருமே நகரத்தார் அல்லாதாரே. அயல் சமூகத்துப் பெண்களுக்கு நடக்கும் படைப்பைப் பார்க்கச் சொந்தச் சமூகத்துக்கு அனுமதி கிடையாது!

அடைக்கலம் காத்தாள்

துவார் அடைக்கம்மையை ஆத்தாளாகவும், அப்பத்தாளாகவும், ஆயாளாகவும் சொந்தம் கொண்டாடிப் பல ஊர்களில் துணைப் படைப்புகள் நடைபெறுகின்றன. அவரைத் துவாரில் கும்பிடும் வெவ்வேறு கோயில்களைச் சேர்ந்த 32 ஊர்க்காரர்கள்(1), ஒன்பது ஊர்களில் தனியாகப் படைப்பு வீடுகள் வைத்துத் தத்தம் ஊர்களிலும் வழிபடுகிறார்கள்.

இருப்பினும், அடைக்காத்தாள் என்று பெயர் படைத்த எல்லாப் படைப்பு நாயகியருமே, அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தோரோ, நகரத்தார் சமூக நங்கையரோ அல்லர்.

காரைக்குடியில் ஓர் அடைக்காத்தாள், அடைக்கலமாக வந்து, ஐயனாருடன் ஐக்கியமான பிராமணச் சிறுமி; குழிபிறையில் கொண்டாடப்பெறும் அடைக்காத்தாள் அம்மனுக்கும், துவார்த் தோகைக்கும் தொந்தம் (relationship) ஏதும் கிடையாது.

பட்டாணிக்கும் படைப்பு

மூலங்குடிப் பொய்சொல்லாமெய்யர், நெற்குப்பை ஓமக்காட்டு ஐயனார், தேக்காட்டூர் முனைசந்தைப் பனையுடை ஐயனார், மருதங்குடி ஆதினமிளகி ஐயனார், பட்டமங்கலம் கரியமலைச் சாத்தய்யனார் கோயில்களில் குடிகொண்டுள்ள பட்டாணி இராவுத்தர்(2), குழிபிறையில் படைப்பு வீட்டுக்கே வந்து விடுகிறார்!

இருப்பினும், வேற்றுச் சமயத்தைச் சார்ந்த இந்த இராவுத்தருக்குக் கருவறைக்குள் அனுமதி இல்லை; ஆச்சிக்குத் துணை வந்த பட்டாணியைப் பத்தியில் வைத்துத்தான் படைக்கிறார்கள். அடையாளத்துக்கு அவர் இராவுத்தர் தலைப்பாகை அணிந்திருப்பார்.

புத்திர பாக்கியம்

தமக்குப் பின் எள்ளும் தண்ணீரும் இறைக்க ஆண்பிள்ளை இல்லாதவர்கள், இறந்த பின்னர் புத் என்னும் நரகத்துக்குச் சென்று துன்புறுவார்களாம். அந்த நரகத்துக்குச் செல்லாமல் பெற்றோரைக் காப்பதால்தான், மகனுக்குப் புத்திரன் என்று பெயர் என்கிறார் காஞ்சிப் பெரியவர். இறையருளால் இத்தகைய புத்திர பாக்கியம் பெற்ற சிலரை இங்கு சந்திக்கவிருக்கிறோம்.

ஆதிசங்கரர் அவதாரம்

காலடியில் வாழ்ந்த (ஆதிசங்கரரின் பெற்றோரான) ஆரியாம்பாளும், சிவகுருவும், பிள்ளைவரம் கோரித் திருச்சூர்க் கோயிலில் தங்கி விரதம் இருந்தபோது, இறைவன் அவர்கள் கனவில் தோன்றித், தானே அவர்களுக்கு மகவாய்ப் பிறப்பதாக அருள் பாலித்தானாம்(3).

அதைப் போன்று, இரு நகரத்தார் குடும்பங்களுக்கும் கனவிலும், மனித உருவிலும் இறைவன் தோன்றிப் பிள்ளைப் பேற்றினை அருளியதாகக் கூறப்பெறுகிறது.

பேயும் இரங்கும்

உ.சிறுவயல் வெள்ளைத் தெய்வானை ஆயாள் படைப்பு நாயகியான தெய்வானை ஆச்சிக்கு நீண்ட காலமாகக் குழந்தை பாக்கியம் கிட்டவில்லை. குடும்பம் விளங்க – பெயர் சொல்லப் பிள்ளை இல்லையே என்று மாமியார் ஏங்கினார்; காலப்போக்கில் ஏக்கம் அதிகமாகி, மருமகளைத் துன்புறுத்தவும் தொடங்கி விட்டார். திக்கற்றவர்களுக்குத் தெய்வத்தை விட்டால் கதியேது? ஆவுடையார் கோயிலில் தவம் கிடந்தார் ஆச்சி.

காரைக்கால் அம்மைக்குக் கையிலே மாங்கனி கொடுத்த கடவுள், ஆச்சியின் கனவில் தோன்றி, ஆறு தண்டைகளை அவரிடம் வழங்கினார்; ஆறுதல் கூறினார். அடுத்தடுத்து ஆறு குழந்தைகளுக்கு ஆச்சி தாயானார். அதை நினைத்து ஆண்டவனுக்கு நன்றி சொல்லவேண்டிய ஆச்சி, மாமியாரின் கொடுமைகளை நினைத்துப் பெண் குலத்தின்மீதே பெருஞ் சீற்றம் கொண்டார். விளைவு?

பெற்றெடுத்துப் பெரியோராக்கி, வளமான வாழ்வு தந்த பெற்றோருக்குப் பிள்ளைகள் பட்டுள்ள கடனாக, **மாத்ரு ருணம்** (தாய்க்குப் பட்ட கடன்), **பித்ரு ருணம்** (தந்தைக்குப் பட்ட கடன்) என இரண்டு கூறப்பெறுகின்றன. இவற்றில் தந்தைக்குப் பட்டுள்ள கடனைக்கூடப் பெரிய பிராயச்சித்த வேள்விகளின்வழி தீர்த்து விடலாமாம்; ஆனால் தாய்க்குப் பட்ட கடனை மட்டும் எந்த வகையிலும் தீர்க்க முடியாதாம். (தாயைப் போன்ற பெரியதொரு தியாகி, உலகத்தில் வேறு யாருமில்லர்.) கடைசி வரை அவரை மனம் நோக விடாமல் பேணிப் பாதுகாப்பது ஒன்றே அக்கடனைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரே வழி என்கிறார் காஞ்சி ஆசாரியர்.

அந்த வகையில் தாய்க்கு நன்றி தெரிவிக்கப் பிள்ளைகள் படைத்து வழிபடத் தொடங்கினர்; ஆனால் அதில், வீட்டில் பிறந்த எந்தப் பெண் பிள்ளையும் பங்கு கொள்வதை ஆச்சி அனுமதிக்கவில்லையாம். இன்னமும் அது விடாப்பிடியாகக் கடைப்பிடிக்கப்பெறுகிறது.

பெண் என்றால் பேயும் இரங்குமாமே? தெய்வானை ஆச்சி இன்னமும் திருவுளம் இரங்காதது ஏனோ?

மக்கள்கொடை ஐயனார்

சிறுகூடற்பட்டியில் வாழ்ந்துவந்த புள்ளாத்தாள் என்னும் மங்கையர்க்கரசி ஆச்சியும் இந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்தாம். ஆச்சியும் செட்டியாரும், பிள்ளைவரம் கோரி வைரவன்பட்டிக்கு அருகிலுள்ள மக்கமடை ஐயனாரை(4) மனதார வழுத்தி வந்தனர்.

ஒருநாள் ஐயனார் கோயில் அருகில் துறவி ஒருவர் எதிர்ப்பட்டார். அவர், அருகில் காணப்பெற்ற (ஏறு)அழிஞ்சில் (Sage-leaved alangium, so called from the notion that when its fruits fall they climb up the tree and stick to the trunk) மரக்கொம்பு ஒன்றை ஒடித்து ஆச்சியிடம் கொடுத்து, அதை வழிபட்டு வரச் சொன்னாராம். அதைத் தொடர்ந்து ஆச்சிக்கு ஐந்து குழந்தைகள் பிறந்தனராம்.

சிறுகூடல்பட்டி நாராயணசாமி படைப்பில், இந்த ஏறுஅழிஞ்சிலுக்கும் இடமுண்டு,

*****

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 இதுவே அதிகமான ஊர்க்காரர்கள் பங்கு கொள்ளும் படைப்பு என்பதோடு, குலதெய்வக் கோயில்களில் மேற்கொள்ளப்பெறும் இரு படைப்புகளில் ஒன்றுமாகும்;

அடுத்துப், பொன்னமராவதி துர்க்கையம்மன் படைப்பில் 11 ஊர்ப்

*What counts is how much you put in the hours,
not the hours you put in.*

5. கண்ணும் ஆவியும் போலும் காவலன்

(அரசன் தன் குடிமக்களுக்குக் கண்ணும் உயிரும் போன்றவனாவான்)

(அரசர் தொடர்பு)

.....தன்னால், தன் பரிசனத்தால்,

ஊனமிகு பகைத்-திறத்தால், கள்வரால், உயிர்கள்-தம்மால்,

ஆன-பயம் ஐந்தும்-தீர்த்து, அறம்-காப்பான்.....

-திருத். புரா. 121

(தன்னாலும், தன் குடிமக்களாலும், பகைவர்களாலும், கள்வர்களாலும்,

ஏனைய உயிர்களாலும் ஏற்படும்

ஐந்து வகையான பயங்களையும் தீர்த்து அறம் பிறழாது காப்பவனே அரசனாவான்)

திருமாலைக் கண்டேனே

கண்ணகி காலத்திலிருந்தே நகரத்தார்களுக்கு ஆளும் கட்சியுடன் (அரசர்களுடன்) தொடர்பு இருந்திருக்கிறது என்பதை இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

பழங்காலத்தில் அரசர்களைத் திருமாலோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுவதுண்டு. 'நாடாளுநர் மன்னனைக் காண்பது, நாராயணனைக் கண்டதற்கு ஒப்பாகும்' என்று நம்மாழ்வார் பாடுகிறார். திருவுடை மன்னரைக் காணில், திருமாலைக் கண்டேனே (திருவாய்மொழி, 4) என்பது அவர் கூற்று. 'திருமாலை ஒத்த அரசன்' என்று சிலம்பும் (மதுரைக் காண்டம், அழற்படு காதை) அரசர்களைச் சிறப்பிக்கிறது.

ஆனால் சோழ மன்னனால் ஏற்பட்ட சோதனை, நகரத்தாரை நாடு பெயரச் செய்ததோடு அமையாது, அரசர்களைக் காண்பதையே அவர்கள் தவிர்க்கும் அளவுக்கு முதிர்ந்து விட்டது.

(அரசர்களே அத்தி பூத்தாற் போல எப்போதாவதுதான் வெளியே வருவார்கள்; அவ்வாறு அவர்கள் பவனி வருவதைப் பார்த்தால் கெடுதல் விளையும் என்று நகரத்தார் சமூகம் அஞ்சிய காலம் ஒன்று இருந்தது. அதற்குக் காரணம், சோழ நாட்டில் நிகழ்ந்த அசம்பாவிதமாகவே இருக்கக்கூடும்)

அரசர்களைக் காண்பதைத் தவிர்க்கும் இந்த மரபு, பிற்காலத்திலும் தொடர்ந்து இருந்திருக்கிறது; அது படைப்புடனும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இரண்டொரு நிகழ்வுகள்வழி அறிந்து கொள்வோம்.

இராஜமானியம்

தேனிபட்டி-கழனிவாசல் சிறியதோர் ஊர்தான்; ஆனால் வரலாற்றுத் தொடர்புடைய ஊர். செட்டிநாட்டின் மற்ற ஊர்களிலிருந்து சிறிது தள்ளியே அமைந்திருக்கிறது; ஏறத்தாழ நூறு புள்ளிகளே உள்ளனர்.

ஊர் சிறியதாக இருந்தாலும், படைப்புகளில் பெரிய ஊர்தான். அந்தச் சிறிய ஊரில் ஐந்து படைப்புகள் நடைபெறுகின்றன!

அங்கிருந்த பெரிய முருகஞ் செட்டி வகையறாவைச் சேர்ந்த வெள்ளையஞ் செட்டியார், (அப்போது அம்பலகாரராக இருந்த) சின்ன மருதுவின் சிபாரிசின் பேரில் புதுக்கோட்டை மன்னருக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார். கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க இயலாத நிலையில், மன்னர், முதலில் தம் தெய்வமான மெய்யரை (அவர்தான் ராஜா தெய்வம் என்னும் பெயரில் முருகஞ் செட்டி-செல்லஞ் செட்டி வகையறாக்களின் படைப்புகளில் இடம் பெறுபவர்.) ஏவிவிட, அவர் நொண்டிக் கறுப்பரைச் சமாளிக்க முடியாமல், செட்டியாரின் குலதெய்வமான தேனாட்சி அம்மனிடம் சரணடைந்து விடுகிறார். பின்னர், புதுக்கோட்டை ஜட்ஜ் ஸ்வாமிகளின் குருநாதர் கூறிய ஆலோசனைப்படி, கடனுக்குப் பர்த்தியாக (பதிலாக, பணக்குறையை நிரப்பும் பொருட்டு; substitute, reimbursement) இருபத்து இரண்டரை (22 ½) கிராமங்களை மன்னர், செட்டியாருக்கு மானியமாகக் கொடுத்திருக்கிறார். அவற்றின் தலைமைக் கிராமம்தான் தேனாட்சியம்மனின் பெயரைக் கொண்ட தேனிபட்டி.

முருகஞ் செட்டி, செல்லஞ் செட்டி வகையறா இரண்டுமே, தங்கள் படைப்புகளில் ராஜா தெய்வத்துக்கு இடமளித்துள்ளன. இந்தப் படைப்புகளையே பிற்காலத்தில் இறந்தவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு விடுவதால், மற்றவர்களுக்கு இவர்கள் படைப்பதில்லை.

நாடறிந்த இரகசியம்

நகரத்தார்களிடம் அரசர்கள் கடன் வாங்குவது என்பது இங்கு மட்டுமில்லை; வெளிநாடுகளிலும் நடந்திருக்கிறது.

சுதந்திரத்திற்கு நீண்ட காலம் முந்திய மலாயா(இப்போது மலேசியா)வின் பேரா சமஸ்தானாதிபதி (Sultan of Perak State), என் பாட்டனார் சி.பழ.ராம.இராமன் செட்டியாரின் நெருங்கிய நண்பர். எங்கள் பூர்வீக வீடு, அரச நகரான கோலக்கங்ஸாரின் பிரதான சாலையில் இருந்தது. சமஸ்தானாதிபதி காரில் வந்து வீட்டின் முன் நின்று கொண்டு, "ராமஞ் செட்டி!" என்று கூப்பிட்டுக் கடன் வாங்கிச் செல்வாராம்.

எங்கள் பூர்வீக வீட்டின் பின்புறம் உள்ள சிறிய சாலை (சந்து), எங்கள் பாட்டனார் பெயராலேயே Raman Chetty Lane என நீண்ட காலம் வழங்கி வந்தது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் பெயர் மாற்றப்பெற்று விட்டது.

(அண்மையில், இப்போதைய பேரா சுல்தானிடமிருந்து 'டத்தோ' விருது பெற்ற என் சிற்றப்பா மகன் டத்தோ டாக்டர் முத்தையா அழகப்பா, தன் கல்லூரித் தோழரும், பேரா மாநிலப்பட்டத்து வாரிசுமான (Regent), சுல்தானின் மகனிடம், அந்தப் பெயரை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருமாறு கோரியிருக்கிறாராம்!)

என் பாட்டனார் பெயரில் தெரு இருந்ததற்கான ஆவணங்கள் (documents) கோலக்கங்ஸார் நகரசபையில் இன்னமும் உள்ளன. அதுபோன்று, 'தேனிபட்டி உட்பட 22 ½ கிராமங்கள் மன்னரால் மானியமாகக் கொடுக்கப் பெற்றதற்கான ஆவணங்கள் ஏதேனும் உள்ளனவா?' என்று வினவியபோது, 'கிராமத்திற்குத் தேனாட்சியம்மன்

பெயர் சூட்டப் பெற்றிருப்பது ஒன்றுதான் இப்போதுள்ள சான்று' என்று கூறப்பெற்றது.

புதுக்கோட்டை மன்னர்களும், நகரத்தாரும் என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரை வாசித்தவரான டாக்டர் நா.வள்ளியும், தாம் அறிந்தவரை கல்வெட்டுகளில் அதற்கான சான்று ஏதும் இல்லை என்றும், ஆவணக் காப்பகத்தில் (archives) தேடினால் கிடைக்கக்கூடும் என்றும் கூறினார்.

மங்கைக்கு மரியாதை

பாகனேரி புல்வாய்நாயகி அம்மன் கோயிலில், நாச்சாத்தாள் என்னும் பெயரைக் கொண்ட அக்கினியாத்தாள் - தீப்பாய்ந்தாள் அம்மனின் பெயரால் அமைந்த மேடை, சிவகங்கை மன்னரின் ஒப்புதலுடன்தான் கட்டப் பெற்றதாம்.

கணவன் வீட்டிலிருந்து காட்டு வழியே சென்ற நாச்சாத்தாள், சிவகங்கை அரசர் எதிரே வந்ததால் துணுக்குற்று, நெய்க்கொட்டான் (soapnut - a kind of nut used for cleaning) மரத்தடியில் தீ மூட்டி, அதில் விழுந்து உயிர் துறந்தாராம். அதிலிருந்து ஒன்றரை மைல் தொலைவில்தான் புல்வாய்நாயகி அம்மன் கோயில் அமைந்திருக்கிறது. அங்குதான் ஆத்தாளின் முந்தி (முன்றானை; the outer end of a saree) விழுந்ததாக ஐதிகம். (இதன் விரிவான வரலாறு நகரத்தார்களின் குலதெய்வங்கள் நூலில் (பக். 91 - 96) இடம் பெற்றுள்ளது)

அரசரைப் பார்க்க நேர்ந்தது அபசாரம்; அதனால் அவதூறு எழக்கூடும் என்று அஞ்சியே அவர் அங்கு பிராணத் தியாகம் (suicide) செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். பின்னர் அரசரின் கனவில் சென்று, தன் உருவைக் காரைக்குடியிலும், முந்தியைக் கண்டனூரிலும் கொடுக்கச் சொன்னாராம். அந்தப் பத்தினியின் கற்புத் திறத்தைப் பாராட்டும் வகையிலேயே, மன்னர் பாகனேரியில் மேடை அமைத்ததாகச் செவிவழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

அதைத் தொடர்ந்து காரைக்குடி, கண்டனூர் ஆகிய இரு ஊர்களிலும் அக்கினி ஆத்தாள் படைப்பு நடைபெறுகிறது; ஆனால் இரு தரப்புப் படைப்புக்காரர்களிடையே கொள்வினை- கொடுப்பினைதான் (giving and taking in marriage; intermarrying) இல்லாது போய்விட்டது.

அசு அங்கீகாரம்

இதுபோன்ற தீக்குளித்த வரலாறு, இராயவரம் தெய்வானை அம்மன் படைப்பிலும் கூறப்பெறுகிறது.

இராமனால் இலங்கையிலிருந்து மீட்டு வரப்பெற்ற சீதாப் பிராட்டி, தம் தூய்மையை மெய்ப்பிக்கத் தீக்குளித்தாராம். அதுபோன்று, விவரம் அறியாத வயதில் விவாகம் செய்து கொடுக்கப்பெற்ற தெய்வானை, கற்பிழந்தவள் என்று கணவனால் சந்தேகிக்கப்பெற்றதைத் தொடர்ந்து, தன் தூய்மையை உலகறியச் செய்ய, அரசரின் அனுமதியுடன் அக்கினிப் பிரவேசம் செய்தாராம். (எச்செயலையும் அரசின் அங்கீகாரத்துடனேயே மேற்கொள்ளும் அந்நாளைய மரபு இதன்வழி தெரியவருகிறது)

அக் கினி தேவனால் படைக்கப்பெற்றவர் என்பதே, சீதையின் உடல் நெருப்பில் சிதைக்கப் பெறாததற்குக் காரணமாம். (பதினெண் புராணங்களில் ஒன்றான பிரமகைவர்த்தத்தில் இத்தகவல் கூறப்பெறுகிறது.) ஆனால் தெய்வானை தெய்வப் பிறவி அல்லரே; அக்கினி தேவனால் அவர் ஆட்கொள்ளப்பெற்றார்.

கற்புடைப் பெண்டிர், தம்முடைய புனிதத்தன்மையைப் புலப்படுத்த, 'நான், ஒருவனுக்கு முந்தானை விரித்தவளாக இருந்தால்.....' என்று குளுரைப்பார்கள். அதுபோன்று தெய்வானையும், "நான் தூய்மையானவளாக இருந்தால், அந்த முன்றானை அக்கினியிலிருந்து மீளட்டும்" என்று சொல்லி நெருப்பில் குதித்தாராம். அக்கினி தேவன், அவருடைய புனிதத்தன்மையை அவனி அறியச் செய்துவிட்டான்.

மற்றொரு மாதரி

கவுந்தியடிகளால் தன்னிடம் அடைக்கலமாக ஒப்படைக்கப்பெற்ற கோவலனுக்கும் கண்ணகிக்கும் நேர்ந்த அவலங்களைக் கேள்விப்பட்ட மாதரி, அதைத் தன்னுடைய தவறாகக் கருதித், தானும் தீயில் புகுந்து உயிர் துறந்ததாகச் சிலம்பு பேசுகிறது. அந்த மாதரியைப் போன்று, இந்தத் தெய்வானை வரலாற்றிலும் ஒரு சூடாமணி – பார்ப்பனப் பெண் – வருகிறாள். தன் இல்லத்தில் ஓரிரவு தெய்வானையைத் தங்க வைத்ததுதானே அவளுக்கு நேர்ந்த இந்த அவலத்துக்குக் காரணம் என்று சிந்தை நொந்து, சிதையில் குதித்தாள்; அவளைத் தன்னுடன் ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்ட அக்கினி தேவன், அவள் இட்டிருந்த மங்கலக் குங்குமத்தில் ஒரு சிறிதை, அருகிலிருந்தோரிடம் ஒப்படைத்தானாம்.

தெய்வானைக்கு வண்டி ஓட்டி வந்த கறுப்பன், தன் பெயரும் இதில் சம்பந்தப்படுத்தப் பெறுவதை அறிந்து, தானும் நெருப்பில் விழுந்து உயிர் துறந்தானாம். அவனுடைய அரிவாளையும், பிரம்பையும் அக்கினி தேவன் காப்பாற்றிக் கொடுத்தானாம்.

தொடர்ந்து வேலங்குடியில் வாழ விரும்பாத பங்காளிகள், பல ஊர்களுக்கும் வலசை சென்றனர். அவர்களில் இராயவரம் சென்றவர்களிடம், தெய்வானையின் முன்றானை இருந்ததாம். அதை வைத்து ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், (சரியாகச் சொல்வதானால், கி.பி. 1676!) என்று வரலாற்றுக் கையேட்டில் குறிப்பிடப்பெறுகிறது.) இம்மூவருக்குமான படைப்புத் தொடங்கியதாகப், படைப்புக்காரர்கள் கூறிக் கொள்கின்றனர்(1).

வளத்தியம்மன் படைப்பிலும், இடைப்பெண்ணான வளத்தியின் சேலை முன்றானையும், திருமாங்கல்யமும் தீயிலிருந்து தப்பியதாகக் கூறப்பெறுகிறது.

காணக்கூடாத கப்பரைத் திருவிழா

இராசாத்தி என்னும் சிவகங்கை அரச வமிசத்து அழகி, ஏழு பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையான கொத்தமங்கலம் செட்டியார் ஒருவரின் ஆசைநாயகியாகிக் கருவுறுகிறாள்.

அருகிலிருந்த கறுப்பர் கோயிலில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் ஆடித் திருவிழாவில் கப்பரை எடுப்பதுண்டாம். முறத்தில் பாவை அமைத்து, ஊர்வலமாக மயானத்துக்குச் சென்று, அங்கு, குருதி கலந்த சோற்றினை வானில் வீசுவர். அதற்கு எறிசோறு என்று பெயர்.

இராமபாணம்கூடத் திரும்ப இராமனிடமே வந்துவிடும் என்பார்கள்; ஆனால் இந்த எறிசோறு திரும்பி வராதாம்; கறுப்பர் அதை ஏற்றுக்கொண்டு விடுவாராம்.

கன்னியரும், கர்ப்பிணிகளும் அதைக் காணக்கூடாது என்று ஓர் ஐதிகம். அப்படிக்காண்போரை(யும்) கறுப்பர் ஏற்றுக்கொண்டு விடுவாராம்.

இந்த ஐதிகத்தை அறியாத இளநங்கை இராசாத்தி, ஆவலின் மிகுதியால் அதைக் கண்டாள்; கறுப்பருடன் சேர்ந்து கொண்டாள்.

அதுமுதல், அன்னையின் வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ப, ஏழு ஊர்களில் வாழ்ந்துவந்த செட்டியாரின் ஏழு மகன்களும், இராசாத்தியோடு, தங்கள் பெற்றோரையும், கறுப்பரையும் வைத்துக், கொத்தமங்கலத்தில், கடந்த 200 ஆண்டுகளாகப் பெரிய அளவில் படைத்து வருகின்றனராம்(2).

வெங்கலப்ப நாயக்கரின் வழித்தோன்றலான நாராயணசாமி நாயக்கர், சிறுகூடற்பட்டியில் சிறப்போடு வாழ்ந்துவந்த காலம். அவருடைய ஆதரவில் நகரத்தார் குடும்பங்கள் பல சீரும் சிறப்புமாக அங்கு வாழ்ந்து வந்தன. முந்திய தலைப்பில் நாம் சந்தித்த புள்ளத்தான் என்னும் மங்கை ஆச்சி குடும்பமும்(3) அவற்றில் ஒன்று.

அழிஞ்சிலின் ஆசியால் ஆச்சிக்குப் பிறந்த ஐந்தாவது மகன், கம்பளத்துப் பெண்(4) ஒருத்தியைக் காதலித்து மணந்து கொண்டு விடுகிறான்.

தம் மனைவியையே சிவனடியாருக்குத் தானமாகக் கொடுத்த இயற்பகை நாயனாரையும், தானம் பெற்றவரையும் தாக்குவதற்காக, உறவினர் கூட்டம் திரண்டு வந்தது என்று சேக்கிழார் பாடுவாரே(5), அதுபோன்று, கம்பள சமூகத்தினர் ஆர்த்தெழுந்து வந்தனர்.

நாராயணசாமி நாயக்கர்தாம் அதில் தலையிட்டு அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி அனுப்பினாராம். அதனால்தான் காமுகனானாலும் நாராயணசாமிக்கும் சிறுகூடற்பட்டியில் படைக்கப்பெறுகிறது போலும்!

வாலாறு மாறுகிறது

இந்த வரலாறுதான் கையேடாக அச்சிட்டு வழங்கப்பெறுகிறது. எனினும், ஆய்வாளர் டாக்டர் வ.தேனப்பன், வரலாற்றையே மாற்றிக் கூறுகிறார். (இந்தியா, ஜப்பான், மலேசியா போன்ற எல்லா நாடுகளிலுமே, இப்போது வரலாறுகள் மாற்றி வரையப்பெற்று வருவதை நோக்கும்போது, இதில் ஒன்றும் புதுமை இல்லை!)

செட்டியாரைப் புள்ளத்தாளின் தகப்பனார் என்றும், பிள்ளைத்தாய்ச்சி(கர்ப்பிணி)யான மகளை அவர் பிரசவத்துக்காக அழைத்து வந்தபோது, மகள் கறுப்பருடன் ஐக்கியமாகி விட்டாள் என்றும், அவர்களுக்குக்

6. விரித்த-புகழ் விளங்கும் ஊர்கள்

(புகழ் மிகுந்து திகழும் ஊர்கள்)

(ஊர் / மாதவாரியாகப் படைப்புகள்)

அரசு-கொள் கடன்கள் ஆற்றி, மிகுதி-கொண்டு அறங்கள் பேணிப்,

பரவரும் கடவுள் போற்றிக், குரவரும், விருந்தும், பண்பின்

விரவிய கிளையும் தாங்கி, விளங்கிய குடிகள் ஓங்கி,

வரை-புரை மாடம் நீடி மலர்ந்துள பதிகள் எங்கும்.

—திருத். புரா. 6

(ஆறில் ஒரு பங்கு அரசவரி செலுத்தி, எஞ்சியதைக் கொண்டு அறங்கள் செய்தும், சிவ வழிபாடு செய்தும், ஆசாரியர்-விருந்தினர்-உறவினர் ஆகியோரை ஆதரித்தும் விளங்குகின்ற மக்களின் மாட மாளிகைகள் நிறைந்த நகரங்கள் பல அங்கு உள)

என்று சேக்கிழார் சுவாமிகள் பாடுவது போன்ற, செட்டிநாட்டின் செழிப்பான ஊர்கள் எழுபத்தைந்தில் தான், தற்போது நகரத்தார் வாழ்ந்து வருவதாக நகரத்தார் கலைக்களஞ்சியம் (பக். 302) கூறுகிறது.

இவற்றில் அடியேனுக்குக் கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையில், பதினெட்டு ஊர்களில் எத்தகைய பொதுப்படைப்பும் கிடையாது.

பாகனேரி, மற்றும் ஓரிரு ஊர்களில் நகரத்தார் பொதுப்படைப்பு என்று, ஊர்ப்பொதுவில் படைப்பு நடத்தப் பெறுவதாகத் தெரிகிறது.

சோழபுரத்தில் திருமணங்களின்போது, தீப்பாய்ந்தாள் அம்மன் படைப்பினைப் பொதுப்படைப்பாக நடத்துகின்றனர்(1).

கண்ணன் நாமமே சுற்கண்டு

அரியக் குடியில் வாழ்ந்துவரும் வைரவன் கோயில் பங்காளிகள் வீர வைணவராக மாறிய பின்னர், முன்னர் தாங்கள் படைத்து வந்ததை நிறுத்தி விட்டனர். பழைய பேழைகளைக் கூட நெருப்பில் இட்டுவிட்டு, இப்போது கோவிந்தா போடுவதாக (புரட்டாசி மாதம் திருவோண நாளில், நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழிப் பாசுரங்களை முழுமையாகப் பாராயணம் செய்வது.) கூறப்பெறுகிறது.

பொதுவாகப் பார்க்கும்போது காரைக்குடி, தேவகோட்டையில் தான் கூடுதலான படைப்புகள் நடைபெறுகின்றன. அடியேன் அறிந்தவரை, தேவகோட்டையில் பதினைந்து, காரைக்குடியில் பன்னிரண்டு, இராயவரம் எட்டு, கீழ்ச்சிவற்பட்டி, ஷண்முகநாதபுரம், நற்சாந்துபட்டியில் தலா ஏழு.

காரைக்குடி, தேவகோட்டை தவிர்த்த (விதிவிலக்காக இரண்டொன்று இருக்கலாம்.) ஏனைய எல்லா ஊர்களிலும் படைப்புக்கெனத் தனியாக வீடுகள் உள்ளன.

மாதவாரியாகப் படைப்புகள்

இறைவனால் படைக்கப்பெற்ற எல்லா நாட்களும், எல்லா மாதங்களுமே வழிபாட்டுக்கு ஏற்றவைதாம். 'மதிக்கெட்டு இறைவனை மறந்த நாட்களே கெட்ட

நாட்கள்' (மறந்திட்ட நாள் கெட்ட நாள் - 7: 48: 2) என்பார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

இருப்பினும், ஏற்றமிகு எல்லாப் பன்னிரு மாதங்களிலும் படைப்புகள் இடம்பெறுவதில்லை. மாறாக, எட்டு மாதங்களில்தாம் எல்லாப் படைப்புகளுமே நடைபெறுகின்றன.

ஆடியும், மாசியுமே அதிகமான படைப்புகளைக் கொண்ட மாதங்கள். ஆடியில் இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட படைப்புகளும், மாசியில் இருபது படைப்புகளும் தெரியவருகின்றன.

தக்ஷிணாயனத் தொடக்கம்

கதிரவன் தென்புறம் சாய்ந்து சஞ்சரிக்கும் காலமாகிய ஆடி முதல் மார்கழி வரையிலான ஆறு மாதங்களைத் தக்ஷிணாயனம் (Period of the sun's southward passage extending for six months) என்கிறோம். இந்த ஆறு மாதங்களும் தேவர்களின் இராப்பொழுதாகக் கூறப்பெறுகின்றன.

பகற்பொழுதின் தொடக்கமாகிய விடியற்காலையும், இரவுப் பொழுதின் தொடக்கமாகிய மாலைப் பொழுதும் வழிபாட்டுக்குச் சிறப்புடையவையாகக் கருதப்பெறுகின்றன.

ஆடித் திங்கள், தேவர்களின் இரவின் தொடக்கமாகிய மாலைப் பொழுதாவதால், அது வழிபாட்டுக்குச் சிறப்புடைய மாதமாகிறது.

மேலும், ஆடி மாதம், பிதிரக் கடன் (தென்புலத்தார்க்குச் செய்யும் சடங்குகள்) செய்வதற்குப் பிரதானமான காலமாகவும் கருதப்பெறுகிறது. அம்பிகைக்கும், அவள் கூறாகச் சொல்லப்பெறும் சக்திக்கும், மற்ற மனைத் தெய்வங்கட்கும் ஏற்புடைய மாதமாகவும் அது கூறப்பெறுகிறது. இவை இரண்டுமே இந்த மாதத்தில் அதிகமான படைப்புகள் நடப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

மேலும், ஆடித் திங்கள், நகரத்தார் சமூகத்தைச் சார்ந்தவராகக் கருதப்பெறும் கண்ணகியுடன் தொடர்புடைய மாதமுமாகும். கற்புக்கரசியாம் கண்ணகிக்கு ஆட்டைவிழா (ஆண்டுத் திருவிழா) எடுத்து, நாடு வளம் கண்டது இம்மாதமே என்று சிலம்பு கூறுகிறது(2).

ஆடி வெள்ளிதான், கண்ணகி, தன் கணவன் குற்றமற்றவன் என்று மெய்ப்பித்த நாள்;

மதுரை எரியுண்டு மக்கள் ஆரவாரம் பெருகிக் கண்ணகியைத் தெய்வம் என்று உணர்ந்த நாள் - ஆடி அமாவாசை பொருந்திய வெள்ளிக்கிழமை;

திருச்செங்குன்றாகிய முருகனின் செவ்வேள் குன்றத்தில் ஏறி, அவள் உயிர் நீத்த நாளும், அதே ஆடியின் முழுநிலவு நாளாகிய வெள்ளிதான்(3).

கண்ணகிக்கான ஆட்டைவிழா நடைபெறும் ஆடித் திங்களில், நகரத்தார்கள் தங்கள் மூதாதையருக்கான பொதுப்படைப்புகள் நடத்துவது பொருத்தமாகவே தோன்றுகிறது.

மாக நீராடல்

மாகி மாதம் முழுவதும் விடியலில் தீர்த்த நீராடல் புண்ணியம் பயப்பதாகும். அது மாக நீராடல் எனப்பெறும். (மாகம் = சாந்திரமான மாதங்களில் பதினொன்றாவது)

தீர்த்த மகத்துவம் மிகுந்த மாகித் திங்களில், (முன்பு) வழக்கமாக அதிகமாகத் திருமணங்கள் நடைபெறுவதில்லை என்பதே, அந்த மாதத்தில் அதிகமான படைப்புகள் நடத்தப்பெறுவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போது எதுவும் விதிவிலக்கு இல்லை என்றாகிவிட்டது(4).

படைப்பில்லாத மாதங்கள்

பாட்டாசி – இல்லங்களில் இராமாயணம் படிப்பதும், மாதம் முழுவதும் மாமிசம் சாப்பிடாதிருப்பதும், இம்மாதத்தில் படைப்பு ஏதும் இல்லாததற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்;

ஐப்பசி – தலை தீபாவளி, மற்றும் தீபாவளி ஏற்பாடுகளில் எல்லோருமே ஈடுபட்டிருப்பர்;

மார்கழி – திருவெம்பாவை, ஆருத்ரா தரிசனம், வைகுண்ட ஏகாதசி;

பங்குனி – மாதம் முழுவதுமே தெய்வத் திருமணங்கள்தாம். சிவ-பார்வதி, முருகன்-தெய்வயானை, திருநந்தி தேவர், அரங்கத்தம்மான்-ஆண்டாள் என எல்லாத் திருமணங்களுமே இம்மாதத்தில்தான் நடைபெறுகின்றன;

மேற்காணும் இந்த நான்கு மாதங்களிலும் படைப்புகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இருப்பினும் இப்போது, பள்ளி விடுமுறைக் காலம்தான் படைப்புகளை நிர்ணயிக்கிறது!

நாளும் கோளும் நல்லனவே செய்யும்

ஞாயிறு திங்கள்-செவ்வாய் புதன்-வியாழம் வெள்ளி

சனி-பாம்பு இரண்டும் உடனே

ஆசறு நல்ல-நல்ல அவை-நல்ல நல்ல

அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

-2: 85: 1

(ஞாயிறு, திங்கள் முதலான ஒன்பது கோள்களும் சிவனடியார்களுக்குக் குற்றமற்ற நலத்தையே மிகுதியாகச் செய்யும்) என்பது ஆளுடையபிள்ளையின் அருள் வாக்கு.

பெரும்பாலும் திங்கள், புதன், (சில படைப்புகள் வியாழன்றும் நடைபெறுகின்றன), வெள்ளிக்கிழமைகளில்தான் படைப்புகள் நடைபெறுகின்றன. வெளியூர்களில் வேலை பார்ப்போர், பள்ளிப் பிள்ளைகள் ஆகியோரின் வசதி கருதி, 'இந்த வாரத்தில்தான் படைப்புத் தொடங்குவது' என்று, பல படைப்புகளில் முன்கூட்டியே திட்டவட்டமாக முடிவு செய்யப்பெற்று விட்டாலும், சில படைப்புப் பங்களிகள் இன்னமும், வளர்பிறை, அஷ்டமி-நவமி பார்த்தே நாள் குறிக்கின்றனர்.

1 நகரத்தார் கலைக்களஞ்சியம், பக். 221

- நகரத்தார் மாத இதழ் ஒன்றில் (ஆச்சி வந்தாச்சு, அக். 2004) தமிழறிஞர் தமிழண்ணல் கூறியுள்ளது போன்று, ஆடித் திங்களில் கண்ணகி கதை படித்து வழிபாடு செய்து வந்தால், பழையபடி மாதம் மும்மாரி பெய்து, புண்ணிய பாரதம் பொய்யாது விளையும்.

- Fridays have been considered unlucky since at least medieval times. — Sreve Roud, *A Pocket guide to Superstitions of the British Isles*

- [illegible]

நாராயணன் செட்டியார், இராம.	அரியக்குடி
பழனியப்ப செட்டியார், சு.சுரு.	சொக்கலிங்கம்புதூர்

7. அறிம்தையே என் தெய்வம் (சைவ - அசைவப் படைப்புகள்)

ஊனொடு-உண்டல் நன்றென, ஊனொடு உண்டல் தீதென

ஆன-தொண்டர் அன்பினால் பேச-நின்ற தன்மையான்.....

-3: 53: 9

(இறைச்சி நல்லதென்று அதைப் படைத்த கண்ணப்பருக்கும்,
அது அபசாரம் என்று கவலையற்ற சிவகோசரியார் அன்பிற்கும் கட்டுண்ட இறைவன்)

சட்டத்தை மதிப்போம்

படைப்புகளைச் சைவம், அசைவம் என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். அசைவமே அந்தக் காலத்தில் அதிகமாக இருந்திருக்கிறது. அரசாங்கச் சட்டம் காரணமாகவும், இயலாமையாலும் பல படைப்புகள் சைவத்திற்கு மாறியிருக்கின்றன. ஆடு, கிடாய்க்குப் பதிலாகக் கோழியைப் புகுத்தித் தெய்வக் கோபத்தை(!)த் தணிக்க முயன்றவர்களும் உள்ளனர். பழைய முறையிலேயே கிடாய்களைக் கொடுரமாகக் காவு கொடுக்கும் படைப்புகள் சில, இன்னமும் இருக்கவே செய்கின்றன.

❀ விதியை நொந்து வேதனை உற்றிருக்கும் பலியாடு ❀

இப்போது சைவப் படைப்பாக நடைபெறும் தேவகோட்டை முத்துக்கறுப்பி ஆத்தாள் படைப்பில், முன்பு கோழி நறுக்கப் பெற்றதாம்; அதை நிறுத்தக் கோரியபோது, பங்களிகளிடையே பெரிய போராட்டமே நடைபெற்றதாம்!

சங்க காலம்

கடவுளுக்கு நேர்த்திக் கடனாக உயிர்களைப் பலி கொடுக்கும் வழக்கம், பண்டைத் தமிழரிடையே நிலவி வந்திருக்கிறது என்பதைச் சங்க நூல்கள்

தெளிவாகவே குறிப்பிடுகின்றன.

வேதங்களிலும் உயிர்ப்பலி ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்றுப், பல உயிர்கள் கொல்லப்பெற்றன. வேள்விகளில் உயிர்வதை செய்ய மனு ஸ்மிருதி அனுமதிக்கிறது. வேத காலத்தில் பலி கொடுக்கும் பழக்கம் பிராமணர்களிடையே இருந்தது. அப்போது அவர்கள் மாமிசம் புசித்தார்கள்(1).

ஆனாலும், 'யாகப் பொருள்களைத் தீயில் சொரிந்து ஆயிரம் வேள்விகளை வேட்பதைவிட, ஒன்றன் உயிரைக் கொன்று உண்ணாதிருத்தல் உயர்வானது' என்று குறள்வழி (259) வள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார்.

மேல்நாடுகள்கூடச் சைவ உணவின் பக்கம் சாய்ந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், வள்ளுவர்-திருமூலர்-இராமலிங்கர் போன்ற மகான்கள் பிறந்த நாட்டில் வாழும் நாம், வழிபாடுகளில்கூட உயிர்க் கொலையை நிறுத்த இன்னமும் தயங்குகிறோம்; மறுத்து வருகிறோம்.

கருணையே வடிவான இறைவனுக்கு எல்லா உயிர்களும் ஒரே மாதிரியானவையே(2). வேண்டுதல்-வேண்டாமை இலாதவன் அவன். நாம்தான் 'அவன் இதைக் கேட்கிறான், அதைக் கேட்கிறான்' என்று சொல்லி, நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்கிறோம்.

என்மீது தேர் ஓட்டும்

திருக்களரில் தேர் வெள்ளோட்டம் (dragging a new temple-car for the first time, in trial) விடுமுன்னர், 'குறைந்தது ஒரு கோழியையாவது பலி கொடுக்காவிட்டால், இடையூறுகள் ஏற்படும்' என்று குருக்கள் உள்ளிட்ட எல்லோரும் வற்புறுத்திய நேரத்தில், 'இறைவனே ஓர் உயிரைக் காவு கேட்கிறான் என்றால், பாசமோ பற்றுதலோ இல்லாத என்னைப் பலியிடுங்கள்' என்று தேர்க்காலில் தலையைக் கொடுத்தார், நகரத்தார் சமூகத்தில் பிறந்து, உண்மையிலேயே துறவியான திருக்களர் வீரப்ப சுவாமிகள்(3).

'மற்றோர் உயிரின் மரணத்தில்தான் என் மனைவி உயிர் பிழைப்பாள் என்றால், அதனினும் அவள் சாவதே மேல்' என்று கூறுமளவுக்கு, அஹிம்சையில் அணுவளவும் பிறழாது நின்றவர் காந்தியடிகள்.

'சுவாமி உத்தரவு கொடுக்கவில்லை!' - இதுதான் அசைவப் படைப்பை மாற்ற மறுப்போர் கூறும் காரணம் - இது ஓர் அப்பட்டமான பொய்!

'ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர், கல்லூரி மூலமாக, என்.எஸ்.எஸ். கேம்ப் போட்டு, ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று, சில கருத்துகளைச் சொன்னேன்; அப்போது யாரும் கேட்கவில்லை; இப்போது சாமியாடி போல நடித்து, அருள்வாக்குப் போலச் சொன்னதும், பவ்வியமாகக் கேட்டுக்கொண்டு, உடனடியாகச் செயற்படவும் தொடங்கி விட்டார்கள்' என்று கல்லூரி மாணவர் ஒருவர் கூறுகிறார். இதுதான் இன்றைய நிலை!

'மணி'யான மறுப்பு

மகிபாலன்பட்டி - சிராவயல் ஆகிய ஊர்களில் (திங்கட்கிழமை சிராவயலிலும், அதைத் தொடர்ந்துவரும் வெள்ளிக்கிழமை மகிபாலன்பட்டியிலும்) நடைபெறும் கறுப்பர் படைப்பில், பூசாரியே ஆட்டுக்கடா பலி கொடுக்க வேண்டும் என்பது மரபாக இருந்த காலம்.

மகிபாலன்பட்டி எல்லையில் ஆட்டுக்கடாவைக் கொண்டுவந்து அவிழ்த்து விடுவார்களாம்; அது தானாகவே படைப்பு வீட்டுக்குச் சென்று விடுமாம்!

பண்டிதமணி சுதிரேசச் செட்டியார் பூசாரியாக இருந்தபோது, ஆடு வெட்ட அவர் மறுக்கவே, அவர் உடல்நலத்தைச் சாக்காகச் சொல்லி, வைரவன் கோயில் வைராவியைக் கொண்டு ஆடு பலி கொடுத்தார்களாம்.

இப்போது அது சைவப் படைப்பாக மாறிவிட்டது. அதற்காக சுவாமி அவர்களைக் கோபித்துக் கொள்ளவில்லை!

அச்சம் என்பது அகத்தில்தான்

'பலி கொடுப்பதை நிறுத்தியதால், எவ்வித அசம்பாவிதமோ, தீங்கோ, இங்கும் நிகழவில்லை; இக்கோயிலை வழிபடுவோருக்கும் ஏற்படவில்லை.....இந்தக் கோயிலில் பலி கொடுப்பதோ, மதுபானம் நிவேதனம் செய்வதோ கிடையவே கிடையாது' - கோட்டையூர்க் கொத்தங்குப்பர்க் கோயில் சாமியாடி சி.மு.சின்னையா அம்பலம், 1994ல், அறுதியிட்டுக் கூறிய தகவல் இது(4).

'சுவாமி கோபிப்பார், தண்டிப்பார்' என்பதெல்லாம் நாமாகக் கற்பித்துக் கொள்ளும் காரணங்கள்தாம்; நம்முடைய கற்பிதங்கள்(imagination, fabrication)தாம்!

காரைக்குடிக் குடும்பத்தில் பிறந்து துறவியாகிப், பின்னர் மடாதிபதியான ஒருவருக்குச், சில நாட்களில் இரவு நேரங்களில் வீட்டிலிருந்து சாப்பாடு அனுப்புவது உண்டாம்.

ஒருமுறை சாப்பாடு எடுத்துச் சென்றவர், வரும் வழியில் பேய்-பிசாசுகள் தம்மைத் துன்புறுத்துவதாகச் சுவாமியிடம் தெரிவித்தார். இரு உள்ளங்கைகளிலும் கரியைப் பூசிக் கொண்டு, பாத்திரத்தைத் தலையில் சுமந்து வருமாறும், பேய் வருவது போல் தெரிந்தால், அதன் கன்னங்களில் கரி பூசிய கைகளால் ஓங்கி அறைந்து விடுமாறும் சுவாமிகள் ஆலோசனை கூறினார்.

அடுத்த நாள் சாப்பாடு கொண்டு சென்றவர், மகிழ்வோடு, சுவாமியிடம் அவர் சொன்னது போலப் பேயை அடித்து விரட்டிவிட்டதாகச் சொன்னார். அவரிடம், கண்ணாடியில் முகத்தைப் பார்க்குமாறு சுவாமி கூறக், கண்ணாடியில் தெரிந்த அவர் முகத்தில்தான் கரி இருந்தது. ஆம், அச்சம் நம் உள்ளத்தில்தான் இருக்கிறதே தவிரப் புறத்தே இல்லை.

பலிக்குப் பதில் பணம்

எல்லாப் படைப்புகளிலும் (இரவு) படைப்பிற்குப் பின்னர் நடைபெறும் படைப்புச் சாப்பாட்டில் சோறு-கரிதான் பரிமாறப்பெறும். ஆனால், இரவில் பலர் பலகாரம்தான் சாப்பிடுகிறார்கள் என்று சொல்லி, இரு படைப்புக்காரர்கள், படைப்புச் சாப்பாட்டைப் பலகாரச் சாப்பாடாக்கி விட்டார்கள். படைப்புப் பிரசாதம் மட்டும் சிறிதளவு எல்லோருக்கும் பரிமாறப் பெறுகிறது. அதையும் தெய்வங்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனதானே?

மிதிலைப்பட்டி கீழக்கோட்டைக் காளியம்மன், மற்றும் பெரிய செட்டியார்-பாப்பாத்தி படைப்புகளில், சூலாடு, கிடாய்க்குப் பதிலாகப், பூசணிக் காய் வெட்டுகிறார்கள். பள்ளையத்தில் மாமிசத்திற்கு மாறாகப் பூசணிக் காய் படைக்கிறார்கள். (சிரா(ர்)த்தங்களில் பூசணிக் காய் தவிர்க்கப்பெற வேண்டும் என்று உத்தரகாமிக ஆகமம் கூறுகிறது.)

காரைக்குடி அடைக்காத்தாள் படைப்பில், ஆட்டுக்குப் பதிலாகக் கறுப்பருடைய பள்ளையத்தின் கீழ் 5 ¼ ரூபாய் வைத்து விடுகின்றனர்.

'ஆடு வெட்ட ஆள் கிடைக்கவில்லை' என்பதுதான், இவ்வாறு சைவத்திற்கு மாறிய படைப்புக்காரர்கள், அதற்குக் கூறும் காரணம். ஜீவகாருண்யம் (mercy towards living creatures) காரணமாக யாரும் உயிர்ப்பலியை நிறுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. அவற்றை எல்லாம் அந்தந்தத் தெய்வங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையா?

இரட்டைப் பலி

ஆடு பலி கொடுப்போர் அநியாயமாகச் சூலாட்டைக்கூடக் காவு கொடுக்கின்றனரே? இரண்டு உயிர்களை அன்றோ பலியிடுகின்றனர்? குழிபிறை தேவியாரம்மன் படைப்பில் இந்தப் பாவச் செயல் நடக்கிறது.

காளை மாடு, சினைப் பசுவின் பக்கம் திரும்பிக்கூடப் பார்க்காதாம் – சித்தாந்த வித்தகர் இரத்தினம் செட்டியார் கூறுவார். கன்றை வயிற்றில்சுமந்துள்ள ஒரு தாயினிடத்து, வாய் பேசாத ஜீவனுக்குக்கூட அவ்வளவு மரியாதை. நமக்கு?

இராயவரம் செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்பில், பலி இடுவதற்கான ஒச்சம் (குறைபாடு) இல்லாத கிடாய் எங்கு கிடைக்கும் என்று, கறுப்பரே கனவில் காட்டுவாராம்! (வேறு வழியில்லாமல்) அது தானாகவே அறைக்குள் சென்று தலையைக் கொடுக்குமாம்!

பூலாங்குறிச்சிப் படைப்பில் பூசாரி கூப்பிடச், சாவி கொடுத்த பொம்மை போலச் சாவை நோக்கி ஆடு விரையுமாம்! நகரத்தார்கள், திருவுளச் சீட்டுவழி தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்று, அறைக்குள் சென்று, ஆட்டை ஆண்டவனிடம் அனுப்பி வைக்கின்றனர்.

கோ.அழகாபுரி நாச்சாரம்மன் படைப்பில் நடு முற்றத்தில் இது நடைபெறுகிறது. நல்ல வேளையாக அந்த நேரத்தில் கர்ப்பிணிப் பெண்கள் அங்கு அனுமதிக்கப் பெறுவதில்லை.

சமய சமரசம்

காரைக்குடி சோனையன் படைப்பில், பலியிடுவது, தோல் உரிப்பது போன்ற எல்லா வேலைகளையும், முன்பு பெரியவர்களே செய்து வந்தனர்; பின்னர் வேளார்கள் வந்து வேலைகளைச் செய்தனர்; இப்போது முஸ்லிம் ஒருவர் கிடாய் உரிக்கிறார்!!!

சுவர்க்கத்திற்கு இலவசப் பயணச் சீட்டு

'ஆடு போன்ற உயிர்களை இறைவனுக்குப் பலி கொடுப்பதால், அந்த உயிர்கள் சுவர்க்கத்தை அடைகின்றன; அவ்வாறு பலி கொடுப்போரும் மோட்ச சாம்ராஜ்யத்தைப் பெறுவர்' என்று கூறப்பெற்றபோது, சார்வாக மதத்தைத் தோற்றுவித்தவரான சார்வாகன், 'அப்படியானால் உங்கள் தந்தையை நீங்களே இறைவனுக்குப் பலி கொடுங்கள்; நீங்கள் இருவருமே சுவர்க்கத்திற்குச் சென்று விடலாமே?' என்று இடக்காகக் கூறினாராம்.

அசைவப் பட்டியல் அதிகரிக்கிறது

கிடாய், கோழி, - இப்போது மீன், கருவாடு ஆகியவையும் சேர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன - முட்டை, முட்டைத் தோசை ஆகியவைதாம் அசைவப் படைப்பை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. உப்புக் கண்டமும் இந்தப் பட்டியலில் பங்கு கொள்கிறது. இது பெரும்பாலும் இரண்டாவது நாளுக்கென ஒதுக்கி வைக்கப்பெறுகிறது.

சில படைப்புகளில் ஆடு வெட்டுவதை நிறுத்தி விட்டனர்; அதற்குப் பதில் கோழி காவு கொடுக்கின்றனர். பனையப்பட்டிப் படைப்பில், அந்த நாளில் (படைப்பன்று) முட்டையிடும் கோழி பலி கொடுக்கப் பெறுகிறது. கோழியை மூடி வைத்திருக்கும் கூடைக்குள், முட்டை இருக்கிறதா என்று உறுதிப்படுத்திக் கொண்ட பின்னரே, அதன் கழுத்தைத் திருகுகின்றனர்!

'பழைய காலத்தில் கோழி பலியிடப் பெறவில்லையே? இப்போது எப்படி அது உள்ளே புகுந்தது?' என்று வினவுகிறார் டாக்டர் சொக்கலிங்கம்.

செட்டியார்கள் ஆடு வெட்டுவதைச் சிரமமாகக் கருதுவதால் வந்த மாற்றம்தான் இது. நல்ல வேளையாகச் சோனையன் படைப்பை மற்றவர்கள் பின்பற்றவில்லை; இல்லாவிட்டால் எல்லாப் படைப்புகளிலுமே வேற்றுச் சமயத்தார் புகுந்திருப்பார்கள்!

கோழிக் கொடியோன்

குமாரக் கடவுளின் தேரில் கட்டியிருந்த கொடியைச் சூரபன்மன் அறுத்தெறிந்தான்; அதைக் கண்ட அமரர்கள், முருகனின் தேரில் கொடியாய் இருக்குமாறு அக்கினி தேவனை ஏவினர். அக்கினி தேவனும் அதற்கு இசைந்து, அண்ணலின் தேரை அணி செய்தான். அதுபோன்றே, முருகப் பெருமான் சூரபன்மனுடன் போர் புரிந்த நேரத்தில், இந்திரன் மயிலாக மாறி அவரைத்

தாங்கினான்.

பின்னர் சூரபன்மன், மயில்-சேவல் என இரு கூறுகளாகிக் கந்தனுடன் பொருதபோது, அவற்றை அடக்கி, மயிலைத் தன் ஊர்தியாக்கிக் கொண்டு, கோழியைக் கொடியில் இருத்திக் கொண்டார் கந்தசாமிக் கடவுள்; முன்னர் ஊர்தியாகவும் , கொடியாகவும் இருந்த இந்திரனையும், அக்கினியையும் பழைய உருக் கொள்ளச் செய்தார் என்று கந்த புராணம் கூறுகிறது.

நாரதர் செய்த யாகத்தில் தோன்றிய மூர்க்கத்தனமான செங்கிடாயை முருகப் பெருமான் அடக்கி, அதன்மீது அமர்ந்தருளினர் என்றும் கந்த புராணம் பேசுகிறது; குமரகுருபரரும் கூறுகிறார். (இதன் விரிவைச் 'செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்புக் கட்டுரை'யில் காணலாம்.) அதன் காரணமாக முருகனுக்கு அஜபாருடர் என்றொரு நாமமும் உண்டு; 'ஆட்டு வாகனத்தைக் கொண்டவர்' என்பது அதன் பொருள். திருச்செந்தூர்த் திருக்கோயிலில் நடைபெறும் கந்தர் சஷ்டிப் பெருவிழாவின்போது, முருகப் பெருமான் ஆட்டு வாகனத்தில் பவனி வருவதைக் காணலாம்.

ஆகவே, நகரத்தார் படைப்புகளில் பலி கொடுக்கப்பெறுபவை ஆடும், கோழியுமாகிய இரு அசுரர்களே. அவர்களின் ஆணவத்தை அழித்து அருள் புரிந்தான் ஆறுமுகன். அவனால் வாழ்வளிக்கப் பெற்ற ஆட்டையும் கோழியையும் மனிதர்களாகிய நாம் காவு கொடுப்பது சரிதானா?

அவனைச் செட்டி முருகன் என்று சொந்தம் கொண்டாடும் செட்டியார்கள், அவற்றை அஞ்சாது பலியிட்டுச், செத்துப் பிறக்கும் சிறு தெய்வங்களுக்குப் படைத்து மகிழ்வது முறைதானா?

கீழ்ச்சிவல்பட்டி அழகாத்தாள் படைப்பில், ஆட்டின் தோல் போன்றவை குழி தோண்டிச் சேமம் செய்யப்பெறுகின்றன. தேவகோட்டை செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்புக் காரர்கள், ஆட்டின் தோலையும் விட்டு வைப்பதில்லை! அதையும் பொசுக்கிச் சமையலில் சேர்த்து விடுவார்களாம்!!

சேமமாயிருக்கச் சேமம் செய்தல்

இறைவனுக்குச் சாத்திய மலர்கள் போன்ற நிர்மாலியங்களை யாருடைய காலிலும் மிதிபடாமல், நீரிலோ, நிலத்தில் செடித் தூர்களிலோ சேர்ப்பது மரபு. படைப்பில் எஞ்சிய பொருள்களும் ஒருவகையில் நிர்மாலியங்கள்தாமே? எனவே அவையும் மனிதர்களால் மிதிக்கப் பெறாமலும், நாய்-நரிகளால் (பன்றிகளின் அட்டகாசம்தான் இப்போது அதிகமாக இருக்கிறது!) நாசப்படுத்தப் பெறாமலும் இருக்கக், குழி தோண்டிப் போட்டுப் புதைத்து விடுவதைச் 'சேமம் செய்தல்' (to keep covered) என்று கூறுகின்றனர்.

இம்முறை, ஒருசில படைப்புகளில்தான் பின்பற்றப் பெறுகிறது. மற்ற இடங்களில் கல்யாண வீடுகளில் காணப்பெறும் (அலங்)கோலந்தான் - கண்ணராவியாக இருக்கிறது!

சேமம் செய்தல் என்னும் இம்முறைக்குக், காரைக்குடி அடைக்காத்தாள் படைப்புப் பங்காளிகள் வேறு பொருள்களும் காண்கின்றனர். 'குலதெய்வக் கோயில்களில், கோயிலின் புறத்தே ஒன்றோ இரண்டோ மண்குதிரைகள் பூதகணங்களோடு, புறப்படுவதற்கு ஆயத்தநிலையில் நிற்கக் காணலாம். அவற்றைச் 'சேமங் குதிரைகள்' என்பர். அவை சாப்பிடுவதற்கெனப் படைப்பில் எஞ்சிய பொருட்கள் சேமஞ் செய்யப்பெறுகின்றன' – இது ஒரு விளக்கம்.

'சேமம் என்பதற்குச், 'செல்வம், நல்வாழ்வு, இன்பம்' என்ற பொருள்களும் உண்டு. அந்த முறையில், செல்வமும் இன்பமும் செழித்தோங்க, நாடு நலம் பெற, இவ்வாறு சேமஞ் செய்யப்பெறுகிறது' என்றும் கூறுகின்றனர்.

படைப்புகளில் பலியிடுவதை நிறுத்திவிட்ட பலர், அதற்கு ஈடு கட்டுவது போன்று, படைப்பை ஓட்டிய ஒரு நாளில் குலதெய்வக் கோயிலில் கிடாய்ப் பூசை நடத்தி விடுகின்றனர். ஏதேனும் ஒரு வகையில் படைப்புகள் தங்களுக்குரிய பலியைப் பெற்றுக்கொண்டு விடுகின்றன!

அர்த்தஜாம அளவுகோல்

கண்டதேவி சுவர்ணபுரீசுவரர் (சிவன்)கோயிலுக்கு எதிரே அமைந்திருக்கிறது தேரடிக் கறுப்பர் கோயில். அங்கும் உயிர்ப்பலி நடைபெறுகிறது.

ஆனால், பரம்பொருள் இந்தப் பாவத்தைப் பாராதிருக்கும் வேளையில் – பகலில் நடை சாத்தப்பெற்றிருக்கும் நேரத்தில் – பலியிட்டு, அர்த்தஜாமத்திற்குப் பின்னர் பள்ளையம் போட்டுப் படைக்கின்றனர்(5).

அதைப் போன்று கண்டனூர்க் கறுப்பர் படைப்பில், உள்ளூர்ச் சிவன் கோயிலில் அர்த்தஜாமம் நடைபெறுமுன்னர் பணியாரச் சட்டி இறக்கிவிட்டு, அர்த்தஜாமத்திற்குப் பின்னர் ஆடு வெட்டுகின்றனர்.

பிள்ளையார்பட்டியில் தேனம்மாள் (சைவப்) படைப்பு முடியும் வரை, கற்பக விநாயகர் காத்திருப்பாராம்! தம்முடைய பிள்ளைகள் நடத்தும் படைப்பில்லையா? அதனால் தேனம்மாள் படைப்பு முடிந்த பின்னரே, அங்கு அர்த்தஜாமம் நடைபெறுகிறது.

எண்ணெய்க்காப்பு

'தைல ஸ்நானம் (எண்ணெய்க் குளியல்), உதய காலத்தில் (சூரிய உதயத்திலிருந்து காலை மணி 8.24க்குள்) செய்யக்கூடாது; உஷத் காலத்தில் (வைகறை) எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டால், கள் போன்றவற்றைத் தேய்த்துக் கொண்ட பாவம் ஏற்படும்' என்று தர்ம சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அதற்கு நேர்மாறாகத், 'தீபாவளியன்று மட்டும் உஷத் காலத்திலேயே எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டாவிட வேண்டும்' என விதிக்கப் பெற்றிருக்கிறது. நரகாசுரனின் தாய் பூமாதேவி கோரியதற்கு ஏற்பவே, இவ்வாறு நடைபெறுகிறது(6).

எண்ணெய்க்காப்பு என்னும் சொல்லே, உடலுக்கு எண்ணெய், காப்பாக

அமைகிறது என்னும் பழைய நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைகிறது. பிற்காலத்தில், எண்ணெய்க் குளியலால் எந்தப்பயனும் இல்லை என்று மருத்துவர்கள் கூறத் தொடங்கினர்.

ஆனாலும், செட்டியார்கள் அந்தக் காலத்திலிருந்தே 'புதன், சனிக்கிழமைகளில் எண்ணெய்க் குளியல், மாமிசச் சாப்பாடு' என்று ஒரு மரபை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். எண்ணெய் தேய்த்துக் குளித்தால் நன்றாகப் பசிக்குமாம்; உடலில் ஓர் உத்வேகம் (impulse, sudden force) பிறக்குமாம்; வியர்வைத் துவாரங்கள் வழி எண்ணெய் உடலினுள் சென்று, உடலைத் தூய்மைப்படுத்துமாம் – காரணங்கள் கற்பிக்கப் பெறுகின்றன. அறிவியல் இவற்றை எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக் கொள்கிறது என்பது தெரியவில்லை.

'இவற்றை மருத்துவர்கள் இப்போது ஒப்புக்கொள்கின்றனர்' என்கிறார் டாக்டர் சொக்கலிங்கம். ஆனால் மருத்துவரான டாக்டர் கலைக்கோவனோ இதற்கு நேர்மாறான கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார் (7).

(டாக்டர் கலைக்கோவனின் கருத்தை அவருடைய ஆய்வுரையில் (பக். xviii) காணலாம்)

நம்பிக்கை தேய்கிறது

படைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்த நம்பிக்கைகளைச் சிறிது சிறிதாக இழந்து வருகின்றனர் என்றே தெரிகிறது. முன்பு எல்லா ஆண்களும் எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிக்க வேண்டும் என்று இருந்த நிலை மாறி, இப்போது, அசைவப் படைப்புகளில், கிடாய் வெட்டித் தோலுரித்து ஆட்டிறைச்சியைச் சமையலுக்கு ஆயத்தமாக்கிக் கொடுக்கும் பங்களிகள் சிலர் மட்டுமே, அதற்கு முன்னர் எண்ணெய்க்காப்பு இட்டுக் கொள்கின்றனர். ஒருவேளை, ஆவிச் சேட்டைகளுக்கு எதிராக, இது ஒரு காப்பாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறார்களோ? ('இரவு நேரங்களில் எண்ணெய்ப் பலகாரங்களை வெளியே கொண்டு செல்லக்கூடாது; பேய்-பிசாசுகள் தொந்தரவு செய்யும்' என்றுதான் சிலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்)

காரைக்குடி திருமாத்தாள் படைப்புக்காரர்கள்தாம், இன்றைய நிலையை உணர்ந்து, நடைமுறையை மாற்றிக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. 'இப்போது எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பது சாத்தியமில்லாததாக இருப்பதால், எண்ணெய்-சிகைக்காய் தயார் செய்து வைக்க வேண்டியதில்லை' என்று எழுத்திலேயே பொறித்து விட்டார்கள் (8). தைரியத்தோடு இந்த மாற்றத்தைச் செய்த அவர்கள் பாராட்டுக்குரியோரே!

இந்த எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளும் பொறுப்பைக், காரைக்குடி சோனையன் படைப்புக்காரர்கள், கறுப்பையாவிடமே ஒப்படைத்து விட்டார்கள்.

பரிபாகிகள் பலியிடார்

சிவத்தை முதலாக எண்ணும் மக்கள், அடியர் என்றும், சாமானியர் என்றும் கூறப்பெறுவர். இத்தகையோர் இன்னமும் பக்குவப்படாததால், சிறு தேவதைகளுக்குப்

பலியிடுதல் வழக்கம். பலி கொடுத்தல் என்பது உயிர்க்கொலையே ஆகும். இந்தச் சாமானியரில் உத்தமர், பரிபாகிகள் (ஞான முதிர்ச்சி அடைந்தோர்; A person of mature wisdom) எனப்பெறுவர். அவர்கள், சிறு தேவதைகளை மதித்துப் பலி கொடுத்தல் முதலியவற்றைச் செய்யார். அவர்கள், சென்று நாம் சிறுதெய்வங்கள் சேர்வோம் அல்லோம் என்னும் கொள்கை உடையோர். அவர்கள் தத்தம் மனத்தையே ஆடாகப் பலி இடுவர் என்கிறார் தாயுமான சுவாமிகள். துள்ளு-மறி யாம் மனது பலி-கொடுத்தேன் என்று அவர் பாடுகிறார். அத்தகையோருக்கே சிவபெருமான் வரம்பிலா இன்பம் தருவான்(9).

ஐயங்குறிப்புகள்

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 பி.சி.கணேசன், *இந்துமதப் புழக்க வழக்கங்கள்*, பக். 109
(இது குறித்து, எளியேன் எழுதி மலேசிய இந்து சங்கம் வெளியிட்டுள்ள *இதோ, இந்து சமயம்* என்னும் நூலில் விரிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்)
- 2 ஓர் உயிர், தான் துன்பத்தை விரும்பாது இன்பத்தையே விரும்புவது போலவே, பிற உயிர்களும் துன்பத்தை விரும்பாது இன்பத்தையே விரும்புகின்றன என்று அறிந்து, ஏனைய உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாது இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி, ஓர் உயிர் பிறிதோர் உயிருக்குத் தீங்கு செய்யுமாயின், இறைவனுக்கு எல்லா உயிர்களும் சமமே ஆதலின், தீங்கு செய்த உயிரைத் தண்டித்தலும், அவனுக்குக் கடமையாகிறது - சி.அருணை வடிவேல் முதலியார், *சித்தாந்தத் தெளிவியல்*, பக். 103
- 3 காஞ்சி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள், *இராங்கியம் பெரியகறுப்பண்ண சுவாமி கோயில் குடமுழுக்கு விழா மலர் 87*
- 4 *நகரத்தார்களின் குலதெய்வங்கள்*, பக். 527
- 5 மேலது, பக். 566
- 6 காஞ்சிப் பெரியவர், *ஆசாரியஸ்வாமிகள் உபந்நியாசங்கள்*, பக். 123, 124
- 7 எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பது பற்றி மருத்துவரான கலைக்கோவன், மாறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டிருப்பது இயற்கையே; காரணம் அவர் அந்தத் துறை சார்ந்தவர்.

அதே நேரத்தில், நல்லெண்ணெய் வேறொரு வகையில் சிறந்த மருந்தாக விளங்குகிறது என்று, சித்த வைத்தியத் துறை சார்ந்தோர் கூறுவதை இங்கு குறிப்பிடுவது ஏற்புடையதாக இருக்கலாம்:

'விடியற்காலையில் சிற்றுண்டி கொள்ளுமுன்னர், இரண்டு தேக்கரண்டி அளவு தூய்மையான நல்லெண்ணெயை வாயில் விட்டு, 15 முதல் 20 நிமிடம் வரை, சுமார் 9 மாதங்களுக்குக் கொப்புளித்து வந்தால், பல வகையான நோய்கள் நீங்கும்' என்று, தும்மல கோட்டேசுவர ராவ் (தமிழில்: கோ. கிருஷ்ணமூர்த்தி) என்பவரின் விரிவான மருத்துவம் சார்ந்த தகவலைப், பல

8. ஈகை அரிய இழை

(கொடுத்தற்கு அரியதான மங்கலகுத்திரம்)

(கழுத்திரு கூறும் கதை)

சக்கரத்து அயல்-வரும் சங்கம் ஆம்-என

மிக்கு-ஒளிர் கழுத்து-அணி தரள வெண்கொடி

மொய்க் கரும்-குழலினாள்.....

-கம்ப. ராமா. 1213

(திருமாலின் சக்கராயுதத்துக்கு அருகில் ஏந்தியுள்ள பாஞ்சசன்னியம் என்னும் சங்கு என்று கூறும் வகையில் ஒளிவீசும் கழுத்தில், முத்தாலான வெண்மையான மாலை வரிசைகள் புரள, அடர்ந்த கூந்தலை உடைய சீதாப் பிராட்டி)

கருணைத் திருமேனி

சீவபெருமானை அருவ-அருவருவ-உருவ நிலைகளில் வழிபடுவது சைவ மரபு.

அருவம் கண்ணுக்குப் புலனாகாதது; எனினும் வரம்புபட்டு நிற்பது. அருவருவம் கண்ணுக்குப் புலனாயினும், ஒளிப் பிழம்பாய் நிற்பதே அல்லாமல், கைகால் முதலியன இல்லாதது. தேவர்கள் பலர்க்கும், அடியார் பலர்க்கும் பல சமயங்களில் தோன்றி அருள் புரிந்த திருமேனிகள் எல்லாம் உருவத் திருமேனிகளே(1).

அவை போக-யோக-கோர வடிவம் என மூவகைப்படும். போக வடிவங்கள் போகத்தை விரும்புவோரால் தியானம், பூசை முதலியவை செய்வதற்கு உரியவை; ஞானயோகத்தை விரும்புவோர் வழிபடுவதற்கு உரியவை, யோக வடிவங்கள்; பகைவராலும், நோயாலும் நலிந்தோர் வழிபட்டு வினைநீக்கம் பெறுதற்கு உரியவை, கோர வடிவங்கள்(2).

இவ்வாறு அடியாரிடத்துக் கொண்ட கருணையினால், அருவ நிலையில் உள்ள பரம்பொருள் அருவருவ-உருவ நிலைகளையும் ஏற்கிறது. இவற்றில் அருவ வழிபாடு என்பது எளிதில் கைவரக்கூடியது அன்று. பக்குவப்பட்ட ஞானியருக்கே அந்நிலை சித்திக்கும்.

படைப்புகளில் பெரும்பாலானவை அருவ வழிபாடாகவே உள்ளன என்பதை வைத்துப், படைப்புப் பங்களிகளைப் பக்குவ முதிர்ச்சி அடைந்தோராகக் கருதிவிட முடியாது.

மூதாதையரின் தோற்றங்களை அறியாத நிலையில், அவர்கள் நினைவாக வேட்டி-சேலைகளையும், அவர்கள் பயன்படுத்தியதாகக் கருதப்பெறும் பழைய கால நகைகள், கழுத்திரு, மிஞ்சி, கெவுடு (பொன் அல்லது வெள்ளிக் குவளைக்குள் வைத்துக் கட்டிக் கழுத்தில் அணிந்து கொள்ளும் ருத்திராக்ஷம்), ருத்திராக்ஷமாலை, விபூதிப்பை, அரைஞாண் (பேச்சு வழக்கில் அருணாக்கயிறு) போன்றவற்றையும், கறுப்பராக இருந்தால், அவருக்கு அடையாளமாக அரிவாள், பிரம்பு, சுக்குமாந்தடி (சிறு

தெய்வங்களின் கையில் அமைக்கப்படும் சிறு தண்டம்; a club with which some inferior deities are armed), பாதகுறடு (knobbed wooden sandals) போன்றவற்றையும் வைத்தே வழிபடுகின்றனர்.

பூலாங்குறிச் சி, தேவகோட்டைப் படைப்புகள் சிலவற்றில் சுருட்டும் வைக்கப்பெறுகிறது. அழகாத்தாள் படைப்பில், முன்பு, சாராயக்காரிக்கு நிவேதனமாகச் சாராயம் வைத்தனராம்.

கழுத்திரு காரணமாகிறது

இந்த நகைப் பட்டியலில் கழுத்திரு தலையாய இடத்தை வகிக்கிறது. பெரும்பாலான சுமங்கலிப் படைப்புகளில் கழுத்திரு கட்டாயமாகச் சாத்தப்பெறுகிறது. அதை வைத்தே திருமணமானவரா, சுமங்கலியா, நகரத்தார் பெண்ணா என்பதை எல்லாம் தெரிந்து கொண்டு விடலாம்.

இருப்பினும் சில படைப்புத் தலைவியரைப் பிராமணப் பெண் என்பார்கள்; கன்னி கழியாதவர் என்பார்கள்; விதவை என்பார்கள்; 'கழுத்திரு உள்ளதே, ஏன்?' என்றால், பதில் சொல்லத் தெரியாது தடுமாறுவார்கள்.

கழுத்திரு காணாமற் போனது, கையகப்படுத்தியது (to get possession of) என்னும் காரணங்களால் தடைபட்டுப் போன படைப்புகளும் உண்டு.

கல்யாண வைபோகமே

'கோயில்களில் தெய்வங்களுக்கு ஆண்டுதோறும் திருக்கல்யாணம் நடப்பது என்?' என்று சிலர் ஏளனமாகக் கேட்பதுண்டு. 'இமவானின் மகளாகிய பார்வதியைச் சிவபெருமான் உலகறியுமாறு திருமணம் செய்து கொண்டிராவிடில், உலகம் எல்லாம் தடுமாறும்; மெய்ந்நூற் பொருட்கள் யாவும் நிலை தடுமாறிப் போகும்' என்பது மணிவாசகம் (திருவாசகம், திருச்சாழல் 13). 'சிவம் என்னும் பொருளும், ஆதிசக்தியும் ஒன்று சேர்ந்தால்தான், எத்தொழிலும் வல்லதாகும்' என்று சௌந்தரிய லஹரியும் கூறுகிறது.

விலங்குகளைப் போலன்றி, புனிதமான திருமணத்தின் பெருமையை உணர்ந்து, ஒழுக்கத்துடன் நல்வாழ்வு வாழ, இறைவன் திருமணம் நமக்கு நல்வழி காட்டுகிறது. இந்த உண்மைகளை நாம் உணரவேண்டும் என்பதற்காகவே, கோயில்களில் ஆண்டுதோறும் இறைவனுக்குத் திருக்கல்யாண விழாக்கள் நடத்தி, நாம் நல்வாழ்வு பெற, நம் முன்னோர் வழி வகுத்துள்ளனர்.

'ஆசிரியர் ஒருவர், தாம் கற்பிக்கும் கலை, மாணாக்கருக்கு இனிது விளங்கித் தெளிவாகும் பொருட்டுத், தாமே அதைப் பயிலுதல் போலத், தாம் உலகத்திற்கு வகுத்த விதி இனிது விளங்கும் பொருட்டுச், சிவபெருமான் தாமே ஆண்டு தோறும் தம் திருமணச் சடங்கின்வழி செய்து காட்டுகிறார்' என்பது முனைவர் சி.அருணை வடிவேல் முதலியார் கூறும் விளக்கம்(3).

இத்தகைய உயர்ந்த தத்துவங்களை உணர்ந்தோ உணராமலோ, படைப்புகள்

சிலவற்றின் பங்காளிகளும் ஆண்டுதோறும் கழுத்திரு கட்டிப் புதுத்தம்பதிகள் ஆகின்றனர்.

இராங்கியம் வளத்தியம்மன், குழிபிறை தேவியாரம்மன், மற்றும் ஓரிரண்டு படைப்புகளில், அத்தனை புள்ளிகளும் அவரவர் கழுத்திருகளைப் படைப்பில் வைத்து வழிபடுகின்றனர். படைப்பு முடிந்த பின்னர், ஒவ்வொரு தம்பதியராகச் சென்று, படைப்புத் தெய்வங்களுக்கு முன்னால், கணவர் கழுத்திருவை மனைவி கழுத்தில் கட்ட, அதே கோலத்தில் இல்லம் திரும்புகின்றனர்! அவர்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள்! (இராங்கியத்தில் இந்த முறையைப் புகுத்தியவர், வேகுப்பட்டி அமரர் ஆவ. இராமநாதன் செட்டியார்தாம் என்று, அவருடைய புதல்வி பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்கிறார்.)

இதுபோன்று இன்னும் இரண்டொரு படைப்புகளில் நடைபெறுவதாகவும் சொல்லப்பெறுகிறது.

✽ தனவணிகரின் தனிச்சொத்து ✽

காரைக்குடி, மற்றும் தேவகோட்டையில், வீடுகளில் நடத்தும் படைப்புகளில், அந்தந்த ஆண்டுப் படைப்புக்காரரின் கழுத்திருவைப் படைப்புநாயகிக்குச் சாத்தி, சுவாமி கும்பிட்டு முடிந்ததும், செட்டியார் அதை எடுத்து ஆச்சிக்குக் கட்ட, இருவரும் கட்டிய கழுத்திருவோடு பெரியோரிடம் ஆசி பெற்று மகிழ்கின்றனர்.

'படைப்புக்காரர் கழுத்திரு இல்லாத நடுத்தரக் குடும்பத்தினராக இருந்தால்..?' என்று தயக்கத்தோடு (பங்காளிகள் மன்னிக்கட்டும்!) கேட்கிறோம்; அதற்கும் விடை தயாராக இருக்கிறது.

'அதற்காகவே பொதுப் பணத்திலிருந்து கழுத்திரு ஒன்று செய்து வைத்துள்ளோம்; ஆனால் ஆத்தாளின் அருளால், இதுவரை அந்த நிலை யாருக்கும் ஏற்படவில்லை' என்று நன்றிப் பெருக்கோடு விடை கூறுகிறார்கள்.

திருமணக் காணிக்கை

குழிபிறை தேவியாரம்மன், மற்றும் மிதிலைப்பட்டிப் படைப்புகளில், புதிதாகத் திருமணமானவர்களின் கழுத்திருவிலிருந்து ஓர் உரு (கழுத்திருவில் கோக்கும் ஓர் உரு; gold bead stung on either side of kaluththiru)வை அம்மனுக்குக் காணிக்கை ஆக்கிவிட வேண்டுமாம். (ஆண், பெண் இருபாலரின் திருமணங்களுக்கும் இது பொருந்தும்; மகள் திருமணமாக இருந்தால், இது பற்றிச் சம்பந்தி வீட்டில் முதலிலேயே தெரிவித்து விடுவார்களாம்.)

கொத்தமங்கலம் இராசாத்தாள் படைப்பைச் சேர்ந்தவர்களின் குடும்பங்களில், தலைப்பிள்ளை பிறந்ததும் இவ்வாறு உருக் காணிக்கை செலுத்துகின்றனர்.

சில படைப்புகளில் தங்கத்தை உருக்கி நகைகள் செய்து விடுகின்றனர்; சில படைப்புக் காரர்கள் உருக்களைச் சேர்த்துக் கொண்டே போகின்றனர்; எல்லாவற்றையும் கோத்துச், சில பெரிய கோயில்களில் சுவாமி அல்லது அம்பாளுக்கு சகஸ்ரமாலை (1008 நாமங்கள் பொறிக்கப்பெற்ற இதழ்களை உடைய தங்க மாலை) சாத்துவது போன்று, படைப்பு நாயகிக்குச் சாத்தி மகிழ்கின்றனர். (எங்கள் இஷ்ட தெய்வமான கோர்ட்டுமலைக் கணேசரும் இத்தகைய தங்க சகஸ்ரமாலைக்குச் சொந்தக்காரர்தாம்! தமிழகத்திற்கு வெளியே தங்க சகஸ்ரமாலை பெற்றிருப்பவர் அவராகவே இருப்பார்! அவருடைய அந்தக் கோலந்தான், நூலின் முகப்பை அலங்கரிக்கிறது!)

கழுத்திரு கூறும் கதை

வலையபட்டி செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்பில், பங்காளிப் பெண்கள் அனைவரும் தங்கள் தாலிச் சங்கிலியையும் (அதற்கெனச் சிறு தாலி ஒன்று வைத்திருப்பார்களாம்.), கால்மோதிரங்களையும் படைப்பில் வைத்து வழிபட்டுப், பின்னர் எடுத்து அணிந்து கொள்வார்களாம்.

மேலைச்சிவபுரி பூமணப்பிச்சாத்தாள் படைப்பு, ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகள் தடைப்பட்டிருந்தது. பெரியோர்களின் அறிவுரையின் பேரில், அதைத் தொடர்ந்து நடத்தப் பங்காளிகள் முயன்ற நேரத்தில், ஓர் அறையில் கறையான் புற்றுக்குள் முப்பது ஆண்டுக்கு முந்திய கழுத்திரு காணப்பெற்றதாம்!

வலையபட்டி பாப்பாத்தி அம்மன் படைப்பில் கட்டடம் கட்டுவதற்காக வாணம் வெட்டியபோது, காணாமற்போன பழைய பேழை, அதனுள் வேட்டி-சேலைகள், கல் விளக்கு, நெய்க் கலையம் ஆகியவை பூமியுள் புதைந்திருக்கக் காணப்பெற்றனவாம்!

ஐம்பொன்னிலும் கழுத்திரு

பண்டை நாட்களில், வழக்கமாக நூறு பவுனுக்குக் குறையாமலேயே தங்கத்தில் கழுத்திரு செய்து வந்தனர். அவசரத் தேவைக்கு உதவுவதற்கெனவே அந்த நாட்களில் கூடுதலான பவுனில் கழுத்திருக்களைச் செய்து, பெண்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பின்னால், இருபது, முப்பது பவுனில்கூடச் செய்யும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. ஆனால் எந்த வீட்டிலுமே ஐம்பொன்னால் கழுத்திரு செய்யப்

பெற்றதாக வரலாறு கிடையாது.

ஆனால், இராங்கியம் அடைக்காத்தாள் படைப்பில் மிகப் பழைமையான ஐம்பொன் கழுத்திரு ஒன்று வைத்துப் படைக்கப்பெறுகிறது. (சிறு குழந்தைகளுக்குக் காலில் ஐம்பொன் தண்டை அணிவது அந்தக் கால வழக்கம். இப்போது அது கூட அருகி வருகிறது.) தங்கத்தில் கழுத்திரு இல்லை என்று சொல்லாதவண்ணம், இப்போது தங்கக் கழுத்திரு ஒன்றும் செய்து வைத்துப் படைத்து வருகிறார்களாம்.

கொத்தமங்கலம் இராசாத்தாள் வைரத்தாலிகூட அணிந்து கொள்கிறாராம்! கொடுத்து வைத்தவர் அவர்! (பெயரே இராசாத்தாள்தானே? நகைகளுக்கா பஞ்சம் ஏற்படப் போகிறது?)

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 அருணை வடிவேல் முதலியார், சித்தாந்தத் தெளிவியல், பக். 97, 98
2 சைவமும் வைணவமும், பழனித் திருக்கோயில் வெளியீடு, பக். 58
3 சி.அருணை வடிவேல் முதலியார், திருவாசகம் உரைநூல், பக். 541

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

அண்ணாமலை செட்டியார், ஆர்.எம்.	இராயவரம்
அழகப்ப செட்டியார், எம். & விசாலாட்சி ஆச்சி,	இராயவரம்
அன்புமணி பழனியப்பன், திருமதி,	மேலைச்சிவபுரி
ஆறுமுகம் செட்டியார், ஆறு.சுப.	மேலைச்சிவபுரி
இராமநாதன் செட்டியார், ஏ.கும.	மேலைச்சிவபுரி
சுப்பையா செட்டியார், பெரி.சி.	திருச்சி
சுப்பிரமணியன் செட்டியார், எஸ்.	வலையபட்டி
நாச்சியப்ப செட்டியார், நா.மு.ப. பூசாரி,	இராங்கியம் மெட்டு
பெரிச்சியப்ப செட்டியார், அண.	கொத்தமங்கலம்
வன்னியப்ப செட்டியார், இராம. பூசாரி,	குழிபிறை
வன்னியப்ப செட்டியார், ஏ.	மணப்பாறை

Thirukkalyanam (a wedding festival for the deities conducted at the temples) is the union of the soul (as the lady) with God (the Lord).

Therefore, it reminds us to work towards our union with Him and to prepare ourselves to be spiritually worthy of receiving His grace and finally *Mukthi* (liberation from the bonds of the world)

★★★★★

உலகம் தொடர்ந்து இயங்குவதற்கு இனப்பெருக்கம் அவசியம்.

அதற்காகப் படைப்புக் கடவுள் வகுத்த நியதியே

ஆண் — பெண் இணைப்பு என்னும் திருமணம்.

அவ்வாறு இணையும் ஆணும் பெண்ணும்

ஆன்மிக உயர்வு பெறத்

தவம், உண்மை ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடிப்பது இன்றியமையாதது.

—பிரச்சன உபநிஷதம்

2. கவின்-மிகு கோலங்கள்

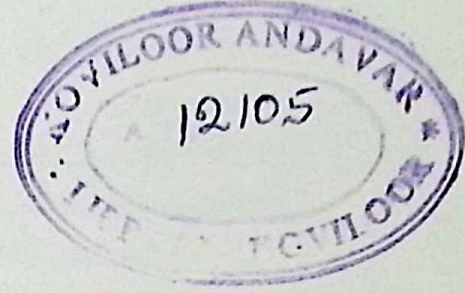
(அழகு மிகுந்த வடிவங்கள்)

(சிலை சொல்லும் கதை)

.....தனக்கு-ஒன்று இன்றி,

அருள்-உரு உயிருக்கு-என்றே

ஆக்கினன் அசிந்தன் அன்றே.

-சிவஞான சித்தியார்

(எச்செயலையும் உருவம் இன்றியே, தான் செய்ய வல்லவனாயினும்,
உருவம் கொள்ளாவிடின், உயிர்கள் தன்னை அறியமாட்டா என்பது பற்றியே
இறைவன் உருவம் கொள்கிறான்)

Truth is one; sages call it by various names - Rig Veda (1.164.46)

பாலொடு நெய்-தயிர் பலவும் ஆடுவர்

பல படைப்புகள் அருவ வழிபாடாகவே உள்ளன எனினும், சிலவற்றில் சிலைகளும் வைத்து வழிபடப் பெறுகின்றன; அவற்றில் சிலவற்றுக்கு அபிஷேகமும் நடைபெறுகிறது.

பெரும்பாலான சிறிய சிலைகள் ஐம்பொன், பித்தளை ஆகியவற்றால் ஆனவை; ஒரே ஒரு படைப்பில் மட்டும் தங்கச் சிலை இருப்பதாகக் கூறுகின்றனர்.

காரைக்குடி அடைக்காத்தாள் படைப்பில் பதினெட்டாம்படிக் கறுப்பருக்கே முக்கியத்துவம் ஆதலால், வெள்ளிச் சிலையை அவருக்கு விட்டுக் கொடுத்து விட்டாள், அடைக்கலம் கோரி வந்த பிராமணப் பெண்ணான அடைக்காத்தாள்.

பதினெட்டாம்படியார் வெள்ளிக் குதிரைமீது அமர்ந்து, படைப்பை ஏற்க, வேகமாய் வருவது போல் காட்சி தருகிறார்.

சிலைகள் உள்ள படைப்புகளில், ஏறத்தாழ எல்லாச் சிலைகளுமே குழந்தையோடுதான் காட்சி தருகின்றன.

❀ பதினெட்டாம்படியானே!
படைப்புக்கு வாருமையா! ❀

நன்றி: பூசாரி செந்தில் செட்டியார்

கீழ்ச்சிவல்பட்டி ஆண்டாத்தாள் குழந்தையோடு அமர்ந்த நிலையில், அன்பர்கள்செய்யும் அபிஷேகங்களை ஏற்று அருள்கிறாள்.

கொத்தமங்கலம் இராசாத்தாளோ, குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் கோலத்தில், ஐம்பொன் சிலையாக அமர்ந்திருக்கிறாள்.

குருவிக் கொண்டான்பட்டி அடைக்காத்தாளும், நல்லதங்காளும் ஒரு விரல் உயரத்தில் வெண்கலச் சிலையாகக் கிடைத்தவர்கள்; இப்போது ஐம்பொன்னிலும் அழகாகக் காட்சி தருகின்றனர்; அத்தனை சிலைகளுக்கும் அபிஷேகம் உண்டு. நல்லதங்காள் பிராமணப்பெண்; அடைக்காத்தாள்? நிச்சயமாகத் துவாருடன் தொடர்பு இல்லையாம். ஆனால் கையில் மட்டும் குழந்தை காணப்பெறுகிறது. நல்லதங்காள் கையில் கும்பத்தோடு காட்சி தருகிறாள்.

செவ்வூர்ச் சோனையன்படைப்பில் வழிபடப்பெறும் ஆச்சியம்மன், ஐம்பொன் சிலையாக, வெளியில் அமர்ந்து அபிஷேகம் ஏற்றருள்கிறார்.

குழிபிறையில் தேவியாரம்மனுடன் வந்த வெள்ளாட்டி அம்மனுக்கும் சிலை உண்டு.

கட்டுச்சோற்றுக் கறுப்பையாவுடன் சேர்ந்ததால், பூவுடன் சேர்ந்த நாரும் மணம் பெறுவது போலப், பொன்னழகி அம்மையும் அபிஷேக ஆராதனைகளைப் பெற்று மகிழ்கிறார்.

ஐம்பொன்னால் ஆக்கப்பெற்ற இராயவரம் சேவியாரம்மன், கோமயம் கலந்த நீரில் முழுகிப், பாவம், பேழை துவைத்து வரும் வரை, அபிஷேகத்திற்காக அதிலேயே அமர்ந்திருக்கிறார்! அந்தப் படைப்பில், ஐயனாரின் சங்கு-சக்கரத்துக்கும் அபிஷேகம் நடக்கிறது.

காரைக்குடி மெய்யாத்தாளும், செட்டியாரும் வெள்ளி விற்கும் விலையில், முகத்தளவில் வெள்ளியோடு மனநிறைவு பெறுகின்றனர்.

சுவர்ண விக் கிரகம்

கோ.அழகாபுரியில் குடிகொண்டுள்ள நாச்சாரம்மன், பெயரளவில் இல்லாது,

உண்மையிலேயே தங்க விக் கிரகம்தான்! அவருக்கு அபிஷேகத்திற்கா குறை இருக்கப் போகிறது?

வலையப்பட்டி செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்பின்போது, சிலை வடிவிலான செங்கிடாய்க் கறுப்பர், அங்கி சாத்தப்பெற்று அழகோடு காட்சி தருவாராம்.

காரைக்குடி சோனையன் படைப்பில், மரத்தினாலான மூன்றடி உயரச் சிலை உள்ளது.

❀ மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை ❀

தன்றி: வீர.சிவராமன் செட்டியார், காரைக்குடி

ஆனால் அபிஷேகம் கறுப்பரின் அரிவாள், பிரம்புக்கு மட்டுமே நடைபெறுகிறது. மரச்சிலைக்கு அபிஷேகம் செய்தால் மரம் மக்கிப் போய்விடுமே?

மேலும், வேறு எங்கும் இல்லாத வகையில் இந்தப் படைப்பில் எண்ணெய்ப் படைப்பு என ஒன்றும் நடைபெறுகிறது. சோனையனுக்குப் பதிலாகச் சுக்குமாந்தடிக்குப் பெரியவர் ஒருவர் எண்ணெய் சாத்தித் தீபாராதனை செய்கிறார்.

கறுப்பர் பிரசன்னம்

காரைக்குடி ஏகம்மன் படைப்புப் போன்ற சிலவற்றில், குலதெய்வக் கோயிலில் உள்ள கறுப்பரைப் பிரதிநிதிக்கும் வகையில், அங்கிருந்து அரிவாள், பிரம்பு போன்றவற்றை, அங்குள்ள வேளார்கள்வழி கொண்டு வந்து, அவற்றுக்கு அபிஷேக-ஆராதனைகள் செய்து வழிபடுகின்றனர். சிலையாய் நிற்கும் ஏகம்மன், 'நான் உள்ளூர்க் காரிதானே; எனக் கெதற்கு அபிஷேகம்? வெளியூரிலிருந்து கறுப்பர் வந்திருக்கிறார்; அவருக்கே (அரிவாள், பிரம்பு ஆகிவற்றுக்கே) சிறப்புச் செய்யுங்கள்' என்று கூறி ஒதுங்கிக் கொள்கிறார்.

மகிபாலன்பட்டி-சிராவயல் கறுப்பர் படைப்பிலும், வைரவன் கோயிலிலிருந்து அரிவாள் கொண்டு வரப் பெறுகிறது; ஆனால் அதற்கு அபிஷேகம் கிடையாது; அவர் வெறும் பார்வையாளர்தாம்!

கீழ்ச்சிவல்பட்டி ஆண்டாத்தாள் படைப்புப் போன்ற இரண்டொரு படைப்புகளில், குலதெய்வக் கோயிலிலிருந்து கால்நடையாகவே தீர்த்தம் கொண்டு வந்து, படைப்பு வீட்டில் உள்ள நாயகிக்குப் புனித நீராட்டுகின்றனர்.

ஆண்டாத்தாளுக்குச் சுவர்ணாபிஷேகம்கூட நடைபெறுகிறது என்பது ஒரு சுவையான செய்தி. கடந்த சில ஆண்டுகளாகக் கணேசரையும் துணைக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் சிவபுராணம்

ஆண்டாத்தாளுக்கு அபிஷேகம் நடைபெறும் நேரத்தில், பங்காளிகள் அனைவரும் மணிவாசகப் பெருமானின் சிவபுராணம் பாராயணம் செய்வது வேறெங்கும் காணாத புதுமை!

ஏகம்மன் படைப்பில், கறுப்பர் ஆயுதங்களைக் கொண்டுவரும் குலதெய்வக் கோயில் வேளார்களே அபிஷேக-ஆராதனைகளையும் செய்கின்றனர்.

சமஸ்கிருதம், தமிழ் இரண்டுமே சரிவரத் தெரியாமல், மந்திரங்களையும், பாடல்களையும், அவர்கள் சொ(கொ)ல்வதற்குப் பதிலாகப், பாடத் தெரிந்தவர்கள் யாரேனும் கறுப்பர் பாடல்களைப் பாடலாம்; அல்லது, அவரவரும் சிவநாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டாவது இருக்கலாம்.

ஜீவரத்னம்

கோயில்களில் அபிஷேக நேரத்தில் ஸ்ரீ ருத்ரம் பாராயணம் செய்யவேண்டும் என்பது விதி. ஆனால் எத்தனை குருக்கள்மாருக்கு ஸ்ரீருத்ரம் முறையாகச் சொல்லத் தெரியும் என்பதே கேள்விக்குறிதான்!

நான்கு வேதங்களில் அதர்வ(ண) வேதத்தை நீக்கி, வேதம் மூன்று எனக் கொள்வதும் உண்டு; அது பற்றியே வேதத்ரயீ என்று கூறும் மரபு நிலவுகிறது. ரிக், யஜுர், சாமம் என்னும் அந்த எஞ்சிய மூன்றில் நடுநாயகமாக இருப்பது யஜுர் வேதம். அவ்வேதத்தின் தலை சிறந்த பகுதியாகக் கருதப்பெறுவது ஸ்ரீருத்ரம்.

யஜுர் வேத தைத்ரீய ஸம்ஹிதையின் ஏழு காண்டங்களுள், நாலாவது காண்டத்தின் நடு நாயகமாகத் திகழ்வது ஸ்ரீருத்ரம். அதனுடைய இருதயத் தானத்தில் இருப்பது அதிகுக்கும பஞ்சாஶுர மந்திரம் (நம: சிவாய); அதன் மத்தியில் சிவ என்னும் இரண்டு அக்ஷரம் (எழுத்து) அடங்கியிருக்கிறது. அதை ஜீவரத்னம் (Life gem, believed to be on the head of the cobra, essential to its life and capable of granting its possessor whatever is desired) என்று பெரியோர் கூறுகின்றனர்.

பாவத்தைப் போக்கும் பாமன் நாமம்

'பாவத்தை ஒரு நொடியில் த்வம்ஸம் (total destruction) செய்யும் ஒரு பொருள் உண்டு; இரண்டு எழுத்துகளாலான அதுவே, வேதத்தின் ஜீவரத்தினம். கோயில்களில் மகாலிங்கம் போலவும், உடம்பில் உயிர் போலவும், அது வேதங்களின் மத்தியில் இருக்கிறது; அதை ஒருமுறை சொன்னால் போதும்; அந்த நொடியே பாவம் அகன்றுவிடும்' என்கிறார் காஞ்சிப் பெரியவர்.

நம: சிவாய ச சிவதராய ச – இதுதான் அந்த மந்திரம்.

இதன் பொருள்: சிவாய = மங்கள வடிவினரும், சிவதராய ச = தன்னை அடைந்தவரையும் சிவமயமாக்கும் அதிமங்கள வடிவினரும் ஆகிய உமக்கு, நம: = நமஸ்காரம்.

ஒரு மரத்தின் வேரில் நீர் ஊற்றினால், கிளைகள் செழிப்படைவது போன்று, ஸ்ரீருத்ர ஜபத்தால், எல்லாத் தேவதைகளும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றனர் என்பது பெரியவர் வாக்கு.

(அ.வெ.ரா.கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் தமிழ்க் கவியாக்கம் செய்துள்ள ஸ்ரீருத்ரம், கோட்டையூர் (இராயவரம்) அகஸ்தீஸ்வரர் வைரவர் கோயில் கும்பாபிஷேக மலர் 1991ல் இடம் பெற்றுள்ளது. (பதிப்பித்தவர்: வயி.ராம.வயி.இராமசாமி செட்டியார், பக். 26 – 45). அது போன்ற தமிழாக்கக் கவிதைகளைப் படித்து, மூலத்தின் பொருளை உணர்ந்து கொண்டு, மூலத்தைப் பாராயணம் செய்வது நல்ல பலனைத் தரும்.)

அதனால்தான், நம் அருளாளர்கள் 'வேதாகமங்களின் சாரமாகப் பன்னிரு திருமுறைகளை அருளிச் செய்துள்ளனர்' என்பது சித்தாந்த வித்தகர் முரு.பழ. இரத்தினம் செட்டியாரவர்கள் கருத்து.

சித்தாந்த சைவர்களான நமக்குப் பன்னிரு திருமுறைகளே பிரமாண -- ஆதார நூல்கள். எத்தனையோ வழிகளில் திருமுறைகளை வளர்க்கப் பாடுபட்ட நகரத்தார் சமூகம் இதனை உணர்ந்து, திருமுறைகளை அன்றாடம் ஓதி, அவற்றின்வழி நடப்பது அத்தியாவசியமாகும்.

தமிழில் ஸ்ரீருத்ரம்

ஸ்ரீருத்ரம் அறியாத தமிழ்ப் பெருமக்கள், மூவரில் நடுவராகிய அப்பர் சுவாமிகள், ஏழு திருமுறைகளில் நடுவணாய் அமைந்துள்ள ஐந்தாம் திருமுறையின் 100 பதிகங்களில் நடுவில் உள்ளதான 51ஆவது பதிகத்தை (நீலமாமணி கண்டத்தர் என்று தொடங்கும் திருப்பாலைத் தலத்துக்குரிய பதிகம்) பாராயணம் செய்யலாம். (பக்கம் 151ல் முழுப் பதிகமும் உள்ளது)

அப்பதிகத்தின் 11 பாடல்களில் நடுவில் உள்ளதான ஆறாவது பாடலின் நடுவில் சிவமந்திரம் (சிவாய) பொதிந்துள்ளது.

(ஸ்ரீருத்ரம், அப்பர் சுவாமிகளின் பதிகம் ஆகியவை குறித்து அடியேன் தெரிவித்துள்ள கருத்துகளைத் தவறானவை என்று சிலர் விமர்சிக்கக்கூடும்; அது அவரவர் உரிமை)

திருவாசியே திருப்தி

இவ்வாறு விக் கிரகங்களையோ, படைக்கலங்களையோ வைத்து அபிஷேக-ஆராதனைகள் செய்வது என்பது, பொதுப்படைப்புகளைப் பொறுத்தவரை மிகமிகக் குறைவு.

திருப்பெருந்துறையில் இறைவன் அருவ நிலையில் ஆவுடையாரை மட்டும் கொண்டு திருவாசியோடு திருப்தி அடைவது போன்று, இராயவரம் அன்னை காயாக்காரியும் திருவாசி மட்டுமே கொண்டு திருவருள் பாலிக்கிறார்.

பூலாங்குறிச் சியிலும், மேலைச் சிவபுரியிலும், மூலத்தானமூர்த்தி போன்று, அடைக் காத்தாளும், பூமணப் பிச்சாத்தாளும் பீடத்தில் அமர்ந்து அருள் பாலிக்கின்றனர்; ஆனாலும் அவர்கள் அபிஷேகத்தை விரும்பவில்லையாம்.

கொண்டதே கோலம்

கண்டனூர் அக்கினியாத்தாள் படைப்புப் பங்காளிகள், படைப்பில் மட்டுமல்லாது, தத்தம் வீடுகளிலுமே கண்ணாடியைத்தான் ஆத்தாளாகக் கருதி ஆராதிக்கின்றனர் (1).

காரைக்குடி மறத்தி படைப்பில், விபூதி நிரப்பப்பெற்ற அரை அடி உயரமுள்ள வெல்வெட்

❀ பீடாரோகணப் பெண் தெய்வம் ❀

பைதான் மறத்தியைப் பிரதிநிதிக்கிறது. வெளிப்புறத்தில் மதுரை மீனாட்சி போன்று அலங்கரிக்கப்பெற்றுள்ள அந்தப் பைக்குத்தான் அலங்காரங்கள், மாலை மரியாதைகள்.

காரைக்குடி செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்பில், ஆள் உயரத்திற்குத் துணிகளை வைத்தே கறுப்புத்துணி போர்த்திக் கறுப்பர் உருவம் அமைத்து, வெள்ளி முகம், தலைப்பாகை வைத்து அலங்காரங்கள் செய்கின்றனர்.

ஷண்முகநாதபுரம் (ஆறாவயல்) அடைக்காத்தாள் படைப்பு வீடு மிகப் பழைய அமைப்பில், நடுவில் திறந்த வெளியோடு காணப்பெறுகிறது; அதுதான் அம்மையார் வாழ்ந்த வீடாம்; திறந்த வெளியின் ஓர் ஓரத்தில் காணப்பெறுகின்ற மிகப் பழைய மரத்தில் அவர் அணைந்திருக்கிறாராம். ஒருமுறை மரத்தை வெட்ட முயன்றபோது, அதிலிருந்து இரத்தம் பீறிட்டதாம்! அந்தப் பழைய மரத்தையும் பங்காளிகள் வழிபடுகின்றனர்.

நற்சாந்துபட்டி அடைக்கம்மை அப்பத்தாள், இடுப்பில் குழந்தையோடு நின்ற கோலத்தில் நிலைப்படியோடு நின்று விடுகிறார். கருவறையினுள் படத்தை மட்டுமே பார்த்துப் பரவசமடையலாம்.

காவியமா ஓவியமா?

தேவகோட்டை ஓக்கூர்ப் பங்காளிகளின் **அடைக்காத்தாள் படைப்பு** வீட்டுக் கருவறைச் சுவர்களைத், தஞ்சை ஓவிய முறையில் அமைந்த ஏழு ஓவியங்கள்(2) அழகு செய்கின்றன.

❀ உயிரோவியங்கள் ❀

உடுக்கும் புவனம் கடந்து-நின்ற ஒருவன் திரு-உள் ளத்தில்-அழகு

ஒழுக் எழுதிப் பார்த்திருக்கும் உயிரோ வியமே!

(கடலை ஆடையாக உடுத்த ஒப்பற்ற பரமசிவன், தன் உள்ளத்திரையில் அழகு யிளிரும்

வண்ணம் வரைந்து, பார்த்து மகிழும் உயிரோட்டமுடைய ஓவியமே - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், 9) என்று குமரகுருபர சுவாமிகள் பாடுவது போன்று, அன்னையின் அழகு மிளிரும் இரு வண்ண ஓவியங்கள், வடக்கு நோக்கித் தொங்கவிடப் பெற்றுள்ளன.

சின்ன, பெரிய நொண்டிக் கறுப்பர்கள், பேச்சி, ராக்காயி, சந்நியாசி ஆகியோரின் ஓவியங்கள் கிழக்கு நோக்கித் தொங்குகின்றன.

பழைமையைப் பாதுகாப்போம்

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் கருவறையைச் சுற்றி உள்ள மிகக் குறுகிய (எப்போதும் மூடியே வைக்கப் பெற்றிருந்த) பிராகாரச் சுவர்களில் பழங்கால ஓவியங்கள் வரையப் பெற்றிருந்தன; அவற்றின் அருமையை உணராத பிற்காலத்தவர், அவற்றின்மீது வெள்ளை அடித்து, வேறு ஓவியங்களை வரைந்து விட்டனர். அதன் அருமையை அறிந்த அடுத்து வந்தோர், பழைய ஓவியங்களுக்குப் புத்துயிர் ஊட்டும் முயற்சியில் இறங்கியிருந்தனர்.

அதுபோன்று, இந்தக் கருவறையில் உள்ள படங்களின் பின்னாலும், இந்த அனைத்துத் தெய்வங்களின் ஓவியங்களும் வரையப் பெற்றுள்ளனவாம்! பழைய ஓவியங்களைப் படி எடுக்க யாரேனும் முயலலாமே?

காணாமற்போன கன்னியர் எழுவர்

பொன்னமராவதி துர்க்கை அம்மன் படைப்பு, கன்னியர் எழுவருக்காக(3) நடக்கிறதாம்; காவல் காக்க வேண்டிய கன்னித் தெய்வங்களின் சிலைகள் காணாமற் போய்விட்டனவாம்!

துர்க்கை(4)யைக் காளி என்றும், பாலை நிலத்தின் அதிதேவதை என்றும் கூறுவர்☆; சிவமூர்த்தியின் சீற்றமே ஒரு பெண் உருவாகத் திரண்டது; அதுவே காளி உரு என்றும் கூடச் சொல்வதுண்டு. அநீதி இழைப்போர் நிச்சயம் அவளால் தண்டிக்கப் பெறுவர். அந்தக் காளியே இங்கு துர்க்கையாக - படைப்பு நாயகியாகத் திகழ்கிறாள். (☆ இத்தகவல் குறித்து டாக்டர் கலைக்கோவன் தெரிவித்துள்ள கருத்து, பக்கம் XIX-ல் இடம் பெற்றுள்ளது)

ஏழாவது பெண் எங்கே?

பொதுவாகக் கன்னியர் எழுவர் - சப்த கன்னியர் - கன்னிமாப் பெண்டிர் என்றுதான் கூறுவது மரபு. ஆனால் காரைக்குடித் திருமத்தாள் படைப்பில் ஆறு கன்னியருக்கே இடமளிக்கப் பெற்றுள்ளது.

கருவறையில் கிழக்குப் பார்த்து (திருமத்தாளுக்கு வலப்புறம்) நான்கு கன்னிப் பெண்களுக்கும், வடக்கு நோக்கி இருவருக்கும் மட்டுமே இடஒதுக்கீடு செய்யப் பெற்றுள்ளது(5). ஏழாமவரை எங்கே காணோம்?

வேள்வெடுத்தல்

பொன்னமராவதி துர்க்கை அம்மன் படைப்புத் தொடர்பான மற்றொரு தகவலையும் தெரிந்து கொள்வோமே.

பெண்ணுக்குத் தாய் வீட்டினர் செய்யும் சிறப்பை வேவு இறக்கும் சடங்கு உணர்த்துவதாக நகரத்தார் கலைக்களஞ்சியம் (பக்.410) கூறுகிறது. இச்சடங்கை வேள்வு எடுத்தல் என்று *Tamil Lexicon* குறிப்பிடுகிறது.

வேள் என்றால் விருப்பம்; விருப்பத்துடன் பெண்ணுக்குக் கொடுக்கப்பெறும் பொருள் வேள்வு என்று பெயர் பெற்றுப், பின்னர் வேவு என மருவி இருக்கலாம் என்று கலைக்களஞ்சியம் கருத்துரைக்கிறது.

குறிப்பாகத் திருமணம் போன்ற மங்கல நிகழ்வுகளில் மட்டுமே, பெண் வீட்டாரால் மேற்கொள்ளப்பெறும் வேள்வெடுத்தல் (வேவு இறக்குதல்) என்னும் இச்சடங்கு, படைப்பிலும் பங்கு பெறுகிறது என்றால் வியப்படைவதில் விந்தை இல்லை. இந்த விந்தை பொன்னமராவதியிலும், அதை அடுத்துள்ள வலையபட்டியிலும் நிகழ்கிறது.

பொன்னமராவதியில் நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறும் துர்க்கை அம்மன் படைப்பில், சாமியாடியுடைய சௌகரியத்திற்கு ஏற்பவே படைப்பு நாள் முடிவு செய்யப்பெறுமாம்(6). படைப்பு நாளுக்கு முன்னதாகக், கருவறையின் மேலே கட்டி வைக்கப் பெற்றிருக்கும் பேழை, சிறிது சிறிதாகத் தானாகவே சீழே இறங்கிப், படைப்பு நாளன்று தரையில் இருக்குமாம்!

பங்களிகள் அத்தனை புள்ளிகளும் (ஏறத்தாழ 400 புள்ளிகள்) படைப்பின்போது, கருவறையின் எதிரே உள்ள பெரிய முற்றத்தில் பொங்கல் வைக்கின்றனர். புள்ளிகள் பெருகி விட்டதால், இப்போது இப்பொங்கல் மூன்று நாட்களுக்கு நடைபெறுகிறதாம். அந்த மூன்று நாட்களிலும் காலையில், சாமியாடிச் செட்டியார், கால்நடையாகக் கையில் பாத்திரத்தோடு அடுத்துள்ள வேகுப்பட்டிக்குச் சென்று, (கொடுக்க விரும்பும்) நகரத்தார் வீடுகளிலிருந்து பொங்கலுக்கான பால் பெற்று வருவாராம்.

அந்த வட்டாரத்தின் பெரிய படைப்புகளில் ஒன்றாகக் கருதப்பெறும் இதில், வலையபட்டி நகரத்தாரும், வலையபட்டியில் நடைபெறும் பாப்பாத்தி அம்மன் படைப்பில் மேலைச்சிவபுரி வைரவன் கோயில் குடும்பத்தாரும் வேள்வெடுக்கின்றனர்.

மேலைச்சிவபுரியார் மாம வேவெடுப்பதோடு அமையாது, காய்ச்சி ஊற்றவும் செய்கின்றனராம்! வித்தியாசமான இந்த நடைமுறை எப்படி ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதற்கு டாக்டர் சபா அருணாசலம் கூறும் விளக்கம்:

'இது முதலில் ஒரு குடும்பப் படைப்பாகத் தொடங்கி இருக்கலாம்; அவ்வாறு படைக்கத் தொடங்கியோரின் மாமியார் வீட்டுக் காரர்களாக வலையபட்டிக் குடும்பத்தார் இருந்திருப்பர். திருமணம், தீர்த்தம் சாப்பிடுவது ஆகியவற்றில், மாமியார் வீட்டார் வேவு இறக்குவது உண்டு.

அந்த அடிப்படையில், துர்க்கை அம்மன் சிறு தெய்வத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும், (இன்ப நிகழ்வுகளின் முடிவில், மாமியார் வீட்டுக்குச் சென்று காய்ச்சி ஊற்றிக் கொள்வது போலப், படைப்பின்போது) அந்தக் குடும்பத்தினர் வேவு இறக்கியிருக்கலாம். பின்னர் புள்ளிகள் பெருகியபோது, அதன் நோக்கம் மறந்து விட்டாலும், மகள் வீடாகக் கருதி வலையபட்டியார் வேள்வெடுக்கலாம்!

இதனால்தான், பார்வைக்காரர் (அந்தந்த ஆண்டு படைப்பைப் பொறுப்பேற்று நடத்துபவர்) மனைவி என்பதற்குப் பதிலாகப், படைப்பு நாயகி எங்கள் வீட்டில் பிறந்தவர் என்று, வலையபட்டி லெ.திருப்பதி செட்டியார் (எழிலன்) கூறியிருப்பார் போலும்.

*****

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 ....உண்ணாடி உள்ளே ஒளிபெற நோக்கில்
கண்ணாடி போலக் கலந்து-நின் றானே. (ஒளி வடிவாகிய சக்தியையும், அதற்கு மேல் அருவாய் நிற்கும் சிவத்தையும் தியானித்தல் சாத்திய யோகமாகும். அந்நிலையை அடைந்தால், சிவன், கண்ணாடியுள்ளே இருக்கின்ற பொருள் இனிது விளங்குவது போன்று, உயிர்க்குயிராய் நிற்கின்ற நிலை இனிது விளங்கும். – திருமந்திரம் 10:3:8:6)
- 2 *Thanjavur art has been long fascinated many an art lover and critic. This traditional art form, believed to have originated somewhere during the 16th or 17th centuries flourished under the Nayaks and Marathas. The blend of fine craftsmanship and flash of natural colours and gold and silver glints lend the paintings the exquisiteness and magnificence oft attributed to it.*
The paints that were used initially were prepared purely from vegetable dyes and brushes from squirrel hair. The entire process took several days at the end of which was born the image of a mythological character robed in rich garments wearing gold and silver ornaments studded with precious stones.
Today, Thanjavur paintings are no longer done the same traditional way, though most paintings retain the look, colours and themes.
– *The Hindu*, April 27, 2005
- 3 (அ) கன்னியர் எழுவர்: இவர்களை சப்த மாதர், சப்த கன்னிகையர், சப்த மகாதேவியர் என்றும் கூறுவதுண்டு. இவர்கள் பிராமி (அபிராமி என்றும் சொல்வதுண்டு), மகேசுவரி, கௌமாரி, நாராயணி (வைஷ்ணவி), வராகி, இந்திராணி (மாஹேந்திரி), காளி (சாமுண்டி) ஆகியோராவர்.
இவர்களைப் பிரமாணி, நாராயணி, மாயேசுரி, கௌமாரி, வராகி, உருத்திராணி, இந்திராணி என்று பிங்கல நிகண்டு குறிப்பிடுகிறது.
கோயில்களில் இவர்கள் ஒரே வரிசையில் அமர்ந்த கோலத்தில் காணப்பெறுவர்.
(ஆ) கிராமங்களில் உள்ள தமிழ்சார் ஆதிபூர்வீக மக்கள், ஏழு கன்னியரைக் குறிக்க ஏழு கற்களை ஒருசேர நிலத்தில் நட்டு வைத்துச் சடங்குகள் செய்து வழிபடுகின்றனர். ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினரிடமும் ஏழு தங்கைமார் பற்றிய கதைகள் வழங்குகின்றன.
இக்கருத்துகளில் உள்ள ஆன்மீக அறிவியலுக்கு மூலமாக இருப்பது,

நம் தலையில் உள்ள Portals எனப்பெறும் ஏழு புறவாசல்கள்தாம். நாம் விழிப்புநிலையில் இருக்கும்போது, உணர்வு என்பது, ஐம்புலன்களுக்கு உரிய இந்த ஏழு புறவாசல்கள் வழியாக இயங்குகின்றது. – நா.

ஞானசம்பந்தன், செந்தமிழ்ச் செல்வி, நவ. 2004

- 4 *Durga*, is perhaps, the most widely worshipped aspect of *Sakti*. *Durga* means one who is difficult to approach, or, difficult to know. However, being the Mother of the universe, she is the personification of tender love, when supplicated. It is She who bestows wealth – both material and spiritual – dispels difficulties, and annihilates the evil ones.

– Swami Harshananda, *Hindu Gods and Goddesses*, pg. 104, 106

(காளி, துர்க்கை, மற்றும் சப்த கன்னியர் குறித்தும் கலைக்கோவன் கருத்துரைத்துள்ளார். பார்க்க: பக்கம் xix)

- 5 திருமாத் தாள் சாமிவீடு படைப்பு விவரப் புத்தகம், பக். 10

- 6 இன்னும் இரண்டொரு படைப்புகளும், தனி மனிதர்களின் வசதிக் கேற்பவே வைத்துக் கொள்ளப்பெறுகின்றன. மேட்டுக்குடிப் (பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்கள்; the privileged or upper class) பங்காளிகள் ஓரிருவர் ஒரு படைப்பில் இருந்துவிட்டால், படைப்புத் தெய்வங்களை விட, உயிரோடு உள்ள இந்தத் தனி மனிதத் தெய்வங்களுக்கே ஆண்-பெண் அத்தனை பேரும் அஞ்சி நடுங்குகின்றனர்!

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

அண்ணாமலை செட்டியார், சே.கரு.இராம.கரு.	மதுரை
இராமநாதன் செட்டியார், பெ.இராம.லெ.இராம.	மதுரை
ஏகப்ப செட்டியார், ஏ.இராம.	மகிபாலன்பட்டி
சண்முகம் செட்டியார், எஸ்.பி.என்.ஆர்.எம்.	ஷண்முகநாதபுரம்
சண்முகம் செட்டியார், சுப.சொ.	ஷண்முகநாதபுரம்
சிவராமன் செட்டியார், வீர.	காரைக்குடி
சுந்தரம் செட்டியார்,	பொன்னமராவதி
சுப்பிரமணியன் செட்டியார், எஸ்.	வலையபட்டி
சுப்பையா செட்டியார்,	
எம்.எஸ்.பி.சி.டி. சந்தனப்பொட்டு,	இராயவரம்
தேனப்ப செட்டியார், பெரி.	காரைக்குடி
பழனியப்ப செட்டியார், பழ.	காரைக்குடி
பெரிச்சியப்ப செட்டியார், அண.	கொத்தமங்கலம்
மாணிக்கம் செட்டியார், ஆர்.எம்.	கும்பகோணம்
வள்ளியப்ப செட்டியார், ஏ.	மணப்பாறை
வைரவன் செட்டியார், லெ.வயி.	குருவிக் கொண்டான்பட்டி

10. ஆயதற்கு உரியன...ஏயெனக் கொணர்ந்தார்

(அந்த நிகழ்வுக்கு உரியதாகிய பொருட்களை விரைந்து கொண்டு வந்தனர்)

(பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள்)

.....மான முதியரும், இளையோரும்,
விரை செறி குழலாரும், விரவினர் விரைகின்றார்.

—கம்ப. ராமா. 1179

(பெருமைக்குரிய முதியோரும், இளையோரும், மணம் மிகுந்த கூந்தலையுடைய மகளிரும் தம்மில் கலந்தவர்களாய் விரைந்து வருகின்றனர்)

அரிசியும் பலரகம்

படைப்பு நடைபெறுவது ஒரு நாளாக இருந்தாலும், இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களாக இருந்தாலும், மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்போது, நடைமுறைகளில் அதிக மாற்றமில்லை எனினும், படைப்புக்குப் படைப்பு ஆங்காங்கே சிற்சில வேறுபாடுகள் தென்படவே செய்கின்றன.

எத்தனை நாள் படைப்பாக இருந்தாலும், முதல்நாள் காலையில், புள்ளிவரி வசூலிப்பது, அரிசி அளப்பது எனப் படைப்பு வீடு களைகட்டத் (become lively) தொடங்கி விடுகிறது.

முன்பு, எல்லாப் படைப்புகளிலும் இவ்விரண்டும் நடைமுறையில் இருந்தன; தற்போது, புதுவயல் நல்லிப்பாட்டி படைப்பிலும், தேவகோட்டை முத்துக்கறுப்பி, அரிமழம் செல்லாத்தாள்—ஞானியார், கொத்தமங்கலம் இராசாத்தாள் படைப்புகளிலும், மொத்தமாக முதலிலேயே ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை (ரூ 1000, 501, 201 என) வாங்கிக்கொண்டு விடுவதால், ஆண்டுதோறும் புள்ளிவரி வசூலிப்பதில்லை.

அந்த நாட்களில் ஒவ்வொரு புள்ளிக்காரரும் அரிசி, பருப்பு முதலியவை கொண்டு வந்து அளந்து கொடுத்தார்கள்; தற்போது பல ரக அரிசிகள் வருகின்றன என்பதால், பெரும்பாலான படைப்புகளில், அரிசிக்குப் பதிலாகப் பணத்தையே வாங்கிக் கொள்கின்றனர்; எனினும், இராயவரம் செங்கிடாய்க் கறுப்பர், காரைக்குடி மெய்யாத்தாள் போன்ற பெரிய படைப்புகளில் இன்னமும் அரிசி அளக்கப் பெறுகிறது.

முகூர்த்தக் கால்

பத்து ஊர்ப் பங்களிகள் கூடிப் படைக்கும் நற்சாந்துபட்டி அடைக்கம்மை அப்பத்தாள் படைப்பில், நகரக்கோயிலில் திருமணங்களுக்குப் பாக்கு வைப்பது போன்று, நற்சாந்துபட்டியில் உள்ள நகரச் சிவன் கோயிலில் பாக்கு வைக்கின்றனர் (1). இந்த நடைமுறை வேறு எந்தப் படைப்பிலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேலும், முதல்நாள் காலையில் ஐயர் வந்து புண்ணியாகவாசனமும் (purification ceremony) செய்கிறார். இந்த நடைமுறை காரைக்குடி ஏகம்மன் படைப்பிலும் காணப்பெறுகிறது.

சில படைப்புகளில், படைப்புக்குச் சில நாட்கள் முன்னதாக நல்லதொரு நாளில், முகூர்த்தக்காலம் ஊன்றப் பெறுகிறது.

காரைக்குடி ஏகம்மன் படைப்பில், 1984ஆம் ஆண்டிலிருந்து படைப்பதற்குத் தச்சு செய்யப்பெறுகிறது. படைப்பு வீட்டின் ஈசானிய மூலையில் (வடகீழ்த்திசை; The NE quarter) பால் ஊற்றிப் பாலக்குச்சி நட்டுத் தூப-தீபம் காட்டி இந்தச் சடங்கு மேற்கொள்ளப் பெறுகிறது.

தேவகோட்டை வ.பெரி. வகையறாவின் முத்தாத்தாள் படைப்பில், படைப்புக்கு முதல்நாள், சுமங்கலி ஒருவர், படைப்பு வீட்டில் காவிப் புள்ளி வைத்து வருவார். அதைக் காவி தீட்டுதல் என்கின்றனர். இவ்வாறு காவி தீட்டப்பெற்று விட்டால், எக்காரணத்தைக் கொண்டும் படைப்புத் தள்ளிப் போடப்பட மாட்டாது.

இடுக்கண் செய்யப்பெறீர் இங்கு நீங்குமே

பெரிய கோயில்களில் துர்தேவதைகளைத் துரத்தும் பொருட்டுக் கோயிலைச் சுற்றி எரிவடம் இழுத்துச் செல்வதுண்டு (a ceremony performed with a view to exorcise evil spirits). அதுபோன்று, தேவகோட்டை (ஒக்கூராரின்) அடைக்காத்தாள் படைப்பில், படைப்பு வீட்டின் முன்புறமுள்ள முற்றத்தில், துர்தேவதைகளைத் துரத்த எரி ஓம்பப்பெறுகிறது. கருங்காலிச் சிறாய்கள், விலாமிச்சை வேர் போன்றவை நெருப்பில் இடப்பெறுகின்றன. இந்தச் சடங்கு வேறு எங்கும் நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை.

விளக்கே ஒத்த தேவர்பிரான்

மேலைச்சிவபுரி நாகம்மை ஆயாள் படைப்பில், படைப்பிற்கு முதல்நாள் கணபதி ஹோமம் செய்யப்பெறுகிறது. அதே ஊரில் நடைபெறும் பூமணப் பிச்சாத்தாள் படைப்பில், கடந்த ஆண்டிலிருந்து காலையில் கணபதி ஹோமமும், 2005ஆம் ஆண்டிலிருந்து மாலையில் படைப்பதற்கு முன்னர் திருவிளக்குப் பூசையும் நடக்கின்றன.

இவை எல்லாம் படைப்புகளை நவீனப்படுத்தவும், பங்காளிகளைப் படைப்பில் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்யவும் உதவுகின்றன என்று சொல்லலாம்.

மேலும், படைப்பு என்பது 'சிறு தெய்வங்களுக்கு அல்லது செத்தவர்களுக்குச் செய்யப்பெறும் வழிபாடு' என்னும் உண்மைத் தோற்றத்தை உருமாற்ற மேற்கொள்ளப்பெறும் முயற்சி என்றும் கொள்ளலாம்.

ஏலச் சாமான் எங்கே?

சில படைப்புகளில் புள்ளிக்கு ஓர் ஏலச் சாமான் (பெரும்பாலும் பிளாஸ்டிக்(2) வானிகள்தாம் வந்து குவிகின்றன.) கொடுக்கவேண்டும் என்னும் கட்டாயம் உள்ளது.

'முன்பு அரிசி அளந்த நாட்களில் அரிசியை ஒரு பாத்திரத்தில் கொண்டு வந்திருப்பார்கள்; அரிசியைக் கொடுத்துவிட்டுப் பாத்திரத்தை அங்கேயே விட்டுச்

சென்றிருப்பார்கள்; அந்தப் பழக்கம் தொடர்கிறது' என்று ஒரு நகரத்தார் பெருமகனார் இதற்குக் காரணம் காண்கிறார்.

சில படைப்புகளில், திருமணமான ஆண் வாரிசுகள், பெண்ணுக்கு வைத்த சீர்களிலிருந்து ஏதேனும் ஒரு சாமானைக் கட்டாயமாகப் படைப்பு வீட்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்னும் விதிமுறை உள்ளது.

புதுவயல் நல்லி அப்பத்தாள் படைப்பில், படைப்புக்கு முன்னர், குலதெய்வக் கோயிலுக்குச் செல்கின்றனர். அந்த நேரத்தில், ஏலத்திற்கு என்னென்ன (21 வகையான) பொருட்கள் தேவை என்று அறிவித்து விடுகின்றனர்; விரும்புவோர் அவற்றைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கின்றனர்.

இராயவரம் சேவியாரம்மன் படைப்பில் எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள் பயன்படுத்தப் பெறுவது இல்லையாம். பொதுவாகவே, எவர்சில்வர் பாத்திரங்களின் மூலப்பொருள் (the primary element) இரும்பு என்பதால், அவற்றை வழிபாட்டுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பது விதி.

❀ கணக்கற்ற கருப்பட்டிப் பணியாரங்கள் ❀

நிறையப் படைப்புகளில் நெய்ப் பணியாரம் நிச்சயமாக இடம் பெற்று விடுகிறது. சில படைப்புகளில் 3000 – 4000 என்று, பேரளவில் கருப்பட்டிப் பணியாரங்கள் கூடப்பெறுகின்றன. கிடாய் வெட்டும் அசைவப் படைப்புகளில் இந்த இனிப்புப் பணியாரம் நிச்சயமாக இடம் பிடித்துக் கொண்டு விடுவதைப் பார்க்கும்போது, மாமிசத்திற்கும், கருப்பட்டிக்கும் இடையே ஏதோ பூர்வ ஜன்மத் தொடர்பு இருந்திருக்குமோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

சீனி, சர்க்கரையைவிடக் கருப்பட்டி உடலுக்கு நல்லது என்கிறார்கள். (கிராமப்புறங்களில் இன்னமும் கருப்பட்டிக் காப்பி அருந்துவோர் அநேகர் உள்ளனர்!)

அப்படியானால், மாமிசத்தில் உள்ள கொழுப்பைக் கருப்பட்டி குறைக்குமோ? மருத்துவர்கள் கருத்துரைக்கலாமே!

(மருத்துவ நிபுணரான கலைக்கோவன் கருத்துரைத்துள்ளார்; காண்க: பக்கம் xviii)

சில படைப்புகள், முன்பு அசைவமாக இருந்து, இப்போது சைவமாக மாறிவிட்டாலும், பணியாரம் சுடுவதைக் கைவிடவில்லை.

இருபாற்சோறுஇனிதே நுகர்க

கருப்பட்டிப் பணியாரம் போன்று பாற்சோறும் படைப்புகளில் தலையாய இடத்தை வகிக்கிறது. பெயருக்கேற்பப் பால் மட்டுமே ஊற்றிப் பச்சரிசிப் பொங்கல் இடுவதே பாற்சோறாகிறது. உண்மையில் இது சர்க்கரைப் பொங்கல்தான். நிறைய நெய் ஊற்றிச் செய்யும் சர்க்கரைப் பொங்கல் அக்கார அடிசில் எனப்பெறுகிறது; இது முழுக்க முழுக்கப் பாலில் பொங்கப் பெறுவதால், பாற்சோறு எனப் பெயர் பெறுகிறது. பேச்சு வழக்கில் இதைப் பாச்சோறு என்கின்றனர்.

தேவகோட்டை முத்துக்கறுப்பி ஆத்தாள் படைப்பில், பெரியதொரு வெண்கலப் பானையில் பாற்சோறு பொங்கப் பெற்றது. ஆண்கள் அதற்கான தேங்காய்க் கீறுகளை நறுக்கியும், பானை இறக்குவதில் உதவியும், பாற்சோறு பொங்குவதில் பெண்களுக்கு உதவினர். அப்போது அருகிலிருந்த தமிழறிஞர் டாக்டர் சுப அண்ணாமலை, பாற்சோறு இருபாற்சோறு (ஆண்-பெண் இருபாலரும் இணைந்து தயாரிக்கும் பாற்சோறு) என்று நயம்படக் கூறினார்!

சில படைப்புகளில் பணியாரம், பாற்சோறு இரண்டுமே நிவேதிக் கப் பெறுகின்றன. இவ்வாறு ஒன்றோ, இரண்டோ படைப்பில் இடம்பெறுவது, உணவில் முதலில் இனிப்புப் பரிமாற வேண்டும் என்னும் மரபை ஒட்டியதாக இருக்கலாம்.

இனிய அன்னம் பரிமாறுக

சாப்பாடுகளில் முதலில் இனிப்புப் பரிமாறுவதுதான் விருந்தோம்பல் சம்பிரதாயம் (தொன்றுதொட்டு நிலவும் நடைமுறை; established practice).

சிறுத்தொண்டரும், அவர் மனைவியும், பயிரவராக வந்த இறைவனிடம் உணவு பரிமாறுவது பற்றிக் கேட்டபோது, இனிய அன்ன முடன்-கறிகள் எல்லாம் ஒக்கப் படைக்குமாறு (இனிய சோறு, கறிகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ஒருசேரப் பரிமாறும்படி), அவர் கூறியதாகச் சேக்கிழார் பாடுகிறார் (-திருத். புரா. 3736)

By the time we reach the Middle Ages (1000-1200 AD), a meal was expected to have six components of quality and taste. They are *Madura* (sweet), *amla* (sour), *lavana* (salty), *kata* (pungent), *tikta* (bitter) and *kasaya* (astringent), as prescribed earlier on by *Sushruta* (around 600 AD). The *Bhavissayattakaha* (of AD 1000) describes the royal meal thus: First were served fruits that could be chewed (grape, berry etc.), then fruits to be sucked (sugarcane, mangoes). Food that could be licked came next and in the fourth course solid sweet items such as *sevaka* and *modaka*. Rice followed next and the sixth was of broths(3).

இந்த அடிப்படையில்தான், பாற்சோறு பொங்குவது அல்லது கருப்பட்டிப் பணியாரம் சடுவது என்னும் வழக்கம், படைப்பில் இடம் பிடித்துக் கொண்டிருந்திருக்குமோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

திருமணத் தம்பதியர், சாந்தி – சதாபிஷேகத் தம்பதியர் எல்லோருமே, தங்கள் வாழ்க்கை எப்போதும் இனிமை நிரம்பியதாக இருக்க வேண்டும் என்றுதானே, மாங்கலியதாரணம் செய்யப்பெற்றதும், முதலில் இனிப்புப் (மிட்டாய்) பரிமாறி (ஊட்டி)க் கொள்கின்றனர்?

அது போன்று, படைப்புப் பங்காளிகளின் வாழ்க்கையும், எப்போதும் இனிமையாக – இன்பம் நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தில்தான், பாற்சோறு அல்லது பணியாரம் படைக்கின்றனர் போலும்!

காணாடுகாத்தான் ஏகஞ்செட்டி வகையறாவின் பெரியசாமி படைப்பில், புதிய சேலை வைத்துப் படைத்தால் மட்டுமே, பாற்சோறு படைக்க வேண்டும் என்னும் நிபந்தனை உள்ளது.

பழையான பலகாரம்

சில படைப்புகளில் பணியாரத்தோடு, வடையும் இடம் பிடித்துக் கொண்டு விடுகிறது! அதற்குக் காரணம், 'வடையும், தோசையும்தாம் தமிழ்நாட்டின் மிகத் தொன்மையான பலகாரங்கள்' என்று கூறப்பெறுவதாக இருக்கலாம். (இக்கூற்றுக் குறித்து மருத்துவரும், கல்வெட்டு ஆய்வாளருமான டாக்டர் கலைக்கோவன் கூறியுள்ள கருத்து, பக்கம் xviii-ல் காணப்பெறுகிறது.) இட்லி, மிகப் பிற்காலத்திய பலகாரந்தானாம்!(4)

கருப்பட்டிப் பணியாரம், பாற்சோறு ஆகியவற்றோடு ஒப்பிடும்போது, வடை நிவேதிக்கப்பெறும் படைப்புகள் மிகக் குறைவே.

அடிப்படை விதிமுறை

'கருப்பட்டிப் பணியாரம் எல்லாப் படைப்புகளிலும் இல்லை; ஆனால் பாற்சோறு மட்டும் எல்லாப் படைப்புகளிலும் இடம்பெற்று விடுகிறதே, ஏன்?' என்று வினா எழுப்புகிறார் டாக்டர் சொக்கலிங்கம்.

என்னைக் கேட்டால் இந்தக் கேள்விக் கே இடமில்லை. காரணம், இவ்விரண்டும் தனித்தனியாக உள்ள படைப்புகளும் உள்ளன; இரண்டும் சேர்ந்து உள்ளவையும் இருக்கின்றன. 'இதுதான் எல்லாப் படைப்புகளிலும் இடம் பெறுகிறது' என்று எது ஒன்றையும் தனித்துக் கூறிவிட முடியாது என்பதே எளியேன் கருத்து. (தவறாக இருந்தால் மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்.)

கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையில், கருப்பட்டிப் பணியாரம் மட்டும் இடம்பெறும் படைப்புகளும் (26) உள்ளன; பாற்சோறு மட்டும் படைக்கப் பெறுபவையும் (7) உள்ளன; இரண்டும் சேர்ந்து 21 படைப்புகளில் நிவேதிக்கப் பெறுகின்றன; பாற்சோறும் வடையும் இணைபவை மூன்று. கருப்பட்டிப் பணியாரம், வடை கூட்டணி கிடையாது.

இராயவரம் நல்லாத்தாள்-கறுப்பையா படைப்பில் நெய்ச்சோறு (அக்கார அடிசில்) நிவேதனம் செய்யப் பெறுகிறது.

முன்பு அசைவமாக இருந்தபோது படைக்கப்பெறாத ஒரு படைப்பில், இப்போது சைவமாக மாறிய பிறகு கருப்பட்டிப் பணியாரம் படைக்கப் பெறுகிறது.

ஆகவே, சைவம்-அசைவம், கருப்பட்டிப் பணியாரம்-பாற்சோறு ஆகியவை எந்த அடிப்படையில் இணைகின்றன; அந்த இணைப்புக்கு ஏதேனும் விதிமுறைகள் (*a set of rules*) உள்ளனவா என்றெல்லாம் முடிவு கட்டுவது இயலாத செயல்.

அந்தந்தப் படைப்புக்காரரும் தத்தமக்கான ஒரு முறையை வகுத்துக் கொண்டு, அதையே தொன்றுதொட்டுப் பின்பற்றுகின்றனர் என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது. இருப்பினும், எல்லாப் படைப்புகளிலும், ஏதேனும் ஓர் இனிப்பு நிச்சயமாக இடம்பெற்று விடுகிறது என்று மட்டும் உறுதியாகச் சொல்லலாம்.

பாவம் ஆண்கள்!

நகரத்தார் சமூகத்துக்கு மட்டுமே ஏகபோக உரிமையாக விளங்கும் வெள்ளைப் பணியாரம், என்வரையில், ஒரு படைப்பில்தான் இடம்பெறுகிறது; அதுவும் உப்பு இல்லாமல்! மிதிலைப்பட்டி செட்டியார்-பாப்பாத்தி படைப்பில், உப்பில்லாத வெள்ளைப் பணியாரத்தை ஆண்களே சுட்டுக், கதவைச் சாத்திக் கொண்டு, அவர்களே சாப்பிடுகின்றனர்!

(உப்பில்லாத பணியாரத்தைச் சாப்பிடும்போது ஏற்படும் முகபாவத்தை, மற்றவர்கள் பார்த்துவிடக் கூடாது என்றுதான், கதவைச் சாத்திக் கொள்கிறார்களோ? வேண்டுமென்றே பெண்கள் இந்தத் தண்டனையை ஆண்களுக்கு விதித்திருப்பார்கள் போலிருக்கிறது!)

மகிபாலன்பட்டி/சிராவயல் ஆகிய இரு ஊர்களிலும் நடைபெறும் கறுப்பர் படைப்பில், தண்ணீர் கொண்டு வருவது, பணியாரம் சுடுவது, பொங்கலிடுவது ஆகிய எல்லா வேலைகளையும் ஆண்களே செய்து விடுகிறார்களாம்! (இதுதான் உண்மையான பெண் விடுதலை என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது; பாடி மகிழ்ப், பாரதியார் இப்போது இல்லாது போய்விட்டாரே!)

இவர்களிலிருந்து இராங்கியம் வளத்தியம்மன் படைப்பைச் சேர்ந்த ஆண்கள், சற்று மாறுபட்டுக் காணப்பெறுகின்றனர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்; காரணம், இரவு 12 மணிக்கு நீர் கொண்டுவந்து, எண்ணெய்க்களி கிண்டுவதோடு, அவர்கள் தங்கள் வேலையை முடித்துக் கொள்கின்றனர்.

நெய் மணக்குது!

இராயவரம் செங்கிடாய்க் கறுப்பர், காரைக்குடி மெய்யாத்தாள், தெய்வப்பெண் அடைக்காத்தாள் போன்ற பெரிய படைப்புகளில், நாலாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கருப்பட்டிப் பணியாரங்கள் தயாரிக்கப் பெறுகின்றன. அடுத்துள்ள அறைகளில் அவை அடுக்கி வைக்கப் பெற்றிருக்கும் முறையே தனி அழகு!

முதல்நாள் இரவு கதவை மூடியிருந்து, அடுத்தநாள் அறையைத்

திறக்கும்போது அங்கிருந்து எழும் சுத்தமான நெய்யின் சுகந்தம் அலாதிதான்!

சில படைப்புகளில் கருப்பட்டிப் பணியாரத்துக்குப் பதிலாக உரட்டி என ஒன்றை நிவேதிக்கின்றனர். 'மாவைக் கரைத்து ஊற்றினால் பணியாரம்; தட்டிப் போட்டால் உரட்டி' என்று விளக்கம் கூறுகின்றனர்.

(எனக்கென்னவோ அது அதிரசம் மாதிரிதான் தெரிகிறது. மேலும், அகராதிகளில் எல்லாம் தேடிப் பார்த்தேன்; உரட்டி, உறட்டி என்ற சொற்களையே காணாமே!)

இது எத்தனை வாரங்களுக்கு வேண்டுமானாலும் கெட்டுப் போகாமல் நன்றாக இருக்கும் என்றும் அவர்கள் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கின்றனர். எல்லாப் படைப்புக் காரர்களுமே, 'எங்கள் பணியாரத்துக்குத் தனியான ஒரு சுவை உண்டு; எத்தனை நாளானாலும் ஊசிப் போகாது; விரைவு அஞ்சல்வழி வெளிநாடுகளுக்குக்கூட எங்கள் பணியாரங்கள் செல்கின்றன' என்றுதான் கூறிக் கொள்கின்றனர். (வியாபாரப் பொருளாக வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாமே!) இது போன்றே, சில படைப்புகளின் பாற்சோற்றுக்கும் படு கிராக்கியாம்!

கண்டனூர் கறுப்பர் படைப்பில், ஆட்டு இரத்தம், காயாங்கருப்பட்டி (கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்குக் கொடுக்கப் பெறுவது. கள்ளிச்சி கர்ப்பினியாக இறந்ததால், இத்தகைய நிவேதனம் படைப்பில் இடம் பெறுகிறதாம்.), அரைத்த சோம்பு, மஞ்சள் ஆகியவற்றைக் கலந்து கிளறி, அதை நிவேதனம் செய்கின்றனர்.

சிவசிந்தனை

காலப்போக்கில் பணியாரத்துக்கு மா இடிப்பது, சலிப்பது போன்றவற்றை அயல் சமூகப் பெண்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டனர்; ஆனால், பணியாரம் ஊற்றுவது, வடை சுடுவது, மற்றும் பள்ளையத்துக்கான பொங்கல், கத்தரிக்காய்-வாழைக்காய் கூட்டுக் குழம்பு, முட்டை-மரக்கறித் தோசைகள் போன்றவற்றை இன்னமும் நகரத்தார் பெண்களே செய்கின்றனர். இதற்கான காரணத்தைக் காஞ்சி சுவாமிகளின் கருத்துவழி அறிந்து இன்புறலாம்:

'சமையல் செய்பவரின் மனோபாவம், மற்றும் அவர்களின் உள்ளக் கிடக்கைகள், அவர்கள் சமைக்கும் உணவில் இறங்கி, அதை உட்கொள்வோரின் உடலிலும் சார்ந்து விடுகின்றன. சத்துவ குணத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்ற உணவுகள் என்று கீதையில் கூறப்பெறுகிறது. அவற்றைப் பயன்படுத்தி, நல்ல சிவ சிந்தனையோடு சமைத்தால், அது சாப்பிடுவோரின் உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும் நல்லது'(5).

இன்பப் பொழுது

'ஆண்டுக்கு ஒருமுறை படைப்பை முன்னிட்டுப் பங்களிகள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி, மகிழ்வோடு மனம் விட்டுப் பேசி, வேலைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டு, இரு நாட்களையும் இன்பப் பொழுதாகக் கழிக்கிறோம்; பங்களிகள் ஒன்றுகூடும் நிகழ்வாகவே இதைக் கருதுகிறோம்' என்று, பனையப்பட்டிப் படைப்புப் பங்களி

ஆச்சி ஒருவர் கூறுவது, எவ்வளவு உண்மையானது என்பதைப் பெரும்பாலான இடங்களில் காண முடிகிறது.

~~~~~

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 அடைக்காத்தாள் படைப்பு வரலாறு
- 2 எல்லாப் பாத்திரங்களையும்விடப் பித்தளை (brass), செப்பு(copper)ப் பாத்திரங்களே, பயன்படுத்தச் சிறந்தவை என அண்மைய ஆய்வு ஒன்று கூறுகிறது:

An International study has suggested that the use of brass water containers could help combat diseases such as diarrhea, typhoid, jaundice and dysentery. The vessels could prove particularly useful in the developing countries where people view plastic containers as better and cheaper options to store drinking water, a report published in *Nature* said.

Rob Reed, a microbiologist at Northumbria University, New Castle Upon Tyne, England, found that bacteria were less likely to thrive in brass water pots than in earthen or plastic containers.....Pots made of brass, an alloy of copper and zinc, shed copper particles into the water they contain – *The Hindu*

- 3 D.Balasubramanian, 'Changes in the Indian menu over the ages', *The Hindu*, 04.11.04
- 4 Dosai and vadaai have a hoary two-thousand-year history in Tamil country. Idli is a foreign import – D.B., *The Hindu*
- 5 தெய்வத்தின் குரல்

~~~~~

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

அண்ணாமலை செட்டியார், ஆர்.எம்.	இராயவரம்
அழகப்ப செட்டியார், எம். & விசாலாட்சி ஆச்சி,	இராயவரம்
ஆவிச்சி செட்டியார், ஆவி.க.	திருச்சி
இராமநாதன் செட்டியார், பெ.இராம.இராம.லெ.	
இராயப்ப செட்டியார், சி.டி.	காரைக்குடி
ஏகப்ப செட்டியார், க.பெ.இராம.	மதுரை
சந்திரமௌலி செட்டியார், அழ.கு.ச.கரு.	காணாடுகாத்தான்
சிங்காரவடிவேலன், அர. டாக்டர்,	கண்டனூர்
சிதம்பரம் செட்டியார், கே.ஆர்.	மிதிலைப்பட்டி
சிவகாமி ஆச்சி சிவனடியான் செட்டியார், திருமதி	பனையப்பட்டி
பெரிச்சியப்ப செட்டியார், அண.	கொத்தமங்கலம்
மாணிக்கம் செட்டியார், ஆர்.எம்.	கும்பகோணம்
முத்துமாணிக்கம் செட்டியார், எல்.எம்.எம்.	மதுரை
முத்தராமன் செட்டியார், ஏ.	திருப்பூர்
மெய்யப்ப செட்டியார், ஏ.வி.கே.எம்.எஸ்.எம்.	மதுரை
வள்ளியப்ப செட்டியார், க.செ.கதி.	அரிமழம்
வீரப்ப செட்டியார், ஆர்.எம். புலவர்,	கண்டனூர்

11. ஒலிப்பர்-ஒரு விருப்பினொடும்

(மிகுந்த விருப்பத்தோடு துணிகளைத் துவைப்பர்)

(பேழை துவைத்தல்)

தேசுடைய மலர்க்-கமலச் சேவடியார் அடியார்-தம்

தூசுடைய துகள்-மாசு கழிப்பார்.

-திருத். புரா. 1196

(ஒளி பொருந்திய தாமரை போலும் சிவந்த திருவடிகளை உடைய சிவபெருமானின் அடியார்களது ஆடைகளில் உள்ள அழுக்குகளைப் போக்குவார்)

அருங்கலப் பேழை

பெரும்பாலான படைப்புகளில் பணியாரச் சட்டி இறக்கப்பெற்ற பின்னரே, படைப்புத் துணிமணிகளைத் துவைக்கும் பணி தொடங்குகிறது. சில இடங்களில் அதற்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. பல படைப்புக்காரர்கள் அந்தத் துணிமணிகளுக்குக் கொடுக்கும் புனிதத்துவம், எல்லாப் படைப்புக்காரர்களாலும் பின்பற்றப்பெறுகிறதா என்பதும் கேள்விக்குறிதான். படைப்பு வேஷ்டி-சேலைகளில் கால் படக்கூடாது, அவை கீழே விழக்கூடாது என்பவற்றில், பலர் மிகக் கவனம் செலுத்துகின்றனர். இளைய சமுதாயம் அதில் அவ்வளவு அக்கறை காட்டக் காணோம்; ஏதோ 'காமாசோமா' (திருத்தமாக - ஒழுங்காக இல்லாமல்) என்று முடித்து விடுகின்றனர்.

பேழை எவ்வாறு நடைமுறைக்கு வந்திருக்கும் என்பதை முன்னர் கண்டிருக்கிறோம். பேழை என்பது பெட்டியை (chest, coffer, container)த்தான் குறிக்கும். சீவகசிந்தாமணி (557) அருங்கலப் பேழை என்று குறிப்பிடுவது, இப்போது நாம் அதற்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவதாக அமைகிறது.

படைப்பு நாயக-நாயகியரின் துணிமணிகள், அணிகள் சிலவற்றை ஆண்டு முழுவதும் வைத்திருக்கப் பயன்படும் இப்பெட்டி, இப்போது ஆகுபெயராகி, அதில் உள்ள துணிமணிகளைக் குறிப்பதாக வழக்கில் வந்துவிட்டது.

வண்ணப்பெட்டி

நகரத்தார் பலர் இதைப் போழை என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். அச்சொல் கொச்சை வழக்காக இருக்குமோ என்று ஐயறும் நேரத்தில், போழப் பெட்டி என்னும் சொல் நம் கவனத்திற்கு வருகிறது. 'வருணம் கொடுத்த பனை ஓலைகளைக் கொண்டு பல வடிவாக முடையப்படும் கூடை' (Palmyra basket of fancy shapes, coloured attractively) என்று தமிழ் லெக்சிகன் அதற்குப் பொருள் கூறுகிறது.

படைப்புத் துணிகளை, முன்னாளில் ஊருக்கு வெளியே உள்ள கண்மாய், ஊருணி, கோயில் குளங்கள் முதலியவற்றில் துவைத்து உலர்த்துவதாக இருந்தது; இப்போது வசதிக்கு ஏற்பவும், குளங்களில் நீர் அசுத்தமாக இருப்பதாலும், அருகில் உள்ள கோயில்களிலேயே (குறிப்பாகக் காரைக்குடிச் சிவன் கோயிலில்) துவைத்து உலர்த்தி விடுகின்றனர்.

கோட்டையூர் வினைதீர்த்தான் செட்டியார், மற்றும், தேனிபட்டி செல்லஞ் செட்டி படைப்புக்காரர்கள், இன்னமும் பழைய ஐதிகப்படியே, **இறகுசெறி** (ஐடாயுவின் இறக்கை விழுந்த இடமாம்; இப்போது **இரவுசேரி** என வழங்குகிறது.) விநாயகர் கோயில் குளத்துக்கும், கழனியுடைய ஐயனார் கோயில் கண்மாய்க்கும், காலணி இல்லாமல், வீண்பேச்சப் பேசாமல், ஒருவர் மாற்றி ஒருவராகப் பக்தி சிரத்தையுடன் தலையில் சுமந்து செல்லும் காட்சி, பரவசமூட்டுவதாக உள்ளது. இவர்களைப் போன்ற படைப்புக்காரர்கள், படைப்புத் துணிமணிகளை உண்மையிலேயே புனிதமானவையாகக் கருதுகின்றனர்.

(இராயவரம் செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்புக்காரர்கள் செய்யும் தேவையற்ற ஆர்ப்பாட்டத்தை, வேறொர் இடத்தில் படித்தறிந்து கொள்ளலாம்.)

தேவகோட்டை (ஒக்கூராரின்) அடைக்காத்தாள் படைப்பில், பேழையைப் படைப்பு வீட்டிலிருந்து எடுத்துச் செல்லும்போது, இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் எதிரே வந்து வழியனுப்பி வைக்கின்றனர்.

மடப்பள்ளி

தேவகோட்டையில் (இரத்தின)வேல் பூசை நடைபெறும் மண்டபம் **நகரப் பள்ளிக்கூடம்** என்று அழைக்கப்பெறுகிறது. உண்மையில் அது கல்விச்சாலை (பள்ளிக்கூடம்) அன்று; மடம் என்றால், 'துறவியர் தங்கும் இடம்' என்று பொருள்படுமாம்; அதனால், நகரமடம் என்று அழைக்காமல், நகரப் பள்ளிக்கூடம் என்கின்றனர்.

முத்துக்கறுப்பி ஆத்தாள் படைப்புக்காரர்கள் துணிகளைத் துவைக்க அங்கு சென்றிருந்தபோது, ஏற்கனவே இரு படைப்புக்காரர்கள் அங்கு துணிகளை உலர்த்திக் கொண்டிருந்தனர்.

படைப்புக்கெனத் தனியாக வீடுகள் உள்ள படைப்புக்காரர்கள், பேழைகளை அந்தந்த வீடுகளின் உத்திரங்களிலேயே கட்டித் தொங்க விடுகின்றனர்; கரையானுக்கு இரையாகி விடாதிருப்பதற்கான முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கை!

'அச்சமில்லை அச்சமில்லை' என்று சொல்லித் தரையிலேயே வைப்போரும் உளர். ஆனால், காரைக்குடி சோனையன் படைப்பில், பேழை, (படைப்பு வீடு இருந்தும்) அந்த வீட்டில் வைக்கப் பெறாமல், அந்த ஆண்டு படைத்தவர் வீட்டிலேயே வைக்கப் பெறுகிறது. அடுத்த ஆண்டில், அந்த (படைப்பு) வீட்டுக்குக் கொண்டு செல்கின்றனர்.

விதிவிலக்குகள்

இரு நாட்கள் நடைபெறும் காரைக்குடி அடைக்காத்தாள் படைப்பில், இரு நாட்களுமே பேழையில் உள்ள துணிகள் துவைக்கப் பெறுகின்றன.

கண்டவராயன்பட்டி தேவியாரம்மன் படைப்புக்காரர்கள் நீர்நிலைகளைத் தேடி அலையவேண்டிய அவசியம் இல்லை; காரணம், அவர்கள்தாம் துணிகளைத் துவைப்பதே இல்லையே!

பூலாங்குறிச்சி அடைக்காத்தாள், மேலைச்சிவபுரி பூமணப் பிச்சாத்தாள், கண்டவராயன்பட்டி மேடைக்காளி படைப்புகளில், பேழையே கிடையாது!

படைப்பில் ஒவ்வொராண்டும் புதிதாக வேஷ்டி-சேலைகள் வாங்கி வைக்கப் பெறுகின்றன. பெரும்பாலும், அவற்றைப் பொதுவிலையே வாங்கி விடுகின்றனர். சில (குறிப்பாகப், படைப்புக்காரர்கள் வீடுகளில் நடைபெறும்) படைப்புகளில், அந்தந்த வீட்டுக்காரர்கள் புதியவற்றைத் தத்தம் சொந்தச் செலவில் வாங்கி வைத்துவிட்டு, அவர்களே அவற்றை எடுத்துக் கொள்கின்றனர்.

பல படைப்புகளில் பிரார்த்தனைச் சேலைகள் வந்து குவிகின்றன. தங்கள் பிள்ளைகளின் திருமணத்திற்காகப் பிரார்த்தித்துச் சேலைகளைக் காணிக்கையாக்குவோர் நிறையவே உள்ளனர். இவ்வாறு அதிகப்படியாகச் சேரும் சேலைகள் பெரும்பாலும் அந்தந்த ஆண்டுகளிலேயே ஏலம் விடப்பெற்று விடுகின்றன. புதியவை சேர்ச்சேரப் பழையவற்றை - குறிப்பாக நைந்து போனவற்றை, ஆற்றிலோ, குளத்திலோ போடுவதுண்டு; பங்களிகள் பிரித்துக் கொள்வதும் உண்டு; குறிப்பிட்ட ஒரு விலை கொடுத்து எடுத்துக் கொள்வதுமுண்டு.

இவ்வாறு வாங்குவோர், அவற்றைப் பெரும்பாலும் தொட்டில் சேலைகளாகவே பயன்படுத்துகின்றனர்.

பிளாஸ்டிக் யுகம்

முன்பு பேழைகள், அதற்கெனத் தயாரிக்கப்பெறும் வண்ண ஓலைகளால் வேயப்பெற்றவையாகவே இருந்தன. இப்போது, அதற்குத் தேடிப் போக வேண்டியிருப்பதால், சிரமம் கருதி, வேறு ஓலைப் பெட்டிகள், பிளாஸ்டிக் பெட்டிகள், பிளாஸ்டிக் வயர்க் கூடைகள் என்று, ஏதோ ஒன்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

காலம் மாறுகிறது; கோலமும் மாறுகிறது!

~~~~~

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

ஆறுமுகம் செட்டியார், ஆறு.சுப.	மேலைச்சிவபுரி
இராமநாதன் செட்டியார், ஏ.கும.	மேலைச்சிவபுரி
சிவராமன் செட்டியார், வீர.	காரைக்குடி
சேதுச் செட்டியார், வ.பழ.மு. பூசாரி,	பூலாங்குறிச்சி
சேதுராமன் செட்டியார், நா.சொ.	கண்டவராயன்பட்டி

12. வெவ்வினை தீர்ப்பார் விநாயகர்

எனக்கு வேண்டும் வரங்களை இசைப்பேன், கேளாய் கணபதி
மனத்தில் சலனம் இல்லாமல், மதியில் இருளே தோன்றாமல்,

.....
கனக்கும் செல்வம், நூறு-வயது, இவையும் தர-நீ கடவாயே

—மகாகவி பாரதியார்

விக்கினம் தீர்க்கும் விநாயகர்

விநாயகருக்கு **விக்னேஸ்வரன்** என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு. தன்னை வழிபடுவோரின் விக்கினங்(இடர்)களைக் களைந்து **அறக்கருணை** புரிந்தும், வழிபடாதோருக்கு இடையூறுகளை ஏற்படுத்தி **மறக்கருணை** புரிந்தும் அருள்பவர் என்பது அந்நாமத்தின் பொருள்.

எந்த சுவாமியை வழிபடுவதானாலும், முதலில் விநாயகருடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டால்தான், அந்தக் காரியம் இடையூறு இல்லாமல் நடைபெறும்.

இதை முன்னிட்டே, சிறுதெய்வ வழிபாடான படைப்புகள் சிலவற்றில் விநாயகருக்கும் இடம் கொடுத்துள்ளனர் போலும்.

சிறுகூடல்பட்டி நாராயணசாமி படைப்பு சிறிது காலம் தடைப்பட்டிருந்து, பின்னர் கீழ்ச்சிவல்பட்டி அழகப்ப செட்டியார் போன்றோரின் முயற்சியால், மீண்டும் தொடங்கி நடந்து வருகிறது. இனிமேல் இத்தகைய இடையூறு எதுவும் நிகழாதிருக்க வேண்டி, வெள்ளிப் பிள்ளையாரை வைத்து, அவரையும் வழிபட்டு வருகின்றனர். அவருக்குத்தான் முதற் பள்ளையம் போடப்பெறுகிறது. ஆனால், அப்படைப்பில் மற்ற மூர்த்தங்களுக்கு நடைபெறும் அபிஷேகத்திலிருந்து ஐங்கரனை அகற்றி விட்டனர்.

அந்தக் குறையைப் போக்கி விடுகிறது, கீழ்ச்சிவல்பட்டி ஆண்டாத்தாள் படைப்பு. அங்கு ஆண்டாத்தாளின் சிலையோடு பிள்ளையாரையும் வைத்தே எல்லா வகையான அபிஷேகங்களும் நடக்கின்றன.

விநாயகப் பாணை

மேலும் விநாயகப் பாணை வைத்துப் பொங்கலிடுவதும், அத்திமுகனின் அருள் வேண்டியே மேற்கொள்ளப் பெறுகிறது என்றும் சொல்லலாம்.

ஆனாலும், இம்மரபு எல்லாப் பொதுப்படைப்புகளிலும் இடம்பெறவில்லை. பொங்கற்பாணை மட்டுமே வைத்து வெண்பொங்கல் இட்டுப் பள்ளையம் போடுவோரும் நிறையவே இருக்கின்றனர். விநாயகப் பாணை வைக்கும் படைப்புகளில் ஒருசில தவிர, மற்றவற்றில் சிறிய முறி(alloy of a superior quality, especially bell-metal)க் கலம்தான் பயன்படுத்தப் பெறுகிறது. ஒரு சிலவற்றில் மட்டும் பெரிய வெண்கலப் பாணையே வைக்கின்றனர்.

வழக்கமாகப் பூசாரி என ஒருவர் இருந்தால், அவரோ, வயதில் முதிர்ந்த ஒருவரோ பாணை வைக்கின்றனர். செவ்வூர்ப்படைப்பில் கணவரை இழந்த வயதான ஆச்சி ஒருவருக்கும் இந்த வாய்ப்பு வழங்கப் பெறுகிறது என்பதை முன்பு கண்டிருக்கிறோம்.

இராங்கியம் அடைக்காத்தாள் படைப்பில், இராங்கியத்தில் பிறந்து, குழிபிறையில் தங்கள் கோயில் பங்காளிகளில் ஒருவர் வீட்டில் திருமணமான பெண்ணுக்குப் பொங்கல் பானை வைக்கும் முன்னுரிமை வழங்கப் பெறுகிறது. அதற்கு வெகுமதியாக, ஐயாவுக்குப் படைக்கும் பள்ளைய இலை ஒன்று அவருக்குக் கொடுக்கப் பெறுகிறது.

இராயவரம் செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்புப் போன்ற சிலவற்றில், அந்த (விநாயக)ப் பானையும் ஏலம் விடப் பெறுகிறது.

விராமதி வள்ளியம்மை ஆயாள் படைப்பில், விநாயகப் பானை ஏலம் எடுத்தவரை, வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று விட்டு வரும் மரபு நிலவுகிறது.

சில படைப்புகளில், அந்தந்த ஆண்டுப் படைப்புக்காரரே விநாயகப் பானை வாங்கிக் கொடுக்கும் வழக்கமும் இருக்கிறது.

அந்த அடுப்பிலேயே சமைக்கப்பெறும் மரக்கறிக் குழம்பில், கத்தரிக்காய்-வாழைக்காய்க் கூட்டுக் குழம்பு, ஏறத்தாழ எல்லாப் படைப்புகளிலும் இடம்பெற்று விடுகிறது.

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

சொக்கலிங்கம், தே. டாக்டர்,

காரைக்குடி

வேலாயுதம் செட்டியார், சு.வெ.கதி.சோம.

விராமதி

நீ என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதே
உன் கவலையாக இருக்க வேண்டும்;
பிறர் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதன்று.
-ஆம்பேத்கார்

13. எம் அடியுறை பயத்தலில் சிறக்க

(எங்கள் பாதகாணிக்கைகள் சிறந்த பயன்களை நல்கட்டும்)

(சிவார்ப்பணம்)

தொட்டுத் திருவடியைத் தொழுவதற்கு வந்துள்ளோம்,

துன்பம் துடைக்க வருகவே

மட்டிலாக் கருணையுடன் மக்கள்-குறை தீர்ப்பதற்கு

மனமகிழ வருக வருகவே

— பேராசிரியர் வித்துவான் வே. அண்ணாமலை

அலங்காரம்

படைப்பிற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் முடிவடைந்ததும், கருவறையில் (படைப்பு அறையில்) படைப்புத் தெய்வங்களுக்கான அலங்காரம் தொடங்குகிறது.

முன்பு முதியோர் செய்தவந்த இப்பணியை, அவர்கள் மேற்பார்வையில், இப்போது இளைய சமுதாயம் ஆர்வத்தோடு மேற்கொள்கிறது.

காரைக்குடி அடைக்காத்தாள், ஏகம்மன், செங்கிடாய்க்கறுப்பர், மறத்தி போன்ற படைப்புகளில், அலங்காரக் கலையில் கைதேர்ந்த சிலர் உள்ளனர்; அவர்கள் அப்பணியைச் செவ்வனே செய்து முடிக்கின்றனர்.

பெரும்பாலும் கறுப்பருக்குக் கறுப்பு வேட்டி, மற்ற ஆடவருக்கு வேட்டி-துண்டு, பெண்களுக்கு வண்ணச் சேலைகள், விதவையானால் சிவப்புக் கோடிட்ட வெள்ளைச் சேலை, சிறுமியருக்குப் பாவாடை போன்றவை ஒன்றன்மீது ஒன்றாக அழகுற அடுக்கப்பெற்று, அவற்றின்மீது அவரவருக்குரிய நகைகள் வைக்கப் பெறுகின்றன.

செட்டியாராயின் கெவுடு, விபூதிப் பை, அரைஞாண் போன்றவையும், சுமங்கலியான நகரத்தார் பெண்களுக்குக் கழுத்திரு, தாலி, கைக்கட்டு, கால் மிஞ்சி, மோதிரம் போன்றவையும், கறுப்பருக்கு அரிவாள், பிரம்பு, சுக்குமாந்தடி, பாதகுறடு போன்றவையும் பரப்பப் பெறுகின்றன.

தெய்வநாயகருக்குச் சாத்தும் திருப்பள்ளித் தாமம்

சிறுகூடல்பட்டி நாராயணசாமி படைப்பில் மட்டும், சின்னக்கறுப்பருக்கும், நாராயணசாமிக்கும் புலுசுச் சட்டம் சாத்தப் பெறுகிறது(1).

எல்லாப் படைப்புகளிலும், மலர் விதானம் (canopy) அமைத்துக், கண்ணைப் பறிக்கும் வண்ண மலர்கள் கொண்டு, கருத்தில் நிலைக்கும் வண்ணம் அலங்காரம் செய்கின்றனர். ஏறத்தாழ எல்லாப் பங்களிகளுமே மாலை வாங்கிச் சாத்தி விடுகின்றனர். பிள்ளைகளுக்குத் திருமணம் நடக்க விரும்பி மாலை சாத்துவோரே அதிகமாக உள்ளனர்.

அழுதமைத்து அர்ச்சனை செய்வார்

தொடர்ந்து பள்ளையம் போடப்பெறுகிறது. ஏறத்தாழ எல்லாப்படைப்புகளிலும், இதையும் ஆண்களே செய்கின்றனர் எனினும், தேவகோட்டை வினைதீர்த்தான் செட்டியார், பெரியகறுப்பண்ணசாமி படைப்புப் போன்றவற்றில், அதற்குரியோரான பெண்களிடம் அப்பொறுப்பு ஒப்படைக்கப் பெறுகிறது.

நீலமிடற்று அண்ணல்

உண்மையில் உணவு பரிமாறுவது பெண்களுக்கே உரிய பெருமைக்குரிய பணியாகும். குறிப்பாகக் கணவன்-பிள்ளைகளுக்கு மனைவிதான் பரிமாற வேண்டும். காரணம், மனைவி அல்லது தாய்க்குத்தான், தன் கணவனுக்கு அல்லது பிள்ளைகளுக்கு எது நல்லது, எது கூடாதது என்பதெல்லாம் தெரியும். உமையம்மை உடன் இருந்ததால்தானே, ஆலகாலம் அண்ணலின் மிடற்றோடு நின்றது?

சில சிறு படைப்புகளில், இன்னமும் நகரத்தார் பெண்களே படைப்புச் சாப்பாடு பரிமாறுகின்றனர். ஒவ்வொருவரையும் அவர்கள் பாசத்தோடு பார்த்து, நேசத்தோடு பரிமாறுவது, படைப்புத் தெய்வங்களே எழுந்தருளி வந்து பரிவோடு உபசரிப்பது போன்றுள்ளது.

எல்லாம் அவன் உடைமை

அனைத்தும் அவன் கொடுத்தவை; 'நாம் உண்பது, உடுப்பது எதுவாக இருந்தாலும், முதலில் அதை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்துவிட்டுத்தான் உண்ணவோ, உடுக்கவோ வேண்டும்' என்று காஞ்சி சுவாமிகள் கூறுவது கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது. 'உனதருளால் இன்று எனக்குக் கிடைத்தது இது; என்றும் இது போன்று வாழ வழி விடு' என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டுதான் எந்தப் பொருளையும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

'ஒரு குவளை நீராக இருந்தாலும், அது நமக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்று விதித்திருந்தால்தான் கிடைக்கும்; வாயருகில் சென்ற நீர் கூடக் கை தடுமாறிக் கீழே கொட்டிவிட வாய்ப்பு உண்டு' என்று, சித்தாந்த வித்தகர் முரு.பழ.இரத்தினம் செட்டியார் அடிக்கடி கூறுவார்.

ஆகையால் எப்பொருளாக இருந்தாலும் அதை இறைவன் திருமுன்பு சமர்ப்பித்துவிட்டுப் பயன்படுத்துவதே சிறப்புடையது. இல்லாவிடில் அது திருட்டுப் பொருளாகி விடும் என்பார் காஞ்சிப் பெரியவர்.

கண்ணப்பரைச் சான்று காட்டி, 'அசைவ உணவையும்கூட இறைவனுக்கு நிவேதனம் செய்துவிட்டே சாப்பிட வேண்டும்' என்று கூறப்பெறுவதைச், சொ.சொ.மீ. போன்ற சான்றோர் சிலர் ஏற்க மறுக்கின்றனர். 'கண்ணப்பருடைய அன்போடு ஒப்பிடும்போது, நாம் எந்த மூலைக்கு?' என்று அவர்கள் வினவுகின்றனர்.

கண்ணப்பரின் அன்பு அதீதமானது(that which has gone beyond, risen above)தான்! சபரியைப் போன்று பக்தியில் மேம்பட்ட ஒருவரைக் காண

இயலாதுதான்; இருப்பினும், சரியோ, தவறோ, அவ்விருவரும் தத்தமக்குக் கிடைத்தவற்றைத் – தம்மால் இயன்றவற்றைத், தத்தம் வழியில் இறைவனுக்குப் படைத்தனர்; அவர்களுடைய அன்பின் திறத்தால், அவற்றை அவன் ஏற்றுக் கொண்டான்.

'உள்ளார்ந்த அன்போடு – அந்தரங்க சுத்தியோடு எதைப் படைத்தாலும், இறைவன் நிச்சயம் அதை ஏற்றுக் கொள்வான்' என்பதுதான் எளியேனின் நம்பிக்கை.

அந்த அடிப்படையில், காரைக்குடி அடைக்காத்தாள் படைப்பில் பேணாக்களும், புதுவயல் நல்லிப்பாட்டி படைப்பில் சுணக்குப் பேரேடுகளும், பூலாங்குறிச்சி, காரைக்குடி அடைக்காத்தாள் படைப்புகளிலும், தேவகோட்டைப் படைப்பு ஒன்றிலும் சுருட்டுகளும் படைப்புப் பொருட்களில் இடம் பெறுகின்றன. கீழ்ச்சிவல்பட்டி அழகாத்தாள் படைப்பில் சிறிது காலம் முன்பு வரை (சாராயக்காரிக்காக) சாராயம் நிவேதிக்கப் பெற்றது.

பள்ளையத்தில் வாடிக்கையாக வாழையும் பலாவும் (முக்கனிகளில் இரண்டு) இடம் பெற்று விடுகின்றன.

காரைக்குடி செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்பில் பானக்கம் படைக்கப் பெறுகிறது.

விராமதி சாத்தம்மை ஆயாள் படைப்பில், ஆயாளுக்கு நீச்சத்தண்ணீரும் (நீராகாரம்) நிவேதனம் செய்யப் பெறுகிறது. (பானக்கம், நீராகாரம் போன்றவை உடலுக்கு எந்தக் கெடுதலையும் விளைவிக்காமல், தெம்பைக் கொடுக்கின்றன!)

உலகம்பட்டி மாங்கல்யக் காரி படைப்பில், பொரித்து இடித்த எள்ளுருண்டையும், ஆடிக் கூழும் நிவேதிக்கப் பெறுகின்றன. இதன் காரணமாக அந்தப் பங்காளிகள் வீடுகளில் எள் பொரிப்பதில்லையாம்; ஆடிக் கூழ் கிண்டுவதில்லையாம். ஒரே பெயரைக் கொண்டிருப்பதாலோ என்னவோ, கீழ்ச்சிவல்பட்டி மாங்கல்யக்காரியும் ஆடிக் கூழ்ப் பிரியராகவே இருக்கிறார்.

சிறுகூடல்பட்டி நாராயணசாமி படைப்பில் முதல் பள்ளையம் விக்கினம் தீர்க்கும் விநாயகருக்கே உரியது; ஆனால் அவருக்கு அபிஷேகமெல்லாம் கிடையாது. (அவர் வெறும் பார்வையாளர்தாம்!)

எறும்பியூர்

அசுரருக்கு அஞ்சிய தேவர்கள், தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலமான திருவெறும்பியூரில், எறும்பு வடிவில் இறைவனின் சிவலிங்கத் திருமேனிமீது ஊர்ந்து வழிபட்டார்களாம். எறும்பு ஊர்ந்த அடையாளம் இன்னமும் சிவலிங்கத் திருமேனியில் காணப்பெறுகிறது என்று சொல்கின்றனர்.

அது போன்று, பொன்னமராவதி நா.பெரி.நா. படைப்பிலும், மூதாதையர் எறும்பு வடிவில் வந்து, தங்களுக்குரிய உணவுப் பொருட்களை நுகர்ந்து செல்கின்றனர் என்று, அப்படைப்புப் பங்காளிகள் கூறுகின்றனர்.

பள்ளையம் போட்டுச் சுவாமி கும்பிட்டதும், கருவறைக் கதவைச் சாத்தி

விடுவார்களாம். காலையில் கதவைத் திறந்து பார்த்தால், பள்ளையச் சோறுமீது ஏறும்ப ணர்ந்த சுவடு காணப்பெறுமாம். படைப்புத் தெய்வங்கள் படைப்பினை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதற்கு அதை ஓர் அடையாளமாக அவர்கள் கொள்கின்றனர்.

மருந்தினும் இனியன வருக்கை, வாழை, மாத்-
தரும் கனி பலவொடு, தாழையின் கனி,
அருந்-தவ அருந்து!.....

—கம்ப ராமாயணம், 221

(அமுதத்தைவிட இனியதான பலா, வாழை, மா ஆகியவற்றின் கனிகளோடு, தேங்காயையும், தவத்தில் சிறந்த பெரியோரே! அருந்துவீராக!)

அடிக்குறிப்பு

1 நாராயணசாமி படைப்பு கையேடு

[illegible]

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

இராமாயி ஆச்சி, கும.நா.சுப.நா.	உலகம்பட்டி
கல்யாணி ஆச்சி சாத்தப்ப செட்டியார், திருமதி,	விராமதி
கறுப்பன் செட்டி, லெ.	தேவகோட்டை
சுப்பிரமணியன் செட்டியார், டி.	கீழ்ச்சிவல்பட்டி
சொக்கலிங்கம், தே. டாக்டர்,	காரைக்குடி
பழனியப்ப செட்டியார், பழ.வ.	நெற்குப்பை
மலையாண்டி செட்டியார், அ.நா. புலவர்,	வலையபட்டி
வலம்புரி எழிலன்,	வலையபட்டி

கடமை ஆற்றுவதில் ஒரு பிடிப்பு இருக்க வேண்டும்;
அதுவே பக்தி.

ஓர் ஈடுபாடு இருக்க வேண்டும்;
அதுவே சிரத்தை.

பக்தியும் சிரத்தையும் கொண்டு செய்யப்பெறும் கடமைகள் அறிவுக்குப் பாதை அமைத்துக் கொடுக்கின்றன.

தெய்வ காரியங்களுக்குப் பக்தி வேண்டும்;
பித்ரு காரியங்களுக்குச் சிரத்தை வேண்டும்.

14. தூய அர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவாம்

செந்தமிழர், தெய்வ-மறை நாவர்,செழு நற்கலை தெரிந்த அவரோடு,
அந்தமில் குணத்தவர்கள் அர்ச்சனைகள் செய்ய அமர்கின்ற அரன்.....

(3 : 80 : 4)

(செந்தமிழ் பேசும் இனிய தமிழர், தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மறை ஓதுவோர்,
நற்பயன்களை நல்கும் கலைகளைக் கற்றோர் ஆகியோருடன்,
அளவற்ற குணத்தை உடைய ஞானியரும் வழிபாடுகள் செய்வதை
விரும்பி அமர்கின்ற சிவபெருமான்)

செய்யும் இவ்வர்ச்சனை சேர்ந்த துதியை அண்ணலே ஏற்று அருள்கவே!

அடுத்து, படைப்பின் மிக முக்கியமான நிகழ்வு – வழிபாடு.

வழிபாடாவது, முதல்வனின் உண்மை இயல்பைத் தெளியக் கண்டு,
அவனைச் சார்வதால், அவனது அருட் குணங்கள் நம்மிடத்து மேம்பட்டு விளங்குமாறு
ஒழுகும் ஒழுக்கம்.

அது, அருள்நூல்களை ஓதி உணர்ந்து, அவற்றுள் கூறியுள்ளபடி, முதல்வனை
வணங்குதல், வாழ்த்தல், நினைத்தல், உள்நோக்கி உணர்தல் என்னும் முறையில்
நிகழ்த்தக்கூது. இவ்வொழுக்கம் அவரவர் ஆன்ம வளர்ச்சி நிலைக்கு ஏற்பப் பல
திறப்படும்(1).

ஆகம முறைப்படி, பரார்த்த பூஜை (பிறர் பொருட்டுச் செய்யப்பெறுவது.)
செய்வதற்குத் தகுதி படைத்தோர் ஆதிசைவர்களான சிவாச்சாரியார்களே ஆவர்.
(இறைவனைத் தொட்டு வழிபாடு செய்யும் ஆதிசைவர்களின் வாழ்க்கை முறைகள்
ஆகமங்களில் வரையறுக்கப் பெற்றுள்ளன(2).)

இருப்பினும், படைப்பு சிறுதெய்வ வழிபாடேயாதலால், ஆகம முறை அதற்குப்
பொருந்தாது. ஆகையால், காரைக்குடி ஏகம்மன், மற்றும் குழிபிறைப் படைப்புகள்
போன்ற ஓரிரு படைப்புகளில், குலதெய்வக் கோயில்களின் பூசாரிகளான வேளார்கள்,
அபிஷேக-ஆராதனைகளைச் செய்கின்றனர்.

குலதெய்வக் கோயில் பூசாரிகள் முறையான பயிற்சி பெறாதவர்கள்*
ஆகையால், அவர்களால் முறைப்படி பூஜை செய்ய முடிவதில்லை. தப்பும் தவறுமாக
ஏதோ இரண்டொரு சமஸ்கிருத மந்திரங்களைச் சொல்லிப், பூஜை என்று பெயர்
பண்ணி முடித்து விடுகின்றனர். அதற்குப் பதிலாகச் செட்டியார்களே பூசாரித்தனம்
செய்வது எவ்வளவோ சிறப்பானது.

(கோலாலம்பூர் தண்ட(ாயுத)பாணி கோயிலில், உலகப் போர் நடைபெற்ற காலத்தில்,
செட்டியார்களே பண்டாரங்களாகப் பணியாற்றினராம்! – தகவல்: அமரர் மு.க.பெரி.
பழனியப்ப செட்டியார், கோலாலம்பூர்)

(* கோயில் பூசாரிகள் மன்னிக்க வேண்டும். வேளார்களுக்கெனப் பயிற்சிப் பள்ளி
இருப்பதையும், அவர்களும் முறையாகச் சில ஆண்டுகள் பயிற்சி பெறுகிறார்கள் என்பதையும்
அடியேன் அறிவேன்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 'நகரத்தார்களின் குலதெய்வம்' நூலுக்காகச் சிங்கம்புணரி சென்றிருந்தபோது, அங்கு சிவஜீ சின்னையா சிவாச்சாரியாரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு அடியேனுக்குக் கிட்டியது; அருள்மிகு சேவுகப் பெருமாள் கோயில் பற்றிய அரிய தகவல்கள் பலவற்றை அவர்கள் எனக்குக் கூறி உதவினார்கள்.

இருப்பினும், குலதெய்வக் கோயில்களில் பூசாரிகளான வேளார்கள் மந்திரங்கள் சொல்வதைக் காது கொடுத்துக் கேட்க முடியவில்லை!

சில படைப்புகளில் மட்டுமே செட்டியார்கள் பூசாரிகளாக இருக்கின்றனர்; அவற்றிலும் ஒரு சிலவற்றில்தான் அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பெறுகிறது. மற்றவற்றில், பங்காளிகளில் வயதால் மூத்தவர் ஒருவரே முதலில் சுவாமி கும்பிட்டு வழிபாட்டைத் தொடக்கி வைக்கிறார்.

கட்டுப்பாடுகள்

பூலாங்குறிச்சி அடைக்காத்தாள் படைப்புப் பூசாரி, படைப்பு முடிந்த பின்னர், தம்பதி சமேதராகப் பங்காளிகளால் வீட்டிற்கு அனுப்பி வைக்கப் பெறுகிறார்.

இவரும், இராயவரம் செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்புப் பூசாரியைப் போன்றே (சாதாரண நாட்களில்கூட) மிகச் சுத்தபத்தமாக (moral purity), நியமநிஷ்டை (disciplinary observances)களோடு ஒழுக வேண்டும். ஆனால், இராயவரம் பூசாரிக்குப் படைப்பு முடியும் வரைதான் இந்தக் கட்டுப்பாடுகள். காரணம், அந்த ஆண்டோடு அவருடைய பூசாரித்தனம் முடிந்துவிடும்; அடுத்த ஆண்டு, திருமணமான வரிசையில் அந்த இடத்திற்கு வேறொருவர் வந்து விடுவார். ஆனால் பூலாங்குறிச்சியில் ஒரே பூசாரியே தொடர்ந்து இருப்பார்.

ஆதிசைவர் களான சிவாச்சாரியார்களைப் போன்றே, திருமணமாகி மனைவியுடன் வாழ வேண்டியவர்களான பூலாங்குறிச்சி, குழிபிறைப் பூசாரிகள், வெளியில் சென்று வேறு வேலைகள் பார்க்கவும் தடைகள் விதிக்கப் பெற்றுள்ளன. (ஆதிசைவராக இருந்தாலும், பூசாரியாக இருந்தாலும், திருக்கோயில்களில் இறைத் திருமேனியைத் தீண்டி அபிஷேக-ஆராதனைகள் செய்வோர், திருமணமாகி மனைவியுடன் வாழ்வோராக இருத்தல் மிகமிக இன்றியமையாதது.)

மேலைச்சிவபுரி, பூலாங்குறிச்சிப் பூசாரிகள் வாய் கட்டிப் பூசை செய்கின்றனர். (பூஜைக்கான மலர் கொய்யும்போதுகூட, வாய் கட்டிக் கொண்டுதான் பூக்கொய்ய வேண்டும் என்பதைச் சிவகாமியாண்டார் வரலாற்றின்வழி தெரிந்து கொள்ளலாம்.) வேறு பல படைப்புகளிலும் இந்த மரபு முன்னர் நிலவியதெனினும், காலப்போக்கில் அவை விடை பெற்றுக்கொண்டு விட்டன.

ஏன் இந்த இடைத்தரகர்?

பல படைப்புகளில் தற்போது பூசாரி என ஒருவருமில்லை. முன்னர் கூறியது போன்று, வயதில் மூத்தவர், முதலில் சென்று (சில படைப்புகளில் மட்டும்) தீபாராதனை செய்துவிட்டு, அருகில் வைக்கப் பெற்றுள்ள திருநீற்றினை அணிந்துகொண்டு வருகிறார். தொடர்ந்து, முதலில் ஆண்கள், வயதுக் கிரமமாகச் சென்று வழிபடுகின்றனர்.

சில படைப்புகளில், வயது வேறுபாடோ, ஆண்-பெண் பாகுபாடோ இல்லாமல், முதலில் வந்தவர் முதலில் வழிபடுவது என்னும் அடிப்படையில் வழிபாடு செய்கின்றனர்.

வழிபடுவோர் திருநீறு எடுத்துச் செல்வதற்கு வசதியாக, இப்போது பல படைப்புகளில், தனிப்பட்டோர் தயாரித்துக் கொடுக்கும் விபூதிப் பைகள் வைக்கப் பெறுகின்றன.

ஆணாதிக்கம்

காரைக்குடி மெய்யாத்தாள் படைப்புத் தவிர்த்த ஏனைய எல்லாவற்றிலுமே, படைப்பில் சுவாமி கும்பிடும்போது, ஆண்களுக்கே முன்னுரிமை கொடுக்கப் பெறுகிறது. (மெய்யாத்தாள் படைப்பில் கூடக் கூட்டம் காரணமாகவே எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லாதிருந்தது என்றே நினைக்கத் தோன்றுகிறது.)

தேவகோட்டை முத்துக்கறுப்பி ஆத்தாள் படைப்பில் காணப்பெறும் தம்பதி சமேதராகச் சென்று வழிபடும் முறை, வேறு எந்தப் படைப்பிலுமே இல்லை. இதன்வழி, கணவனும் மனைவியும் ஒன்றாக வழிபட்டதாகவும் ஆகிறது; காலதாமதமும் தவிர்க்கப் பெறுகிறது; கருவறையினுள் ஆறவமரச் சிறிது நேரம் நின்று வழிபட வாய்ப்பும் கிட்டுகிறது. இந்த வழிபாட்டு முறையை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்த பங்காளிகள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்!

பின்னர் கலந்து கொண்ட ஓரிரு படைப்புகளில் இத்தகவலைக் கூறியபோது, 'நல்ல முறையாகத்தான் இருக்கிறது; நாங்களும் அம்முறையைப் பின்பற்ற முயல்கிறோம்' என்று கூறினர்.

பீடு அன்று

பொதுவாக எந்த வழிபாடாக இருந்தாலும், கணவனும் மனைவியுமாகத்தான் கலந்து கொள்ளவேண்டுமே தவிரப், பெண்கள் தனியாக வழிபடச் செல்லலாகாது என்பது தமிழ்ப் பண்பாடு.

கண்ணகி கோவலனைப் பிரிந்திருந்த நேரத்தில், அவளுடைய பிராமணத் தோழி, 'மன்மதன் கோயிலுக்குச் (காமகோட்டம்) சென்று, அங்குள்ள நீர்நிலைகளில் நீராடி, மன்மதனை வழிபட்டால், பிரிந்த கணவனைப் பெற்று விடலாம்' என்று கூறித் தன்னுடன் வருமாறு அழைக்கிறாள்; அதற்குக் கண்ணகி, அவ்வாறு 'தனியே சென்று வழிபடுவது பீடு அன்று' (மனைவி மட்டும் தனியே சென்று வழிபாடு செய்வது பெருமை தரத் தக்கது அன்று) என்று கூறி மறுத்து விடுகிறாள். (-சிலப்பதிகாரம், 9: 60 - 64)

காரைக்கால் அம்மையாரும் இல்லறத்தில் இருந்தவரை, தனியாக எந்தக் கோயிலுக்கும் சென்று எந்தத் தெய்வத்தையும் வழிபட்டதாகப் பெரிய புராணத்தில் எந்தக் குறிப்பும் கிடையாது.

கொண்டோன் அல்லது தெய்வமும் பேணாப் பெண்டிர் என்று மணிமேகலை (8: 101 - 102) இதைக் குறிப்பிடுகிறது.

தங்கள் நாயகரின் தெய்வம் தான்-பிறிது இல்லை என்று-எண்ணும் மங்கைமார். ... (தங்களது கணவரைக் காட்டிலும் தெய்வம் வேறு இல்லை என்று கருதும் பெண்ணரசிகள்) என்று கம்பராமாயணமும் (408) பேசுகிறது.

'கணவனுக்கு நேரமில்லாவிட்டாலோ, இறை வழிபாட்டில் ஈடுபாடு இல்லாவிட்டாலோ, எங்கள் கதி? நாங்கள் ஈடேறுவதற்கு என்ன வழி?' என்று இக்காலப் பெண்கள் கேட்கின்றனர். (மலேசியாவில் கிள்ளானில் நடைபெற்ற பெரிய புராண வகுப்பு ஒன்றில் இதைக் கூறியபோது, திருமணமான இளம் பெண் ஒருவர் என்னுடன் சண்டைக்கே வந்து விட்டார்.)

வீட்டில் இருந்து கணவன்-பிள்ளைகளைக் கவனித்து, ஓய்வு கிடைக்கும் போதெல்லாம் இறைநாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதைப் போன்ற சிறந்த வழிபாடு வேறில்லை. (எளியேனின் இக்கருத்துத் தவறாக இருந்தால், தாய்க்குலம் மன்னிக்குமாறு மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.)

'ஒரு நிமிஷம் கிடைத்தாலும் போதும், பகவத்நாம ஸ்மரணை (இறை நாமத்தை இடைவிடாது சொல்வது) செய்ய வேண்டும்; இரு செயல்களைச் செய்வதற்கு இடையில் ஒரு விநாடி கிடைத்தாலும், அதிலும் பகவானை நினைக்க வேண்டும்' என்கிறார் காஞ்சி மகா சுவாமிகள்(3).

தன்னை அழித்துக்கொண்ட தாக்ஷாயணி

இவற்றை எல்லாம் இங்கு குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம்; மனைவி மட்டுமாகச் சென்று வழிபடலாகாது என்னும் இந்த விதிமுறை, படைப்புகளுக்கும் பொருந்தும் என்பதால்தான்.

சில படைப்புகளில் மாப்பிள்ளைகளை அனுமதிப்பதில்லை. கணவன் கலந்து கொள்ள அனுமதி இல்லாதபோது, மனைவிக்கு மட்டும் அங்கு என்ன வேலை? தன் கணவரை (சிவபெருமானை) அழைக்காத தக்கன் யாகத்துக்குத், தாக்ஷாயணி (தாக்ஷன் மகள், உமையம்மை) மட்டும் சென்றாள்; விளைவு? தன்னைத் தானே அழித்துக் கொள்ளவேண்டிய தர்மசங்கடம் அவளுக்கு ஏற்பட்டது.

இராயவரம் காயாக்காரி படைப்பில், வீட்டில் பிறந்த பெண்பிள்ளைகள் கலந்து கொள்ளலாம்; மாப்பிள்ளைகளுக்கு அனுமதி இல்லை.

மற்றொரு படைப்பிலும் இத்தகைய தடை இருந்தது; சுவாமி அழைத்துக் கேட்டு, அதற்குப் பரிகாரம் செய்து, இப்போது மாப்பிள்ளைகளை அனுமதிக்கின்றனர். முன்னர் நாம் கண்டது போன்று, அச்சம் நம் உள்ளத்தில்தான் இருக்கிறது!

மாப்பிள்ளைகளை ஏன் அழைப்பதில்லை என்பதற்கு (ப் பொருத்தமற்ற) காரணமும் கூறுகின்றனர்.

மனைவியின் பெற்றோரை (குறிப்பாக மாமியாரை) மாப்பிள்ளை வணங்கக்கூடாது என்பது, நகரத்தார்களிடையே நிலவும் ஒரு (அசட்டுத்தனமான) மரபு.

மருமகன், மருமகள் என்று உலக வழக்கில் கூறினாலும், அவர்கள்

மறு(another)-மகனும், மறு-மகனும் ஆவர். ஒரு பெற்றோருக்குப் பிறப்பால் உள்ள மகன், மகளோடு, திருமணத்திற்குப் பின்னர், மாப்பிள்ளையும், மருமகளும், மற்றொர் (மறு)மகன், (மறு)மகள் ஆகிவிடுகின்றனர் என்பதுதான் உண்மை. (ஆனால் நடைமுறை இதற்கு நேர்மாறாகவே இருக்கிறது. மருமகன் துள்ளிக் குதித்து நிற்பான்; மருமகளோ அடிமை ஆகிவிடுவாள்.)

(இந்தக் காலத்து வீராங்கனைகளை நான் சொல்லவில்லை; அவர்கள்தான், பழங்காலத்தில் வீராங்கனை ஒருத்தி, புலியை விரட்ட என்னவோ செய்தாளாமே, அதைச் செய்து, மாமியாரை விடுதி எதற்காவது விரட்டி விடுகிறார்களே!)

மாப்பிள்ளை, மருமகள் இருவருமே, தத்தம் மாமியார்-மாமனாரையும், தம் சொந்தப் பெற்றோர் போலப் பேண வேண்டும்; மதிப்பளிக்க வேண்டும்.

சரி, உலக வழக்கையே ஒப்புக் கொண்டுதான் பார்ப்போமே? தெய்வீகம் அடைந்த ஓர் அம்மையாருக்கு, முதல் தலைமுறையால் படைக்கப்பெறும்போது, இந்த மாமியார்-மாப்பிள்ளை உறவு தலைகாட்டவே செய்யும்; அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளில் உறவு மாறிவிடுமே?

ஒரு தலைமுறை மாமியார், தலைமுறை தலைமுறைக்கும் மாமியாராகவேதான் இருப்பாரா? அடுத்த தலைமுறையில் ஆயாள், அப்பத்தாள் என்றாகிப், பின்னர் பாட்டி, கொள்ளுப்பாட்டி என்றாகி விடுவாரே? அந்நிலையில் இந்த மாமியார்-மாப்பிள்ளை உறவு எங்கிருந்த முளைக்கும்?

மிதிலைப்பட்டி செட்டியார்-பாப்பாத்தி படைப்பில், மகள்-மாப்பிள்ளை மட்டுமல்லாது, அவர்கள்வழிப் பேரப்பிள்ளைகள்கூடப் படைப்புக்கு வரக்கூடாதாம்.

பெண்களுக்குத் தெரியக்கூடாத இரகசியம்

கண்டனூர் அக்கினி ஆத்தாள், செம்பனூர் தீப்பாய்ந்தாள் ஆகிய இரண்டு படைப்புகளும், ஒரே அடிப்படையான வரலாற்றைக் கொண்டவையே. இரு தரப்பாருமே காட்டுப் பகுதிக்குள் சென்று வழிபாடு செய்கின்றனர்.

கண்டனூர்க்காரர்கள் ஆண்-பெண் இருபாலருமே சென்று வழிபடுகின்றனர்.

செம்பனூர்க்காரர்களோ ஆண்கள் மட்டுமே சென்று இரகசியப் படைப்பு நடத்துகின்றனராம். ஒரு பெண்ணுக்குப் படைப்பதில், மற்றொரு பெண்ணுக்குத் தெரியக்கூடாத இரகசியம் என்ன இருக்கிறது? பெண்கள் பயப்படுவார்கள் என்று சொல்லுங்கள்; ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

இத்தகைய தேவையற்ற தடைகளை இன்னமும் விதித்துக் கொண்டிராமல், காலத்துக்கு ஏற்ற மாற்றங்களைச் செய்வதில் தயங்கக்கூடாது.

108 போற்றித் தொடர்கள்

கீழ்ச்சிவல்பட்டி ஆண்டாத்தாள் படைப்பில், தீபாராதனை தொடங்கும் முன்னர், பங்காளிகளில் ஒருவரும், சமயச் சான்றோருமான ஒருவரால் தொகுக்கப்பெற்ற 108 போற்றித் தொடர்களை எல்லோரும் சொல்லித், தனித்தனியே

அவரவரும் தம் முன் தூவும் மலர்களை, அர்ச்சனையின் இறுதியில் பூச் சொரியலாக அன்னைக்குச் சாத்தி அகம் மகிழ்கின்றனர்.

வில்வம், துளசி தவிர்த்த ஏனைய எல்லா மலர்களும், பத்திரங்(இலை)களும், ஒருமுறை சாத்தப்பெற்று விட்டாலோ, அர்ச்சனையாகத் தூவப்பெற்று விட்டாலோ, நிர்மாலியம் ஆகிவிடும் – பூசித்துக் கழித்த பொருளாகிவிடும்; மறுபடி அவற்றைத் தெய்வங்களுக்குச் சாத்தக்கூடாது, பயன்படுத்தக்கூடாது என்பது புஷ்ப விதி.

கடியாபட்டி விஸ்வநாதபுரம் மாங்கல்யக்காரி-கறுப்பையா படைப்பில், கறுப்பையாவுக்கு 108, மாங்கல்யக்காரிக்கு 1008 போற்றித் தொடர்கள் உள்ளன.

காரைக்குடி மறத்தி, விராமதி சாத்தம்மை படைப்புகளிலும் 108 போற்றித் தொடர்கள் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன.

விராமதிப் படைப்பில் சாத்தம்மை மூலமந்திரமும், பாடலாக அமைந்த தெய்வத்தின் திருக்கதையும் உள்ளன; படைப்பு முடிந்ததும், மூலமந்திரத்தைச் சொல்லிவிட்டு, வரலாற்றைப் பாடலாகப் பாடிய பின்னரே சாப்பாடு நடைபெறுகிறது. வைரவன் கோயில் வைரவருக்குக் கூடத் தமிழில் 108 போற்றித் தொடர்கள் இயற்றப்பெற்றுள்ளன.

கடியாபட்டி ந.சோம.சுப.கண்ணம்மை ஆச்சி, காளியார் ஆயாள் படைப்பை முழுமையாகத் தூலாட்டாகவே சுவைபடப் பாடியிருக்கிறார்.

மேலைத் தமிழ்க் குமரன், இராங்கியம் வளத்தியம்மன் மீது கவசம் பாடியிருக்கிறார்.

பொருள் புரியாமல் வடமொழியில் வணக்கம் (நமஹ) சொல்வதைவிடத், தெரிந்த தமிழில் உணர்ந்து சொல்வது சிறப்புடையதுதான்.

இருப்பினும், நமஹ என்பதற்கும், போற்றி என்பதற்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உண்டு(4). ஒருவருக்கு வணக்கம் சொல்வதற்கும், அவரைப் போற்றிப் பாராட்டுவதற்கும் நிறைய வேறுபாடு இருப்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

(தமிழண்ணல் போன்ற தமிழறிஞர்கள் இக்கருத்தை ஏற்க மாட்டார்கள்; ஜீரணிக்க அவர்கள் சிரமப்படுவார்கள் என்பதை அடியேன் நன்கு அறிவேன். இருப்பினும், யாருடைய பாராட்டுக்காகவும், தூற்றுதலுக்காகவும் என் கருத்தை இம்மியும் மாற்றிக் கொள்ள மாட்டேன்!)

'நம: நம: என்று வணங்கி ஆராதித்தால், அப்படி ஆராதிப்பவனை எல்லாக் காமங்களும் வந்து வணங்கி நிற்கும்' என்று தைத்ரீயோபநிஷத் கூறுவதை இங்கு நினைவுகூர்கிறேன்.

விபரீத விளைவு

வடமொழியில் ஒலிக்குத்தான் முக்கியத்துவம் தரப்பெறுகிறது. ழுவுக்கும், ளவுக்கும் இடையில் உள்ள ஒலி போன்று, எழுத்து வடிவில் கொண்டுவர முடியாத பல ஒலிகள் வேதத்தில் உள்ளன. அவற்றுக்குத்தான் ஆற்றல் அதிகம்.

மேலும், உதாத்தம் (எடுத்தல் ஓசை; rising accent), அனுதாத்தம் (படுத்தல் ஓசை; grave accent), ஸ்வரிதம் (இந்த இரண்டும் கலந்து வேதத்தில் பயிலும் ஒரு ஸ்வரம்; Vedic note between utaattam and anutaattam) என்றெல்லாம், வேத மந்திரங்களுக்கு ஸ்வரமும் உண்டு. (ஸ்வரம் = Vedic Notes in Vedic chant.) அவற்றைத் தவறாக உச்சரித்தால் பலன் இல்லை என்பதோடு, விபரீதப் பலனும் விளைந்துவிடும்.

சந்தவின (வேத யாப்புக் குறைபாடு) **மந்திரம்**, வியாதியை உண்டாக்கும்; **தேவதா ஈனமான மந்திரம்** மரணத்தை ஏற்படுத்தும்.

துவஷ்டா என்பவன், இந்திரன்மீது பழி தீர்த்துக் கொள்ள விரும்பி, 'இந்திரனைக் கொல்ல ஒரு பிள்ளை வேண்டும்' என்று ஒரு மந்திரம் சொல்லி, யாகம் ஒன்று செய்தான்; அம்மந்திரத்தின் இறுதி அடியைத் தவறாக ஏற்றி-இறக்கி உச்சரித்ததால், 'இந்திரனைக் கொல்பவனாக வளரட்டும்' என்பதற்குப் பதிலாக, 'இந்திரனால் கொல்லப்படுபவனாக வளரட்டும்' என்று, பொருள் தலைகீழாக மாறிவிட்டது; தந்தையே தனயனுக்கு யமனாகி விட்டான்!(5)

அதற்காக வடமொழியில் உள்ள மந்திரங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் படிப்பதிலும் பலனில்லை.

இதன் தொடர்பாகக் காஞ்சி மகா சுவாமிகள் கூறும் கருத்து வருமாறு: 'ஒரு பொருளைச் சொல்வதற்கு ஒரு மொழியில் அழகான சொல் ஒன்று இருக்கும்; அதை மொழிபெயர்க்கும்போது, அதற்கு ஏற்ற சொல் இதர மொழிகளில் இருக்காது. சில நேரங்களில் நான்கைந்து வார்த்தைகளைப் போட்டுச் சுற்றி வளைத்துச் சொல்ல நேரிடலாம். அந்த ஒரு வார்த்தை அந்த இடத்தில் எந்தக் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறதோ, அந்தக் கருத்தை மொழிபெயர்ப்பில் காண முடியாமல் போகலாம். ஆகவேதான் மூலத்தை அப்படியே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்; மொழி பெயர்க்கக் கூடாது என்று சொல்வது(6).'

மேலும், நாம் முதலில் கண்ட ஒலி ஆற்றலை மொழி பெயர்ப்பில் கொண்டு வர முடியாது. ஆகவே வடமொழியை நன்கு அறிந்தவர்கள் மட்டுமே – அதை நன்கு உச்சரிக்கத் தெரிந்தவர்கள் மட்டுமே, சுலோகங்களையோ, மந்திரங்களையோ சொல்ல வேண்டும்;

'பிறர் நம்மைப் பெருமையாக நினைக்க வேண்டும்' என்பதற்காக, வடமொழி மந்திரங்களையோ சுலோகங்களையோ தவறாகக் கூறிக், குளிக்கச் சென்று சேற்றைப் பூசிக் கொண்ட கதையாக ஆகிவிடக் கூடாது.

இரு மொழிகளையும் ஒன்று போலவே ஏற்பவனான இறைவன், எல்லோருக்கும் அருள் புரிவான்!

அருளாளர் வாக்குகளுக்கு(ம்) ஆற்றல் உண்டு

பன்னிரு திருமுறைகளை அருளியோர்

அனுபவம் கைவந்த அருளாளர்கள் ;

சித்தமலம் அறுத்துச் சிவமானவர்கள்;

காணும் பொருள் எல்லாம்

கண்ணுதலான் திருவுருவாகக் கண்டு

கனிவுள்ளம் படைத்தவர்கள்

(-திருநெறிய தமிழ், கட்டுரை, நேற்றைய நினைவுகள்).

நால்வர் பெருமக்களைப் போன்ற நாடு போற்றும் நல்லவர்களின் வாக்குகள் நம்மிடம் நிறையவே உள்ளன. அருளாளர்களின் வாக்குகளுக்கு உள்ள ஆற்றல், வடமொழி மந்திரங்களுக்குச் சற்றும் குறைவிலாதது. எனதுரை தனதுரையாக என்று ஞானசம்பந்தப் பெருமான் பாடியது போன்று, இறைவன் உள்ளிருந்து உணர்த்த, அவர்கள் பாடியவை அவை.

'வடமொழி மந்திரங்களில் உச்சரிப்புப் பிழை ஏற்பட்டு விட்டால் பலன் விபரீதமாகிவிடும்' என்று முன்னர் கண்டோம்.

ஆனால் கோழை மிடறாகக், கவி கோளும் இலவாக, இசை-கூடும் வகையால், ஏழை அடியார்-அவர்கள் யாவை சொன-சொல்லை (கோழை பொருந்திய கண்டம் உடையவராயினும், நன்கு இசைத்துப் பாடும் திறனற்றவராயினும், தமக்குத் தெரிந்த இசையில், அன்பு மிகுந்த அடியார்கள் எவ்வகையில் இசைப்பினும், அதனை.....3:71:1) ஏற்று மகிழும் சிவபெருமான், நாம் செய்யும் சிறு பிழைகளைப் பொறுத்தருள்வான். அடியார் செய்த அனாசாரம் பொறுத்தருளி, அவர்மேல் என்றும் சீறாத பெருமான் அவன்.

அப்பெருமான் மீது அருளாளர்கள் பாடிய ஆற்றல் மிகுந்த பாடல் தொடர்களை அப்படியே தொகுத்து அர்ச்சனைத் தொடர்களாக்கி, அவற்றைக் கூறி வழிபடுவது, ஆன்ம முன்னேற்றத்திற்கு வழி வகுக்கும்.

அதனை விடுத்து, அவரவரும் தத்தம் புலமையைப் புலப்படுத்தும் வகையில் - கவிதா சக்தியைக் காட்டும் வகையில், புதுப்புது அர்ச்சனைகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதனால்தான் அந்தணப் பெருமக்கள் நம்மைப் பார்த்து, 'உலகின் எப்பகுதிக்குச் சென்றாலும், சமஸ்கிருத அர்ச்சனை மந்திரங்கள் ஒரேபடியாக (in the same manner) ஒலிக்கும்; உங்கள் தமிழ் அர்ச்சனைகளோ ஊருக்கு ஒன்று, கோயிலுக்கு ஒன்று என ஓராயிரம் உள்ளனவே' என்று கூறி நம்மை ஏளனம் செய்கின்றனர்.

('வேத வாக்கியங்களுக்கு மட்டுமே ஆற்றல் உண்டு' என்னும் பொய்யான மாயையில் சிக்கியிருந்த தமிழ் மக்களுக்குத், தமிழின் பெருமையை - ஆற்றலை, ஆணை இட்டு உணர்த்தியவர் ஆளுடைய பிள்ளையார் (திருஞானசம்பந்தர்). அண்ணலின் பெருமையைப் பாடி, அவனருளால் அற்புதங்கள் பலவற்றைச் செய்த அருளாளர்களின் பெருமையை அறியாதார் சைவராயிருக்க முடியாது. இருப்பினும், ஆற்றல் வாய்ந்த அந்தத் திருமுறைகளின் பெருமையை - அவற்றின் ஆற்றலை, இன்னமும் தமிழ் மக்கள் முழுமையாக

உணரவில்லையே – நம்பவில்லையே என்னும் ஆதங்கம்தான், அருளாளர் வாக்குகளுக்கும்) ஆற்றல் உண்டு என்று அடியேனைச் சொல்ல வைத்தது. (தமிழண்ணல் அவர்கள் என் எண்ணத்தைத் தவறாகப் பொருள் கொண்டு விட்டார்கள். அது, என் துரதிர்ஷ்டந்தான்!) அதைத் தவிரச், சைவ சமயத்திடத்தும், திருமுறைகளிடத்தும், சைவ சமயச் சான்றோருக்கு உள்ள ஆழ்ந்த பற்று – அதே நம்பிக்கை அடியேனுக்கும் உண்டு.

அதனால்தான், 1973ஆம் ஆண்டிலிருந்து, இறையடி எய்திய என் துணைவியும், அடியேனும், 'நானொன்று ஏறத்தாழ ஐம்பது பாடல்கள்வீதம், தவறாமல் ஒவ்வொரு நாளும் திருமுறைப் பாடல்களைப் பாராயணம் செய்து, ஓராண்டில் முற்றாகப் பாராயணம் செய்து முடிப்பது' என்னும் சங்கற்பத்தோடு, 25 ஆண்டுகள் திருமுறைப் பாராயணம் செய்திருந்தோம்; அடியேன் தொடர்ந்து பாராயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். நம் முந்திய தலைமுறையினர், வீடுகளில் ஓதுவாரைக் கொண்டு ஒவ்வொரு நாளும் திருமுறைகளை ஓதச் செய்து கேட்டு மகிழ்ந்தனர் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அன்று முதல் இன்று வரை, யாரேனும் இது போன்று பல்லாண்டுகள் முற்றோதி இருப்பரா என்பது கேள்விக்குரியதே!

எனவே தமிழண்ணல் போன்ற தமிழறிஞர்கள் – சமயச் சான்றோர், ஆழங்கால்பட்ட என்னுடைய திருமுறை உணர்வு குறித்து ஐயப்பட வேண்டாம் என்று பணிவுடன் கோருகிறேன்!)

ஓரே அர்ச்சனை

பல படைப்புகளில் தமிழறிஞர்களும், சமயச் சான்றோரும் நிறையவே உள்ளனர். அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு, அருளாளர் வாக்குகளை மட்டுமே கொண்டு, 'படைப்பு நாயகர்க்கு ஒன்று, படைப்பு நாயகியர்க்கு ஒன்று' எனப், பொதுவான – ஓரே மாதிரியான இரு அர்ச்சனைகளை உருவாக்கலாம். அர்ச்சனையின் இறுதியில் மட்டும் படைப்பு நாயகர் அல்லது நாயகியின் பெயரை மாற்றிக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு செய்தால், செட்டிநாட்டில் நடைபெறும் நூற்றுக்கணக்கான படைப்புகளிலும் ஓரே மாதிரியான அர்ச்சனை ஒலிக்கும்! எல்லா நலன்களையும் அளிக்கும்! (பூனைக்கு மணி கட்டுவது யார்?)

படைப்புகளில் தீபாராதனை தொடங்குமுன்னர், எல்லோரும் இணைந்து பாடல்கள் பாடி, அர்ச்சனைத் தொடர்களைக் கூறி வழிபாடு செய்வது, வந்திருப்போரை வழிபாட்டில் நாட்டம் கொள்ளச் செய்யும்.

சிறுகூடற்பட்டிப்படைப்பில், தீபாராதனைக்கு முன்னர், கூட்டுப் பிரார்த்தனை நடைபெறுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிழை பொறுத்தருள்வீர்

வழக்கமாய்க் கோயில் வழிபாடுகளின் இறுதியில் ஜெப சமர்ப்பணம் என ஒன்று இடம்பெறும். மந்திரங்கள், வழிபாட்டு முறைகளில் தெரியாமல் தவறுகள் நேர்ந்திருந்தால், அவற்றைப் பொறுத்தருளுமாறு இறைவனைக் கோருவதாக அது அமைந்திருக்கும்.

அதுபோன்று, படைப்பில் நேரக் கூடிய குற்றங்குறைகளை மன்னித்துப் படைப்பை ஏற்றருளுமாறு, படைப்புத் தெய்வங்களையும் பிரார்த்திக்கலாம்.

'அடியேங்கள் சிற்றறிவுடையோராய்ப், பக்தி அடிப்படையில் ஏதேதோ செய்தோம்; எங்கள் வழிபாட்டில் குற்றம் குறைகள் ஏற்பட்டிருந்தால், அவற்றை மன்னித்து, இப்பூசையை நிறைவாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்' என்று பங்காளிகள் அனைவரும் பிரார்த்திக்கலாம்.

நாராயணசாமி, கண்ணாத்தாள் படைப்புகளில் இம்முறை நடைமுறையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்பெறுகிறது. மற்ற படைப்புக்காரர்களும் பின்பற்றலாமே?

நீறாகி நீறுமீழும் நெருப்புமாகி (6 : 80 : 5), அல்லது பிழையாயினவே பெருக்கி (11 : 32 : 34) என்று தொடங்கும் திருமுறைப் பாடல்களைப் பாடுவதும் சிறப்புடையது. இதன் தொடர்பாகச் சில பாடல்கள் பக்கம் 174ல் உள்ளன.

(வழிபாடுகள் குறித்து இப்பகுதியில் கூறப்பெற்றுள்ள பொதுவான என் கருத்துகளை அதிகப்பிரசங்கித்தனமாகக் கருதி விடாதீர்கள் என்று அனைவரையும் தாள் பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன்.)

காக்க வைக்கும் கறுப்பையா

ஆவினிப்பட்டிக் கட் டுச்சோற்றுக் கறுப்பையா படைப்புப் பங்காளிகள், படைப்பின்போது மட்டுமே, குழந்தைகளுக்கு முடி இறக்குகின்றனர்; தொட்டில் கட்டுகின்றனர்; மாவிளக்கு வைக்கின்றனர்; வேறு எங்கும் – எப்போதும் அவற்றைச் செய்வதில்லை.

கண்டனூர் அக்கினி ஆத்தாள் படைப்பில், பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் கூப்பிடுவது படைப்பின்போதுதான்; அதற்குக் கட்டணம் 35 ரூபாய்; சுவீகாரம் வந்தவர்களும், பெயர் மாற்றத்திற்கு, அடுத்துவரும் படைப்பு வரை காத்திருக்க வேண்டும்.

வலையபட்டி செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்பு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் நடைபெறுகிறது. அந்தப் படைப்புப் பங்காளிகள், அப்போதுதான் குழந்தைகளுக்குத் தொட்டில் கட்டுவார்கள்; வேறெங்கும் குழந்தைகளுக்குத் தொட்டில் கட்டுவதில்லையாம். அப்போதுதான் பிள்ளைகளுக்கு உப்புக்கண்டம் கலந்த சோறும் ஊட்டுகின்றனர்!

கர்ப்பிணிகள் கவனத்திற்கு

இரு படைப்புகளில் கர்ப்பிணிகள் விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தப் பெறுகிறது. ஒன்றில் அவர்களுக்கு முதல் மரியாதை! மற்றதில் அவர்களின் நன்மை கருதி, அவர்கள் கலந்து கொள்ளத் தடை!

கீழ்ச்சிவல்பட்டி கண்ணாத்தாள் படைப்பு நாயகி கர்ப்பிணியாக இறந்ததால், கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு அங்கு முதல் மரியாதை நடைபெறுகிறது.

அதே நேரத்தில், கண்டனூர்க் கறுப்பர் படைப்பில் கர்ப்பிணிப் பெண்கள் கலந்து கொள்ள அனுமதிக்கப் பெறுவதில்லை. ஏன்?

அந்தப்படைப்பில் கறுப்பர், நாட்டரசன்கோட்டைக் கண்ணாத்தாள், கள்ளிச்சிஃ ஆகிய மூவர் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றனர். அம்மூவரில், கள்ளிச்சி என்பவர் கள்ளவீட்டுப் பெண் என்றும், அந்தக் குடும்பத்தின் மூதாதையரான ஐயாவுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பால் கர்ப்பிணி ஆனார் என்றும், நாட்டரசன்கோட்டையில் நடைபெற்ற களியாட்டத்தின் நெரிசலில் சிக்கி உயிர் துறந்தார் என்றும் கூறப்பெறுகிறது.

படைப்பில் நெரிசல் ஏற்பட்டு, அதனால் அவர்களுக்கும் கள்ளிச்சிக்கு நேர்ந்த கதி ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே, படைப்பில் கலந்துகொள்ளப், பங்காளி வீட்டுக் கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்குத் தடை விதிக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

(ஃ கள்ளவீட்டுப் பெண்ணாக இருந்தாலும், கள்ளிச்சிக்குக் கழுத்திரு வைத்தே படைக்கப் பெறுகிறது. கழுத்திரு நகரத்தார் பெண்களுக்கு மட்டுமே பிரத்தியேகமானதாயிற்றே? கள்ளவீட்டுப் பெண் எப்படி அதற்குத் தகுதி உடையவரானார்?

இப்படி அதை யூகிக்கலாமா?:

நாட்டரசன்கோட்டைக் கண்ணுடைநாயகி அம்மன் கோயிலில் பத்து நாட்களுக்கு நடைபெறும் வைகாசி விசாகத் திருவிழாவின் எட்டாம் நாளில், களியாட்டக் கண்ணாத்தானை நகரத்தாரே அலங்கார மண்டபத்துக்குத் தூக்கி வந்து, பலவகையாக அலங்கரித்து, நகரத்தார்களின் கழுத்திரு சாத்தி, வெள்ளி இரதத்தில் வைத்து வீதி உலா வருவர். அப்படி நடந்த திருவிழாவின்போது, மக்கள் நெரிசலில் சிக்கிக் கள்ளிச்சி இறந்திருக்கலாம். அதன் நினைவாக அவருக்குக் கழுத்திரு வைத்துப் படைக்கின்றனர் என்று கொள்வதில் தவறில்லையே?)

ஆமாம், கள்ளிச்சிக்குப் படைப்பில் இடம் கொடுத்துவிட்டுச், செட்டியார் எங்கே போனார்? (படைப்பில் அவர் இடம் பெறவில்லையே?) களியாட்டம் காணச் சென்று விட்டாரா? நீங்களும் களியாட்டம் காணப் போய் விடாதீர்கள்; நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் இன்னும் நிறையவே உள்ளன!

=====

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 சைவமும் வைணவமும், பக். 84
- 2 உத்தரகாமிக ஆகமம், 24ஆவது படலம், சுலோ. 7-28
- 3 ஆச்சாரியஸ்வாமிகளின் உபந்நியாசங்கள், பக். 162
- 4 'மந்திரத்தின் தொடக்கத்தில் உள்ள ஒங்காரம் (ஓம்) எல்லா மொழிகளுக்கும் பொதுவானது என்பதைப் போலவே, இறுதியிலுள்ள நமஹ என்பதும் எல்லா மொழிகளுக்கும் பொதுவானதே; அதை மொழிபெயர்த்துப் போற்றி என்று கூறக் கூடாது' என்பது சித்தாந்த வித்தகர் முரு.பழ.இரத்தினம் செட்டியாரவர்கள் கருத்து.

'போற்றி என்பது, நமஹ என்பதன் நேர் பொருளன்று; ஒருவரைப் போற்றுதல் வேறு; வணங்குதல் வேறு என்பதை உணர வேண்டும். எனவே தமிழில் அர்ச்சனைத் தொடர்களைச் சொல்லும்போது, ஓம் அகலிடத்து மெய்யே நமஹ என்பது போன்று சொல்வதே சிறப்புடையதாகும்' என்று சித்தாந்த வித்தகர் கூறுவார்.

5 தெய்வத்தின் குரல்

6 ஆச்சாரியஸ்வாமிகளின் உபந்நியாசங்கள், பக். 12

நன்னாட்டினாள் நன்னாட்டினாள் நன்னாட்டினாள் நன்னாட்டினாள் நன்னாட்டினாள் நன்னாட்டினாள் நன்னாட்டினாள் நன்னாட்டினாள் நன்னாட்டினாள் நன்னாட்டினாள்

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

அழகப்ப செட்டியார், டி.

பி. அழகாபுரி

இராமசாமி செட்டியார், இராம.வயி.

கடியாபட்டி-விஸ்வநாதபுரம்

இராமசாமி செட்டியார், பழ. புலவர்,

காரைக்குடி

இராயப்ப செட்டியார், சி.டி.

காரைக்குடி

இலட்சுமணன் செட்டியார், எஸ்.ஆர்.எம்.எஸ்.

கோயம்புத்தூர்

கல்யாணி ஆச்சி சாத்தப்ப செட்டியார், திருமதி,

விராமதி

குமரப்ப செட்டியார், ஆ.பழ.

திருச்சி

சிங்காரவடிவேலன், அர. டாக்டர்,

கண்டனூர்

சுந்தரம், சொ.சொ.மீ.

மதுரை

சுப்பிரமணியன் செட்டியார், எஸ்.

வலையபட்டி

சொக்கலிங்கம், தே. டாக்டர்,

காரைக்குடி

சோமசுந்தரம், அரு. காசிநீ,

காரைக்குடி

நல்லமுத்தன் செட்டியார், ஆர்.எம்.

ஆவினிப்பட்டி

நாச்சியப்ப செட்டியார், நா. பில்லா,

கண்டனூர்

பழனியப்ப செட்டியார், மு.க.பெரி. அமரர்

கோலாலம்பூர்

முருகப்ப செட்டியார், எம்.

இராயவரம்

எய்தி வழிபடில், எய்தா தன-இல்லை,
எய்தி வழிபடில், இந்திரன் செல்வம்-உண்டு,
எய்தி வழிபடில், எண்சித்தி உண்டாகும்,
எய்தி வழிபடில், எய்திடும் முத்தியே.

-திருமந்திரம், 989

(எட்டுத் திக்கிலிருந்தும் ஏறடக்கூடிய தடைகளை அகற்றி

அன்போடு மனம் ஒன்றி நின்று வழிபாடு செய்தால்,

கிடைக்காதது எதுவும் கிடையாது;

எண்வகைச் சித்திகளும், இந்திராதி போகங்களும்,

முத்தியும் கிடைக்கும்)

15. தெய்வம்-நிகழ் படிமத்தோன்

(தெய்வ ஆவேசத்தால் குறிசொல்பவன்)

(சாமியாடி)

தல-மரபின் வழி-வந்த தேவராட்டி தனை-அழைமின்.

-திருத். புரா. 696

(முதன்மையுடைய மரபில் வந்த தேவராட்டியை அழைமின்)

வேலன் வெறியாடல்

ஆண்களில் வேலன் வெறியாட்டுக் காரர்களைப் பற்றியும், பெண்களில் தேவராட்டியர் பற்றியும் திருமுருகாற்றுப்படை போன்ற சங்க நூல்களும், பெரிய புராணம் போன்ற பக்தி இலக்கியங்களும் விதந்து பேசுகின்றன.

இருப்பினும், பல படைப்புகளில் பூசாரி எனத் தனியாக ஒருவர் இல்லாதது போன்று, சாமியாடி எனவும் யாருமில்லை. அதற்குக் காரணம், 'நாம் மனப்பூர்வமாகச் செய்து விட்டோம்; நிச்சயமாய் நம் படைப்புத் தெய்வங்கள் இந்த வழிபாட்டினை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும்; இதைப் போய்ச் சாமியாடி என ஒருவர் வந்துதான், 'ஏற்றுக்கொண்டேன்' என்று சொல்ல வேண்டுமா?' என்னும் எண்ணமா? சாமியாடி மீது நம்பிக்கை இன்மையா? - தெரியவில்லை; ஆனால் பல படைப்புப் பங்களிகள் 'சாமியாடி என்று எங்கள் படைப்பில் யாரும் கிடையாது' என்றுதான் சொல்கின்றனர்.

இராயவரம் செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்பைச் சேர்ந்த இராயவரம் பங்களிகள்கூடச், சாமியாடி மீது அவ்வளவு நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. (சாமியாடி கொப்பனாபட்டியைச் சேர்ந்தவர் என்பதுதான் அந்த அலட்சியத்திற்குக் காரணமா?)

'சிறிது காலம் சாமியாடி இல்லாமல் கூடத்தானே படைப்பு நடைபெற்றது?' என்று, அவர்கள் அலட்சியமாகப் பேசிக் கொள்வது, நம் காதுகளிலும் விழுந்து தொலைக்கிறது!

பூசாரிக்கு உள்ள கட்டுப்பாடுகள்கூட, அந்தப் படைப்பின் சாமியாடிக்குக் கிடையாது. கறுப்பு ஆடை அணிந்து ஆவேசம் வந்தவர் போல் ஆடுகிறார்; அடுத்த நிமிடம் கலர்ச் சட்டையோடு காற்று வாங்கக் கிளம்பி விடுகிறார்.

எமாற்றுவித்தையா?

அதே நேரத்தில் சாமியாடிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் படைப்புகள் சிலவும் இருக்கவே செய்கின்றன. அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கது, காரைக்குடி அடைக்காத்தாள் படைப்பு. அங்கு சாமியாடி வாள்மீது நின்று அருள்வாக்குச் சொல்கிறார்; திருநீறு வழங்கி ஆசீர்வதிக்கிறார்.

சாமியாடி செந்தில் செட்டியார் கடந்த பல ஆண்டுகளாக அடைக்காத்தாள்

படைப்புச் சாமியாடியாக இருந்து வருகிறார். பதினெட்டாம்படியான் தம்மீது ஆவேசித்ததும், புறச்சூழல் எதுவும் தமக்குத் தெரிவதில்லை என்றும், கறுப்பர் ஆவேசித்த நேரத்தில் நடந்த எதுவும், பின்னர் தம் நினைவுக்கு வருவதில்லை என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

அதே நேரத்தில், வேறொரு படைப்பைச் சேர்ந்த அம்மணாடியாகிய ஆச்சி ஒருவர், கறுப்பர் ஆவேசித்திருந்த நேரத்தில், தாம் கூறிய யாவும் தமக்கு நினைவு இருக்கும் என்றும், அவற்றை வைத்துத் தாம் பரிகாரங்கள் கூறுவது உண்டென்றும் கூறுகிறார்.

(❖ தெய்வங்கள் ஆவேசிக்கும் பெண்களை 'அம்மணாடி' என்கின்றனர்.)

'(அரி)வாள்மீது நிற்பவர்கள், பாதங்களில் பச்சிலையைத் தடவிக் கொள்வார்கள்; அல்லது அவர்கள் பாதம் மரத்துப் போயிருக்கும்' என்றெல்லாம் சில ஆய்வாளர்கள், சாமியாடிகளின் செயல்களைக் கொச்சைப்படுத்த முயல்கின்றனர்; ஆனாலும், அடைக்காத்தாள் படைப்புச் சாமியாடி, குதித்து வாள்மீது ஏறியதையும், ஏறத்தாழ 15 நிமிடங்கள் வாள்மீது நின்றவாறு பங்காளிகளுக்குத் திருநீறு வழங்கியதையும் நேரில் பார்த்த என்னால், அவர்கள் கூறுவதை ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை.

சில சாமியாடிகளின் செயல்கள் செயற்கையாக – நாடகமாடுவதாகவே உள்ளன என்பதில் எள்ளத்தனையும் ஐயமில்லை. சிலர் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பால், தம்மை மறந்து கூச்சலிடுவதையும், 'தடால்' என விழுவதையும், ஏதேதோ கூறுவதையும் வைத்து, அவர்கள்மீது தெய்வம் ஆவேசித்திருப்பதாகக் கொள்ள முடியாது. தெய்வம் ஆவேசித்திருப்பதாகச் சொன்னாலும், அவை செத்துப் பிழைக்கும் சிறு தெய்வங்கள்தாமே தவிர, முழுமுதற் கடவுளர் அல்லர்.

சிலருக்கு இயற்கையாகவே 'வாக்குப் பலிதம்' இருக்கும்; சிவபூஜை செய்வோர் கையால் திருநீறு பெற்று அணிந்து கொண்டால், நோய்கள் அகலும் என்பதெல்லாம் உண்மைதான்.

(சிவபூசகரான என் மனைவியிடமிருந்து திருநீறும், பூவும் பெற்றுக்கொண்ட எத்தனையோ பேருக்கு, அவர்கள் நினைத்த செயல்கள் நிறைவேறியிருக்கின்றன! கோயிலில் எத்தனையோ பெண்கள், அவரிடமிருந்து திருநீறும் பூவும் பெறக் காத்திருப்பர்!)

சாமியாடி செந்தில்கூடக் கறுப்பர் ஆவேசித்ததற்கு அறிகுறியாக உரத்த குரல் எழுப்பியதைத் தொடர்ந்து, சுயநினைவோடுதான் இருந்தார் என்றுதான் எனக்குத் தோன்றியது. கறுப்பருக்குரிய கோலத்தை அவருக்குப் பூட்டிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், தம் அருகில் இருந்த தமக்கு நெருக்கமானவர்களிடம், மெல்லிய குரலில் அவர் பேசிக் கொண்டிருந்தது, என் காதிலும் விழுந்துவிட்டது!

❁ பதினெட்டாம்படியானே, பங்காளிகளுக்கு அருளுமையா! ❁

ஆனாலும், ஓரடி உயரத்திற்கு உயர்த்திப் பிடிக்கப் பெற்றிருந்த இரு பெரிய அரிவாள்கள்மீது, அவர் குதித்து ஏறியதையும், அவற்றின்மீது நடந்து கொண்டே எல்லோருக்கும் அவர் திருநீறு கொடுத்ததையும், கீழே இறங்கிய பின்னர், வாளின்மீது நின்றதற்கான எந்த அறிகுறியும் அவர் பாதங்களில் காணப்பெறாததையும், சற்று நேரத்திற்கெல்லாம், பழநிப் பாதயாத்திரை மேற்கொள்வதற்காகக் குன்றக்குடிக்கு அவர் நடந்து சென்றதையும் நேரில் கண்டவன் என்ற முறையில், அவருடைய செயலில் எந்தச் சூதும் இருந்ததாகச் சொல்ல எனக்குத் துணிவில்லை.

சந்தனக் கறுப்பர் சந்நிதியில் சாம்பிராணிப் புகை

காளையார்மங்கலம் சந்தனக் கறுப்பையா கோயிலில் எங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை, நகரத்தார்களின் குலதெய்வங்கள் நூலில் (பக். 52-54) விவரித்திருக்கிறேன். ஆறு நாட்களாகப் பூட்டப்பெற்றிருந்த அந்தத் திறந்தவெளிக் கோயிலில் புகைப்படலமும், சாம்பிராணி மணமும் எங்கிருந்து வந்தன?

கண்டனூர் அக்கினியாத்தாள் படைப்பில் ஆத்தாளால் ஆவேசிக்கப்-பெறும் ஆச்சி (அம்மனாடி), தகிக்கும் தணலைத் தம் இரு கரங்களாலும் ஏந்திக் கொள்கிறாராமே, எப்படி?

நீர்க்குடத்தின் சரிவான பகுதியில், கத்தி செங்குத்தாக நின்றதை ஜப்பானியப் பெண்மணி ஒருவர் நேரில் கண்டு, தம் நூலில் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறாரே(1), அது எப்படி நடந்தது?

இளையாத்தங்குடி அங்காள பரமேஸ்வரி ஆலயத்தின் அமரர் பாட்டையா பூசாரி, தீக்கங்குகளை உடம்பெல்லாம் தேய்த்துக் கொள்வாராமே, எப்படி?

இவற்றுக்கெல்லாம் எப்படி - எங்கிருந்து - யாரிடமிருந்து விடை காணப் போகிறோம்?

'உடலின் உட்கரணங்கள் யாவும் ஒன்றி நிற்கச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

நடராஜப் பெருமானைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்' எனச் சேக்கிழார் பாடுகிறாரே (திருத். பரா. 252), அப்படி ஏதும் நிகழ்கிறதா?

'எல்லாப் புலன்களையும் ஒருநிலைப்படுத்தும்போது, உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், மூளைக்குத் தெரிவிக்கப் பெறுவதில்லை; அதன் காரணமாக, அங்கிருந்து உடலின் மற்ற பகுதிகளுக்கு உத்திரவு செல்வதில்லை; அப்போது எல்லா அங்கங்களும், புலன்களும், உணர்வுகளும் செயலற்று விடுகின்றன' என்று ஒரு மருத்துவர் கூறுகிறாரே, சரிதானா?

மிகைப்படுத்தாதீர்!

'நாராயணசாமி படைப்பில், கீழ்ச்சிவல்பட்டிச் சாமியாடி ஒருவர், நாராயணசாமி ஆவேசிக்கப்பெற்ற நிலையில், (தமிழும் ஆங்கிலமும் தவிர வேறு எந்த மொழியும் அறியாதிருந்தும்) தூய தெலுங்கில் பேசுவதாகவும், தெலுங்கு தெரிந்த ஒருவரைக் கொண்டே அதை மொழி பெயர்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது' என்றும் டாக்டர் தேனப்பன் கூறிய தகவல், மற்றவர்களைப் புன்முறுவல் பூக்க வைக்கிறது.

அந்தப் படைப்பின் முக்கியப் புள்ளிகளில் ஒருவர் சிரித்து மழுப்பிவிட்டு, 'இப்போது நீண்ட காலமாக யார்மீதும் சாமி ஆவேசிப்பதில்லை' என்கிறார்.

'நான் இருந்தால், யாரும் சாமியாட மாட்டார்கள்' என்கிறார் தமிழறிஞரான மற்றொருவர்.

மற்றொரு படைப்பில், நீண்ட காலமாக அம்மனாடியாக உள்ள ஆச்சி ஒருவர் மீதுதான், இராங்கியம் கறுப்பர் ஆவேசித்து அருள்வாக்குச் சொல்கிறாராம். ஆனால், 'படைப்புப் பங்காளிகள் என்னை மதிப்பதில்லை; பெண்தானே என்று நினைக்கின்றனர்; அலட்சியப்படுத்துகின்றனர்; எனக்கு உரிய மதிப்பு வழங்கப் பெறுவதில்லை' என்று அவர் குறைபட்டுக் கொள்கிறார்.

மற்றவர் வாழ்க்கை மலர அருள்வாக்குக் கூறும் இந்தச் சாமியாடிகளின் சொந்த வாழ்வு சோபிக்காது போய்விடுகிறது. அவர்கள் யாரும், பணத்துக்காக அருள்வாக்குச் சொல்லவில்லை; அதை ஒரு தெய்வத் தொண்டாகவே அவர்கள் நினைக்கின்றனர். எளியேன் சந்தித்த இரண்டொரு சாமியாடிகள், அதை ஒரு சுமையாகவே கருதுவதை என்னால் உணர முடிந்தது.

உரிய பரிகாரம் ஒழுங்காகச் செய்க

பொதுவாகவே, தானம் பெறும் அந்தணர், பரிகாரங்கள் செய்வோர், கட்டிப் பிடித்து அல்லது நெருப்பில் புரண்டு மற்றவர்களின் பாவங்களைப் போக்குவதாகக் கூறிக்கொள்வோரின் குடும்பங்கள், அவ்வளவாகப் பிரகாசிப்பதில்லை.

தங்கள் செயல்களுக்கு அவர்கள் தக்க பரிகாரங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கூறப்பெறுகிறது. ஆயிரக்கணக்கில் காயத்ரி ஜபம், கடல் நீராடுதல், தான-தர்மங்கள் செய்தல் போன்றவற்றை அத்தகையோர் செய்தேயாக வேண்டுமாம்!

-சுப்ரபோதாசுமம்

16. நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர்

தேடிய மாடு நீடு செல்வமும், தில்லை மன்றுள்
ஆடிய பெருமான் அன்பர்க்கு ஆவன ஆகும்.....

—திருத். புரா. 470

(நல்வழியில் ஈட்டிய பொருள் அனைத்தும்
தாண்டவப் பெருமானின் அடியார்க்கு உரியனவாகும்)

தாராளமாக வழங்கத் தயக்கம்

பழைமையான பாரம்பரியத்தைப் பெற்றுள்ள படைப்புகளில், இடைக் - காலத்தில் புகுத்தப் பெற்றதுதான் ஏலம்.

பல படைப்புகள், இடையில் சி(ப)ல ஆண்டுகள் தடைப்பட்டதற்குப் பணப் பற்றாக்குறையும் ஒரு காரணம் என்று சொல்லலாம். சிறிய அளவில் வசூலிக்கப்பெறும் புள்ளிவரி, படைப்பை நடத்தப் போதுமானதாக இல்லாது போகிறது. அதைச் சமாளிக்க - செலவைச் சரிக்கட்டப் புகுத்தப் பெற்றதுதான் இந்த ஏலம்.

பாரதி பாடியது போன்று, நிதி மிகுந்தோர் நிறையக் கொடுத்தால், இந்தப் பிரச்சனையே எழாது. ஆனால் பணம் இருப்போரிடம் மனம் இருப்பதில்லை.

பின்னால் நாம் காணப்போகும், மூலிகைப் பூசை பற்றிய குறிப்பில், கூடுதல் செலவுகளைக், குறிப்பிட்ட சிலர் மட்டுமே பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். அவ்வாறு செய்யும்போது, ஏலத்தினால் ஏற்படும் மனக்கசப்பு, மிஞ்சும் பணத்தைக் காப்பது, அதனால் ஏற்படும் கருத்து வேறுபாடுகள், சுவாமி பணத்தைப் பங்காளிகளே பகிர்ந்து கொள்வது, கணக்குக் கேட்கப் போய்ப் படைப்புத் தடைப்படுவது என்பன போன்ற பல்வேறு சிக்கல்கள் எழ வாய்ப்பு இருக்காது.

ஆனாலும், ஏலம் நடத்துவதைத்தான் இப்போது எல்லாப் படைப்பினருமே விரும்புகின்றனர்; எளிய முறையில் பணம் திரட்டுவதற்கு ஏற்ற வழி அதுதான் என்று எல்லோரும் கருதுகின்றனர்.

பணம் நிறைய இருந்தால், படைப்பைப் படாடோபமாக நடத்த முடிகிறது! அதைத்தானே இந்நாளில் எல்லோரும் விரும்புகின்றனர்?

ஆடம்பரம்தான் பிரதானம்; ஆன்மீகம் அடுத்ததுதான்!

அதற்காக ஆன்மீகத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்போரும் இல்லாது போகவில்லை. ஏலம் இல்லாத படைப்புகளும் இருக்கவே செய்கின்றன.

வேந்தன்பட்டி இலுப்பைக்குடியாரின் பாப்பாத்தி படைப்பிலும், விராமதி சாத்தம்மை ஆயாள் படைப்பிலும் ஏலம் கிடையாது.

படைப்பின் கடைசி நிகழ்வுதான் ஏலம். அதை ஆவலோடு எதிர்நோக்கி இருப்போரும் இருக்கவே செய்கின்றனர்.

நம்பினோருக்கு நடராஜன்

குறிப்பிட்ட சில பொருட்களை அதிக விலை கொடுத்தாவது வாங்கினால், 'தங்கள் எண்ணங்கள் ஈடேறும்; பிரச்சனைகள் அகலும்' எனப் பலர் நம்புகின்றனர்.

'இளைய சமுதாயத்திடம் இந்த நம்பிக்கை நிறையவே இருக்கிறது; அவர்கள் நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை' என்று டாக்டர் சுப அண்ணாமலை கூறியதை முன்னர் கண்டிருக்கிறோம்.

பெரும்பாலான பங்காளிகள் வேலைக்குப் போகவேண்டி இருப்பதால், விரைவாகவே ஏலத்தை முடித்துக் கொண்டு விடுகின்றனர். எத்தனை மணியானாலும் பரவாயில்லை என்று, இரவோடு இரவாக நடைபெறும் ஏலங்கள் நிறைய உள்ளன.

விநாயகரும் விலை போகிறார்

மங்கலப் பொருட்கள் என்று மஞ்சள்(1), உப்பு(2), தேங்காய், கற்கண்டு போன்ற பதினாறு பொருட்கள், எல்லா ஏலங்களிலும் நிச்சயமாக இடம் பெறுகின்றன.

அவற்றோடு விநாயகப் பாணை, பொங்கற்பாணை, கூடுதலாக உள்ள படைப்பு வேட்டி-சேலைகள், கறுப்பருக்குச் சாத்திய மாலைகள், பேரேடு-குறிப்புப் புத்தகங்கள், பங்காளிகளும் உறவினரும் நேர்த்திக் கடனாகச் செலுத்தும் குலம் வாழும் பிள்ளை, பிள்ளைச் சட்டைகள், பிளாஸ்டிக் வாளிகள், மற்றும் பல வகையான பொருட்கள் ஏலம் விடப் பெறுகின்றன. எஞ்சிய கருப்பட்டிப் பணியாரங்கள் கூட ஒரு படைப்பில் ஏலத்துக்கு வருகிறது!

இவற்றில் முதல் மஞ்சள், முதல் உப்பு, விநாயகப் பாணை போன்றவற்றிற்குக் கிராக்கி அதிகம்.

உ.சிறுவயல் வெள்ளைத் தெய்வானை ஆயாள் படைப்பில், அந்த ஆண்டுப் படைப்புக் காரரே விநாயகப் பாணையை ஏலத்தில் எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகிறார்.

விராமதி வள்ளியம்மை ஆயாள் படைப்பில், விநாயகப் பாணை, பொங்கற்பாணை ஆகியவற்றை ஏலம் எடுத்தோரை, அவரவர் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று விட்டு வருகின்றனர்.

தேவகோட்டை அடைக்காத்தாள் படைப்பில், மிஞ்சும் கருப்பட்டிப் பணியாரங்கள் ஏலப்பொருள்கள் ஆகின்றன.

அரிமழம் செல்லாத்தாள்-ஞானியார் படைப்பில், ஆண்களுக்கு ஓர் ஏலம்; பெண்களுக்கெனத் தனியாக ஓர் ஏலம். (இதில்கூட ஆண்-பெண் வேறுபாடா?)

சிறுகூடல்பட்டி நாராயணசாமி படைப்பில் நாயக்கர் சமூகத்தினரும் பங்கு கொள்கின்றனர்; ஏலமும் எடுக்கின்றனர்.

பணப் பட்டுவாடா

ஏலப் பணத்தை எப்போது செலுத்துவது என்பதிலும் படைப்புக்குப் படைப்பு வேறுபாடு காணப்பெறுகிறது.

உடனடியாகப் பணத்தைக் கொடுத்துவிடக் கூடிய நிலையில், சில படைப்புப் பங்காளிகள் வசதி படைத்தோராக இருக்கின்றனர்.

நிறையப் படைப்புகளில் 'அடுத்த ஆண்டு (அல்லது அடுத்த படைப்பில்) பணம் செலுத்தினால் போதும்' என்கின்றனர்.

சில படைப்புகளில் அந்த ஓராண்டுக்கு உரிய வட்டியைச் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஒரு படைப்புகளில், ஒரு மாதத்திற்குள் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டால், வட்டி இல்லாமல் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

அது எந்த முறையாக இருந்தாலும், நிச்சயமாகப் பணத்தைச் செலுத்தி விடுகின்றனராம்! அதில் மட்டும் யாரும் கடன் சொல்வதில்லையாம்!

பணம் படைத்தோர் அதிகமுள்ள அல்லது அதிகப் புள்ளிகள் உள்ள படைப்புகளில், ஏலத்தொகை சில இலட்சங்களைத் தாண்டி விடுவதும் உண்டாம்! (கொப்பனாபட்டிப் பங்காளிகள் என்னை மருட்டியதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்! மடியில் கனமிருந்தால் வழியில் பயம்தானே?) இருப்பினும் சில ஆயிரங்களோடு திருப்தி அடையும் படைப்புகள்தாம் அதிகமாக உள்ளன.

காரைக்குடிப் படைப்பு ஒன்றில், எஞ்சிய சமையல் சாமான்கள், குறைந்த விலைக்குப் படைப்பு வீட்டுக்காரருக்கே கொடுக்கப் பெறுகின்றன.

பாடசாலைக்குப் போ-என் புதல்வி

ஒருசில படைப்புகள் மட்டுமே, ஏலத்தில் மிகுதியாகக் கிடைக்கும் பணத்தைப், பங்காளிகளின் பிள்ளைகள் படிப்பதற்கும், திருமணங்களுக்கும் வழங்குகின்றன. மற்றவர்கள், படைப்புச் செலவுக்கும், படைப்பு வீட்டுப் பராமரிப்புக்குமே பணம் சரியாக இருக்கிறது என்றுதான் கூறிக் கொள்கின்றனர்.

சில படைப்புகளில், சேரும் பணத்தைப் பங்காளிகளிடமே (அவர்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும்) அடைத்து வைக்கின்றனர்.

சில படைப்புக்காரர்கள் சேரும் பணத்தைக் கொண்டு திருமண மண்டபங்கள் கட்டி வாடகைக்கு விடுகின்றனர். (அது இப்போது நல்லதொரு பிஸினஸாகி விட்டது; இலாபந் தரும் வியாபாரமாகி விட்டது!)

சில படைப்புக்காரர்கள் அறநிதிகள் அமைத்துப் பணத்தை நன்முறையில் செலவிடுகின்றனர்.

எனக்குத் தெரிந்தவரை, தேவகோட்டை வ.பெரி. வகையின் (பேத்தி) முத்தாத்தாள் படைப்பு ஒன்று மட்டுமே, படைப்பு நிதியிலிருந்து, நடுநிலைப் பள்ளி ஒன்றை நடத்தி வருகிறது.

1985ல் ஐயங்கார் ஒருவரால் தொடங்கப்பெற்ற இந்தப் பள்ளி, பல கைகள் மாறி, இப்போது நீண்ட காலமாக முத்தாத்தாள் பெயரில் உள்ள டிரஸ்ட் ஒன்றினால் நிர்வகிக்கப்பெற்று வருகிறது.

குலதெய்வ வழிபாடு

சில படைப்புக்காரர்கள் படைப்புக்கு முதல்நாள் அல்லது முந்திய ஞாயிறன்று தத்தம் குலதெய்வக் கோயில்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்து வருகின்றனர். அந்தக் கோயில்களில் படைப்புத் தலைவர்களுக்குப் படிமங்கள் இருக்குமானால், நிச்சயம் இந்த வழிபாடு நடைபெறுகிறது.

சிலர், படைப்பைத் தொடர்ந்து அதற்கு அடுத்த நாளோ, தொடர்ந்துவரும் வார இறுதி நாளிலோ இந்த வழிபாட்டை வைத்துக் கொள்கின்றனர். ஆனால் அதிகமானவர்கள், பங்காளிகளில் ஓரிருவரை அனுப்பித், திருநீறு பிரசாதம் பெற்றுக் கொள்வதோடு திருப்தி அடைகின்றனர். இருப்பினும், தத்தம் ஊர்களில் உள்ள கிராம தேவதையருக்குச் சிறப்புச் செய்ய மட்டும் ஒருவரும் தவறுவதில்லை.

தல யாத்திரை

படைப்பைத் தொடர்ந்து, பங்காளிகளில் விரும்புகின்றவர்களைக் குறைந்த செலவில் (படைப்பு நிதியிலிருந்து பாக்கித் தொகையைப் போட்டு) ஆண்டுதோறும் ஏதேனும் சில தலங்களுக்கு அழைத்துச் செல்வது என்னும் கூட்டு யாத்திரை முறையைச், சில படைப்பாளர்கள் புதிதாகத் தொடங்கி, வெற்றிகரமாக நடத்தி வருகின்றனர்.

படைப்பு நிறைவு

ஏலம் முடிந்ததும், ஒரு சில படைப்புக்காரர்கள் அப்போதே கணக்குப் பார்த்து, அடுத்த படைப்புக்காரர் அல்லது காரியத்தனம் பார்ப்பவரிடம் கணக்கை ஒப்படைத்து விடுகின்றனர். சில படைப்புகளில் அடுத்த படைப்புக்கு முன்னர் கணக்கு ஒப்படைக்கப்பெறுகிறது.

மிகச் சில படைப்புகளில் மட்டும், படைப்புக்கு அடுத்த நாளோ, அடுத்த வாரமோ, இளஞ்சோற்றுப் படைப்பு அல்லது நீர்ச்சோற்றுப் படைப்பு என ஒன்று நடைபெறுகிறது. அதை ஏறத்தாழப் பிரியாவிடைச் சடங்கு என்றே சொல்லலாம்.

செல்லுபடியாகிய படைப்புகள்

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 இந்துப் பெண்களின் வாழ்க்கையில் மஞ்சளுக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் உண்டு. (புதுமைப் பெண்கள் முகத்திற்கு மஞ்சள் பூச வேட்கப்படுவதால், மீசை முளைத்த பெண் சிங்கங்களாக அவர்கள் உலா வருகின்றனர்!)

இந்த மஞ்சள், உலகளாவிய நிலையில் உன்னதமானதோர் இடத்தைப்பிடிக்கும் காலம் வெகு தொலைவில் இல்லை என்று சொல்லலாம்.

முதியோரைப் பாதிக்கும் Alzheimer's நோயினால் உலக மக்கள் தொகையில் ஐந்து விழுக்காடு ஆண்களும், ஏழு விழுக்காடு பெண்களும் பாதிப்புவதாக உலக சுகாதார நிறுவனம் கணக்கிட்டுள்ளது.

அதற்கான மருந்து இன்னமும் கண்டுபிடிக்கப்பெறாத நிலையில், அதற்குக் கைகொடுக்க மஞ்சள் முன்வந்துள்ளது. Turmeric, a potential weapon against Alzheimer's என்னும் தலைப்பில், The Hindu நாளிதழ் (ஏப்ரல்

25, 2005) வெளியிட்டுள்ள தகவலின் சில பகுதிகள் வருமாறு:

Scientists at the University of California, Los Angeles, have found that turmeric holds the potential to fight against Alzheimer's disease, one of the most common form of illness among the elderly across the world.

Reporting their findings in a recent issue of the scientific journal, *Journal of Biological Chemistry*, the scientists said their studies indicated that turmeric could be more effective than not only many of the existing medications, but also the new therapies under test.

Alzheimer's is an irreversible, progressive brain disorder that results in memory loss, erratic behavior, personality changes and decline in thought process.

(At the moment) There is no cure for the disease and medicines are primarily used to improve attention, reduce delusions and ameliorate cognitive dysfunction in the patients.

(Courtesy: *The Hindu*, April 25, 2005, reported by P.Sunderarajan)

- 2 எல்லா இடங்களிலுமே ஏலச் சாமான்களில் உப்புதான் அதிகவிலைக்கு ஏலம் போகிறது. 'நகரத்தார் முதன்முதலில் செய்தது உப்பு வாணிகம்தான் என்பது அதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்' என்று சிலரும், 'நகரத்தார் கடல் கடந்து 'கொண்டு விற்கச் சென்றனர்; கடல்நீர் உப்பு நிறைந்தது; அந்த அடிப்படையில் உப்புக்கு முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்' என்று சிலரும் கருதுகின்றனர்.

'உப்பு' என்பது 'உப்புதல்' (பெருகுதல்) என்பதன் சுருக்கமே; அதை ஏலத்தில் எடுத்தால், குடும்பத்தில் இன்பம் பெருகும்' என்பது ஒரு சாரார் நம்பிக்கை.

'உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினைக்க வேண்டும்' என்பார்கள்; எங்கள் தலைமாடு காக்கும் தெய்வமாகத் திகழ்வோர் இந்தப் படைப்புத் தெய்வங்கள்தாம்; அதனால்தான் அவர்களை ஆண்டுதோறும் இத்தகைய படைப்புகளின்வழி நினைவுகூர்கிறோம்; எங்களது அந்த உணர்வை இது குறிக்கிறது என்றும் கொள்ளலாம்' என்பது ஒரு சிலர் கூற்று.

'சுதந்திரப் போராட்டத்தில் உப்புச் சத்தியாக் கிரகம்தானே தலையாய இடத்தை வகித்தது? அதுபோன்று, நம் உணவிலும் உப்புதான் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகிறது. அதனால்தான் அதிக விலை கொடுத்து அதை ஏலம் எடுக்கின்றனர்' என்று வேறு சிலர் கருதுகின்றனர்*

~~~~~

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

அழகப்ப செட்டியார், டி.	பி. அழகாபுரி
ஏகப்ப செட்டியார், இராம.	தேவகோட்டை
கல்யாணி ஆச்சி சாத்தப்ப செட்டியார், திருமதி	விராமதி
சிவகாமி, டாக்டர்,	மதுரை
சிவகாமி ஆச்சி, இராம.	உ. சிறுவயல்
சிவலிங்கம் செட்டியார்,	வேந்தன்பட்டி
சொக்கலிங்கம், தே. டாக்டர்,	காரைக்குடி
முருகப்ப செட்டியார், அரு.	சொக்கலிங்கம்புதூர்
ராம்நாத், அயோத்தி, பெரி.	தேவகோட்டை
வள்ளியப்ப செட்டியார், ப.செ.கதி.செ.	அரிமழம்
வேலாயுதம் செட்டியார், க.வெ.கதி.சோம.	விராமதி

- ❖ இந்த இடத்தில், உப்பு நிறைந்த வேறு சில தகவல்களையும் தெரிந்து கொள்ளோமா?
- ★ 'சம்பளம்' என்பதை ஆங்கிலத்தில் Salary என்பர். அச்சொல் உப்பிலிருந்து வந்ததுதானாம்; வியப்பாக இருக்கிறதா, இதைப் படியுங்கள்:
Salt was very valuable in ancient Roman times. Soldiers received salt as part of their pay. It was referred to as *salarium argentum*, the Latin phrase for salt money. This term has been carried down through the ages to give us the word Salary in English. – Kid City, *The Star*, Jan. 24, 2010
- ★ அதே நேரத்தில், சீனாவிலிருந்துதான் முதன் முதலில் உப்பு உலகுக்கு அறிமுகமானது என்றும் சொல்கிறார்கள். அந்தச் சீனாவில்தான், உப்புக்கு வரி விதிக்கும் முறையும் முதலில் அறிமுகமானதாம்.
- ★ அந்த 'உப்பு வரி'தான், ஃபிரெஞ்ச் புரட்சிக்கு வித்திட்டதாம்.
- ★ உலகத்தவர், உப்பைக் 'கரையும் வைரம்' என்பர்; சீனர்களோ அதை 'வெள்ளைத் தங்கம்' என்கின்றனர்.
- ★★ உப்பு – கடலின் முணுமுணுப்பு; அலை இல்லாத கடல்; சூரியனுக்கும் கடலுக்கும் பிறந்த குழந்தை.
- ★★ உப்பு – சில நேரம் அன்பின் வெளிப்பாடு; சில நேரம், பிறர் காணாமல் நாம் துடைத்துக் கொள்ளும் கண்ணீரின் சுவை.
- ★★★ உலகுக்கு நாம் உப்பாக இருக்க வேண்டும் என்கிறது வேதாகமம்.
- (02.04.06 ஆனந்த விகடன், எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் உதிர்ந்திருந்த முத்துகளின் சிதறல்கள் சிலவே மேலே காணும் தகவல்கள்)

**உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தைத் தொடக்கி வைத்த மகாத்மா காந்திக்கு
மிகவும் பிடித்தமான வைஷ்ணவ ஜனதோ – தமிழில்**

எவன் பிறருடைய துக்கத்தைத் தன்னுடைய துக்கமாகக் கருதுவானோ,
துன்புறுவோரின் துயரத்தைத் துடைத்துவிட்டு,
அதைப் பற்றி மனத்தில் கர்வம் கொள்ளாமல் இருப்பானோ,
அவனே உண்மையான வைஷ்ணவன் (Vaishnavite);
எவன் உலகில் பிறந்தோர் அனைவரையும் வணங்குவானோ,
யாரையும் நிந்தனை (censure) செய்யாதிருப்பானோ,
உடலாலும், உள்ளத்தாலும், வாக்காலும் தூயவனாக இருப்பானோ,
அப்படிப்பட்டவனுடைய தாயே தன்யை (fortunate lady) ஆவாள்;
எவன் தோழனையும், துரோகி (treacherous person)யையும்
சமதிருஷ்டி (impartiality)யுடன் நோக்குவானோ,
எவன் பிற பெண்களைத் தன் தாயாகக் கருதுவானோ,
எவன் தன் நாவால் ஒருபோதும் பொய் உரையாதிருப்பானோ,
எவன் பிறர் பொருளைக் கையால் தீண்டவும் மாட்டானோ,
அவனே உண்மையான வைஷ்ணவன்;
எவனை மோகமோ (infatuation), மாயையோ (illusion) அண்டாதோ,

எவனுடைய மனத்தில் திடவிராக்கியம் (firm determination) குடி கொண்டிருக்குமோ,
எவன் இறைவன் நாமத்தைக் கேட்டதுமே அதில் ஆழ்ந்து மெய் மறந்து விடுவானோ,
அவனுடைய உடல், எல்லாப் புண்ணிய தீர்த்தங்களுக்கும் உறைவிடமாகும்;
எவன் காமமும் (desire), லோபமும் (miserliness),
கபடமும் (deceit), குரோதமும் (wrath, malice) இல்லாதவனோ,
அத்தகைய உத்தமனைத் தரிசிப்பவனின் எழுபத்தொரு தலைமுறையும்
கரையேறி (to gain Heavenly bliss) விடும்.

பாபபாப

(இவை, வைணவர் மட்டுமல்லாது எல்லாச் சமயத்தாருக்கும் ஏற்படையவையே)

பாபபாப

திருத்தப்படாத நிலம் களை மண்டிக் கிடக்கும்;
தடுக்கப்படாத வெள்ளம் தாளாத துன்பம் தரும்;
இரண்டு கரைகளுக்குள் அடங்கி ஓடும் ஆறுதான்
நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கும்;
இறுக்கமாகக் கட்டப்பெற்ற வீணையின் நரம்புகளிலிருந்துதான்
இனிமையான இசை பிறக்கும்.
சுயகட்டுப்பாடுதான் நாகரிகத்தின் நல்அடையாளம்;
புலனடக்கம் உடைய ஆணும் பெண்ணும் உருவாக்கும் குடும்பத்தில்தான்
இன்பமும் அமைதியும் இறுதி வரை நிலைக்கும்.
கணவனும் மனைவியும்
ஒருவருக்கொருவர் உண்மையாக வாழ்வதற்குப் பெயர்தான் கற்பு.

—தமிழருவி மணியன்

★★★★★

The man builds the house,
but it is the wife who makes it a home.

17. மனமகிழ்ந்து செலவிடுத்தார்

(மனமகிழ்வோடு வழியனுப்பி வைத்தனர்)

(படைப்பு நிறைவு)

பொற்பதங்கள் பணிந்தவரைத், தொழுது-எடுத்துப், புனை-அலங்கல்

வெற்புயர்-தோள் உறத்-தழுவி விடை-அளித்தார்.....

-திருத். புரா., கழறிற்றறிவார் புரா. 163

(தம் திருவடிகளைத் தொழுவரை வணங்கி, அவரைத் தூக்கி எடுத்து,
மாலை அணிந்த மலை போன்று உயர்ந்த தோள்களைத் தழுவி
விடை கொடுத்தார்)

இளம் படைப்பு

சில படைப்புகளில் மட்டும், படைப்புக்கு அடுத்த நாள் இளம் படைப்பு என ஒரு சிறிய வழிபாடு நடத்தப் பெறுகிறது. (சில படைப்புகளில் படைப்புக்கு அடுத்த வாரமும் நடைபெறுவது உண்டு.) நீர்ச்சோற்றுப் படைப்பு என்றும் வழங்கும் இதைப், படைப்புத் தெய்வங்களிடமிருந்து தற்காலிகமாக விடைபெறும் ஒரு நிகழ்வு என்றே சொல்லலாம்.

பெரிய படைப்பிலேயே, எல்லோரும் வழிபட்டு முடிந்தவுடன், 'இலை நகர்த்தி அல்லது இலை இழுத்து வைத்துக் கும்பிடுவது' என ஒரு சடங்கு இருக்கிறது.

ஆகம முறைப்படியான வழிபாட்டில், கும்ப பூஜை முடிந்தவுடன், ஆவாகனம் செய்து வழிபட்ட சிறிய கும்பத்தைச் சிறிது நகர்த்தி வைப்பார்கள்; அதாவது, அக்கும்பத்தில் ஆவாகனம் செய்த மூர்த்தத்தை அதனுடைய இடத்துக்கு (யதாஸ்தானத்திற்கு) அனுப்புவதாகப் பொருள்படும். அது போன்றதுதான், இலை இழுத்து அல்லது நகர்த்திக் கும்பிடுவதும்.

கடியாபட்டி-விஸ்வநாதபுரத்தில் நடைபெறும் மாங்கல்யக்காரி படைப்பில், ஆகம முறைப்படி, வழியனுப்பும் சடங்கு ஒன்றினை மேற்கொள்கின்றனர். அது பற்றிக் கருத்துரைக்கும் டாக்டர் சொக்கலிங்கம், 'இளம் படைப்பு, இலை நகர்த்திக் கும்பிடுதல் போன்றவையே போதுமானவை; தனியாக வழியனுப்பும் சடங்கு என ஒன்று தேவையில்லை' என்கிறார்.

மேலும், படைப்புத் தெய்வங்கள் எப்போதும் தங்களுடனேயே (தலைமாடு காக்கும் தெய்வமாக) இருந்து, தங்கள் நன்மை-தின்மை(ஆக்கம்-கேடு)களைக் கவனித்துக் கொள்வதாகத்தானே, படைப்புக்காரர்கள் நம்புகின்றனர். எப்போதுமே நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒருவரைத் தனியாக ஒருமுறை நினைக்க வேண்டும் என்பதில்லையே?

ஒருவரை மறந்தால்தானே மறுபடியும் அவரை நினைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும்? எப்போதுமே அருகில் இருந்து கொண்டிருக்கும் அவர்களை (படைப்புநாயகர்களை) அதிகாரபூர்வமாக வழியனுப்ப வேண்டியதில்லை என்பது பலர் கருத்து.

(கீழே காணும் குறிப்பைப் பலர் ஏற்க மாட்டார்கள் என்பதை நன்றாக அறிவேன். இருப்பினும், வள்ளுவர் சொல்வது போன்று, 'அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது'தானே அறிவுடைமை! *Let noble thoughts come from every side* என்றுதானே ரிக் வேதமும் (1-89-1) சொல்கிறது?

இல்லங்களிலுள்ள பூனை அறை பற்றிய குறிப்பு: எந்த நேரமும் இறை சிந்தனை இருக்க வேண்டும், அவனை வழிபட வேண்டும் என்பதற்காகவே, இல்லங்களிலும் இறைவன் படங்களையோ, சிறிய மூர்த்தங்களையோ வைத்து வழிபாடு செய்கிறோம். அதனால், அந்த அறை எந்த நேரமும் திறந்தே இருக்க வேண்டும்; பிரகாசமாகவும் இருக்க வேண்டும். 24 மணி நேரமும் சிறிய விளக்கு ஒன்று எரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்; வீட்டில் துக்க சம்பவம் நிகழ்ந்து விட்டால்கூட அந்த அறையைத் திறந்தே வைத்திருந்து, விளக்கேற்றி வைக்க வேண்டும். அது அந்த ஆன்மாவுக்கு வழி காட்டும்.

அடியேனின் இந்தக் கருத்து, பலருக்கு உடன்பாடு இல்லாததாக இருக்கலாம். தவறாக இருந்தால் மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்.)

பத்தராய்ப் பணி-செய்வார் எல்லார்க்கும் அடியேன்

ஏலத்தின் முடிவு அல்லது இளம் படைப்பைத் தொடர்ந்து, படைப்பு வீடு கூட்டிக் கழுவித் தூய்மை செய்யப்பெறுகிறது. எஞ்சியுள்ள ஒருசில பங்காளிகளும் படைப்புத் தெய்வங்களை வணங்கி விடைபெறுகின்றனர்.

பல்வேறு படைப்புகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பளித்த படைப்புப் பங்காளிகள் அனைவருக்கும் நன்றி சொல்லி, நாமும் விடைபெறுகிறோம்.

அன்பனே! அன்பர்-பூசை அளித்த-நீ அணங்கினோடும்
என்-பெரும் உலகம்-எய்தி, இருநிதிக் கிழவன்-தானே
முன்-பெரும் நிதியம்-ஏந்தி, மொழி-வழி ஏவல்-கேட்ப,
இன்பம்-ஆர்ந்து இருக்க'என்றே, அருள்-செய்தான் எவர்க்கும்-மிக்கான்.

-திரு. புரா. இளையான்குடிமாறர் புரா. 26

("அன்பனே! சிவனடியார்க்குப் பூசை அளித்த நீ,
நின் மனைவியோடு சிவலோகத்தை அடைந்து,
குபேரன் பெருஞ் செல்வத்தை ஏந்தி நின் ஏவல் கேட்க
இன்பத்தில் மேவி இருப்பாயாக!" என்று,
யாவர்க்கும் - எல்லார்க்கும் மேலோனான
சிவபெருமான் அருள் புரிந்தார்)

திருச்சிற்றம்பலம்

18. விகிர் தா!என் விண்ணப்பம்

(இறைவா! என் கோரிக்கை)

(நிறைவு)

செத்துச் செத்துப் பிழைப்பதே தேவென்று
பத்தி-செய் மனப் பாரைகட்கு ஏறுமோ?
அத்தன் என்று, அரி யோடு பிரமனும்
துத்தி யம்-செய்ய நின்ற-நற் றோதியே.

-5 : 100 : 2

(செத்துப் பிறப்போரே தெய்வத்தன்மை உடையோர் என்று பொய்யாகக் கருதிச்,
சுவர்க்காதி போகங்களை அனுபவிக்க விரும்பிப் பக்தி செய்வோர்க்குத்,
திருமாலும், பிரமனும் துதி செய்து வணங்குகின்ற
சோதி வடிவான சிவபெருமானே பரம்பொருள் ஆவார்
என்று கூறும் என் சொல் காதில் ஏறுமோ?)

நன்றித் திருநாள் (THANKSGIVING DAY)

அறிஞர் பெருமக்களும், சமயச் சான்றோரும், பன்மொழிப் புலவர்களும்,
படைப்புக்கு எத்தகைய விளக்கம் கூறினாலும், வியாக்கியானம் செய்தாலும், படைப்பு
என்பது முழுக்க முழுக்க மூதாதையருக்குச் செலுத்தும் நன்றிக் கடன்தானே தவிர,
காரிய வழிபாடு ஆகாது.

பாரதி சொன்னது போன்று, உடைமைகளும் இன்பங்களும் எல்லாம் ஈந்த
அவர்களுக்கு (நம் முன்னோருக்கு) நாம் என்ன கைம்மாறு செய்துவிட முடியும்?

'நம் வாரிசு பெருக அவர்கள் செய்த உதவியை நினைத்து, அவர்களுக்கு நன்றி
செலுத்துவோம்; வணக்கம் கூறுவோம்; அது அவர்களைச் சென்றடையும்'
என்கிறார், திருக்குறளைப் பரப்பத் தினமும் பாடுபடும் புலவர் அ.நா.மலையாண்டி
செட்டியார்.

சக்திய வாக்ஞுகள்

இந்தப்பிறவியில்தான் தாய்-பிள்ளை, கணவன்-மனைவி உறவெல்லாம்; நம்
வினைப்பயனைப் பொறுத்தே அடுத்த பிறவி அமைகிறது. வினையை வெல்ல
யாராலும் இயலாது. தீவிரமான பக்தி, மனப்பூர்வமான வழிபாடு ஆகியவைகூட,
வினையின் சுடுமையை வேண்டுமானால் குறைக்கலாமே தவிர, வினையை
வோறுக்க இயலாது(1).

'கொன்ற பாவமெல்லாம் தின்றுதான் தீர்க்க வேண்டும்.' சிறு தெய்வங்களும்,
ஆவிகளும் நமக்குப் பெரிதாக எதையும் செய்துவிட முடியாது; பேரின்பத்தை நல்க
முடியாது.

பரம்பொருளை நோக்கிச் செய்யும் நிஷ்காமிய வழிபாடு ஒன்றுதான்
நிலையான பேரின்பத்தைத் தரக்கூடியது.

'உடலுக்கும் உயிருக்கும் துன்பமே வரக்கூடாது என்றால், பிறவியே

எடுக்காமல் இருக்க வேண்டும்; பிறவி எடுத்துவிட்டால், இன்பம் என்பது எப்போதாவதுதான் சிறிது ஏற்படும்; துன்பந்தான் தொடர்ந்து வரும். ஆகவே எப்போதுமே துக்கம் வராமல், தொடர்ந்து இன்பத்தைக் கொடுப்பது யார் என்றால், எல்லோருக்குமே அப்பா-அம்மாவாக இருக்கக்கூடிய அந்தப் பார்வதி பரமேசுவர்தாம்!" – இது காஞ்சிப் பெரியவர் வாக்கு(2).

நம் மூதாதையருக்கு நாம் செய்யக்கூடிய ஒரே கைம்மாறு, 'அவர்கள் எப்பிறவி எடுத்திருந்தாலும், எப்படி வாழ்ந்தாலும், அவர்களுக்கு அமைதி கிட்டட்டும்; அவர்கள் பேரின்பம் பெறட்டும்' என்று சிவபெருமானைச் சிந்திப்பதுதான்.

சைவர்களாகப் பிறந்த நமக்குச் சிவனுக்கு மேல் தெய்வமில்லை;
பன்னிரு திருமுறைகளுக்கு மேற்பட்ட பக்தி நூல்கள் இல்லை;
அவையே நமக்குப் பிரமாண (sacred authority) நூல்கள்;
சத்திய வாக்குகள்.

திருமுறைப் 'படைப்பு'

"திருமுறைகளில் எங்கேனும் படைப்புப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறதா?" என்று இனிய நண்பர் இராகவன் முத்து கேட்டார்.

முன்னர் ஓரிடத்தில் கூறியது போன்று, பன்னிரு திருமுறைகளை முற்றோதி வருபவன் என்ற முறையிலும், திருமுறைகளை (18,327 பாடல்கள்) முழுமையாகக் கையால் எழுதும் பெரும் பேறு பெற்றவன் என்ற முறையிலும் சொல்கிறேன், அருளாளர்களின் அந்தப் பாடல்களில், இதுவரை படைப்புப் பற்றிய எந்தக் குறிப்பையும் அடியேன் காணக்கூடவில்லை'.

இருப்பினும், படைப்பு என்னும் சொல்லை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், பல இடங்களில் அது இடம் பெறவே செய்கிறது.

பாரானைப், பாரினது பயன்-ஆ னானைப், படைப்பாகிப், பல்-உயிர்க்கும் பரிவோன் தன்னை (இந்தப் பூமியானவனும், பூமியின் பயன் ஆனவனும், படைத்தல் (சிருஷ்டி) தொழிலே தானாய் அதன்கண் நிற்பவனும், உயிர்கள்மீது இரக்கம் கொண்டவனும்) – அப்பர் சுவாமிகள் வாக்கு (6: 80: 1);

படைப்பும்-நிலை, இறுதிப்பயன், ...கிடைப்-பல்கணம் உடையான் (படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில் புரிவோனும், அவற்றின் முடிந்த பயனாகிய வீட்டின்ப வடிவாக விளங்குவோனும், ...வேதமோதும் கணங்களை உடையவனும்) – ஞானசம்பந்தர் வாக்கு (1: 9: 2)

'அரிய'(க்குடி) உதாரணம்

சைவராகப் பிறந்தும், வீர வைணவர்களாக வாழ்ந்துவரும் உங்கள் அரியக்குடிச் (வைரவன் கோயில்) சகோதரர்களைச் சற்றே எண்ணிப் பாருங்கள்.

திருமாலைத் தவிர வேறு எந்தக் கடவுளையும் வழிபடாது, முன்பு பேழையில்

இருந்தவற்றை நெருப்பில் இட்டுவிட்டுக், கோவிந்தா! கோபாலா! என்று நாம சங்கீர்த்தனம் செய்தவண்ணம், தித்திக்கும் திருவாய்மொழிப் பாசுரங்களைப்பாடி ஆடி மகிழ்கின்றனர்; படைப்பின் நினைவாக, ஒவ்வொரு புள்ளியும், ஆண்டிற்கு ஒரு முறை பெருமானுக்கும் தாயாருக்கும் புத்தாடைகள் சாத்தி வழிபடுகின்றனர்; பெருமானுக்குச் சர்க்கரைப் பொங்கலும், தயிர்ச் சாதமும் நிவேதனம் செய்து மகிழ்கின்றனர்.

அவர்களைப் போன்று மற்றவர்களும், ஆண்டுக்கு ஒருநாள், பங்காளிகள் அனைவரும் கூடி, நகரக் கோயிலுக்கோ, குலதெய்வக் கோயிலுக்கோ சென்று, இறைவனை வழிபட்டு எல்லோரும் வாழ வேண்டும் என்று பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்; அதில் நம் முன்னோர், நம் சந்ததிகள் அனைவரும் அடங்கி விடுவர். அதற்கு மேல் அவர்களுக்கு நாம் செய்யக்கூடிய கடமைகள் – கடப்பாடுகள் வேறு எதுவுமில்லை.

அவர்கள் அறியாதவர்களா?

'கறுப்பர், நொண்டிக் கறுப்பர், சப்பாணிக் கறுப்பர், சாத்தன், இராக்காயி, அடைக்காத்தான் போன்ற சிறு தெய்வங்கள் எல்லாம், ஒரு காலத்தில் ஊர்க்காவலர்களாக இருந்து, நம் மூதாதையருக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கியோரே' என்று கூறும் ஆய்வாளர் டாக்டர் வ.தேனப்பன், 'ஆண்டுதோறும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் நாங்கள் படைக்காவிட்டால், எங்கள் குடும்பத்தினர் சாப்பிட முடியாது தவிக்கிறோம்; எத்தனை மருத்துவம் பார்த்தாலும் பலனில்லை; கனவில் வந்து அவர்கள் மருட்டுகின்றனர்' என்கிறார்;

பழுத்த சைவ சித்தாந்தியான டாக்டர் சுப அண்ணாமலைகூடப், 'படைப்பினால் பலன் இருப்பதால்தான் – அதில் நம்பிக்கை இருப்பதால்தான், இளைஞர்கள் இப்போது ஏராளமாக வருகின்றனர்' என்றுதானே கூறுகிறார்?

'எந்தச் சோதிடரிடம் சென்றாலும், அவர், 'உங்கள் இல்லத்தில் ஒரு பெண் தெய்வம் உலவுகிறது; அது உங்களைக் காப்பாற்றி வருகிறது' என்று கூறுவதால், எங்கள் குடும்பத்தினர் எங்கு இருந்தாலும், வெள்ளிக்கிழமைகளில் வடக்கு நோக்கி விளக்கேற்றி வைக்கிறோம்' – எதிர் முகாமிலிருந்து இப்போது இந்தப் பக்கம் திரும்பிக் கொண்டிருக்கும் தமிழண்ணல் கூற்று இது.

இன்னும் ஏராளமான இலக்கியவாதிகள், சமயத் தீவிரவாதிகள் கூடப் படைப்பைப் பரிந்துரைக்கின்றனரே?

பண்டிதமணிகூடப் படைப்புப் பூசாரியாக இருந்தவர்தாமே?

'அவர்கள் எல்லாம் அறியாதவர்களா? தெரியாதவர்களா? புரியாதவர்களா? அவர்களைவிட எந்த வகையில் நீ உயர்ந்து விட்டாய்?'

– சிலர் கேட்கலாம்; சீற்றம் கொள்ளலாம்; அடியேன் மீது ஆத்திரப்படலாம்.

நாயினும் கடையேன்

'எனக்குப் பூரண அறிவு இல்லை என்பதற்கு, என்னுடைய துயரமே போதுமான சான்றாகும், நான் நிறைஞானம் பெற்றிருந்தால், என் துயரம் என் உள்ளத்தைக் கலங்கச் செய்திராது' என்று காந்தியடிகள் கூறுவது (-Young India, 17.11.21 - நன்றி: ரகுபதிராகவ) போன்று, அடியேனின் அறிவு குறுகிய வட்டத்திற்கு உட்பட்டதே என்பதை நன்கு அறிவேன். படைப்புகளில் பங்கு கொள்ளும் படித்தவர்கள், பண்பாளர்கள், மேதைகளின் கால்தூசிக் குக்கூடக் கடையவன் ஒப்பாக மாட்டேன்.

இருப்பினும், சமீப காலமாகச் சமய நூல்களில் கொண்ட ஈடுபாட்டின் காரணமாகவும், சமய அடிப்படைக் கொள்கைகளிலிருந்து நம் சமூகம் விலகி விலகிச் சென்று கொண்டிருக்கிறதே என்னும் ஆதங்கத்தாலுமே இவற்றை எழுத நேர்ந்தது.

படைப்புகளில் பங்கு கொள்ளும் பலரில் சிலர்,

'ஊரோடு ஒத்து வாழவேண்டும்' என்று நினைக்கின்றனர்!

வேறு சிலரோ,

தங்கள் கருத்துகளை வெளிப்படையாகச் சொல்லிப்,

பிறரது வெறுப்பைச் சம்பாதித்துக் கொள்ள விரும்பாதிருக்கின்றனர்!

எப்போதுமே 'பெரும்பான்மைக்குத்தான் வெற்றி கிட்டும்' என்று

வெறுத்துப்போய் விலகியே இருக்கின்றனர் சிலர்!

பெண்களுக்குப் பயந்து பேசத் தயங்குகின்றனர் சிலர்!

இதுதான் நடைமுறை உண்மை!

இத்தகையோரை மௌன எதிர்ப்பாளர்கள் (Silent Protestors) என்று கூறலாம்!

சீர்திருத்தச் செம்மல் சொ.முருகப்பா, சித்தாந்த வித்தகர் முரு.பழ.இரத்தினம் செட்டியார் போன்ற ஒரு சிலர்தாம் வெளிப்படையாகப் படைப்பை எதிர்த்தவர்கள்; ஆனால் சிறுபான்மை வெற்றி பெற்றதாகச் சரித்திரமே கிடையாது! அதனால் அவர்களால் எதையும் சாதிக்க இயலவில்லை.

இந்நாளைய இளைய சமுதாயம் இதுபற்றித் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டும்.

வாது செய்து மயங்கும் மனத்தராய்,

ஏது சொல்வீ ராகிலும், ஏழைகள்!

யாதோர் தேவர் எனப்படு வார்க்கு-எலாம்,

மாதே வன்-அலால், தேவர்-மற்று இல்லையே.

(ஒருவரோடு ஒருவர் வாதம் செய்து மயங்கும் மனத்தை உடையவர்களாய், ஏது சொல்வீராகிலும், யாதோர் தேவன் என்று சொல்லப்படுவோர்க்கு எல்லாம் தேவன், மகாதேவனாகிய சிவபெருமானே அன்றி, வேறு யாரும் இலர்) என்று கூறுகிறார், பல

சமயங்களில் புகுந்து வெளியேறியவராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் (5 : 100 : 4).

நாம் வாழ வாழ்ந்து காட்டிய அனைவரும் இக் கருத்தையே கொண்டிருக்கின்றனர்.

வறுமையின் கோரப்பிடியில்

'படைப்பில் பங்கு கொள்வோர் அனைவரும், இடரின்றி – துயரின்றி இன்பமாக இருக்கிறோம்' என்று சொல்வதெல்லாம், வெறும் கண் துடைப்பு.

கடந்த ஐந்து மாதங்களில் (2005ஆம் ஆண்டில்) வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் பலரைக் கண்டேன்; கண்ணீர் வடித்தேன். அவர்களும் நகரத்தார்கள்தாமே?

பருவம் வந்தும் வாழ வாய்ப்பில்லாதவர்கள் (3); திறமை இருந்தும் மேலே படிக்கப் பணம் இல்லாதவர்கள் – இத்தகையோர் இந்தச் சமூகத்தில் ஏராளமானோர் இருக்கின்றனர்.

அன்னசத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல், ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்.....அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி, ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல் என்னும் பாரதி வாக்கை நினைத்துப் பாருங்கள்.

'மேல் நோக்கிப் பார்த்து, உங்களைவிடச் செல்வம் படைத்த சிலரைக் கண்டு மனம் வெதும்பாதீர்கள், பொறாமைப்படாதீர்கள்;

கீழ் நோக்கிப் பாருங்கள்; உங்களைவிடக் கீழான நிலையில் உள்ள ஆயிரமாயிரம் பேரைக் கண்டு, 'இந்த நிலையிலாவது இறைவன் நம்மை வைத்திருக்கிறானே' என்று எண்ணி, அவனுக்கு நன்றி சொல்லுங்கள். கீழ் நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு உங்களால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்யுங்கள். இறைவன் நமக்குச் செல்வத்தைக் கொடுத்திருப்பது பிறருக்கு உதவத்தான்!' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப் பெறுகிறது.

இல்லாதவர்களுக்கு உங்களால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்யுங்கள்;

பெற்றோரைப் பேணுங்கள்; அவர்கள் மனம் குளிர்ந்தால், பிள்ளைகள் வாழ்வு பேரின்பமாய் இருக்கும்.

இப்போது அவர்களை முதியோர் இல்லங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டுப், பின்னர் அவர்களுக்காக எத்தனை முறை, எவ்வளவு ஆடம்பரமாகப் படைத்தாலும், பயனில்லை;

மறந்து விடாதீர்கள் – தாயின் வாக்கு, சத்தியமாய்ப் பலிக்கும்!(4)

ஆறுவது சினம்

இந்தத் தொகுப்பு நூலைப் படிக்கும் பலர், என்மீது எரிச்சல்படலாம்; ஆத்திரப்படலாம்; திட்டித் தீர்க்கலாம்; "அருகில் இருந்தால் அடித்து நொறுக்கலாமே" என்று கூட நீங்கள் நினைக்கலாம்!

ஆனால், கோபப்படாமல், உணர்ச்சி வயப்படாமல், அமைதியாக இருந்து, ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்;

இன்று இல்லாவிட்டாலும், என்றாவது ஒருநாள் உண்மையை உணர்வீர்கள்.

மாலை சூட்டி மகிழ்கிறேன்

இச்சிறு நாலை நிறைவு செய்யும் நேரத்தில், மாலை சூட வந்தேன் மல்லிகா என்று, இளம் வயதில் கேட்ட, பழம் பெரும் பாடகர் ஒருவர் பாடிய பாடல்வரி நினைவுக்கு வருகிறது.

இந்தச் சொல்மாலை, என் இதய தெய்வத்திற்கு நான் சூட்டும் வாடாமலர் மாலையாக;

'சூடி-கொடுத்த சுடர்க்கொடி'க்கு நான் சூட்டும் சொக்கத் தங்க மாலையாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

இடைவிடாது இருபத்தைந்து ஆண்டுகள், எங்கள் இஷ்ட தெய்வம் கோர்ட்டுமலைக் கணேசருக்கு மலர்மாலை (வெளியூர்களுக்குச் சென்றபோது விலாமிச்சை வேர் மாலை) தொடுத்துக் கொடுத்து மகிழ்ந்தவர், என் இதயராணி, சிவபூசைச் செல்வி திருவாத்தாள்;

அவருக்கு இதைவிடச் சிறந்த காணிக்கை வேறென்ன இருக்கப் போகிறது?

நல்லவை பெருக வேண்டும், நாடெலாம் வாழ வேண்டும்.

சிவாய நமவென்று சிந்தித்து இருப்போர்க்கு
அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை.

—நல்வழி

*****

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 ஊழ்வினையை அனுபவித்தே ஆகவேண்டும் என்பது சைவக் கொள்கை ஆகாது என்று (என் குருநாதர்) சித்தாந்த வித்தகர் இரத்தினம் செட்டியார் கொண்டிருந்த கருத்தை எளியேனால் ஏற்க இயலவில்லை.

A person who transgresses *Dharma* is bound to suffer for his misdeeds. The law of *karma* works surely and so it is impossible to escape the consequences of one's actions. *Ravana* is a classic example to illustrate the working of *karma*. — R.Aravamudachariar, *The Hindu*, April 20, 2005

- 2 ஆசாரியஸ்வாமிகளின் உபந்நியாசங்கள், பக். 164

- 3 (அ) அன்றொரு நாள் — பாவை போன்ற பருவப் பெண் ஒருவர், திருமணத்திற்கு உதவி கோரி வந்து நின்றார். 'யாருக்கு அம்மா திருமணம்?' என்றேன். 'என் அக்காவுக்குத் திருமணம் செய்ய எங்களிடம் வசதியில்லை; முடிந்தால் உதவுங்கள்' என்றார், திருமணப் பருவத்தில் நிற்கும் அந்தத் தேவதை. அருவி எனப் பெருகிய கண்ணீரைத் துடைக்க வழியறியாது தவித்தேன்.

வாழ்க்கை இன்பங்களைத் துய்க்கத் துடிக்கும் பருவ மங்கை ஒருவர், திருமணமாகாத தம் சகோதரியின் வாழ்க்கைக்கு வழி தேடி அலைகிறார்.

இந்தக் கொடுமை என்று தீரும்?

(ஆ) அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச், சில படைப்பு நிதிகளிருந்து, படிப்புக்கும், திருமணத்திற்கும் பணம் வழங்குவதாகச் சொல்லப் பெறுவதைக் கேட்கும்போது, நம்பிக்கை ஒளி உதயமாகிறது. மற்றவர்களும் அவர்களின் முன்னுதாரணத்தைப் பின்பற்றலாமே?

4 படைப்பு ஒன்றில் முக்கியப் பங்காற்றும் பெரியவர் ஒருவர், தம் மனைவி அருகிலிருக்கத், தம் மகனோடு வாதிட்டுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் ('சிவபுஜையில் கரடி' என்று சொல்வது பொருந்துமா?) அடியேன் அங்கு செல்ல நேர்ந்தது. வறுமையின் கோரப்பிடியில் சிக்கித் தவிப்பவர்கள் என்பது அவர்களைப் பார்க்கும்போதே தெரிந்தது.

தனக்குரிய பங்கைப் (!) பிரித்துத் தருமாறு, மகன் பெற்றோரிடம் மல்லுக்கு நிற்கிறான். (இருந்தால்தானே கொடுப்பதற்கு?)

திமரென எழுந்து தாயின் அருகில் சென்று, பெற்ற தாயைப் பிள்ளை அடித்த கொடுமையை எப்படிச் சொல்வேன்?

இப்படி எல்லாம் துன்புறுத்திவிட்டுப், பின்னர் படைத்தால் என்ன, பாழாய்ப் போனால் என்ன?

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமகனார்:

நாராயணன் செட்டியார், இராம. அரியக்குடி

இப்பிறப்பில்

நம் அன்னையாய் இருப்பவர் இறந்து போனால்,
அதனுடன் அந்த 'சரீர சம்பந்தம்' முடிந்து விடுகிறது.
ஆனால், அழிந்து போகிற 'இந்த' உடம்புக்கு மட்டும்
அம்மாவாக இல்லாமல்,

அழியாத உயிருக்கும் அம்மாவாக இருந்து,
இக - பரம் இரண்டிலுமே காப்பவள் பராசக்தியே!

-காஞ்சி முனிவர்

தவறு செய்கிறவர்கள் நன்றாக வாழ்கிறார்கள்;
நியாயமாக வாழ்ந்தால் கஷ்டந்தான் ஏற்படுகிறது;
ஆகவே நாமும் அப்படி வாழ்ந்தால் என்ன
என்று சிலர் கேட்கலாம்; கேட்கிறார்கள்.

அடாது செய்தும் நன்றாக வாழ்பவர்கள்
தாங்கள் முன்பு செய்த நல்வினையின் பயனை
இப்போது அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போதையத் தீவினைகளின் விளைவைப்
பின்னொரு காலத்தில் அறுவடை செய்வார்கள்.

-ஸ்ரீராமசுருஷ்ண விஜயம்

ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதம்

கண்ட படைப்பு

1. சீர்மிகு செங்கிடாய்க் கறுப்பையா படைப்பு

(இராயவரம்)

மிக்க செல்வம் மனைகள்-தொறும் விளையும் இன்பம் விளங்குவன,

பக்கம் நெருங்கு சாலை-தொறும் பயில்-சட் டறங்கள் பல்குவன.....

-திருத். புரா. 3755

(செல்வம் மிக்க இல்லங்கள்தோறும், மக்கள், இன்பம் பெருக விளங்கினர்;
சாலைகள் தோறும் நல்லறங்கள் மல்கிப் பெருகின)

பேரறிவாளன் செல்வம்

படைப்பைக் காண இராயவரத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், பச்சைப் பசேலென்று வயல்கள் பசுமைத் திடல்களாக விரிந்திருப்பதைக் கண்டு பரவசமடைகிறோம்.

2004ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் பெய்த பெருமழை காரணமாக, இராயவரத்தின் பத்துக்கும் மேற்பட்ட பரந்து விரிந்த ஊருணிகள் எல்லாமே நிரம்பி வழிகின்றன.

பேரறிவாளனது செல்வத்தை, ஊரினர் பருகும் குளத்தில் நீர் நிறைந்ததற்கு ஒப்பாக வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறுவாரே, அந்தக் குறட்பாதான் (215) அப்போது நினைவுக்கு வந்தது.

கீழ்ப்பத்தூர் வட்டகையைச் சேர்ந்த இராயவரம், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில், காரைக்குடியிலிருந்து பள்ளத்தூர், கொத்தமங்கலம் வழியாக 26 கி.மீ தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

இளையாத்தங்குடி, இரணிக் கோயில், பிள்ளையார்பட்டி, மாத்தூர், வைரவன்கோயில் ஆகிய ஐந்து கோயில்களைச் சேர்ந்த 655 புள்ளிகள் (1998ஆம் ஆண்டுப் புள்ளிவிவரம்) இவ்வூரில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்(1).

இவர்களில் இரணிக் கோயில் புள்ளிகள் அறுபத்துமூவர் (நாயன்மார் அறுபத்துமூவரை நினைவுபடுத்துகிறது!) என்று நகரத்தார் கலைக்களஞ்சியம் கூறுகிறது. இவர்கள், திருமணங்களில் கூடிக்கொள்வதற்கு வசதியாக, இரு பிரிவாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இவர்களில் ஒரு பிரிவினர், உலகம்பட்டி-இராங்கியம்-காரைக்குடி-குருவிக் கொண்டான்பட்டி-கொப்பனாபட்டி-செவ்வூர்-மிதிலைப்பட்டி-வலையப்பட்டி ஆகிய எட்டு ஊர்களின் இரணிக் கோயில் பங்காளிகளுடன் சேர்ந்து, செங்கிடாய்க் கறுப்பையாவுக்கு, ஈராண்டுகளுக்கு ஒருமுறை, கார்த்திகை மாதத்தில், பார் போற்றும் படைப்பு ஒன்றினைப் பாங்காக நடத்தி வருகின்றனர்.

- ❖ இந்நாளைய இளைஞர் பலர், தங்கள் கோயில் எது என்றே அறியாது இருக்கின்றனர். பெரியோர் பலர், தங்கள் கோயிலில் தாங்கள் எந்தப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை அறியாதிருப்பது அதனினும் வேதனையானது.
- ❖ சில ஊர்களில் நகரச் சிவன் கோயில் என்று எதுவும் இல்லை; மாறாகச் சுப்பையா, தண்டபாணி, அம்மன் கோயில்களே உள்ளன; சில ஊர்களில் அவைதானும் இல்லை.
- ★ பெரும்பாலான நகரத்தார் குடும்பத்தினர், தங்கள் நகரக் கோயிலுக்கு வாழ்க்கையில் ஒருமுறையேனும் போயிருப்பார்களா என்பது ஐயத்திற்குரியதே! ஆனால், ஆண்டுதோறும் குலதெய்வக் கோயிலுக்குச் சென்று விடுகின்றனர்!

தொடர்ந்து, எல்லா ஊர்ப் பங்காளிகளின் ஒப்புதலோடும், இராயவரம் பங்காளிகள் அப்பேழைகளைத் தங்கள் தலைகளில் சுமந்து சென்று தம் ஊரை அடைந்து, அங்கு இப்போதையப் பழையூர்ப்பகுதியின் ஒரு வீட்டில் வைத்துப் படைத்து வழிபட்டு வந்தனர்(6). கால ஓட்டத்தில் கறுப்பையாவின் கருணையினால் பணமும் சேர்ந்தது; பாங்கான படைப்பு வீடும் உருவாகியது.

அடையாத நெடுங்கதவு

முன்னும் பின்னும் விசாலமான வெற்றிடங்களைக் கொண்டு, மிகப் பெரிதாக அமைந்துள்ளது படைப்பு வீடு. மூலத்தானத்தில் செங்கிடாய்க் கறுப்பையாவின் அடையாளமாக, இரு பெரிய அரிவாள்களும், பிரம்புகளும் நடுநாயகமாக வைக்கப் பெற்றுள்ளன. அவற்றின் முன்னால் ஐம்முகக் குத்துவிளக்கு சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

காவல் தெய்வமான கறுப்பையாவின் வலப்புறம் தொட்டிச்சி என்னும் பெண் தெய்வமும் அருவமாகவே அமர்ந்து அருள் பாலிப்பதாகச் சிலர் கூறுகின்றனர். அவரைப் பற்றியே பலர் அறியாதிருக்கும்போது, 'யார் அவர்? அவருக்கும் இப்பங்காளிகளுக்கும் எப்படித் தொடர்பு ஏற்பட்டது?' என்பதை, யாருமே அறியாதிருப்பதில் வியப்பில்லை(7). கருவறையில், நேர்த்திக்கடனாகக் கொடுக்கப் பெற்ற சிறியதும்—பெரியதுமான பல வெள்ளி அரிவாள்கள், சுவர் ஓரமாக வைக்கப் பெற்றுள்ளன.

படைப்பின் முதல்நாள் இரவு ஆடு பலியிடப்பெறும் நேரத்தைத் தவிர்த்த ஏனைய எல்லா நேரங்களிலும், கருவறைக் கதவு திறந்தே இருக்குமாம். (அஞ்சேல் என்னும் அபயகரமும், அடையாத நெடுங்கதவும் படைத்தவர் என்று சடையப்ப வள்ளல் புகழ்ந்துரைக்கப்பெறுவது, இங்கு நினைவுக்கு வருகிறது)

அன்பும் அச்சமும்

வியாழக்கிழமை காலையிலேயே படைப்பு வீடு களைகட்டத் தொடங்கி விடுகிறது. அரிசி அளந்து, புள்ளிவரி செலுத்திய பின்னர், ஈராண்டுகளாகச் சேர்ந்திருந்த உண்டியலை எண்ணுவதில், இராயவரம் பங்காளிகளான ஆண்கள் ஒருபுறம் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருக்கின்றனர்.

மறுபுறம், நகரத்தார் அல்லாதார் இடித்துச் சலித்த மாவைக், கருப்பட்டி சேர்த்துக் கரைத்து, ஒரே அளவான பணியாரங்களைத் தயாரிப்பதில், தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர் நகரத்தார் மகளிர்(8). (பணியாரங்கள் தயாராகி எண்ணெய்ச் சட்டிகள் இறக்கப்பெற்ற பின்னரே ஏனைய நிகழ்வுகள் தொடங்குமாம்)

உள்ளூர்ப் பங்காளிகள் (வெளியூர்க்காரர்கள் சிலரும் கூட) படைப்பு வீட்டுக்கு வந்து, மூலவரை வணங்கித் துதிக்கின்றனர்.

உன்புகழ் நினைந்து, உனைக் கொண்டாடி, அனுதினமும்
 உனது பெயரைத் துதித்தால்,
 உள்ளன்பு வரும், மனதினில் உற்சாகமும் வரும், முத்தி
 யோக அதிசயமும் வரும்,
 அன்பு-வரும், நல்லறிவு-வரும், உறவு-வரும், என்றும்
 அனுகூல காரியம் வரும்....

—செங்கிடாய்க் கறுப்பையா துதிப் பாடல் 12

தொடர்ந்து, தாங்கள் கொண்டு வந்துள்ள நேர்த்திக்கடன் பொருட்களை மூலவர் பாதத்தில் சமர்ப்பித்து எடுத்துக் கொண்டு, பூசாரிச் செட்டியாரிடம் திருநீறு பெற்றுச் செல்கின்றனர். (அஞ்சியாகிலும் அன்பு பட்டாகிலும் என்று அப்பர் சுவாமிகள் கூறுவது போன்று (5:23:9), அவர்கள் முகங்களில், தங்களைக் காக்கும் தெய்வமான கறுப்பையாவிடம் அன்பும், தவறு ஏதேனும் நேர்ந்துவிடக் கூடாதே என்பதில் அச்சமும் நிலவுவதைக் காண முடிகிறது.)

இராயவரம் பங்காளிகள் தாம் எப்போதுமே பூசாரிப் பொறுப்பை வகிக்கின்றனர். திருமணமான வரிசைப்படி ஒவ்வொரு புள்ளிக்கும் பூசாரிப் பொறுப்பு வழங்கப் பெறுகிறது. (புள்ளிகள் பெருகிக் கொண்டே போவதால், புதிதாகத் திருமணமானவர்கள் பூசாரியாவதற்கு, இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கூடக் காத்திருக்க வேண்டி வருமாம்!)

பூசாரியாகப் பொறுப்பேற்பவர், படைப்புக்குப் பதினாறு நாட்களுக்கு முன்பிருந்தே, கடுமையான விரத நியமங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதோடு, படைப்பு நாட்களில் படைப்பு வீட்டை விட்டு வெளியில் எங்கும் செல்லவும் முடியாது. (சாமியாடிக்கு இந்த நியதிகள் இல்லை! அவர் ஒரு சுதந்திரப் பறவை!) இருப்பினும், தீபாராதனை செய்வது, திருநீறு வழங்குவது ஆகியவை மட்டுமே பூசாரியின் பொறுப்புகள்.

சாமியாடி வருகை

எண்ணெய்ச் சட்டிகள் இறக்கப்பெற்றதைத் தொடர்ந்து, ஏறத்தாழ நாலரை மணியளவில், இராயவரம் பங்காளிகளில் வயதில் மூத்தவரான கதிரேசச் செட்டியார் மாலைத் தாம்பாளத்தை ஏந்திச் செல்லப், பங்காளிகளில் பலர், சாமியாடியை அழைத்து வர, அருகிலுள்ள நகரத்தார்களின் பிள்ளையார் கோயிலுக்குச் செல்கின்றனர்.

கறுப்பர் ஆவேசித்த நிலையில்(!) சாமியாடிச் செட்டியார் வானத்துக்கும் பூமிக்குமாகக் குதித்துக் கொண்டு, மேளதாளத்தோடு படைப்பு வீட்டுக்கு அழைத்துவரப் பெறுகிறார். கொப்பனாபட்டிப் பங்காளிகளில் ஒருவரான இராக. செல்வம் செட்டியார்தாம் இப்போதைய சாமியாடி. பரம்பரையாக வரும் சாமியாடிகள், கொப்பனாபட்டிப் பங்காளிகளில் ஒருவராகவே இருக்கின்றனர்(9).

சாமியாடி வந்ததும், அவர் உட்பட ஆண்கள் அனைவரும் எண்ணெய் தேய்த்து நீராடிச் (உடலைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ள எண்ணெய்க் குளியலாம்!) புத்தாடை புனைந்து, பேழையில் உள்ள புனித வேட்டி-சேலைகளைத் துவைக்கும் பொருட்டு, இரண்டு கி.மீ. தொலைவிலுள்ள மலைக் கொழுந்தீசர் கோயிலுக்குச் செல்ல ஆயத்தமாகின்றனர்.

(ஈ எல்லா ஆண்களுமே எண்ணெய் தேய்த்து நீராடினரா என்பது கேள்விக்குரியதே!)

அன்பின் உறைவிடம்

சுமார் ஏழு மணியளவில் சாமியாடி, கறுப்பரின் அரிவாள், பிரம்பு சகிதம் ஆடிக் கொண்டு முன்னே செல்லச், செங்கிடாய்க் கறுப்பருக்குரிய இரு பெரிய பேழைகள், தொட்டிச்சிக்குரிய சிறிய பேழை ஆகியவற்றைப் பங்காளி இளைஞர்கள் தோளில் சுமந்து செல்ல, ஏராளமானோர் கைகளில் பெரிய அரிவாள்களையும், மணிகளையும் ஏந்தி, மணிகளை ஒலித்த வண்ணம் உடன் செல்கின்றனர். இவர்களின் செய்கை, பக்தி உணர்வை ஊட்டுவதற்கு மாறாக அச்சத்தையே தோற்றுவிக்கிறது!

இராமன் படைப் பயிற்சி பெற்றுவந்த நாட்களில், தெரு வழியே செல்லும்போது, எதிர்ப்படும் நகர மக்களைப் பார்த்து, முகம் மலர நலம் விசாரிப்பானாம். 'எம்மால் ஆகவேண்டியது எதுவும் உளதோ?' என்று கேட்பானாம் (கம். ராமா. 311). அத்தகைய அன்புப் பண்பாட்டில் ஊறிப்போன - அன்பின் உறைவிடமான நகரத்தார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த இவர்கள், பிறரை அச்சுறுத்தும் வகையில் நடந்து கொள்வது, கண்ணகி கூறியது போன்று பீடு அன்று! (பெருமை தரத் தக்கது அன்று!)

மற்ற படைப்புகளைப் போன்று, இவர்களும் இறைநாமத்தை உச்சரித்த வண்ணம், அமைதியாகச் சென்றால், எவ்வளவு புனிதமாக இருக்கும் என்று நம்மால் எண்ணிப் பாராதிருக்க இயலவில்லை.

தேவகோட்டை வினைதீர்த்தான் செட்டியார் படைப்பில், பல்லாண்டுகளாகப் பயின்றுவரும் முறையில், பேழை துவைக்க, இரவுசேரி மந்திரமூர்த்தி விநாயகர் குளத்திற்குச்சென்றனர்.

கழனிவாசல் தேனிபட்டியிலும் ஐயனார் கோயில் கண்மாய்க்குப் பேழையுடன் சென்றனர்.

இரு ஊர்களிலுமே பங்காளிகள் பக்தியோடு, ஒருவர் மாற்றி ஒருவராகக் காலணி இன்றித் தலையில் பேழையைத் தாங்கிச் சென்ற பாங்கு, பரவசமூட்டுவதாக இருந்தது. இங்கு மட்டும் ஏன் இந்த அச்சுறுத்தல்?

இவர்கள் பேழையுடன் கோயில் குளத்துக்குச் செல்லும்போதும், திரும்பி வரும்போதும், யாரேனும் எதிரே வந்தால், அத்தகையோர் ஆபத்தை விலைக்கு வாங்குகின்றனர் என்று பொருள்படுமாம். அவ்வாறு ஓரிரு அசம்பாவிதங்கள் நடந்தும் இருக்கின்றனவாம்!

கோயில் குளத்தில் கறுப்பர், மற்றும் பெண் தெய்வத்தின் வேட்டி-சேலைகள் துவைத்து ஈரத்தோடு கொண்டு வரப்பெற்றுக், கருவறையில் அவரவருக்குரிய இடங்களில் தடுக்குகளின்மீது வைக்கப்பெற்று*, அணிகலன்கள்-மாலைகளால் அலங்கரிக்கப் பெறுகின்றன.

(ஈர உடை வழிபாட்டுக்கு ஏற்படையதன்று. ஈர ஆடை அணிந்து வழிபாடு செய்யலாகாது என விதிக்கப் பெற்றுள்ளது. ஈர உடையும், வலத் தோளில் துண்டு அணிவதும், துக்கத்திற்கு (இறப்புக்கு) மட்டும்தான்!)

திருவுளச் சீட்டுவழி தேர்தல்

இதனிடையே, பகலில் படைப்பு வீட்டுக்கு வந்து சேரும் ஏனைய எட்டு ஊர்ப் பங்காளிகள், அரிசி அளந்து, புள்ளிவரி செலுத்திக், கட்டாயமாகக் கொடுக்க வேண்டிய ஏலச் சாமான்களை உரியவரிடம் ஒப்படைத்த வண்ணமாக உள்ளனர். அரிசி அளந்து, வரி செலுத்திய பின்னர், ஆண்கள் மட்டும் சந்நிதியை நோக்கிச் செல்கின்றனர். ஏன்?

இரவு நடைபெறப்போகும் செங்கிடாயைப் பலியிடுவதற்கான அறுவரைத், திருவுளச் சீட்டின்வழி தேர்ந்தெடுப்பதற்காகத்தான்!

இந்த ஆயத்த வேலைகள் முடிந்ததும், இராயவரம் பங்காளிகளில் வயதில் மூத்தவரான கதிரேசச் செட்டியார், தம் குடும்பத்தாரின் உதவியோடு, கருவறை முன்பாக அமைக்கப்பெற்றுள்ள அடுப்பில், படைப்புப் பொங்கல் இடுவதற்காக விநாயகப் பாணை வைக்கிறார்.

பால் பொங்கியதும் பங்காளி ஒருவர், எல்லோருக்கும் இனிப்பு வழங்குகிறார். பொங்கல் பாணை இறக்கப்பெற்றதும், அந்த அடுப்பிலேயே கத்தரிக் காய்-வாழைக்காய்க் கூட்டுக் குழம்பும் வைத்து இறக்கப் பெறுகிறது.

தொடர்ந்து கருவறையினுள் ஏழு பள்ளையங்கள் (சிறு தெய்வங்களுக்கான நிவேதனம்) போடப் பெறுகின்றன. சகுனம் பார்க்கும் சடங்காகத்தான் இந்தப் பள்ளையங்களாம்!

இராஜ மரியாதை

அடுப்புகள் அகற்றப் பெறுகின்றன. கருவறை வாயிலிலிருந்து, முன் மண்டபம் வரை சிவப்புக் கம்பளம் விரிக்கப் பெறுகிறது (வெறும் மணல்தாங்க்!)

யார் இந்த ராஜ மரியாதைக்கு உரியவர்? அவருக்கு ஏன் இந்தச் சிவப்புக் கம்பள (மன்னிக்கவும், மணல்) மரியாதை? இரு வாரங்கள் பின்னோக்கிச் செல்கிறோம்.

ஆண்டவனுடன் ஐக்கியம்

செங்கிடாய்க் கறுப்பர் என்னும் பெயருக்கேற்ப, முதல்நாள் இரவு, படைப்புத் தெய்வத்திற்குச் செங்கிடாய் ஒன்று பலியிடப் பெற வேண்டும் என்று விதிக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

ஒச்சம் (மாசு) இல்லாத உன்னதமான செங்கிடாய் எங்கு இருக்கிறது என்று சாமியாடிக்குக் கனவில் தெரிவிக்கப் பெறுமாம்! (கொப்பனாபட்டிச் செட்டியார்களில் வயதான ஒருவர், இதைச் சொல்லிவிட்டு நமட்டுச் சிரிப்பு (suppressed smile, in ridicule) சிரிக்கிறார்!) தொடர்ந்து கொப்பனாபட்டிப் பங்காளிகள் சிலர் சென்று அந்தக் கிடாயை விலைக்கு வாங்கி வந்து, நகர(கொப்பனாபட்டி)த் தண்டபாணி (தண்டாயுதபாணி என்பதோ, தண்டாயுதபாணி என்பதோ தவறு என்கிறார் காஞ்சி முனிவர்.) கோயிலில்(10) கூட்டி வைத்திருந்து, படைப்புக்கு முந்திய திங்கட்கிழமை இராயவரத்திற்கு அனுப்பி வைக்கின்றனர்.

முதல் நாளிலிருந்து, படைப்பு வீட்டுக்கு முன் தற்காலிகமாக அமைக்கப் பெற்றுள்ள காவணத்தின் நடுவில், அடுத்து என்ன நடக்கப் போகிறது என்பதை அறியாத நிலையில் கட்டப் பெற்று, அங்கு வரும் பங்காளிகளை அலங்கமலங்க (பொறி கலங்க)ப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது அந்த ஆட்டுக்கடா!

பள்ளையம் போடப் பெற்றதும், ஆட்டுக்கடாவை அவிழ்த்து விடுகின்றனர். அது, பூர்வ ஜன்ம வாசனையோ என்னவோ, மண்டபத்தை நோக்கி விரைகிறது. மண்டபத்தின் தரையில் பாவப்பெற்றுள்ள பளிக்குத் தரையில் அது வழுக்கி விழுந்து விடாதிருக்கத்தான், முன்பு குறிப்பிட்டது போன்று மணல் பரப்பப்பெற்றது.

மண்டபத்தினுள் நுழையும் கிடாய்க்குப் பூசாரி சந்தனம் இட்டு மலர் மாலை சாத்த, வேறொருவர் ஒரு குடம் குளிர்நீரை அதன்மீது ஊற்றுகிறார். அது சிலிர்க்காமல் வேறு என்ன செய்யும்?

நடைபாதையின் இருபுறமும் நெருங்கி நிற்கும் பங்காளிகள் உணர்ச்சி வயப்பட்டு அரோகனா ஒலி எழுப்ப, ஆட்டுக்கடா திமிறிக் கொண்டு – வேறு போக்கிடம் இல்லாததால் – அவர்களின் நடுவே, கருவறையை நோக்கி விரைகின்றது; பங்காளிகள் முகத்தில் பரவசம் தாண்டவமாடுகிறது!

அதற்குக் காரணமும் சொல்கிறார்கள்: கடந்த படைப்பின்போது, கிடாய் உள்ளே செல்லக் காலதாமதம் ஆகியதாம். அதை அவர்கள் அபசகுனமாகக் கருதுகின்றனர்.

ஆனால் இந்த ஆண்டோ, எந்தத் தயக்கமும் இல்லாமல், ஆடு ஆண்டவன் சந்நிதியை அடைந்து விடுகிறது. உள்ளே சென்று பள்ளையங்களில் ஒன்றை முகர்கிறது.

அடுத்த விநாடி, நீராடி நியமமாக வந்து காத்திருக்கும் எட்டு ஊர்களைச் சேர்ந்த பங்காளிகளில் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற அறுவர், அறையினுள் விரைகின்றனர்; கருவறைக் கதவு சாத்தப் பெறுகிறது.

பின்னர் உள்ளே நடந்ததாகச் சொல்லப்பெறுவதைச், சேக்கிழார் சுவாமிகளைப் போன்று(11), அடியேனும் கோடி காட்டுவதோடு அமைகின்றேன். அந்த ஆட்டுக்கடா கருணை மிகுந்த சுறுப்பையாவுடன் கலந்து விடுகிறது!

சங்க காலத்து வீரர்கள், காளியின் முன்பாகச் சிரச்சேதம் செய்து கொண்டு, உயிர்த் தியாகம் புரிவது உண்டாம். (இது குறித்தும் டாக்டர் கலைக்கோவன் கருத்துரைத்திருக்கிறார்.) அதுபோன்று இந்த ஆட்டுக்கடாவும் முற்பிறப்பில் இறைவனிடம், 'உன் சந்நிதியில் உயிர் விட வேண்டும்' என்று கோரியிருக்கலாம்; அதைத்தான் இறைவன் இப்பிறப்பில் நிறைவேற்றி வைக்கிறானோ என்னவோ(12) என்று, வேடிக்கையாகக் கருத்துரைக்கிறார் ஓய்வு பெற்ற தமிழாசிரியர் ஒருவர்.

அதனுடன் வியாழன் நிகழ்வுகள் நிறைவு பெறுகின்றன.

படைப்புப் பாட்டரங்கும்

அடுத்த நாள் வெள்ளிக்கிழமை. இராகு காலத்திற்குப் பின்னர், பகல் 12 மணியளவில் இராஜ தெய்வமாகக் கருதப்பெறும் செங்கிடாய்க் கறுப்பையாவுக்கான பெரிய படைப்புத் தொடங்குகிறது. முதல்நாள் பலியிடப் பெற்ற ஆட்டுக்கடாவின் இறைச்சியைச் சமைத்து ரசமாக்கிப் பள்ளையம் போடுகின்றனர். சாமியாடி நீராடிவிட்டுக் கறுப்பு உடையுடன் வருகிறார்.

சுவாமி அழைக்கின்றனர்; அவர்மீது கறுப்பையா ஆவேசிக்கிறார். படைப்பைத் தாம் ஏற்றுக் கொண்டதாகக் கூறும் கறுப்பர் (கூடியிருப்போர் அனைவரின் முகத்திலும் குதூகலம் பொங்குகிறது!), ஓர் அதிருப்தியையும் வெளியிடத் தவறவில்லை.

பேழை துவைக்கச் சென்றபோது, அதிக ஆண்கள் அதில் கலந்துகொள்ளவில்லையாம்(13); இனியாவது 'அதிகமானோர் பேழையுடன் செல்ல வேண்டும்' என்று செங்கிடாய்க் கறுப்பர் செய்தி விடுக்கிறார். தலைக்குத் தலை கேள்வி கேட்கத் தொடங்கி விடுவர் என்று அஞ்சியோ என்னவோ, கறுப்பர் விரைவாக மலையேறி விடுகிறார்!

தொடர்ந்து, பங்காளிகள் சாமியாடியிடம் திருநீறு பெற்றுக் கொண்டு, பகல் உணவுக்கு விரைகின்றனர். படைப்பு இறைச்சியும், ரசமும் பங்காளிகளுக்கு மட்டுமன்றி, வந்திருக்கும் ஏனையோருக்கும் பகல் உணவாக வழங்கப் பெறுகின்றன.

மாலை நான்கு மணியளவில் முன்னாள் பேராசிரியர் டாக்டர் அர. சிங்காரவடிவேலனார் தலைமையில் ஐந்து கவிஞர்கள், குடும்ப உறுப்பினர்களின் கடமைகளைப் பட்டியலிடும் பாடல்களைச் செவிக்குணவாகப் படைக்கின்றனர்.

சொற்சிலம்பம்

சனிக்கிழமை காலை ஒன்பது மணியிலிருந்தே படைப்புப் பங்காளிகள் மட்டுமல்லாது ஏனையோரும், அணியணியாகத் திருமண மண்டபத்தை நோக்கிப் படையெடுக்கின்றனர். (சாலமன்) பாப்பையாவைப் பார்க்க, அவர் அடிக்கும் ஜோக்குகளைக் கேட்க, உங்கள் (தமிழகத்) தமிழில் சொல்வதானால் செம கூட்டம்!

அரை மணி தாமதமாக(14) (அதுவரை படைப்பு முக்கியஸ்தர்களோடு காப்பி

❀ படைப்பு நிதியிலிருந்து திருமண மண்டபம் ❀

அருந்திவிட்டுக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்!) அவர் மண்டபத்தினுள் நுழைந்தபோது எழுந்த ஆரவாரக் கைதட்டல் அடங்க அதிக நேரமாயிற்று!

படைப்பு வீட்டு முன்னாள் தலைவர் கொப்பனாபட்டிப் பெருமகனார் பழ.லெ. சொக்கலிங்கம் செட்டியார் முன்னிலை வகிக்க, ஆடவரும் பெண்டிருமாக இரு அணியினர், 'குடும்பப் பெருமையை நிலை நிறுத்துவது கணவனா மனைவியா?' என்பது குறித்த - கருத்தாழமற்ற - தங்கள் கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொண்டனர். (நுனிப்புல் மேய்வது போன்ற இத்தகைய அர்த்தமற்ற - அறிஞர்(!) பேச்சுக்களையே மக்கள் இப்போது விரும்பிக் கேட்கின்றனராம்!)

வெறும் சொற்சிலம்பம்தான் ஆடினரே தவிர - கூடியிருந்தோரைச் சிரிக்க வைப்பதில்தான்(15) அவர்கள் கவனம் செலுத்தினரே தவிர - சிந்திக்க வைக்கும் 'சீரியஸான' கருத்து எதையும் அவர்கள், அவையில் முன்வைக்கவில்லை.

நடுவர் தீர்ப்புக் கூறிய சாலமன் பாப்பையாதாம், ஒருசில நல்ல கருத்துகளையாவது கூறிப், பெண் இனத்துக்குப் பெருமை சேர்த்துப் பட்டி மன்றத்தை நிறைவு செய்தார்.

யார் அந்தப் பெண் தெய்வம்?

அன்று இரண்டாவது படைப்பு; கருவரையில் உள்ள பெண் தெய்வங்களுக்கான படைப்பு என்று கையேட்டில் குறிப்பிடப் பெற்றிருக்கிறதே தவிர, அந்தப் பெண் தெய்வம் (அல்லது, தெய்வங்கள்) யார் (அல்லது, யாவர்) என்று அதிகமானோர் அறிந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை! அதைக் கேட்க முற்பட்ட அடியேனுக்கு அவர்கள் கொடுத்த விருதுகள்தான், வேலையற்றவன்! வெட்டிப்பயல்!! (படைப்புப் பங்காளிகளுக்கு மனமார்ந்த நன்றி!)

'இரண்டாவது படைப்பு தொடர்ச்சி என்னும் பெண் தெய்வத்துக்கானது' என்று, கொப்பளாபட்டிப் பங்காளி ஒருவர் கூறியதை, முன்னர் அறிந்திருக்கிறோம். அந்தப் பெண் தெய்வம், கோழி இறைச்சி, முட்டைத் தோசை ஆகியவற்றுடன் மனநிறைவு பெறுகிறது. ஆன்மீகத் தொடர்பான நிகழ்வுகளும் அதனுடன் ஒரு நிறைவுக்கு வருகின்றன.

எதிர்பார்த்திருக்கும் ஏலம்

அடுத்த நாள் ஞாயிறு காலை, பங்காளிகள் மட்டும் பங்கு பெறும் படைப்புக் கூட்டம். பல விஷயங்கள் குறித்துப் பகிரங்கமாகவே காரசார விவாதம் நடைபெறுகிறது.

அடுத்து, அனைவரும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஏலம் நிகழ்கிறது. வெள்ளிச் சாமான் போன்ற விலை மதிப்புள்ள பொருட்கள் மண்டபத்தினுள்ளும், மற்றவை மண்டபத்திற்கு வெளியிலும் ஏலம் விடப் பெறுகின்றன.

வெள்ளிச் சாமான்கள் தவிர்த்த ஏனைய பொருட்கள், மேல் தளத்தில் கருவறை மீது அமைந்துள்ள அறையில் சீர் வரிசை போன்று, அழகுற அடுக்கி வைக்கப் பெற்றுள்ளன, அனைவரும் பார்க்கும் வகையில்(16).

முதலில் விநாயகப் பாணை ஏலம் விடப்பெறுவதைத் தொடர்ந்து, ஏலம் குடுபிடிக்கிறது. படைப்பின்போது ஏலப் பொருட்களை வாங்குவதால், இல்லங்களில் இன்பம் பெருகும் என்பது, எழுத்தில் வடிக்கப் பெறாத நம்பிக்கை.

மேலும், படைப்புச் செலவை ஈடுகட்டவும் ஏலப்பணம் உதவுகிறது. இந்தப் படைப்புப் போன்று, வேறு சில படைப்புகளிலும், ஏலப்பணம், இல்லாதாரின் இளம் பெண்கள் இல்லறத்தில் ஈடுபடவும், பிள்ளைகள் படிக்கவும் உதவித் தொகைகளாக வழங்கப் பெறுகின்றன என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும்.

செங்கிடாய்க் கறுப்பையா படைப்பில் எஞ்சிய பணத்தைக் கொண்டு, இரண்டொரு திருமண மண்டபங்களும் எழுந்துள்ளன.

ஏலப்பணத்தை, அடுத்த படைப்பின்போதோ, அதற்கு முன்னரோ கொடுத்து விடுகின்றனர்; கொடுக்காதிருந்தால் தெய்வக் குற்றம் ஆகிவிடும் என்பதால், யாரும் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவதில்லை.

முற்பகலில் தொடங்கும் ஏலம், முடிவடைய நீண்ட நேரம் ஆகிறது; சில நேரங்களில் நள்ளிரவையும்கூடத் தாண்டி விடுவதுண்டாம்.

அடுத்த நாள் திங்கட்கிழமை காலை, மீண்டும் சாமியாடி தலைமையில் பேழைகள் மலைக் கொழுந்தீசர் கோயில் குளத்திற்குக் கொண்டு செல்லப் பெறுகின்றன. துணிகளைத் துவைத்து நன்கு உலர்த்தி மடித்துக் கொண்டு வருகின்றனர்.

கட்டுச்சோறு

பின்னர், முதல்நாள் இரவே தயாரித்து வைக்கப் பெற்றிருக்கும் கஞ்சி-குழம்பு ஆகியவற்றை அயலூர்ப் பங்காளிகள் பெற்றுக் கொண்டு, அங்கிருந்து விடை பெறுகின்றனர். உள்ளூர்ப் பங்காளிகள் அவற்றை வாங்கிக் கொள்வதில்லை.

அந்த நாட்களில் மாட்டு வண்டிகளில் வெளியூர்களிலிருந்து வந்தவர்கள், வீடு திரும்ப வெகு நேரம் ஆகிவிடும் என்பதால்தான், இந்த(க் கஞ்சி) ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றிருந்தது. இப்போது வாகன வசதிகள் பெருகிவிட்டாலும்கூட, அந்த ஐதிகம் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப் பெறுகிறது. அயலூர்ப் பங்காளிகள் கஞ்சியை வழியிலேயே சாப்பிட்டு முடித்துவிட வேண்டுமாம்; வீடுகளுக்குக் கொண்டு செல்வதோ, வேறு யாருக்கும் கொடுப்பதோ கூடாது என்பது விதிமுறை.

சில படைப்புகளில் அவரவர் குலதெய்வக் கோயில்களிலிருந்து தீர்த்தம் கொண்டுவரப் பெறுகிறது; ஆனால் இங்கு அந்த வழக்கம் இல்லை.

பங்காளிகள் பணி

மாறாகக் கொப்பனாபட்டிப் பங்காளிகள், அங்குள்ள ஸ்ரீ முத்து விநாயகர், ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன், மூலங்குடிப் பொய்சொல்லா மெய்யர் ஆகியோரையும்; மிதிலைப்பட்டி-இராங்கியம் பங்காளிகள் கொப்பனாபட்டி மாசங்கறுப்பர், செவலூர் மதுக்கார நாச்சியம்மன் ஆகியோரையும்; இராங்கியத்தில் உள்ள ஒரு பிரிவினர் துவாருக்குச் சென்று அங்குள்ள செங்கிடாய்க் கறுப்பரையும் வழிபட்டுத் திருநீறு பிரசாதம் கொண்டு வருகின்றனர்(17). இவ்வாறு ஒவ்வொரு ஊர்ப் பங்காளிகளுக்கும் பணிகள் ஒதுக்கப் பெற்றுள்ளன.

நன்றி நவில்கிறோம்

செங்கிடாய்க் கறுப்பர் படைப்பைச் சேர்ந்த இராயவரம் பங்காளிகள், தங்கள் குடும்பங்களில் தலைப்பிள்ளை பிறந்ததும், பச்சரிசி பாலிட்டுப் படைத்தும், திருமணம் போன்ற மங்கல நிகழ்வுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனிப் படைப்புப் படைத்தும்(18), கறுப்பையாவுக்குத் தங்கள் நன்றியைப் புலப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

கொப்பனாபட்டிப் பங்காளியான எம்.செல்வம், கடந்த சில ஆண்டுகளாக, ஒவ்வொரு படைப்பின்போதும் இலவச மருந்து சேவை செய்து வருகிறார்.

அடுத்த படைப்பு?

படைப்பு நடைபெறும் ஆண்டில், படைப்புக்கு முந்திய ஆவணி மாதம், சாமியாடியும், ஒன்பது ஊர்ப் பேராளர்களும் கூடிச், சாமியாடியின் வசதிக்கேற்ற ஒரு நாளை முடிவு செய்து, அந்தந்த ஊர்களில் உள்ள எல்லாப் பங்காளிகளுக்கும் எழுத்துவழி தெரிவித்து விடுகின்றனர்.

ஒரு தாய் மக்கள்

நகரக்கோயில் அடிப்படையில் ஒரு தாய் மக்களான இந்த ஒன்பது ஊர்க்காரர்களின் ஒற்றுமைக்கும், உயர்வுக்கும், ஈராண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறும் இந்தச் செங்கிடாய்க் கறுப்பையா படைப்பு, சிறந்த சாதனமாக அமைந்திருக்கிறது!

இப்பங்காளிகள் தொடர்ந்து சீரும் சிறப்புமாக வாழச் செங்கிடாய்க் கறுப்பையாவை நாமும் பிரார்த்திப்போம்.

ஊர்க்காரர்களின் ஒற்றுமைக்கும், உயர்வுக்கும், ஈராண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறும் இந்தச் செங்கிடாய்க் கறுப்பையா படைப்பு, சிறந்த சாதனமாக அமைந்திருக்கிறது!

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 நகரத்தார் கலைக்களஞ்சியம், பக். 59
- 2 மேலது, பக். 277
- 3 இக்கோயிலைப் பற்றிய விவரங்களை நகரத்தார்களின் குலதெய்வங்கள் நூலில் (பக். 278 – 286) காணலாம்.
- 4 தம் தந்தையார், இராயவரம் அரு.லெ.சொக்கலிங்கம் செட்டியார் என்னும் அருணாசலம் செட்டியார், 2001ல் நன்கொடையாக வழங்கிய மனையிடத்தில், ஏலப்பணத்தைக் கொண்டு இத்திருமண மண்டபம் கட்டப்பெற்றது என்றும், யாருக்கு வேண்டுமானாலும் திருமணங்களுக்காக ஈராயிரம் ரூபாய்க்கு இம்மண்டபம் வாடகைக்கு விடப் பெறுகிறது என்றும் கூறுகிறார், இராயவரம் அரு.இராமநாதன் செட்டியார்.
- 5 இந்த இடத்தில், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமெரிக்காவுக்கு மீனாட்சியின் எழுந்தருளியை (உற்சவரை)ச் சுமந்து சென்ற விமானம் விபத்துக்கு உள்ளானபோது, அச்சிலையும், அதனை வைத்திருந்த ஆசாரியரும் எவ்வித ஆபத்துமின்றித் தப்பியதாகச் சொல்லப்பெறுவது நினைவுக்கு வருகிறது.

நம் காலத்திலேயே நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக்கூட இங்கு நினைவுகூரலாம்: 2004 டிசம்பரில் இந்தியா – இந்தோனீசியா – ஸ்ரீலங்கா – தாய்லந்து போன்ற நாடுகளை உருக்குலைத்த சுனாமி (Tsunami)யின் ஆவேசத்தை அனைவரும் அறிவர். ஸ்ரீலங்காவில் சுனாமி இழைத்த கொடுமைகள் சொல்லொணாதவை.

The giant waves left an estimated 40,000 dead in 2 hours, more than half the number of people killed in two decades of the ethnic conflict. This was the country's biggest natural disaster. – *The Hindu* Editorial, Jan. 05, 2005.

ஆனால் சுனாமியினால் காலி(Galle)யில் இருந்த புத்தர் சிலைகளை அசைக்கக்கூட முடியவில்லை என்பதைப்பத்திரிகை படித்தோர் அறிந்திருப்பர்.

ஜனவரி 02, 2005 *The Hindu* பத்திரிகைத் தகவல் வருமாறு:

THE BUDDHAS STILL SMILE

Galle, Jan.02, 2005 – Legs folded, smiling serenely, several Buddha statues of cement and plaster sit unscathed amid collapsed brick walls and other debris here, a southern town devastated by the tsunami.

A Buddhist monk said unseen powers had protected a nearby statue of Buddha, which sat near a bridge at the edge of the bus terminal, where tidal waves swallowed up bystanders and shoppers, and swept cars and buses into buildings.

“Lord Buddha is a blessed person, so the statues were protected”, said a MUSLIM municipal worker.

- 06 அருள்மிகு செங்கிடாய்க் கறுப்பர் பாமாலை, பக். 2
- 77 ஏறத்தாழ எல்லாப் படைப்புகளிலுமே இந்த அவலநிலைதான்.
- 8 இவ்வாறு 25 எண்ணெய்ச் சட்டிகளில் தயாரிக்கப்பெறும் ஏறத்தாழ 4000 பணியாரங்கள், கருவறையின் இரு மருங்கிலும் உள்ள அறைகளில் அழகுற அடுக்கி வைக்கப் பெறுகின்றன. புள்ளிக்கு நான்கு பணியாரங்கள் வீதம் காளாஞ்சி கொடுக்கப்பெறும் என்றும், இராயவரம் பங்காளிகள் பூசாரிப் பணி புரிவதால், அவர்களுக்குக் கூடுதல் பணியாரங்கள் வழங்கப்பெறும் என்றும், பங்காளி வீட்டுப் பெண்பிள்ளைகள் ஐந்து ரூபாயோ, அதற்கு அதிகமாகவோ பணம் செலுத்தித் தலா இரு பணியாரங்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் கூறப்பெற்றது.
- 9 ஒன்பது ஊர்ப் பங்காளிகளில் கொப்பனாபட்டியினர்தாம் மிக அதிகமாக உள்ளனர்.
- 10 நாரத முனிவர் செய்த வேள்வியில் மந்திரம் மாறுபட்டதால், யாக அக்கினியிலிருந்து செவ்வானம் போன்ற நிறத்துடன், மூர்க்கத்தனமான ஆட்டுக்கடா ஒன்று தோன்றியது. வீரபத்திரர் அதை அடக்கிப் பிடித்து வந்து ஆறுமுக அண்ணலிடம் ஒப்படைக்க, முருகப் பெருமான் அதன்மீது அமர்ந்தருளினர் என்பது கந்த புராணம்.
- ஆடு அஞ்ஞானத்தைக் குறிக்கும். ஞானமூர்த்தியான முருகப் பெருமான் அறியாமையின்மீது ஆரோகணித்து, அதனை அகற்றுகிறார் என்று இது பொருள்படும் என்கிறார் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் (-கந்தன் கருணை, பக். 118 – 121)
- அந்த அடிப்படையில்தான், செங்கிடாயைப் பிடித்துவந்து, தண்டபாணி கோயிலில் கட்டி வைக்கின்றனர் போலும்!
- 11 மெய்ப்பொருள் நாயனார், ஏனாதிநாத நாயனார் போன்றோரின் உயிர்களைப் பகைவர்கள் காவு கொண்டபோது, அவற்றை நேரடியாகக் குறிப்பிடாமல், தான்-முன் நினைத்த அப்பரிசே செய்ய (மெய்ப்பொருள் நாயனார் புரா. 15); தன் கருத்தே முற்றுவித்தான் (ஏனாதிநாதர் புரா. 40) என்று சேக்கிழார் சுவாமிகள் பாடுகிறார்.
- 12 இலக்ஷ்மியின் அம்சமான சீதா தேவி, முதல் யுகத்தில் வேதவதியாகவும், இரண்டாவது யுகத்தில் சீதையாகவும், மூன்றாவது யுகத்தில் திரௌபதி-யாகவும் பிறந்தாள் என்றும், அதன் காரணமாக அவளுக்குத் திரிஹாயணி என்று ஒரு பெயர் என்றும், பிரமகைவர்த்தம் கூறுகிறது.
- அக்கினியால் படைக்கப் பெற்றவளான சீதை, இராமன்-அக்கினி ஆகியோரின் ஆணையின் பேரில் சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் செய்தாள். தவத்துக்கு மகிழ்ந்து சிவபெருமான் காட்சி கொடுத்தபோது, அவரிடம் பதிம்தேஹி (கணவன் வேண்டும்) என்று, பதற்றத்தில் ஐந்து முறை கூறிவிட்டாளாம். அதைக் கேட்டுப் புன்முறுவல் பூத்த சிவபரம்பொருள், அடுத்த பிறப்பில் அவளைப் பாண்டவர் ஐவருக்குப் பத்தினியாக்கினர் என்றும் சூரிய புராணத்தில் சொல்லப் பெறுகிறது. - அபிதான சிந்தாமணி
- 13 கொப்பனாபட்டிப் பங்காளிகள் சிலர், அதற்கான காரணம் என்னவென்று தங்களுக்குள் பேசிக் கொள்வது, நம் காதுகளிலும் விழுகிறது. 'முதல்நாள் இரவு கிடாய் பலியிடச் செல்வோர் பட்டியலில், எங்கே தங்கள் பெயரும் இடம் பெற்றுவிடுமோ' என்று அஞ்சியே அவர்களில் பலர் முதல்நாள் வரமாட்டார்களாம்!

- 14 இந்தியாவில் எந்த நிகழ்ச்சிதான் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு நடக்கிறது, இந்நிகழ்ச்சி மட்டும் குறிப்பிட்டபடி 10 மணிக்கு நடக்க?
- 15 ஒரு நகைச்சுவையைக் கேட்டுச் சிரிக்கும்போது, நமது கவனக்குவிப்பு அதிகமாகிறது; அதுவே தொடரும்போது, புத்திசாலித்தனம் வளர உதவுகிறது. பத்து நிமிடம் சிரிப்பது, ஒரு மணி நேரம் ஜாகிங் (jogging – walking with jolting pace) செய்வதற்குச் சமமாகிறது என்கிறார் வெ.இறையன்பு.

In London or Lisbon, New York or New Guinea, Paris or Patagonia, laughter breaks out to relieve the dull moment, to dispel some gloom or distress, to undermine boredom, to assert some common humanity. – Egon Larsen

- அதே நேரத்தில், சிரிப்புடன் சிந்திக்கவும் வைப்பதுதான் நகைச்சுவை என்று, பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன், நகைச்சுவைக்கு இலக்கணம் கூறுவதையும் (தினமணி, 26 டிசம்பர், 2004) கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். (கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் சிரிக்க வைத்தார்; சிந்திக்கவும் வைத்தார்!)
- 16 சுவாமிகள் உள்ள கருவறையின் மேல் தளத்தில் யாரும் நடமாடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான், கோயில்களில் அந்த இடங்களில் விமானங்கள் அமைக்கப் பெறலாயின. ஆனால் படைப்பு வீடுகளில் அத்தகைய விமானங்கள் அரிதாகையால்*, கருவறையின் மீதான இடங்களில், யாரும் நடமாடாமலாவது பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆனால் இங்கோ கருவறையின் நேர் மேலேதான் சாமான்கள் பரப்பப் பெற்றுள்ளன, பலரும் காணும் பொருட்டு! படைப்புப் பொறுப்பாளர்கள் இது குறித்துச் சிந்திப்பார்களாக!

(* குருவிக் கொண்டான்பட்டியில் உள்ள அடைக்காத்தாள்-நல்லதங்காள் படைப்பு, விஸ்வநாதபுரம் மாங்கல்யக்காரி-கறுப்பையா படைப்பு வீடுகளில் மட்டும், கருவறையின் மேல் தளத்தில், மலையாள அமைப்பில் ஓடு வேயப்பெற்ற விமானங்கள் காணப்பெறுகின்றன)

- 17 அருள்மிகு செங்கிடாய்க் கறுப்பர் பாமாலை, பக். 3,4

- 18 இது போன்ற தனிப்படைப்புகள் பெரும்பாலும் எல்லாப் பொதுப் படைப்புகளிலுமே நடத்தப் பெறுகின்றன. புள்ளிவரி, ஏலம் தவிர்த்த ஏனைய எல்லா நடைமுறைகளும், தனிப்படைப்புகளிலும் இடம் பெறுகின்றன. பங்களிகளோடு, அவரவர் உறவினரும் அந்தத் தனிப்படைப்பில் கலந்து கொள்கின்றனர்.

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

அண்ணாமலை செட்டியார், பழ.	கொப்பனாபட்டி
அண்ணாமலை செட்டியார், பி.மெ.அ.ராம.	கொப்பனாபட்டி
இராமநாதன் செட்டியார், அரு.	இராயவரம்
சுப்பையா செட்டியார், கண. புலவர்,	மதுரை
சொக்கலிங்கம் செட்டியார், பழ.லெ.	கொப்பனாபட்டி
பழனியப்ப செட்டியார், ந. வள்ளுவர் பண்ணை	சென்னை
முத்துக்கறுப்பன், ஏ.ஆர்.	கொப்பனாபட்டி
முத்துச் செட்டியார், பூசாரி,	இராயவரம்
லட்சுமணன் செட்டியார், எஸ்.	மதுரை

காணாத படைப்பு

2. அன்னையாய் அருள்புரியும் அழகாத்தாள் படைப்பு

(கீழ்ச்சிவல்பட்டி.)

நீரி னில்-பொலி சடைமுடி நெற்றி-நாட் டத்துக்
 காரி னில்-திகழ் கண்டர்தம் காதலோர் குழுமிப்,
 பாரின் மிக்கதோர் பெருமையால் பரமர்-தாள் பரவும்,
 சீரின் மிக்கது சிவபுரி எனத்தகும் சிறப்பால்.

-திருத். புரா. 3163

(கங்கை பொலியும் சடைமுடியும், நெற்றிக்கண்ணும், கருமையான நீலகண்டமும் உடைய
 சிவபெருமானைப் பக்தியோடு மேவும் தன்மையில்,
 உலகில் மிக்க பெருமையுடன் வாழும் மக்கள் விளங்கும் பதி,
 அப்பெருமானின் திருப்பாதங்களைப் பரவும் சீலம் மிக்கதாய் விளங்குவதால்,
 சிவபுரம் எனக் கூறத்தக்க சிறப்புடையதாம்)

மனிதகுலம் மாண்புற

வேதநெறி தழைத்தோங்க, மிகு சைவத்துறை விளங்க ஞானசம்பந்தப்பெருமான்
 அவதரித்ததாகச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் பாடுவார்;

அதையே சிறிது மாற்றித், தவநெறி மிகத் தழைக்கத், தனிப்பெரும் சைவம் ஓங்கச்,
 சிவநெறியில் நிற்கும் மனிதகுலம் மாண்புறக், கீழ்ச்சிவல்பட்டி நகரத்தார் செய்து
 தெய்வத் திருப்பணிகளைப் பாராட்டி மகிழ்கிறார், கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்(1).

செட்டிநாட்டில் வேறு எந்த ஊருக்கும் இல்லாத வகையில், ஒன்பது
 பிரபந்தங்களைத்(2) தனக்கெனக் கொண்ட ஊர்;

இருபெரும் புலவர் பெருமக்களை(3) வாழ வைத்த ஊர்;

ஆங்கில நாவலாசிரியர் ஷேக்ஸ்பியருக்கான நினைவுச் சின்னத்தைத்
 தன்னகத்தே கொண்ட Stratford Upon Avon போன்று, பாடுவார் முத்தப்பருக்குக்
 கோட்டம் அமையப் பெற்ற ஊர்;

சிறுமதுரை(4) என்று புலவர்கள் போற்றும் ஊர்;

இன்னோரன்ன சிறப்பியல்புகளைப் பெற்ற கீழ்ச்சிவல்பட்டி, 'பட்டி என
 முடியும் 19 செட்டிநாட்டு ஊர்களில் ஒன்று' என்று கூறும் டாக்டர் நா.வள்ளி, இவ்வூர்
 பல காலங்களில் பலவாறாக அழைக்கப்பெற்று வந்திருப்பதையும் சுட்டிக்
 காட்டுகிறார்(5).

அப்பூதி அடிகளார் தம் பிள்ளைகள் உட்பட அனைத்துக்கும் திருநாவுக்கரசு
 என்றே பெயர் சூட்டியிருந்தார். அதனால் அவருடைய மூத்த மகன் வாழை இலை
 கொண்டுவரச் சென்றபோது, மற்ற பிள்ளைகளிலிருந்து அவனைப் பிரித்து
 அடையாளம் காட்டும் பொருட்டுத், தங்கள் சேயவர் தம்மில் மூத்த திருநாவுக்கரசை
 நல்லதொரு வாழைக்குருத்தினை வெட்டிக்கொண்டு வா என விரைந்து-விட்டார்
 என்று சேக்கிழார் (திருத். புரா. 1805) பாடுகிறார்.

அதுபோன்று, சிவத்தோடு தொடர்புடைய இரு ஊர்கள் மேல வட்டகையில் இருப்பதால், மேலைச்சிவபுரியிலிருந்து இவ்வூரை வேறுபடுத்தி அறியக் கீழை என்று அடைமொழி கொடுத்துக், கீழைச்சிவப்பட்டி என்றும், கீழைச்சிவல்பட்டி என்றும் அழைத்திருக்க வேண்டும் என்று கருத்துரைக்கிறார் இந்த ஆய்வாளர்(6).

இயற்கையாகவே இது செம்மண் நிறைந்த பூமியாக இருப்பதால், இதன் பழைமையான பெயர் செஸ்வற்பட்டியாகவே இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது இவர்தம் கருத்து(7).

மேல வட்டகையைச் சேர்ந்த இவ்வூர், சிவகங்கை மாவட்டத்தில், காரைக்குடியிலிருந்து குன்றக்குடி, நேமம் வழியாக 24 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது(8).

இரணியூர், இளையத்தாக்குடி, சூரக்குடி, நேமங்கோயில், பிள்ளையார்பட்டி, மாத்தூர், வயிரவன்கோயில் ஆகிய ஏழு நகரக்கோயில்களின் 968 புள்ளிகள் இங்கு வாழ்ந்து வருகின்றனர்(9).

இவர்களில் கீரணிப்பட்டி முத்துமாரியம்மனைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டாடும் சூரக்குடிப் பங்காளிகள் சுமார் 180 புள்ளிகள், அன்னை அழகாத்தானைத் தங்கள் தலைமாடு காக்கும் தெய்வமாகக் கொண்டு, ஆண்டுதோறும் படைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர்(9அ).

யார் இந்த அழகாத்தாள்?

எப்படி இந்தப் படைப்புத் தொடங்கியது? விடை காண்கிறார் கீழ்ச்சிவல்பட்டி எழுத்தாளர் பெரி.முத்தையா செட்டியார்(10).

அழகாத்தாள் படைப்பு, முதலில் முருகன் வழிபாடு, அடுத்து அன்னையின் அருள்வோட்டல் என இரு பிரிவுகளாக நடைபெறுகிறது.

கன்னித் தெய்வம் அழகாத்தாளுக்கான படைப்பு ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், அவர்தம் குடும்பத்தாரால் ஆவினிப்பட்டியில் தொடங்கியது.

அந்தக் குடும்பத்தின் பின் சந்ததியினரான மூன்று ஐயாக்களின் துணிச்சலான நடவடிக்கையால், படைப்பு கீழ்ச்சிவல்பட்டிக்கு இடம் மாறியது. ஆண்டுதோறும் ஆடி மாதத்தில் நடைபெறும் இப்பொதுப்படைப்பில், நகரத்தார் உள்ளிட்ட அயலார் யாருக்கும் அனுமதி கிடையாது; படைப்புப் பங்காளிகள் மட்டுமே பங்கு கொள்ள முடியும்.

(அதனால் நம்மால் படைப்பை நேரடியாகப் பார்க்க முடியாது; பார்த்தவர்களான பங்காளிகள் சொல்வதை மட்டுமே கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்)

பங்காளிகள் வீட்டுப் பெண்பிள்ளைகள் கூடத், திருமணம் ஆன பின்னர், படைப்பில் கலந்து கொள்ள முடியாது; அவர்களுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளுக்கும், இந்த விதிமுறையில் எந்த மாற்றமுமில்லை.

பின்னவனுக்குப் பேதமில்லை

அந்தக் குறையைப் போக்கத்தான், சிவகுமாரர்களில் பின்னவனான மலைவாழ் முருகனுக்குரிய மஹேஸ்வர பூசை தொடங்கப் பெற்றதோ? அந்த ஆறுமுகனே அதை அறிவான்!

வைகாசி அல்லது ஆனி மாதத்தில், ஒரு திங்கட்கிழமையன்று நடந்துவந்த வேல் முருகன் பூசை, இப்போது பங்காளிகளின் வசதி கருதி, ஆடி மாதத்தில் அழகாத்தாள் படைப்புக்கு முன்னர் நடத்தப் பெறுகிறது.

ஆண்டுதோறும் ஆடித் திங்கள் வளர்பிறையில் வரும் வியாழன், வெள்ளிக்கிழமைகளில் மஹேஸ்வர பூசையும், அழகாத்தாள் படைப்பும், முன்னர் நடைபெற்று வந்தன.

நிரந்தரமாக இரு நாட்கள் நிர்ணயிக்கப் பெற்றால், வேலை காரணமாக வெளியூர்களில் வசிக்கும் பங்காளிகள் வந்துபோக வசதியாக இருக்கும் என்று எண்ணி, ஒவ்வொரு ஆண்டும், ஆடித் திங்கள் இரண்டாவது வியாழன்று வேல் பூசை நடத்துவது என்றும், வெள்ளிக்கிழமை படைப்பு மேற்கொள்வது என்றும், 2004ஆம் ஆண்டில் முடிவு செய்யப் பெற்றது.

வேல் முருகன் பூசையில் வெளியார் கலந்து கொள்ளலாம்; அதைத் தொடர்ந்து நடைபெறும் ஏலத்திலும் பங்கு கொள்ளலாம்: ஏலம் எடுக்கலாம்! (பணநாதா! என் குருநாதா!)

படைப்பு வீட்டின் இடப்புறமுள்ள வேல் முருகன் அலங்கார மண்டபம், முதலில் சலாகை (இருப்புக் கம்பி; iron rod or stake) அடைத்த சிறு கூடமாகவே இருந்தது. 1985ல்தான் அது அழகிய காங்கரீட் மண்டபமாக மாறியது. எல்லாப் புள்ளிகளும் இம்மண்டபத்தில் ஒரே நேரத்தில் மாவிளக்கு வைப்பது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும்.

தண்டபாணி பூசைக்கான வேல், இந்த மண்டபத்திலேயே நிரந்தரமாக இருந்தாலும், சாதாரண நாட்களில் அதற்கு வழிபாடு எதுவும் கிடையாது. மஹேஸ்வர பூசையன்று மட்டும் அருச்சுனர் வந்து ஆராதனைகள் செய்கிறார்.

அயலாருக்கு அனுமதி இல்லாத அழகாத்தாள் படைப்பு எப்போது, எப்படி ஆரம்பமாகியது என்பதை அறிய, உத்தேசமாக ஒரு முன்னூறு ஆண்டுகள் பின்னோக்கிச் செல்கிறோம்.

கழுத்திரு கழுத்தை நெறித்தது

நகரத்தார் கலைக்களஞ்சியத்தின் 1996ஆம் ஆண்டுப் புள்ளிவிவரப்படி, இப்போது ஆவினிப்பட்டியில், சூரக்குடிப் பங்காளிகள் ஐந்து புள்ளிகள் மட்டுமே, வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அக்கோயில் இளைஞர் ஒருவருக்கு, அரிமழத்தைச் சேர்ந்த பணிரண்டே வயதான அழகாத்தாள் மனைவியாகிறாள்(11). கணவன் கட்டிய கழுத்திரு, அவள்

அழகுக்கு அழகூட்டியதோடு அமையாது, வேடிக்கை பார்த்து நின்ற வேற்றுப் பெண் ஒருத்தியின் கண்ணையும் உறுத்துகிறது. விளைவு? மணமகளின் கழுத்து நெறிக்கப் பெறுகிறது; கழுத்திரு இடம் மாறுகிறது.

மணமகன் குடும்பத்தினர் சிந்தை நொந்து போகின்றனர். வலக்காலை முன் வைத்து வாழ வேண்டிய வீட்டுக்கு வரவேண்டிய அழகாத்தாள், அந்த வீட்டு வாசலை மிதியாமலே போனாலும், அவளைத் தங்கள் மருமகளாகவே அங்கீகரிக்க அந்தக் குடும்பம் தயங்கவில்லை(12). ஆவினிப்பட்டியில் அவள் நினைவாகத் தீபம் ஏற்றி வழிபடலாயினர்.

காலச்சக்கரம் சுழல்கிறது. ஆவினிப்பட்டியில் அந்த வமிசத்தில் வந்த ஒருவர், மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்ற பின்னரும் மோகம் அடங்காதவராய், இன்னொருத்தியை இரண்டாந் தாரமாக ஏற்கிறார். கணவனின் புறக்கணிப்பையும், சக்களத்தியின் சதுரப்பாட்டையும் எவ்வளவு காலந்தான் மூத்தவள் சகித்துக் கொண்டிருப்பாள்?

பிள்ளைகளுடன் ஆவினிப்பட்டியை விட்டு வெளியேறுகிறாள். பில்லமங்கலம், கல்லாப்பேட்டை என்று ஒவ்வோர் ஊராகச் சென்று, இறுதியில் கீழ்ச்சிவல்பட்டியைச் சென்றடைகிறாள். அங்கும் அவளால் அமைதியாக வாழ இயலவில்லை. காரணம், ஆவினிப்பட்டியில் நடைபெறும் அன்னை அழகாத்தாள் படைப்பில் கலந்து கொள்ள இயலவில்லையே என்னும் தாபந்தான்.

விற்பா மாட்டுக்குப் புல் போட மாட்டார்களாம்; ஊரை விட்டு வெளியேறியவள், கன்னியின் படைப்பில் கலந்து கொள்ள முடியாதாம். இது, ஆவினிப்பட்டியார் சொன்ன காரணம்.

பாமா வீட்டுக் கொல்லையில் பாரிஜாதம்

இந்திராணி தர மறுத்த பாரிஜாத மலரைப் பாமா கேட்டாள் என்பதற்காகப், பாரிஜாத மரத்தையே பாமா வீட்டுக் கொல்லைக்குப் பரந்தாமன் கொண்டு வரவில்லையா?(13); அதுபோன்று, தம் அன்னையை அனுமதிக்க மறுத்த ஆவினிப்பட்டியார் வீட்டிலிருந்து, அழகாத்தாள் படைப்புப் பேழையையே அபகரித்துச் சென்று விடுகின்றனர், ஆரியப்பய்யா, அழகப்பய்யா, பழனியப்பய்யா என்னும் அவருடைய மூன்று ஆண் சிங்கங்கள்.

பஞ்சாயத்துக் கூடியது; தாய்க்காகப் பிள்ளைகள் செய்தது திருட்டாக இருந்தாலும், அது நியாயமான திருட்டுத்தான் என்று தீர்ப்பளித்தது!

மீனாட்சி கோயிலையே மையமாக வைத்து மதுரை உருவானது போன்று, சிவல்பட்டியும், மந்தையம்மன் கோயிலை மையமாக வைத்து உருவானதே என்று சொல்கிறார்கள்(14).

அந்த மந்தையம்மன் கோயிலை ஒட்டியே சகோதரர்களின் வீடும் அமைந்திருந்தது. அதன் அருகில் ஒலைக்குடிசை ஒன்று கட்டி, அதில் அழகாத்தாள்

பேழையை வைத்துத், தினந்தோறும் தீபம் ஏற்றி வழிபட்டு வந்தார்கள் சகோதரர் மூவரும். இப்போதைய அழகாத்தாள் கோயில் வீட்டில் உள்ள அன்னதானக் கூடம்தான், அப்போது பேழை இருந்த இடம்(15). தொடக்கத்தில் ஜோதி வழிபாடாக இருந்தது நாளடைவில் படைப்பாக மாறியது.

அன்னைக்குப் படைப்பு நடைபெறுவதை அறிந்த கொலைகாரி சாராயக்காரி(16), தன் தவற்றினை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கோரினாள்; அந்த நன்னாளில் தன்னையும் நினைத்துக் கொள்ளுமாறு கோரினாள்!(17) (எல்லாம் கனவில்தான்!(18)

நரகாசுரனை நாஸ்தோறும் நாம் நினைப்பதில்லை; தீபாவளியன்று மட்டுமே அந்தத் தீயவனை நினைவுகூர்கிறோம்; அதுபோன்று, படைப்பன்று மட்டுமே சாராயக்காரிக்குத் தனிப் பள்ளையம் போட்டு, அவளையும் வணங்குகின்றனர் இந்தப் பங்களிகள். (பகைவனுக்கு அருள்வாய் நன்னெஞ்சே!); அன்றாடம் நெய் விளக்கேற்றி வழிபடுவது, அன்னை அழகாத்தாளை மட்டுமே.

கால ஓட்டத்தில் புள்ளிகள் பெருகினர். அவரவரும் வாழ்க்கையில் முன்னேறி, வெவ்வேறு இடங்களுக்குக் குடி பெயர்ந்தனர். குடிசையாக இருந்த கோயிலும், 1929ஆம் ஆண்டில் அழகிய கட்டடமானது. 1985, 1992ஆம் ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பெற்ற விரிவாக்கப் பணிகளின் விளைவு – இன்றைய எழில் மிகு கோயில் அமைப்பு!

ஆடி வெள்ளியில் அருள்வேட்டல்

ஆடித் திங்கள் இரண்டாவது வியாழக்கிழமை மஹேஸ்வர பூசை முடிந்த பிறகு, அடுத்தநாள் – வெள்ளிக்கிழமை, அன்னைக்கான படைப்புத் தொடங்குகிறது.

அதற்கு முந்திய புதன்கிழமை (மஹேஸ்வர பூசைக்கு முந்திய நாள்) மாலை, ஆண்கள் மட்டும் அருகில் உள்ள காட்டுக் கறுப்பர் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்து வருகின்றனர்.

படைப்பன்று (வெள்ளிக்கிழமை) காலை சிலர் மட்டும் கீரணிப்பட்டி சென்று, தங்கள் குலதெய்வமான முத்துமாரியம்மனுக்கு அபிஷேக-ஆராதனைகள் செய்து, வெள்ளி வாரத்திலே சிங்க வாகனத்தே நீயும் வந்தருள்-செய்க அம்மா! என்று அம்பிகைக்கு அழைப்பு விடுத்துவிட்டு, அங்கிருந்து தீர்த்தப் பிரசாதம் எடுத்துக் கொண்டு, காட்டுக் கறுப்பர் கோயில் வழியாகக் கீழ்ச்சிவல்பட்டியை வந்தடைகின்றனர்.

இரவு ஒன்பது மணிக்கு மேல் விநாயகப் பாணை வைக்கப் பெறுகிறது. கருவறையின் நடுநாயகமாக அன்னை அழகாத்தாளுக்கும், அவரின் வலப்புறத்தில் காட்டுக் கறுப்பருக்கும், இடப்பக்கம் சாராயக்காரிக்கும் பள்ளையங்கள் போடப் பெறுகின்றன.

அன்னைக்குச் சைவப் படைப்புத்தான்; பணியாரம் மட்டுமே வைத்துப்

படைக்கின்றனர்;

கறுப்பையாவுக்கு ஆடும், சாராயக்காரிக்குக் கோழியும் காவு கொடுக்கப் பெறுகின்றன.

ஆடு, கோழி வெட்டுவது, தோல் உரிப்பது, கறி சமைப்பது எல்லாமே பங்காளிகள் வீட்டு ஆடவரும் பெண்டிரும் தான். வேற்றார் யாரையும் வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை. ஆடு-கோழி ஆகியவற்றின் எச்சங்கள் கூட, அயலார் அறியாத - காணாதவண்ணம், குழி தோண்டிச் சேமம் செய்யப்பெற்று விடுகின்றன.

படைப்பு முடிந்து பங்காளிகள் சாப்பிட்டு முடியக் காலை 4 மணிகூட ஆகி விடுமாம்! எச்சில் இலைகள்கூட அயலார் அறியாத வகையில் அப்புறப்படுத்தப் பெற்று விடுகின்றன. எல்லாம் முடிந்து கோயில் வீடு தூய்மை செய்யப்பெற்ற பின்னரே, கோயில் வீட்டுக் கதவு திறக்கப்பெறும்.

ஆடிக்கூழ் படைப்பு

அடுத்த நாள் சனிக்கிழமை மாலை, அன்னைக்கு ஆடிக்கூழ்ப் படைப்பு நடைபெறுகிறது. வழக்கமாகத் திருமண நிகழ்வுகளில் ஆடிக்கூழ் பரிமாறப்பெற்று விட்டால், அதன்பின்னர் உற்றார்-உறவினர் அங்கிருந்து சொல்லிக்கொண்டு கிளம்பி விடுவர். அது போன்று, ஆடிக்கூழ்ப் படைப்போடு, அழகாத்தாள் படைப்பும் நிறைவு பெறுகிறது.

இடைத்தாகர் என்?

அழகாத்தாள் படைப்புப் பங்காளிகள், தங்கள் இல்லங்களில் தத்தம் முன்னோருக்குத் தனியாகப் படைப்பதில்லை. காலஞ்சென்ற அவர்களின் முன்னோரும், அழகாத்தாள் படைப்பையே தங்களுக்குரிய படைப்பாகவும் ஏற்றுக்கொண்டு விடுகின்றனராம்.

மூத்த வாரிசைச் சேர்ந்த ஒருவர், முன்பு பூசாரியாக இருந்து வந்தார். இப்போது சில ஆண்டுகளாகத் தனியாகப் பூசாரி என யாருமில்லை. வட இந்தியக் கோயில்களில் இடைத்தாகர் யாருமில்லாமல், அவரவரும் ஆண்டவனை வழிபட்டு உய்வு பெறுவது போன்று, இங்கும் அன்னை வழிபாடு, பூசாரி இல்லாமலேயே நடைபெறுகிறது.

பங்காளிகள் அனைவரும், வாரத்திற்கு ஒரு புள்ளி என்னும் முறையில், கோயில் வீட்டில் மாலைக்காலத்தில் விளக்கேற்றி வழிபடுகின்றனர். தைப்பொங்கல் வரும் நேரத்தில் யாருடைய முறையோ, அவர்களே பொங்கலிடும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

அனைவரையும் அனுமதிக்கலாமே?

பத்து ரூபாய் மட்டுமே புள்ளி வரியாக வசூலிக்கப் பெறுகிறது. ஏலப் பணத்தைக் கொண்டு அதிகச் செலவுகளை ஈடுகட்டிக் கொள்கின்றனர். பங்காளிகள் மூவர் கொண்ட அறங்காவலர் குழு ஒன்று, பேங்கில் நகைகளைப் பாதுகாக்கும்

பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறது.

அன்னையின் அருளுக்குப் பாத்திரராகும் அருகதையை, அனைவருக்கும் வழங்குங்கள் என்னும் அன்புக் கோரிக்கையைப், பங்காளிகள் முன் சமர்ப்பித்துவிட்டு, மானசீகமாக அன்னையை வழிபட்ட மகிழ்வோடு அங்கிருந்து விடை பெறுகிறோம்.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 கீழ்ச்சிவல்பட்டி மீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரர் திருக்கோயில் குடமுழுக்கு விழா மலர் 1994, பக். 20
- 2 சிவநகர மான்மியம், மீனாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், திருமதுரைத் திருவாசகம், மீனாட்சிசுந்தரர் பதிகம், மீனாட்சிசுந்தரர் இரட்டை மணிமாலை, மீனாட்சிசுந்தரர் பதிகம், சுந்தரர் அஷ்டகம், சுந்தரர் பதிகம், சிவபுரப் பஞ்சரத்னம் – மேற்படி மலர், பக். 35
- 3 பாடுவார் முத்தப்பர் (1760 – 1823); வீமகவிப் புலவர் (1858)
- 4 பெரு-மதுரை ஆட்சி-செய்யும் பேரருளே மீனாட்சி
சிறு-மதுரை எனச்-சொல்லும் சிவல்பட்டி வாழ்பவளே! – கவிஞர் கி.கிருஷ்ணப்பன்
- 5 கட்டுரை, குடமுழுக்கு விழா மலர், பக். 127
- 6 மேற்படி மலர், பக். 129
- 7 மேற்படி மலர், பக். 128
- 8 நகரத்தார் கலைக்களஞ்சியம், பக். 133
- 9 1994ஆம் ஆண்டுப் புள்ளி விவரம், குடமுழுக்கு விழா மலர், பக். 35
- 9அ இந்த இடத்தில், ஆவினிப்பட்டி கும.இராம.சுப்பிரமணியன் செட்டியார், நகரத்தார்களின் குலதெய்வங்கள் நூலுக்கு, 1995ஆம் ஆண்டில் வழங்கிய தகவல் ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது.

ஆவினிப்பட்டியைச் சேர்ந்த இளையத்தாக்குடி ஒக்கூர்ப் பிரிவு நகரத்தார்கள், அந்த நாட்களில், மணல்மேல்பட்டிக் கண்ணப்பையனாரைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டாடி வந்தனர். ஆவினிப்பட்டியில் அவர்கள் மேற்கொண்டுவந்த அழகாத்தாள் படைப்புக்குக், கண்ணப்பையனார் கோயிலின் பின்புறம் அமைந்துள்ள (ஆவினிப்பட்டியார்) குளத்திலிருந்து தீர்த்தம் எடுத்துச் செல்வது வழக்கமாகும். பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னர், அந்தப் படைப்புத் தடைப்பட்டு விட்டது. (நக. குல. பக். 224 – 225)

இங்கு நமக்கு எழும் ஐயம், இந்தப் பெரியவர் குறிப்பிடும் (தடைப்பட்டுப் போன) ஆவினிப்பட்டி அழகாத்தாள் படைப்பும், இப்போது கீழ்ச்சிவல்பட்டியில் நடைபெறும் அழகாத்தாள் படைப்பும் ஒன்றா? வெவ்வேறானவையா?

ஒன்றாக இருந்தால், கீழ்ச்சிவல்பட்டியில் எப்போது, எப்படி, அது குரக்குடிப் பங்காளிகளின் படைப்பாக மாறியது?

படைப்புப் பங்காளிகள் யாரேனும் விடை காண முயலலாம்.

- 10 கீழ்ச்சிவல்பட்டிச் சிவன் கோயில் குடமுழுக்கு விழா மலரில் (1994) இவர் எழுதிய கட்டுரை, இவர் தொகுத்து அன்னை அழகாத்தாள் படைப்பு வீட்டினால் வெளியிடப்பெற்ற வரலாறு-வளர்ச்சி குறித்த கையேடு, இந்நூலுக்கென இவர் நேரடியாக வழங்கிய அரிய பல தகவல்கள் ஆகியவையே, இப்படைப்புக் கட்டுரைக்கு அடித்தளமாக அமைகின்றன.
- 11 பண்டைக் காலத்தில் பெண்களுக்கான திருமண வயது பனிரண்டாகவே

- இருந்தது என்பதைத் திருத்தொண்டர் புராணத்தின்வழி அறிய முடிகிறது. நாவுக்கரசரின் தமக்கை திலகவதியாருக்கு 12 வயதானபோது, அவரைக் கலிப்பகையாருக்குத் திருமணம் செய்ய நிச்சயம் ஆகி இருந்தது என்று சேக்கிழார் சுவாமிகள் பாடுகிறார். - திருநா. புரா. 22 - 25
- 12 திருமணமாகும் முன்னரே கலிப்பகையார் போர்க்களத்தில் வீரமரணம் எய்தி விடுகிறார்; இருப்பினும், அவரையே தம் கணவராக வரித்திருந்த திலகவதியார், தம்பியின் நலன் கருதி உயிர் துறக்காது போனாலும், விதவைக் கோலம் பூண்டு, தெய்வத் தொண்டு செய்து வாழ்ந்ததைச் சைவ உலகம் நன்கறியும். - திருநா. புரா. 32 - 34
- சுந்தரருக்கு மணம் பேசி முடிக்கப்பெற்றிருந்த சடங்கவி சிவாசாரியாரின் மகள், சுந்தரருடனான தம் திருமணம் தடைப்பட்ட போதிலும், அவரையே கணவராக நினைத்து, அவர் நாமத்தையே உச்சரித்து, எளிதாகச் சிவலோகம் எய்தினார் என்றும் திருத்தொண்டர் புராணம் கூறுகிறது. - தடுத்த. புரா. 77
- 13 அபிதான சிந்தாமணி, பக். 568
- 14 கன்னித் தெய்வம் அழகாத்தான் வரலாறும் வளர்ச்சியும், பக். 10
- 15 மேலது, பக். 11
- 16 'சாராயம் அருந்தினாளா? சாராயம் விற்றாளா? ஏன் அவள் சாராயக்காரி எனப்பெற்றாள்?' - நகரத்தார் பொதுப்படைப்புகளில் நிலவும் விடை காண முடியாத - யாரும் அறியாத பல புதிர்களில் இதுவும் ஒன்று!
- 17 தீயவனான நரகாசுரனைத் தீபாவளி நாளில் நாம் நினைத்துக் கொள்வதில்லையா? அது போன்றதுதான், தீயவனான சாராயக்காரியின் கோரிக்கையும்.
- 18 ஆண்டவனே அடியார்களின் கனவில் காட்சி கொடுத்துத்தானே அருள் பாலிக்கிறான்? 14 இடங்களில் அடியார்களின் கனவில் இறைவன் தோன்றி, அருள் புரிந்ததாகச் சேக்கிழார் பாடியுள்ளார். - திருத்தொண்டர் புராணம், திரு. வீ.க. உரை நூல், பக். 034

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமக்கள்:

இராமநாதன், ஏ.எல்.

கோலாலம்பூர்

சுப்பிரமணியன் செட்டியார், டி.

கீழ்ச்சிவல்பட்டி

முத்தையா செட்டியார், பெரி.

கீழ்ச்சிவல்பட்டி

ஆதாரம் சக்தி என்றே அருமறைகள் கூறும்,
யாதானும் தொழில் புரிவோம், யாதும்-அவள் தொழிலாம்;
நம்பினோர் கெடுவதில்லை, நான்குமறைத் தீர்ப்பு,
அம்பிகையைச் சரண் புகுந்தால், அதிக-வரம் பெறலாம்.

-மகாகவி பாரதி

3. மூலிகைப் பூசை

மாறுபட்ட மருந்து

நூலின் நோக்கத்திற்குப் புறம்பான தலைப்பாக – விஷயமாக இருந்தாலும், இதுவும் ஒருவகையில் பங்களிகள் கூடி நடத்தும் பொது வழிபாடுதான்; மேலும், இராங்கியம் சுறுப்பர் கோயிலில், புதுவயலைச் சேர்ந்த நான்கு ஐயாக்கள் குடும்பத்தினர் நடத்தும் இந்தப் பொதுப்பூசை, மற்றவற்றிலிருந்து சற்று வித்தியாசமானதாக இருப்பதால், அதைப் பற்றியும் சில விவரங்களைக் கூற விழைகின்றேன். (பொறுத்தருள்க!)

வழக்கமான கறுப்பர் பூசைதான்; 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொடங்கியது; முழுவதும் மூலிகைச் சாப்பாடு!

ஆடி மாதத்தில் முதல் ஞாயிறன்று, ஏறத்தாழ 100 பேர் கோயிலில் கூடுகின்றனர். அபிஷேக – ஆராதனைகள்; இடையிடையே பக்திப்பாடல்கள்; வேறு சிந்தனைக்கு அங்கு இடமில்லை.

மனக்கசப்புக்கு மாற்று மருந்து

காலை பத்தரை மணிக்கு முளை கட்டிய பாசிப்பயறு, மற்றும் முளை கட்டிய சுண்டலுடன், மூலிகை சூப்; பகல் சாப்பாட்டில் சுக்குக் குழம்பு, வல்லாரைத் துவையல், தேங்காய்-தூதுவளைத் துவையல், சீரக ரசம், வல்லாரை சூப்.

தலா பத்து ரூபாய் வாங்குவதோடு சரி; மிகுதியாக ஏற்படும் செலவுகளைப் பெரியவர்களான நான்கு ஐயாக்கள் மட்டுமே பகிர்ந்து கொள்கின்றனர்.

'ஏலம் கிடையாது! பணம் சேமித்து வைக்கப் பெறுவதில்லை! அதனால் எங்களிடையே எந்த மனக் கசப்போ, வெறுப்போ ஏற்படுவதில்லை' என்று, பெருமிதத்துடன் கூறுகிறார், புதுக்கோட்டை வீ.ஆர்.எஸ்.மெய்யப்ப செட்டியார்.

இது போன்று, மற்ற படைப்புக்காரர்களும் செய்தால் என்ன என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது.

~~~~~

நன்றிக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய நகரத்தார் பெருமகனார்:

மெய்யப்ப செட்டியார், வீ.ஆர்.எஸ்.

புதுக்கோட்டை

*When you die and hopefully go to heaven,
God will be at the gate and will ask you a question,
the question is not how well were you loved,
but how well did you love.*

இணைப்பு - 1

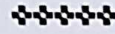
சிந்தனை செய் மனமே!

மாறுபாடான மூலிகைப் பூசை, வேறு சிந்தனைக்கு இடமில்லாத வகையில், பக்திப் பரவசத்தோடு மேற்கொள்ளப் பெறுவதைக் கண்டோம். இராயவரம் செங்கிடாய்க் கறுப்பையா படைப்பிலும், ஓய்வு நேரங்களில் படைப்பில் பங்கு கொள்வோரின் செவிக்குணவாகப் பாட்டரங்கம், சொல்லரங்கம் எனப் பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பெறுவதையும் கண்டோம்.

ஆனால், தேவகோட்டை, மற்றும் காரைக்குடியில் நடைபெற்ற இரு படைப்புகளில், மாலையில், படைப்புக்கு முன்னர், இளைஞர் பலர் (வயதானவர்கள் ஓரிருவரும் உள்ளிட்டிருந்தனர்!) உற்சாகமாக (பணம் வைத்துத்தான்!) சீட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு சிந்தை நொந்து போனேன்.

படைப்பு விடா? கேளிக்கைக்கூடமா? சூதாட்டக் கொட்டகையா?

புனிதமான வழிபாட்டு நாளில் இத்தகைய இழிசெயல் நடக்கலாமா? சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என் மீது சிற்றமடையாதீர்கள்; சிந்தித்துப் பாருங்கள்!

கண்டேன் கடவுளை!

மூளையில் உள்ள நியூரான்(Neuron)கள், சிலருக்குச் சில நேரங்களில் தற்கெட்டுப் பாயும்போது, உடலில் தசைகள் எல்லாம் சிலிர்க்கின்றன.

அதை நாம் வலிப்பு (Epileptic seizure) என்கிறோம்.

பரவலாக இல்லாமல், குறிப்பிட்ட ஒரே ஒரு மூளைப் பகுதியில் மட்டும் இதே போன்ற சிலிர்ப்பு ஏற்படுவதுண்டு.

அது, நெற்றிக்கு நேர் உள்ளே உள்ள

லிம்பிக் (limbic) பகுதியை ஒட்டியிருக்கும்

ஹைப்போதலாமஸ் (hypothalamus) பகுதி.

அந்தப் பகுதியை மட்டும் செயற்கையாகச் சிலிர்க்க வைக்க முடியும்.

அது நிகழும்போது ஏற்படும் பரவச உணர்வு,

கிளர்ச்சியின் உச்சநிலைக்கு(orgasm) சென்றுவிடும் என்று

இப்போது கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

அந்தப் பரவசத்தை அனுபவித்தவர்கள்,

மெய்சிலிர்ப்புடன் சொல்கிற ஒரே வார்த்தை,

“நான் கடவுளைக் கண்டேன்!”

-டாக்டர் வி.எஸ்.ராமச்சந்திரனின் PHANTOMS IN THE BRAIN என்னும் நூலிலிருந்து

மேற்கோள்: மதன், ஆனந்த விகடன்

இணைப்பு - 2

ஈத்துவக்கும் இன்பம்

காயா மரமும் வறளாம் குளமும், கல் லாவும்-என்ன

ஈயா மனிதரை ஏன்-படைத் தாய், கச்சி ஏகம்பனே?

-பட்டினத்தார், திருவேகம்பமாலை

(படைப்போடு நேரடியாகத் தொடர்பு இல்லாவிட்டாலும், ஒருவகையில் படைப்பை ஒட்டி நடந்த (நேரடியாகக் கண்டு கண்ணீர் வடித்த) இரு சம்பவங்களை இங்கு குறிப்பிடாதிருக்க இயலவில்லை)

அ) கோயிலில் குழந்தைகள்

படைப்புக்கு முன்னர் நடைபெற்ற குலதெய்வக் கோயில் வழிபாடு ஒன்றில், பங்காளிகள் அனைவரும், தெய்வ சந்நிதானத்தில், புள்ளி தவறாமல் மாவிளக்கு வைத்தனர். வழிபாடு முடிந்த பின்னர், ஒவ்வொருவரும் தத்தம் மாவிளக்கை அங்கு இருந்த அனைவருக்கும் கொடுத்து மகிழ்ந்தனர். ஆனால் ஒருவராவது, செட்டிப்பிள்ளைகளை ஒட்டி நின்ற வேளார் வீட்டுப் பிள்ளைகளை எட்டிப் பார்க்கவும் இல்லை.

சுவாமிக்குரிய நிவேதனத்தைக்கூட, வழிபாடு நிறைவுறும் முன்னர், குழந்தை கேட்டால் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பது நமது சமயக் கோட்பாடு. காரணம், குழந்தையும் தெய்வமும் ஒன்று என்று நாம் கருதுவதுதான்.

காக்கை, தனக்கு இரை கிடைக்குமிடத்து, அதனை மறைக்காது, தன் இனத்தை அழைத்து அவற்றோடு சேர்ந்து உண்ணுமாம். - வள்ளுவர் வாய்மொழி இது (குறள் 527). பலர் இருந்தால், எல்லார்க்கும் பகுத்து உண்ணக் கொடுக்க வேண்டும் என்று, அக்குறளுக்கு விளக்கம் தருவர் பெரியோர். (-திருக்குறள் ஆராய்ச்சி உரை, பக். 305)

'அவர் நல்லவர் இவர் தீயவர் எனத் தகுதி வேறுபாடு பாராது, எல்லோருக்கும் கொடுங்கள்; உண்ணும் காலத்தில் விரைந்து சென்று உண்ணாது, விருந்தினர் வரவைப் பார்த்திருந்து பின்னர் உண்ணுங்கள்; முன்னோர் தேடி வைத்தவற்றையும், நீங்கள் ஈட்டியவற்றையும், பூதம் போல் காத்துக் கொண்டிராது, தக்காருக்கு உதவுங்கள்' என்று திருமூலர் அறிவுரை பகர்கிறார் (திருமந்திரம் 249).

தாழ்ந்தோர், உயர்ந்தோர், தம்மை ஒத்தோர் என்னும் மூன்று நிலையினருக்கும் உதவுவதை, அவர் இப்பாடலில் குறிப்பிடுவதாக, உரையாசிரியர் அருணை வடிவேல் முதலியார் கூறுகிறார்.

கேட்டுக் கொடுப்பது தானம், கேளாமலே கொடுப்பது தர்மம்.

நகரத்தார் அல்லாத மற்ற சமூகக் குழந்தைகள் கைநீட்டாமலே, அவர்களையும் கூப்பிட்டுக் கொடுத்தால்தான், நீங்கள் மாவிளக்கு வைப்பதில் பொருள் உண்டு.

ஒரு சாரார் பார்த்துக் கொண்டிருக்க,

மற்றவர்க்கு மட்டுமே வழங்குவதைக்

கடவுளேகூட அங்கீகரிக்க மாட்டார்!

நம்முடைய மனநிலை ஒரு குழந்தை போல் ஆவதற்கு,
நாம் ஸ்வாமியைக் குழந்தையாகவும்,
குழந்தையை ஸ்வாமியாகவும் பாவித்துப் போற்ற வேண்டும்!

—காஞ்சி மகா சுவாமிகள்

ஆ) படைப்பு வீட்டில் ஒரு பாமரன்

பெரியதொரு படைப்புக்கான ஆயத்த வேலைகள் நடந்து கொண்டிருந்த நேரம். வந்திருந்த அனைவருக்கும் தின்பண்டங்களும் தேநீரும் வழங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

வீதியிலிருந்து அதை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த (நகரத்தார் அல்லாத) அப்பாவி ஒருவர் (தன்னைச் சுற்றி என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள இயலாத அப்பாவிதான் அவர்! உள்ளே என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிந்திருந்தால், நிச்சயமாக அவர் உள்ளே வந்திருக்கவேமாட்டார்.) எல்லோரையும் கடந்து, உள்ளே வருகிறார்; ஒருமுறை அன்று, இருமுறை!

'உலகத்தில் பாவம் பண்ணாமல் இருப்பவன் யாராவது உண்டா என்றால், அது குழந்தை அல்லது பைத்தியக்காரன்தான்.

'ஞானிகளின் உயர்ந்த நிலைக்கு உதாரணம் பாலோன்மத்தவத் என்று சொல்வார்கள். பாலன் என்றால் குழந்தை; உன்மத்தன் என்றால் பைத்தியம். உன்மாதம் என்றால் தலைக்கு மேலே ஏறிப்போகிற பித்தம். உன்மாதத்தை உடையவன் உன்மத்தன்.

'ஈசுவரனுக்கு உன்மத்தசேகரன் என்று ஒரு பெயர் உண்டு. அதற்கு ஊமத்தம்பூவைத் தரித்தவன் என்று ஒரு பொருள்; இரண்டாவது பொருள் பைத்தியக்காரர்களுக்குத் தலைவன் என்பது' (—காஞ்சிப் பெரியவர், அருள்மொழி அமுதம், பக். 28)

உள்ளே வந்த அந்த உன்மத்தர் இரு கைகளையும் நீட்டுகிறார், தமக்கும் ஏதாவது இடுவார்கள் என்னும் நப்பாசையினால்! ஆனால், படைப்புக்காரர்கள், ஆளுக்கு ஆள் விறகுக்கட்டையைத்தான் தேடினர், அவரை வெருட்டி அடிக்க!

அந்தணர் குலத்தில் உதித்தவரான சோமாசிமாற நாயனார் செய்த யாகத்தில், சிவபெருமான் உமையம்மையுடன் நீச (இழிந்த குலம்; low caste) வடிவத்தில் எழுந்தருளி, அவி (யாகத்தில் சொரியப்பெறும் தேவர் உணவு) கொண்டருளினார் என்பது திருவம்பரத் தலபுராணத்தில் கூறப்பெறும் செய்தி;

பத்ராசலம் இராமதாசருக்கு, அவர் வழிபட்ட இராமச்சந்திரமூர்த்தி, எருமை வடிவில் காட்சி கொடுக்கவில்லையா?

தீண்டத்தகாதவர் உருவில் வந்த இறைவன், ஆதிசங்கரரிடம், "தீண்டத்தகாதது எது? உடலா? உயிரா?" என்று கேட்கவில்லையா?

படைப்பை ஏற்க, உங்கள் படைப்புத் தெய்வமே, அந்த அப்பாவிச் சோலத்தில் வந்திருக்கலாமே?

சாமியாடி உருவில்தானா உங்கள் படைப்புத் தெய்வம் ஆவேசித்துப் 'படைப்பை ஏற்றுக் கொண்டேன்' என்று சொல்ல வேண்டும்? உன்மத்தன் ஒருவன் உருவில் வந்து, வயிறார உண்டு, உங்களுக்கு வாழ்த்துச் சொல்லக்கூடாதா?

புலன் வாழ்வு - விலங்கு;
 அறிவு வாழ்வு - மனிதன்; அருள் வாழ்வு - தெய்வம்.
 சுயநலம் - விலங்குத் தன்மை;
 பரஸ்பர நலம் - மனிதத் தன்மை; பர நலம் - தெய்வத் தன்மை.
 மிருகத் தன்மையை வென்று,
 மனிதத் தன்மையை வளர்த்து,
 தெய்விகப் பெற்றியைப் பெறுவதே
 வாழ்வின் மேலான இலட்சியம்!
 -சுவாமிசித்பவானந்தர்

இணைப்பு - 3

பாலைத்துறைப் பதிகம்

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய அருளாளர் மூவரை, மூவர் முதலிகள் என்றும், அவர்கள் அருளிய திருப்பாடல்களைத் தேவாரப் பாடல்கள் என்றும் சொல்வது சைவ மரபு. இம்மூவரும் அருளிய 8250 திருப்பாடல்கள், முதல் ஏழு திருமுறைகளாகப் பகுக்கப் பெற்றுள்ளன.

மூவரில் நடுவரான திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் பாடல்கள் 4, 5, 6ஆம் திருமுறைகளாக அமைந்துள்ளன. அம்மூன்று திருமுறைகளில் நடுவணதாகிய ஐந்தாம் திருமுறையில் 100 திருப்பதிகங்கள் உள்ளன. அவற்றில் நடுவில் உள்ள 51ஆம் திருப்பதிகம் (திருப்பாலைத்துறைத் தலத்துக்குரியது.) பதினொரு பாடல்களைக் கொண்டது. அவற்றில் ஆறாவது பாடலில் சிவாய என்னும் அதிகுக்கும் பஞ்சாக்கரம் பொதிந்துள்ளது.

இந்த அமைப்புகளின் அடிப்படையில், அந்தத் திருப்பதிகத்தை, வேதங்களில் பொதிந்துள்ள ஸ்ரீரூபத்திற்கு இணையாகச் சொல்வர். வடமொழி அறியாத சைவர்கள், தங்கள் வழிபாட்டு நேரங்களில் (குறிப்பாக, இறைமூர்த்தத்திற்கு அபிஷேகம் செய்யும் அல்லது நடைபெறும் நேரத்தில்) அந்தத் திருப்பதிகத்தை ஓதுவது சிறப்புடையது.

பொதுப்படைப்புப் பங்களிகள், படைப்பு வழிபாட்டின்போது பாடிப் பயன் பெறும் பொருட்டு, அப்பர் சுவாமிகளின் அந்தத் திருப்பாலைத் திருப்பதிகம் இங்கு தரப் பெற்றுள்ளது.

ஐந்தாம் திருமுறை

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

நீல மாமணி கண்டத்தர், நீள்சடைக்
கோல மாமதி, கங்கையும் கூட்டினார்,
சூல, மான்,மழு ஏந்திச், சுடர்முடிப்
பால்,நெய் ஆடுவர் பாலைத் துறையரே. 1

கவள மா-களிற் றின்-உரி போர்த்தவர்,
தவள வெண்ணகை மங்கை-ஓர் பங்கினர்,
திவள வானவர் போற்றித் திசை-தொழும்
பவள மேனியர் பாலைத் துறையரே. 2

மின்னின் நுண்ணிடைக் கன்னியர் மிக்கு-எங்கும்
பொன்னி நீர்-மூழ்கிப், போற்றி அடிதொழ,
மன்னி நான்மறை யோடு,பல் கீதமும்
பன்னி னார்-அவர் பாலைத் துறையரே. 3

நீடு காடு-இட மாய்-நின்ற பேய்க்கணம்,
கூடு பூதம் குழுமி-நின்று ஆர்க்கவே,
ஆடி னார்,அழ காகிய நான்மறை
பாடி னார்-அவர் பாலைத் துறையரே. 4

"சித்தர், கன்னியர், தேவர்கள், தானவர்,
பித்தர், நான்மறை வேதியர் பேணிய
அத்த னே!நமை ஆளுடை யாய்!"எனும்
பத்தர் கட்டு-அன்பர், பாலைத் துறையரே. 5

விண்ணி னார்-பணிந்து ஏத்த, வியப்புறும்
மண்ணி னார்-மற வாது, "சிவாய"என்று
எண்ணி னார்க்கு-இடமா எழில் வானகம்
பண்ணி னார்-அவர் பாலைத் துறையரே. 6

சூரவ னார்,கொடு கொட்டியும், கொக்கரை,
விரவி னார்,பண் கெழுமிய வீணையும்,
மருவு நாண்மலர் மல்லிகை, செண்பகம்
பரவு நீர்ப்-பொன்னிப் பாலைத் துறையரே. 7

தொடரும் தொண்டரைத் துக்கம் தொடர்ந்து-வந்து
அடரும் போது, அர னாய்-அருள் செய்பவர்,
கடலின் நஞ்சணி கண்டர், கடிபுனல்
படரும் செஞ்சடைப் பாலைத் துறையரே. 8

மேகம் தோய்-பிறை சூடுவர், மேகலை
நாகம் தோய்ந்த அரையினர், நல்லியல்
போகம் தோய்ந்த புணர்-முலை மங்கை-ஓர்
பாகம் தோய்ந்தவர் பாலைத் துறையரே. 9

வெங்கண் வாளரவு ஆட்டி வெருட்டுவர்,
அங்க ணார், அடி யார்க்கு-அருள் நல்குவர்,
செங்கண் மால், அயன் தேடற்கு அரியவர்,
பைங்கண் ஏற்றினர் பாலைத் துறையரே. 10

உரத்தி னால்-அரக் கன், உயர் மாமலை
நெருக்கி னானை நெரித்து, அவன் பாடலும்,
இரக்க மா-அருள் செய்த பாலைத்துறை,
கரத்தி னால்-தொழு வார்-வினை ஓயுமே. 11
திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை:

1. திருப்பாலைத்துறைத் தலத்தில் உறையும் சிவபரம்பொருள், பெரிய நீலமணி (sapphire) போன்ற நஞ்சு பொருந்திய கழுத்தை உடையவர்; நீண்ட சடையில் அழகிய பெரிய (பிறைச்) சந்திரனையும், கங்கையையும் ஒருசேரச் சூடியிருப்பவர்; சூலம், மான், மழு ஆகியவற்றைத் தம் கரங்களில் ஏந்தியுள்ளவர்; அவர், ஒளி பொருந்திய தம் முடியில், அடியார் செய்யும் பால், நெய் அபிஷேகங்களை ஏற்று அருள் புரிகிறார்.

2. திருப்பாலைத்துறை இறைவர், கைப்பிடி அளவான உணவுப் பொருட்களைக் கொள்ளும் (அரக்கனாகிய) பெரிய யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்தியிருப்பவர்; வெண்ணிறமான பற்கள் வெளியில் தெரியச் சிரித்து மகிழும் உமையம்மையை ஒரு பாகத்தில் கொண்டிருப்பவர்; பவளம் போலும் சிவந்த மேனியினர்; ஒளி பொருந்திய உடலை உடைய தேவர்கள், இவர் இருக்கும் திக்கு நோக்கித் தொழுது வழிபடுவர்.

(திருப்பாலைத்துறை இறைவியின் திருப்பெயரும் "தவளவெண்ணகை மங்கை" என்பதாகும்)

3. மின்னல் போலும் மெல்லிய இடையை உடைய கன்னிப் பெண்கள், காவிரி ஆற்றின் கரைகளில், கூட்டங்கூட்டமாகக் கூடி நீராடிய பின்னர், திருப்பாலைத்துறை

இறைவரைப் போற்றி, அவர்தம் திருவடிகளைத் தொழுது வழிபடுவர். அவ்விறைவர், அழியாது நிலைபெற்ற நான்கு வேதங்களையும், பல்வகையான இசைப் பாடல்களையும் தம் திருவாயால் பகன்றவர் ஆவார்.

4. சுடுகாட்டையே தம் இடமாகக் கொண்ட பேய்க் கூட்டங்களும், பூதங்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஆரவாரிக்கப், பெரிய சுடலையையே (மயானத்தையே) ஆடல் அரங்காகக் கொண்டு, அதில் ஆடி மகிழ்ந்தவர், திருப்பாலைத்துறை இறைவர்; சிறப்புடைய நான்கு வேதங்களைப் பாடி மகிழ்ந்தவரும் அவரே ஆவர்.

5. "சித்தர்களும் (அஷ்டமாசித்தி கைவரப் பெற்றோர்), கன்னியரான தேவ மாதரும், தேவர்களும், வித்தியாதரரும் (*a class of celestial musicians*) (தானவர் என்பதற்கு அசுரர்கள் என்றும் பொருள் காண்பதுண்டு. இருப்பினும், வித்தியாதரர் என்பதே பொருத்தமானதாக இருக்கலாம்.), ஞானத்தால் உண்டாகும் அறிவு மயக்கம் உடைய ஞானப்பித்தர்களும், நான்மறை வல்ல வேதியரும் விரும்பி வழிபட்டு மகிழும் அத்தனே! (எம் தந்தையே!) எம்மை ஆண்டருள்வாயாக! (அல்லது, எம்மை ஆட்கொண்டவனே!)" என்று மனமுருகி வழிபடும் அடியாருக்கு அன்பராய் இருந்து அருள் செய்பவர் திருப்பாலைத்துறை இறைவர்.

6. மேற்கண்டவாறு திருப்பாலைத்துறை இறைவரைத், தேவர்கள் தாழ்ந்து இறைஞ்சி வழிபடுவதைக் கண்டு, மண்ணுலக மக்கள் வியப்படைகின்றனர்; தாங்களும் அவரை வழிபட்டு உய்ய வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றனர்;

தொடர்ந்து, "சிவாய" என்னும் அதிசூக்தும பஞ்சாட்சரத்தைத் தியானித்து அவரை வழிபடுகின்றனர். அவ்வாறு வழிபடுவோருக்கு, வீடு பேற்றினை வழங்குகின்றார் திருப்பாலைத்துறை இறைவர்.

7. அன்றலர்ந்த மல்லிகை, செண்பகம் போன்ற மணமிகுந்த மலர்களால் தொடுக்கப்பெற்ற மாலைகளை அணிந்தவரான திருப்பாலைத்துறை இறைவர், மலர்கள் உதிர்ந்து நிறைந்த நீரைக் கொண்ட காவிரி ஆற்றங்கரையில் கோயில் கொண்டவர்; அவர் கொடுகொட்டி (*a kind of drum*), கொக்கரை (*a kind of musical instrument*), பண்ணிசைக்கும் கருவியான வீணை ஆகிய இசைக்கருவிகள் பொருந்தப் பெற்றவர்; அடியாருக்கு ஆன்மிகக் குருவாகவும் அவர் திகழ்கிறார்.

(திரிபுரங்களை எரித்தபோது சிவபெருமான் ஆடிய நடனத்திற்கும் 'கொடுகொட்டி' என்றே பெயர். சிவபெருமானின் பதினொரு ஆடல்களில் அதுவும் ஒன்று)

8. திருப்பாலைத்துறை இறைவர், கடலிலிருந்து எழுந்த ஆலகால நஞ்சு தங்கியதால் அழகுறத் திகழும் கழுத்தினை உடையவர்; மலர்களால் மணம் ஊட்டப்பெற்ற சிவந்த சடையில் கங்கையைத் தரித்திருக்கிறார்; தம்மை விடாது பற்றிக் கொண்டிருக்கும் அடியாரைத், துன்பங்கள் தொடர்ந்து வந்து வருத்தும்போது, அவற்றை அழிக்கும் அரணாக அவர் தோன்றித் துணை புரிகிறார்.

(அரன் - ஹரன் = அழிப்பவன்; ஆலகால நஞ்சு கடலிலிருந்து தோன்றியதாக (கடலின்

நஞ்சு என்று) பாடலில் குறிப்பிடப் பெற்றிருந்தாலும், அது, வாசுகி என்னும் பாம்பு கக்கிய விஷமே ஆகும்)

9. திருப்பாலைத்துறை இறைவர், மேக மண்டலத்தைத் தழுவுகின்ற பிறைச் சந்திரனைத் தம் சடையில் சூடியவர்; நாகத்தை மேகலை (ஒட்டியாணம்) போன்று இடுப்பில் அணிந்திருப்பவர்; இன்பந்தரும் இரு முலைகளை உடைய, நல்ல இயல்புகளே உருவான உமையம்மையை ஒரு பாகத்தில் கொண்டவர்.

10. கொடிய கண்களை உடைய ஒளி பொருந்திய பாம்புகள், திருப்பாலைத்துறை இறைவர் உடலெங்கும் காணப்பெறுகின்றன. அத்தோற்றம், அந்தப் பாம்புகளை ஆடச்செய்து, அடியாரை அவர் அச்சுறுத்துவது போல் தோன்றுகிறது. ஆனால், தோற்றம்தான் அப்படி உள்ளதே தவிர, அவர் கொடியவர் அல்லர்; அழகிய கருணை பொருந்திய கண்களை உடைய அவர், தம்மிடத்து அன்பு பூண்ட அடியாருக்கு அருள் பாலிக்கும் இயல்பினர்.

மாறாகத், தம்மைச் சோதிக்க எண்ணிய சிவந்த கண்களை உடைய திருமாலும், பிரமனும் காண முடியாத தீப்பிழம்பாக நின்றவர் திருப்பாலைத்துறை இறைவர். கோபம் நிறைந்த கண்களை உடைய இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்டவர் அவர்.

11. தன்னிடத்துள்ள வலிமையினால், பெருமையில் சிறந்த கயிலைமலையை அசைத்து விடலாம் என்று, அரக்கனாகிய இராவணன் ஆணவம் கொண்டிருந்தான்; அந்த ஆணவத்தோடு, உமையம்மை அஞ்சும் வகையில், மலையைத் தூக்க முயன்றான்; ஆனால், தம் கால் விரலை ஊன்றியதன்வழி, அவனுடைய ஆற்றலையும் ஆணவத்தையும் அழித்தார் சிவபரம்பொருள். பின்னர் அவன் பிழை பொறுக்கக் கோரி, வீணை இசைத்துப் பாடியபோது, அவனிடத்துக் கருணை கொண்டு, அவன் பிழை பொறுத்து, அவனுக்கு நாளும் வாளும் வழங்கி அருள் புரிந்தார் திருப்பாலைத்துறை இறைவர். அந்தப் பரம்பொருளைக், கண்ணீர் மல்கக் கரங்கூப்பித் தொழுவோரின் வினைகள் நீங்கும்; வேதனைகள் அகலும்.

பிழை பொறுக்கக் கோரும் பாடல்கள்

படைப்பு வழிபாடு நிறைவுறும் நேரத்தில், வழிபாட்டில் பிழைகள் நேர்ந்திருந்தால், அப்பிழைகளைப் பொறுத்து அருள் புரியுமாறு கோரிக், கீழ்க்காணும் பாடல்களில் ஒன்றிரண்டை அனைவரும் இணைந்து பாடலாம்.

1. நீறாகி நீறுமீழும் நெருப்புமாகி,
நினைவாகி, நினைவினிய மலையான் மங்கை
கூறாகிக், கூற்றாகிக் கோளு மாகிக்,
குணமாகிக், குறையாத உவகைக் கண்ணீர்

ஆறாத ஆனந்தத்து அடியார் செய்த
அனாசாரம் பொறுத்தருளி, அவர்மேல் என்றும்
சீறாத பெருமானைத், திருமாற் பேற்று-எம்
செம்பவளக் குன்றினைச் சென்று-அடைந் தேன்-நானே.

(6 : 80 : 5)

திருமாற்பேற்றில் உறையும் செம்பவளக்குன்று போன்ற சிவபரம்பொருள், சாம்பலாயும், சாம்பல் உமிழும் நெருப்பாயும், நினைவாயும் திகழ்பவர்; நினைவில் நின்று இனிக்கும் உமையம்மையை ஒரு பாகத்தில் கொண்டவர்; இயமனாகவும் இருப்பவர்; தீயனவும் நல்லனவுமான வினைகளாகவும் திகழ்பவர்; நிறைந்த அன்புக் கண்ணீரினராய், நீங்காத ஆனந்தத்தை உடைய அடியார்கள் செய்யும் அனாசாரங்களை (சிறு குற்றங்களை)ப் பொறுத்து, அவர்கள் மீது சீற்றம் கொள்ளாத பெருமான் அவர்; அப்பெருமானைச் சென்று அடைந்தேன்.

2. பெற்றது கொண்டு, பிழையே பெருக்கிச்,
சுருக்கும்-அன்பின்
வெற்றடி யேனை விடுதி-கண் டாய்,விடி-
லோ-கெடுவேன்,
மற்று-அடி யேன்-தன்னைத் தாங்குநர் இல்லை,என்
வாழ்முதலே!
உற்று-அடி யேன்,மிகத் தேறி-நின் றேன்,எனக்கு

உள்ளவனே!

(8 : 6 : 23)

என் வாழ்க்கைக்குக் காரணமான முதற்பொருளே! எனக்குப் பற்றுக்கோடாக உள்ளவனே! உன்னை விட்டு விலகியதனால் ஏற்பட்ட துன்பத்தை அனுபவித்து, அதன்வழி, இவ்வுலகம் இத்தன்மையது என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொண்டேன். இவ்வுலகில் எனக்குக் கிடைத்தவற்றைப்பற்றிக் கொண்டு, அதன் காரணமாகக் குற்றங்களையே அதிகமாகச் செய்து கொண்டு, உன்னிடத்து மிகுதியான அன்பு செலுத்தாத பயனற்ற இந்தப் பாவியை, விட்டு விடுவாயோ? நீ கைவிட்டால், அடியேனைத் தாங்குவார் வேறு யாரும் இலர். அதனால் நான் அழிந்து போவேன்.

3. பிழை ஆயினவே பெருக்கி,நின் பெய்-கழற்கு அன்பு-தன்னில்
நுழையாத சிந்தையி னேனையும், மந்தா கினித்-துவலை
முழையார் தரு-தலை மாலை முடித்த முழுமுதலே!

புழையார் கரி-உரித் தோய்தில்லை நாத! பொறுத்தருளே! (11 : 32 : 34)

கங்கையாற்றின் நீர்த்தளிகள் தம் முழையினிடத்து வந்து நிரம்பப் பெறுகின்ற வெண்தலைகளை (மண்டையோடுகளை) இண்டைமாலையாகத் தலையில்

தரித்திருக்கின்ற பரம்பொருளே! துளை பொருந்திய துதிக்கையை உடைய யானையாதிய
அரக்கனின் (யானைத்)தோலை உரித்தவனே! தில்லையில் திருக்கோயில் கொண்டருளும்
நாதனே! பிழைகளையே செய்து, உன் திருவடிகளில் அன்பு செலுத்தாத இந்தச் சிறியவனின்
செய்பிழைகளைப் பொறுத்து ஆண்டருள் புரிவாயாக!

'Do not be afraid, for God is with you'

-Tunku Abdul Rahman, Malaysia's 1st Prime Minister

O Adorable Lord of Mercy and Love!

Grant us an understanding heart,
Equal vision, balanced mind,
Faith, devotion and wisdom.

Grant us inner spiritual strength
To resist temptations and to control the mind.
Fill our hearts with Divine virtues.

-Swami Harshananda

உ-
சிவமயம்
ஓம் கம் கணபதயே நம:

வீழ்ந்தேன் அடி-மிசை விழிகள் நீர்-தர

(கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய

உங்கள் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்குகின்றேன்)
(வினாத் தொகுதியை நிறைவு செய்து அனுப்பியும்,
பயனுள்ள தகவல்கள் பலவற்றை நேரில் கூறியும்,
மலர்கள் — பாமாலைகள் — வரலாற்றுக் கையேடுகளை வழங்கியும்,
உடன்வந்து உதவியும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய நகரத்தார் பெருமக்கள்)

(அகர வரிசையில்)

அடைக்கப்ப செட்டியார், எம்.ஆர்.	கழனிவாசல் தேனிபட்டி
அண்ணாமலை சுப & கல்யாணி,	பெட்டாலிங் ஐயா
அண்ணாமலை செட்டியார், ஆர்.எம்.	இராயவரம்
அண்ணாமலை செட்டியார், இராம.	கானாடுகாத்தான்
அண்ணாமலை செட்டியார், இராம.	மதுரை
அண்ணாமலை செட்டியார், எம்.ஏ.எம்.	பள்ளத்தூர்
அண்ணாமலை செட்டியார்,	
எஸ்.கே.ஆர்.ஆர்.எம்.கே.ஆர்.	மதுரை
அண்ணாமலை செட்டியார், ஏ.ஆர்.எஸ்.பி.	பாண்டிச்சேரி
அண்ணாமலை செட்டியார், கரு.	பனையப்பட்டி
அண்ணாமலை செட்டியார், பி.பி.வி.	மதுரை
அண்ணாமலை செட்டியார், வி.என்.	வேந்தன்பட்டி
அமிர்தவல்லி கணேசன், டாக்டர்.	கோலாலம்பூர்
அருணாசலம், ஆர்.எம். & இராதா,	மதுரை
அருணாசலம், சுபா, டாக்டர்	தேவகோட்டை
அருணாசலம் செட்டியார், அரு.செ.பழ.	அரிமழம்
அருணாசலம் செட்டியார், சா.அரு.நா.	காரைக்குடி
அருண் வீரப்பா,	மதுரை
அழகப்ப செட்டியார், இரா.சி.	சென்னை
அழகப்ப செட்டியார், எம்.	இராயவரம்
அழகப்ப செட்டியார், எம்.ஆர்.	உ.சிறுவயல்
அழகப்ப செட்டியார், எம்.ஆர்.	சேலம்
அழகப்ப செட்டியார், எம்.டி.	பி.அழகாபுரி
அழகப்ப செட்டியார், ஏ.	காரைக்குடி
அழகப்ப செட்டியார், ஏ.எல்.ஆர்.எம்.	இராயவரம்
அழகப்ப செட்டியார், ஏ.எல்.எஸ். வித்துவான்	காரைக்குடி

அழகப்ப செட்டியார், கே.
 அழகப்ப செட்டியார், பழ.மெ.சோம.
 அழகம்மை ஆச்சி, வெ.பழ.
 அன்புமணி பழனியப்பன், ஏ.
 ஆண்டப்ப செட்டியார் (காசி நகர விடுதி)
 ஆவிச்சி செட்டியார், ஏ.வி.
 ஆறுமுகம் செட்டியார், கே.ஆர்.
 இராகவன் முத்து, கவிஞர்,
 இராமகிருஷ்ணன் செட்டியார், எல்.என்.ஆர்.
 இராமசாமி செட்டியார் (காசி நகர விடுதி)
 இராமசாமி செட்டியார்,
 ஆர்.எம்.ஏ.ஆர்.எம்.ஆர்.எம்.
 இராமசாமி செட்டியார், எம்.
 இராமசாமி செட்டியார், என்.பி.
 இராமசாமி செட்டியார், கு.நா.
 இராமசாமி செட்டியார், சித.இராம.சித.
 இராமசாமி செட்டியார் & ஆர்.செந்தில்,
 இராமசாமி செட்டியார், நா.
 இராமசாமி செட்டியார், பழ. புலவர்,
 இராமசாமி செட்டியார், வயி.
 இராமசாமி செட்டியார், வ.ராம.
 இராமநாதன், பழ. பொறியியலாளர்
 இராமநாதன் செட்டியார் & சிவசாமி ஆச்சி,
 இராமநாதன் செட்டியார், அரு.
 இராமநாதன் செட்டியார், அரு.
 இராமநாதன் செட்டியார், இராம.
 இராமநாதன் செட்டியார், எஸ்.
 இராமநாதன் செட்டியார், எஸ்.பி.
 இராமநாதன் செட்டியார், ஏ.கும.
 இராமநாதன் செட்டியார், கே.எஸ்.ஏ.ஆர்.எம்.எல்.
 இராமநாதன் செட்டியார், கே.பி.
 இராமநாதன் செட்டியார், சி.பழ.இராம.மு.
 இராமநாதன் செட்டியார், சி.ராம.நா.நா.
 இராமநாதன் செட்டியார், சிவ.
 இராமநாதன் செட்டியார், சுப.அ.பழ.

காரைக்குடி
 வேந்தன்பட்டி
 புதுவயல்
 மேலைச்சிவபுரி
 காரைக்குடி
 திருச்சிராப்பள்ளி
 மதுரை
 காரைக்குடி
 காரைக்குடி
 காரைக்குடி
 இராயவரம்
 காரைக்குடி
 காரைக்குடி
 கீழச்சிவல்பட்டி
 சென்னை
 காரைக்குடி
 கீழச்சிவல்பட்டி
 காரைக்குடி
 ஷண்முகநாதபுரம்
 சிராவயல்
 திருச்சிராப்பள்ளி
 காரைக்குடி
 காரைக்குடி
 சென்னை
 மதுரை
 இராயவரம்
 மேலைச்சிவபுரி
 வாளாடி
 கண்டனூர்
 வேகுப்பட்டி
 ஆ.முத்துப்பட்டணம்
 நெற்குப்பை
 உ.சிறுவயல்

இராமநாதன் @ கணபதி செட்டியார்,

பெ.இராம.லெ.இராம.

இராமநாதன் செட்டியார், மு.

இராமநாதன் செட்டியார், மு.க.பெரி.மு.வீர.

இராமநாதன் செட்டியார், வி.டி.எம்.ஆர்.எம்.எம்.

இராமநாதன் பெரி, டாக்டர், & சரோஜா

இராமநாத் செட்டியார் அயோத்தி, பி.ஆர்.

இராமாயி ஆச்சி, கும.நா.சுப.நா.

இராமு செட்டியார், எம். ஃபோட்டோ,

இராமையா செட்டியார், எம்.

இராஜேந்திரன் செட்டியார், வி.

இலக்குமணன் செட்டியார், அரு.

இலக்குமணன் செட்டியார், ஆர்.எம்.

இலக்குமணன் செட்டியார், எம்.

இலக்குமணன் செட்டியார், எஸ்.

இலக்குமணன் செட்டியார், எஸ்.

இலக்குமணன் செட்டியார், எஸ்.ஆர்.எம்.எஸ்.

இலக்குமணன் செட்டியார், ஏ.எஸ்.

இலக்குமணன் செட்டியார், சுப.

இலக்குமணன் செட்டியார், தி.லெ.லெ.சோம.

இலக்குமணன் செட்டியார், பெரி.லெ.பெரி.

இலக்குமணன் செட்டியார், மு.க.மு.சா.நாக.

இலக்குமணன் செட்டியார், மு.ஸ்ரீ.

இலக்குமி, டாக்டர்,

இலக்குமிநாராயணன் செட்டியார்,

நெ.இராம.நா.இராம.நா.இராம.

இளங்கோவன், நா.

உடையப்ப செட்டியார், உ.ராம.உ. பட்டுக்கட்டி,

உமாகாந்தன் செட்டியார், நா.

உமையாள் ஆச்சி & மீனாட்சி ஆச்சி, எட்டுவீடு

ஏகப்ப செட்டியார், இராம.

ஏகப்ப செட்டியார், ஏ.இராம.

ஏகப்ப செட்டியார், க.பெ.இராம.

ஏகப்ப செட்டியார், வி.

கணேசன் செட்டியார், சா.

கணேசன் செட்டியார், பி.எம்.எம்.எம்.

மதுரை

மதுரை

தேவகோட்டை

மதுரை

டிகால்ப்

தேவகோட்டை

உலகம்பட்டி

காரைக்குடி

பல்லடம்

தேவகோட்டை

சென்னை

செவ்வூர்

கழனிவாசல் தேனிபட்டி

பெரம்பலூர்

மதுரை

கோயம்புத்தூர்

தேவகோட்டை

அரண்மனை சிறுவயல்

காரைக்குடி

தேவகோட்டை

தேவகோட்டை

மதுரை

சிங்கப்பூர்

காரைக்குடி

மதுரை

தேனி

திருநெல்வேலி

தேவகோட்டை

தேவகோட்டை

மகிபாலன்பட்டி

மதுரை

தேவகோட்டை

சென்னை

காரைக்குடி

கணேசன் செட்டியார், பி.எஸ்.
 கணேசன் செட்டியார், லெ.
 கணேசன் செட்டியார், லெ.
 கணேசன் செட்டியார், லெ.
 கணேசன் செட்டியார், வெ.ஆ.தி.ச.
 கண்ணப்ப செட்டியார், எ.பெரி.பழ.
 கண்ணப்ப செட்டியார், வி.கே.என்.
 கதிரேசன், வி. டத்தோ, டாக்டர்,
 கல்யாணி ஆச்சி சாத்தப்ப செட்டியார், திருமதி
 கறுப்பன் செட்டி, லெ.
 கறுப்பன் செட்டியார், கரு.க.
 கறுப்பன் செட்டியார், க.லு.
 கறுப்பன் செட்டியார், கே.ஆர்.கே.டி.
 கறுப்பன் செட்டியார், பி.எல்.
 கறுப்பையா @ ராஜன் செட்டியார், லெ.கரு.லெ.
 காசிச் செட்டியார், சி.
 காசிச் செட்டியார், சோம.
 காசிச் செட்டியார், வ.பழ.பெரி.சுப.
 காசிநாதன் செட்டியார், என். காசிநீ,
 காசிவிசுவநாதன் செட்டியார், வ.கரு.மு.
 காசிவிசுவநாதன் செட்டியார், வீர.
 கிருஷ்ணமூர்த்தி, எஸ்.
 கிருஷ்ணன் செட்டியார், ஏ.ஓ.எம்.ஆர்.எம்.
 குப்பன் செட்டியார், அ.
 குமரப்ப செட்டியார், ஆ.பழ.
 குமரப்ப செட்டியார், இராம.
 குமரப்ப செட்டியார்,

எஸ்.என். & சரஸ்வதி குமரப்பன்

குமரப்ப செட்டியார், கா.
 சண்முகம் செட்டியார், எஸ்.பி.என்.ஆர்.எம்.
 சண்முகம் செட்டியார், சுப.சொ.
 சண்முகம் செட்டியார், பழ.
 சந்திரமௌலி செட்டியார், அழ.கு.ச.கரு.
 சபாரத்தினம், பி.எல். டாக்டர்,
 சாத்தப்ப செட்டியார், இராம.சா.
 சாத்தப்ப செட்டியார், கரு.மு.

கருர்
 காரைக்குடி
 சென்னை
 நற்சாந்துபட்டி
 தேவகோட்டை
 தேவகோட்டை
 சென்னை
 தேவகோட்டை
 விராமதி
 தேவகோட்டை
 குருவிக் கொண்டான்பட்டி
 மானகிரி
 காரைக்குடி
 காரைக்குடி
 பி.அழகாபுரி
 மதுரை
 மதுரை
 கொப்பனாபட்டி
 தேவகோட்டை
 கண்டவராயன்பட்டி
 பொன். புதுப்பட்டி
 பிணங்கு
 திருச்சிராப்பள்ளி
 புதுவயல்
 திருச்சிராப்பள்ளி
 கும்பகோணம்

காரைக்குடி
 மதுரை
 ஷண்முகநாதபுரம்
 ஷண்முகநாதபுரம்
 கானாடுகாத்தான்
 கானாடுகாத்தான்
 காரைக்குடி
 வேந்தன்பட்டி
 சென்னை

சாத்தப்ப செட்டியார், சா.பழ.முரு.
 சாத்தப்ப செட்டியார், சி.டி.
 சாத்தப்பன், டி. பேராசிரியர்,
 சிங்காரம் செட்டியார், ஆர்.எம்.
 சிங்காரம் செட்டியார், கே.ஆர்.எம்.
 சிங்காரவடிவேலன், அர. டாக்டர்,
 சிதம்பரம், ஏ.என்.
 சிதம்பரம் செட்டியார், இராம.
 சிதம்பரம் செட்டியார், என்.
 சிதம்பரம் செட்டியார், கே.
 சிதம்பரம் செட்டியார், கே.ஆர்.
 சிதம்பரம் செட்டியார், சித.பழ.
 சிதம்பரம் செட்டியார், நா. அன்பு,
 சிதம்பரம் செட்டியார், பழ.
 சிதம்பரம் செட்டியார், பழ.சுப.
 சிவராமன் செட்டியார், இராம.
 சிவராமன் செட்டியார், வீர.
 சிவலிங்கம் செட்டியார்,
 சிவனடியான் செட்டியார்,

சுப.சொ.சி.தி. & சிவகாமி ஆச்சி,
 சின்னக்கறுப்பன் செட்டியார், சி.அரு.
 சின்னசெட்டியப்ப செட்டியார், சுப.
 சின்னவீரப்ப செட்டியார், சுப.
 சுந்தரநாயகி ஆச்சி, சுப.
 சுந்தரம், சொ.சொ.மீ.
 சுந்தரம், லெ.
 சுந்தரம் செட்டியார்,
 சுந்தரம் செட்டியார், நா.
 சுப்பிரமணியன் செட்டியார், அரு.
 சுப்பிரமணியன் செட்டியார், என்.வி.ஆர்.
 சுப்பிரமணியன் செட்டியார், எஸ்.
 சுப்பிரமணியன் செட்டியார், ஏ.ஆர்.
 சுப்பிரமணியன் செட்டியார், சி.டி.
 சுப்பிரமணியன் செட்டியார், டி.
 சுப்பையா செட்டியார், அரு.கும.
 சுப்பையா செட்டியார், ஆர்.எம்.

இராமச்சந்திரபுரம்
 தஞ்சாவூர்
 சென்னை
 புதுக்கோட்டை
 சென்னை
 கண்டனூர்
 விரையாச்சிலை
 கோயம்புத்தூர்
 நற்சாந்துபட்டி
 சென்னை
 மிதிலைப்பட்டி
 தேவகோட்டை
 மதுரை
 பொன், புதுப்பட்டி
 தேவகோட்டை
 கீழச்சிவல்பட்டி
 காரைக்குடி
 வேந்தன்பட்டி

பனையப்பட்டி
 கொத்தமங்கலம்
 தேவகோட்டை
 தேவகோட்டை
 பனையப்பட்டி
 மதுரை
 மதுரை
 பொன்னமராவதி
 குழிபிறை
 தேவகோட்டை
 காரைக்குடி
 வலையப்பட்டி
 தேவகோட்டை
 தேவகோட்டை
 கீழச்சிவல்பட்டி
 செம்பனூர்
 கீழச்சிவல்பட்டி

சுப்பையா செட்டியார், இராம. கர்நாடகம்,
 சுப்பையா செட்டியார், எம்.எஸ்.பி.சி.டி.
 சுப்பையா செட்டியார், கண. புலவர்,
 சுப்பையா செட்டியார், பி.எல்.
 சுப்பையா செட்டியார், பெரி.சி.
 சுவாமிநாதன் செட்டியார், சோம.
 செங்குட்டுவன், அருண்,
 செட்டியப்ப செட்டியார், சுப.
 செந்தில் செட்டியார், இராம.
 செல்லகணபதி செட்டியார்,
 செல்லப்ப செட்டியார், வி.எஸ்.
 செல்வக் கணேசன் செட்டியார்,

வி. அருளிச்செய்யுள்

சேக்கப்ப செட்டியார், க.யெ.பழ.சுப.
 சேது, சோம.பெரி.
 சேதுச் செட்டியார், கா.
 சேதுச் செட்டியார், கு.பெரி.மு.சோம.
 சேதுச் செட்டியார், ப.அரு.சா.
 சேதுச் செட்டியார், வ.பழ.
 சேது நாராயணன் செட்டியார்,
 சேதுராமன் செட்டியார்,

நா.சொ. & தெய்வானை ஆச்சி,

சொக்கலிங்கம், தே. டாக்டர்,
 சொக்கலிங்கம் செட்டியார், எம்.
 சொக்கலிங்கம் செட்டியார், சி.இராம.சொ.
 சொக்கலிங்கம் செட்டியார், சித.கரு.
 சொக்கலிங்கம் செட்டியார், சுப.
 சொக்கலிங்கம் செட்டியார், சே.
 சொக்கலிங்கம் செட்டியார், நெ.சொ.இராம.
 சொக்கலிங்கம் செட்டியார், பழ.லெ.
 சொக்கலிங்கம் செட்டியார், மு.
 சோமசுந்தரம் செட்டியார், அரு. காசிநீ.
 சோமசுந்தரம் செட்டியார் & சிவசாமி, டி. டாக்டர், மதுரை
 சோலையன் செட்டியார், சி.
 தட்சிணாமூர்த்தி செட்டியார், இராம.
 திட்டாணி செட்டியார், சித.பெரி.பெ.சி.

மேலைச்சிவபுரி
 இராயவரம்
 மதுரை
 ஒலக்கூர்
 திருச்சிராப்பள்ளி
 தேவகோட்டை
 சிங்கப்பூர்
 தேவகோட்டை
 கழனிவாசல் தேனிபட்டி
 கோயம்புத்தூர்
 சென்னை

தேவகோட்டை
 மிதிலைப்பட்டி
 மதுரை
 கீழ்ச்சிவல்பட்டி
 கடியாபட்டி-இராமச்சந்திரபுரம்
 விஸ்வநாதபுரம்
 பூலாங்குறிச்சி
 காளையார் மங்கலம்

கண்டவராயன்பட்டி
 காரைக்குடி
 திருபுவனம்
 கண்டனூர்
 நற்சாந்துபட்டி
 மதுரை
 புதுக்கோட்டை
 காரைக்குடி
 கொப்பனாபட்டி
 பனையப்பட்டி
 காரைக்குடி
 கடியாபட்டி-இராமச்சந்திரபுரம்
 கண்டனூர்
 மதுரை

திண்ணப்பன், சுப. டாக்டர்,
 தியாகராஜன் செட்டியார், தி.மெ.தி.சித.தி.மெ.
 திருநாவுக்கரசு செட்டியார், எம்.
 திருநாவுக்கரசு செட்டியார், சோம.
 திருநாவுக்கரசு செட்டியார், பெரி.லெ.கதி.
 திருநாவுக்கரசு செட்டியார், வ.
 திருப்பதி செட்டியார், எல்.
 தெய்வராயன் செட்டியார், மெ.
 தேவராயன்,
 தேனப்ப செட்டியார், டி.சி.
 தேனப்ப செட்டியார், பெரி.பெரி.
 தேனப்ப செட்டியார், வெ.மு.தே.
 தேனப்பன், வி. டாக்டர்,
 நடராஜன் செட்டியார், சி.டி.
 நடராஜன் செட்டியார், சி.டி.
 நல்லமுத்தன் செட்டியார், இராம.
 நாகப்ப செட்டியார், ஆர்.எம்.என்.என்.
 நாகப்ப செட்டியார், எம்.என்.எஸ்.டி.
 நாகப்ப செட்டியார், என்.
 நாகப்ப செட்டியார், கே.ஆர்.டி.டி.
 நாகப்ப செட்டியார், சி.இராம.
 நாகப்ப செட்டியார், நா.மு.ப.
 நாச்சியப்ப செட்டியார்,
 நாச்சியப்ப செட்டியார், என்.
 நாச்சியப்ப செட்டியார், சி.என்.
 நாச்சியப்ப செட்டியார், சோம.
 நாச்சியப்ப செட்டியார், மு.நா.நா.நா.நா. பில்லா,
 நாச்சியப்ப செட்டியார், முரு.சுப.இராம.சுப.நா.
 நாச்சியப்ப செட்டியார், வி.டி.ஆர்.எம்.
 நாராயணன், எஸ்.
 நாராயணன் செட்டியார், இராம.
 நாராயணன் செட்டியார்,

என். & பாலாம்பாள் ஆச்சி,
 நாராயணன் செட்டியார், என்.வி.
 நாராயணன் செட்டியார், எஸ்.எல்.என்.எஸ்.
 நாராயணன் செட்டியார், கே..

சிங்கப்பூர்
 காரைக்குடி
 பட்டுக்கோட்டை
 தேவகோட்டை
 தேவகோட்டை
 மதுரை
 வலையபட்டி
 சென்னை
 கிள்ளான்
 கானாடுகாத்தான்
 தேவகோட்டை
 தேவகோட்டை
 பிள்ளையார்பட்டி
 காரைக்குடி
 நற்சாந்துபட்டி
 ஆவினிப்பட்டி
 குழிபிறை
 காரைக்குடி
 பி.அழகாபுரி
 சென்னை
 மதுரை
 இராங்கியம் மெட்டு
 ஆத்தங்குடி
 காரைக்குடி
 காரைக்குடி
 புதுக்கோட்டை
 கண்டனூர்
 காரைக்குடி
 கல்லல்
 மதுரை
 அரியக்குடி

காரைக்குடி
 காரைக்குடி
 காரைக்குடி
 தேவகோட்டை

நாராயணன் செட்டியார், கே.ஆர்.	சிறுகூடல்பட்டி
நாராயணன் செட்டியார், சோம. ஜமீன்தார்,	தேவகோட்டை
நாராயணன் செட்டியார், தெ.பெ.நா.சோம.	கண்டனூர்
நாராயணன் செந்தில் செட்டியார், நா. சாமியாடி,	காரைக்குடி
பஞ்சநதன் செட்டியார், எல்.	வேலாண்டிப்பட்டி
பழனிமலை செட்டியார், எஸ்.	கண்டனூர்
பழனியப்ப செட்டியார், ஆர்.எம்.	இராயவரம்
பழனியப்ப செட்டியார், ஆர்.எம்.	சேலம்
பழனியப்ப செட்டியார், இராம.	வெள்ளலூர்
பழனியப்ப செட்டியார், எம். & செல்லம் ஆச்சி,	கண்டனூர்
பழனியப்ப செட்டியார், எஸ். & விசாலாட்சிஆச்சி,	வலையபட்டி
பழனியப்ப செட்டியார்,	
எஸ்.கே.ஆர். திருமணச் சேவை,	ஆத்தங்குடி
பழனியப்ப செட்டியார், ஏ.ஆர்.	சேலம்
பழனியப்ப செட்டியார், க.எ.சித.பழ.சித.	மிதிலைப்பட்டி
பழனியப்ப செட்டியார், கே.	கீழச்சிவல்பட்டி
பழனியப்ப செட்டியார், கே.ஆர்.	மதுரை
பழனியப்ப செட்டியார், கே.எம்.	காரைக்குடி
பழனியப்ப செட்டியார், சொ.லெ.	காரைக்குடி
பழனியப்ப செட்டியார், ந. வள்ளுவர் பண்ணை,	சென்னை
பழனியப்ப செட்டியார், பழ. கம்பன் அடிகுடி,	காரைக்குடி
பழனியப்ப செட்டியார், பழ.வ.	நெற்குப்பை
பழனியப்ப செட்டியார், பி.எம்.சி.டி.	காரைக்குடி
பழனியப்ப செட்டியார், பி.எல்.பி.டி.ஆர்.	சென்னை
பழனியப்ப செட்டியார், மு.லெ.சி.மு.	புதுவயல்
பழனியப்ப செட்டியார், வயி.	கடியாபட்டி-விஸ்வநாதபுரம்
பழனியப்ப செட்டியார், வி.எல்.	புதுக்கோட்டை
பிச்சப்ப செட்டியார், பி.ச.பழ.	தேவகோட்டை
பெரிச்சியப்பன், அண.	கொத்தமங்கலம்
பெரியணன் செட்டியார், ஏ.ஆர்.பி.ஆர்.என்.	இராயவரம்
மகாலிங்கம் செட்டியார், இராம.	சென்னை
மணிகண்டன் செட்டியார், மு.பெரி.அரு.மு.	தேவகோட்டை
மலையாண்டி செட்டியார், அ.நா. புலவர்,	வலையபட்டி
மாணிக்கம் செட்டியார், ஆர்.எம்.	கும்பகோணம்
மாணிக்கம் செட்டியார், எம்.சி.என்.	மதுரை
மாணிக்கம் செட்டியார், எஸ்.	பூலாங்குறிச்சி

மார்க்கசகாயம் செட்டியார், எஸ்.எம்.	திருத்துறைப்பூண்டி.
மீனாட்சி ஆச்சி நாகப்பன்,	மதுரை
மீனாட்சிகந்தரம் செட்டியார், அழ.சொ.சோம.	தேவகோட்டை
மீனாட்சிகந்தரம் செட்டியார், கு.அ.மு.அ	தேவகோட்டை
மீனாட்சிகந்தரம் செட்டியார், கே.ஆர்.	சென்னை
மீனாட்சிகந்தரம் செட்டியார், கே.ஆர்.எஸ்.	மதுரை
மீனாட்சிகந்தரம் செட்டியார், நா.	புதுவயல்
முத்தப்பன், பழ. டாக்டர்,	திருச்சிராப்பள்ளி
முத்துக்கறுப்பன் செட்டியார், ஏ.ஆர்.	மதுரை
முத்துக்கறுப்பன் செட்டியார், சுப.	வலையபட்டி
முத்துக்கறுப்பன் செட்டியார், வி.எம்.வி.ஆர்.	புதுக்கோட்டை
முத்துச் செட்டியார்,	மதுரை
முத்துச் செட்டியார், அழ.மு.	புதுவயல்
முத்துச் செட்டியார், எம்.சிடி.	பெரம்பலூர்
முத்துச் செட்டியார், எஸ். & நாச்சம்மை ஆச்சி,	கழனிவாசல் தேனிபட்டி
முத்துச்செல்லப்ப செட்டியார்,	
செ.லெ. & அலர்மேலு ஆச்சி,	அரிமழம்
முத்துச்செல்லப்பன், எஸ்.	கோலாலம்பூர்
முத்துநாராயணன் செட்டியார், அரு.அண.மு.	கானாடுகாத்தான்
முத்துமாணிக்கம் செட்டியார், எல்.எம்.எம். பழம்நீ	மதுரை
முத்துராமன் செட்டியார், அரு.	அரிமழம்
முத்துராமன் செட்டியார், ஆ.	திருப்பூர்
முத்துராமன் செட்டியார், எஸ்.எம்.ஆர்.எம்.பி.எல்.	குழிபிறை
முத்துராமன் செட்டியார், சித.	கீரனூர்
முத்துராமன் செட்டியார், ந.	நற்சாந்துபட்டி
முத்துவீரப்ப செட்டியார், ப.சு.மு.	ஷண்முகநாதபுரம்
முத்தையா, எம்.ஆர். டாக்டர்,	மதுரை
முத்தையா, கே.ஆர். டாக்டர்,	காரைக்குடி
முத்தையா செட்டியார், அ.ப.சி.	புதுவயல்
முத்தையா செட்டியார், பெரி.	கீழ்ச்சிவல்பட்டி
முத்தையா செட்டியார், மு.க.பெரி.மு.வீர.	தேவகோட்டை
முத்தையா செட்டியார், மு.மு.மு.	கிள்ளான்
முருகப்ப செட்டியார், அரு.	சொக்கலிங்கம்புதூர்
முருகப்ப செட்டியார், அ.முரு.	இராயவரம்
முருகப்ப செட்டியார், எம்.	இராயவரம்
முருகப்ப செட்டியார், ஏ.ஆர்.	சேலம்

ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதம்

முருகப்ப செட்டியார், முரு.ஆறு.
 மெய்யப்ப செட்டியார், அ.மெ.அ.
 மெய்யப்ப செட்டியார், எம்.எல்.எம்.
 மெய்யப்ப செட்டியார், எம்.ஓய்.எம்.
 மெய்யப்ப செட்டியார், ஏ.ஓ.எம்.என்.
 மெய்யப்ப செட்டியார், ஏ.வி.கே.எம்.எஸ்.எம்.
 மெய்யப்ப செட்டியார், சு.அ.சு.ராம.
 மெய்யப்ப செட்டியார், முரு.மெ.முரு.மெ.
 மெய்யப்ப செட்டியார், மேனா.
 மெய்யப்ப செட்டியார், வி.ஆர்.எஸ்.
 மெய்யப்பன், என். & வள்ளிக்கண்ணு
 மோகன் செட்டியார், ஆர்.எம்.
 ராயப்ப செட்டியார், சி.டி.
 லேனா நாகப்பன், கரு.தே.தே.
 வல்லநாட்டான், அ.
 வளத்தப்ப செட்டியார், ஆர்.எம்.
 வள்ளி, என். டாக்டர், பேராசிரியை,
 வள்ளியப்ப செட்டியார், அழ.வெ.மா.
 வள்ளியப்ப செட்டியார், ஆர்.எம். பூசாரி,
 வள்ளியப்ப செட்டியார், சுப.
 வள்ளியப்ப செட்டியார், ப.செ.கதி.செ.
 வள்ளியப்ப செட்டியார், வி.ஏ.
 வள்ளியம்மை ஆச்சி, கரு.சுப.
 விசுவநாதன் செட்டியார், இராம.
 விஜயகுமார் செட்டியார், ஏ.
 வீரப்ப செட்டியார், ஆர்.எம். புலவர்,
 வீரப்ப செட்டியார், நா.
 வீரப்ப செட்டியார், மு.க.பெரி. மு.வீர.
 வீரப்ப செட்டியார், வி.ஆர்.சி.
 வீரப்ப செட்டியார், வி.பி.எல்.
 வெங்கடாசலம் செட்டியார், எம்.வி.டி.
 வெங்கடாசலம் செட்டியார், ஏ.எஸ்.
 வெங்கடாசலம் செட்டியார், வெ.முரு.கும.
 வேலாயுதம் செட்டியார், க.வெ.கதி.சோம.
 வைரவன் செட்டியார், சித.
 வைரவன் செட்டியார், வெ.இராம.

மேலைச்சிவபுரி
 காரைக்குடி
 தேவகோட்டை
 காரைக்குடி
 காரைக்குடி
 மதுரை
 காரைக்குடி
 காரைக்குடி
 குலூர்
 புதுக்கோட்டை
 காரைக்குடி
 சிறுகூடல்பட்டி
 காரைக்குடி
 மேலைச்சிவபுரி
 மதுரை
 புதுக்கோட்டை
 காரைக்குடி
 தேவகோட்டை
 குழிபிறை
 நற்சாந்துபட்டி
 அரிமழம்
 மணப்பாறை
 கீழச்சிவல்பட்டி
 மதுரை
 கழனிவாசல் தேனிபட்டி
 கண்டனூர்
 புதுவயல்
 தேவகோட்டை
 புதுக்கோட்டை
 புதுவயல்
 காரைக்குடி
 தேவகோட்டை
 காரைக்குடி
 விராமதி
 கடியாபட்டி-விஸ்வநாதபுரம்
 காரைக்குடி

வைரவன் செட்டியார், லெ.வயி.
 ஜகதீசன் செட்டியார், அருமுத்து.
 ஜயங்கொண்டான் செட்டியார், சுப.
 ஷண்முகநாதன் செட்டியார், அரு.
 ஸ்ரீதரன், எஸ்.பி.
 ஸ்ரீநிவாசன் செட்டியார், நா.சொ.
 ஸ்ரீநிவாசன் செட்டியார், வி.ஆர்.எம்.

குருவிக் கொண்டான்பட்டி
 காரைக்குடி
 கோயம்புத்தூர்
 தேவகோட்டை
 சென்னை
 கண்டவராயன்பட்டி
 மதுரை

ஆகியோருக்கும்,
 மற்றும்,

செட்டிநாட்டின் 75 ஊர்களிலும் உள்ள
 நகரச் சிவன்-பிள்ளையார்-தண்ட(ராயுத)பாணி-அம்மன் கோயில்களின்
 நடப்புக் காரியக்காரர்கள் அனைவருக்கும்
 பணிவான வணக்கத்தையும், மனமார்ந்த நன்றியையும்
 தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

.....யான்

வலம்-செய்து வணங்க, எளி-வந்த

இது-முந்து, என்

குலம் செய்-தவம்..... -கம்ப.ராமா. 320

(நாம் வலம் வந்து வணங்கும்படியாக(த் தாங்கள்) எளிமையாக உதவிய செயலானது,
 எங்கள் குலத்தினர் செய்த தவப்பயனே ஆகும்)

இப்பெயர்ப் பட்டியலில்
 நகரத்தார் பெருமக்கள் யாருடைய பெயரேனும் விடுபட்டிருந்தால்,
கவனக் குறைவால் ஏற்பட்ட அந்தத் தவற்றுக்கு மன்னிக்குமாறு
 மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நல்லவை நீடி மல்கத், தீயவை நலிய, நாயேன்
 சொல்லவை நல்லோர் சூழல் துலங்கிடத், திருநணா வாழ்
 வல்லபை இடத்து வைத்த வாரண முகவன், தெய்வப்
 பல்லவம் மருட்டும் பைம்பொற் பதயுகழ் பணிதல் செய்வாம்.

-பவானிகூடல் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உ—
சிவமயம்
ஓம் கம் கணபதயே நம:

அடியேனின் அடிச்சுவடுகளில் சில

எண்பெரு மறைகள்	...	...	1965
திருமுறை வழிபாடு			
(திருமுறைப் பாடல்களைக் கொண்டு இல்ல வழிபாடு)			
நீ நாளும் நினை நெஞ்சே	...	...	1993
(ஓராண்டுக்கான ஐயைந்து பாடல்களைக் கொண்ட பாராயண நூல்)			
நகரத்தார்களின் குலதெய்வங்கள்	...	...	1995
(நகரத்தார் சமூகம் வழிபடும் 108 குலதெய்வக் கோயில்கள் பற்றிய தகவல்கள்)			
பருவநாள் விழாக்களும் பலன்தரும் விரதங்களும்	...	...	1996
(சைவ — வைணவ விழாக்கள், விரதங்கள்)			
தெய்வத் திருமணங்கள்			
(விநாயகர், முருகன், உமையம்மை, இராமன், கண்ணன் திருமணங்கள்)			
வாரம் முழுதும் வந்திப்போம்	...	...	1997
(ஒரு வாரத்திற்குரிய பன்னிரு திருமுறைப் பாடல்கள்)			
ஞானப்பேர் நவில வைத்தார்	...	...	1998
(பாடல் பெற்ற தலங்களில் வீற்றிருக்கும் இறைவன் — இறைவியர், விநாயகரின் திருப்பெயர்களைக் கொண்டு தொகுக்கப்பெற்ற போற்றித் தொடர்கள்)			
நேற்றைய நினைவுகள்	...	...	2000
(கட்டுரைகள் — கதைகளின் தொகுப்பு)			
தொகையடியார்	...	...	2001
(பெரிய புராணத்தில் பேசப்பெறும் ஒன்பது அடியார் கூட்டத்தினர்)			
பூவின் நாயகி /The Holy Dame on the Lotus	...	...	2002
(சிவபூசைச் செல்வியின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்; ஆங்கில வளம்: டாக்டர் திலகவதி)			
இதோ, இந்து சமயம்	...	...	2003
(மலேசிய இந்து சங்க வெளியீடு)			
பிஞ்ஞகன் எந்தை பெம்மான்	...	...	2009
(சரபேஸ்வரர் வழிபாடு)			
ஆனைமுகத்து அண்ணல்	...	...	2009

ஒலிநாடாக்கள்:

சிவாலய வழிபாடு
மயில்மீது வருவான் (சிறுகதைகளின் தொகுப்பு)

PEOPLE WHO CHANGED THE WORLD

Mahatma Gandhi (1869 – 1948)

He began his career as a lawyer but became a great political and spiritual leader.

He led the peaceful disobedience of Indians against British rule in India and negotiated with the British Government until 1947, when India was granted independence.

His simple lifestyle and belief in religious tolerance made him a symbol of decency and peace.

Nelson Mandela (1918 -)

Dedicated his life to fighting apartheid – a policy which kept black and white South Africans apart and denied black citizens the vote.

He was imprisoned in 1964 for 26 years. In 1990 after his release, he was elected president of the African National Congress.

He won the Nobel Peace Prize in 1993 for his work to end apartheid.

Martin Luther King, Jr. (1929 – 68)

He was a Baptist minister who campaigned against the segregation of blacks in the USA.

He was influenced by Gandhi and believed in peaceful protest.

He won the Nobel Peace Prize in 1964. In 1968 he was assassinated.

He will always be remembered for his dignified, passive resistance to injustice.

William Shakespeare (1564 – 1616)

He wrote at least 154 love poems and 37 plays, including *Hamlet*, *Romeo and Juliet* and *Macbeth*.

He introduced more than 1,700 new words to the English language.

Courtesy: Whitaker's World of Facts, quoted by The Star (2007).

தாம் எழுதியவற்றை எவ்வித மாற்றமுமில்லாமல் வெளியிடவேண்டும் என்ற
நிபந்தனையோடுதான் திரு. எஸ்ஸாரெம் பழனியப்பன் இந்நூ லுக்கான
ஆய்வை மேற்கொண்டார்கள். அதன்படி இந்நூலில் உள்ள செய்திகள்
யாவும் அவர்கள் சேகரித்தவையே; கருத்துக்களும் அவர்களுடையவையே.

செட்டிநாடு பண்பாட்டு மரபு அறநிலை
ராம ப அரு இல்லம், முதல் வீதி
சொக்கலிங்கம்புதூர் - 630 101

